

Országgyűlési Napló

***Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gúr Nándor, Móring József Attila,
Szávay István, dr. Tiba István***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	34053
Megemlékezés a svédországi és egyiptomi terrortámadásokról	34053
Napirend előtti felszólalók:	
Kósa Lajos (Fidesz).....	34053
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	34055
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	34056
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34058
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	34061
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34063
Schmuck Erzsébet (LMP)	34065
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	34066
Szávay István (Jobbik).....	34068
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34070
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Dr. Tiba István jegyző.....	34072
Kérdések	
Szabó Sándor (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Ugye a saját tulajdonú közlekedési vállalatokat fenntartó nagyvárosok, (Debrecen, Szeged, Miskolc, Pécs, Kaposvár) is kapnak többlettámogatást a helyi tömegközlekedés finanszírozásához?” címmel.....	34073
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	34073
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hol marad a segítség, mikor kaphatnak tisztességes bért az önkormányzati hivatalokban, intézményekben dolgozók?” címmel.....	34074
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	34075
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kína összerelő üzemévé válunk?” címmel	34076
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	34077
Vécsey László (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „A brexit után is lehet brit beruházás Magyarországon?” címmel	34078
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	34078
Korózs Lajos (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Már a nyugdíjasoknak is egészségügyi járulékot kell fizetniük?” címmel.....	34079
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	34080
Kepli Lajos (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mit tesz a kormány a Párkányba tervezett hulladékégető ellen?” címmel	34081
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	34082
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Újabb hazugság GMO-ügyben?” címmel.....	34082
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	34083
Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mennyiben válnak kedvezőbbé a mezőgazdasági kárenyhítés feltételei legutóbbi törvényi változtatások után?” címmel	34084
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	34085
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A kínai munkások is többet keresnek, mint magyar kollégáik?” címmel	34086
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	34086

Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hajlandó-e a Kormány intézkedéseket hozni a fiatalok védelmében a Kék Bálna csoport ellen?” címmel	34087
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34088
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mennyibe került eddig az országnak a bizonytalan kimenetelű paksi bővítés?” címmel	34089
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	34090
Boldog István (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hová mikor ér el a 4-es számú gyorsforgalmi út?” címmel.....	34091
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	34092
Tukacs István (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor teljesíti a Kormány az ígéretét a szabolesi utak ügyében?” címmel	34093
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	34093
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hány élet árán várat még magára az M49-es gyorsforgalmi út elkerülőjének megépítése Kocsord térségében?” címmel	34094
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	34095
Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem tekintik értékes munkának a beteg gyerekek ápolását?” címmel	34096
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34097
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A KLIK mostoha-gyermeke az iskolai étkeztetés?” címmel	34097
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34098
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit kíván tenni a kormány a számbéki templom folyamatos pusztulása ellen?” címmel	34099
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	34100
Sallai R. Benedek , Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Nem csak a hazai élelmiszerpiac valós problémáinak elfedését szolgálja a Fidesz élelmiszerbotránya?” címmel	34101
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	34102
Kulesár Gergely (Jobbik) - a honvédelmi miniszterhez - „Mikor és milyen formában állítanak fel a területvédelmi századokat?” címmel.....	34103
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	34104

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Nemzeti konzultáció?” címmel	34104
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	34105
Viszonzás:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	34106
Orbán Viktor miniszterelnök.....	34106
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Várható-e paradigmaváltás?” címmel.....	34107
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	34108
Viszonzás:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	34109
Orbán Viktor miniszterelnök.....	34109
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mi a magyarázat?” címmel	34110
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	34111
Viszonzás:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	34111

Orbán Viktor miniszterelnök.....	34111
Boldog István (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Lehet-e gátat szabni a Jobbik uram-bátyám világának?” címmel.....	34112
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	34112
Viszonzás:	
Boldog István (Fidesz).....	34113
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	34114
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Tudja-e miniszterelnök úr, mi 1958 üzenete?” címmel.....	34114
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	34115
Viszonzás:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	34115
Orbán Viktor miniszterelnök.....	34116
Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Nem lehet a kormányfő nemzetbiztonsági kockázat.” címmel.....	34116
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	34117
Viszonzás:	
Vona Gábor (Jobbik).....	34117
Orbán Viktor miniszterelnök.....	34118
Hollik István (KDNP) - az igazságügyi miniszterhez - „Összeérnek a szálak” címmel.....	34118
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	34119
Viszonzás:	
Hollik István (KDNP).....	34120
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	34120
Schmuck Erzsébet, Sallai R. Benedek és dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Miért fél a kormány a népszavazástól a bővítéssel kapcsolatban?” címmel.....	34121
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	34121
Viszonzás:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	34122
Orbán Viktor miniszterelnök.....	34122
Csizi Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Tudott-e az MSZP Magyarország legnagyobb buszlopásáról?” címmel.....	34213
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	34124
Viszonzás:	
Csizi Péter (Fidesz).....	34125
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	34125
Dr. Szakács László (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Veszélyben van-e az ország szuverenitása?” címmel.....	34125
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	34126
Viszonzás:	
Dr. Szakács László (MSZP).....	34127
Orbán Viktor miniszterelnök.....	34128
Politikai vita az Európai Unió tagállamai közötti munkabérekülönbségek csökkentésé- nek érdekében.	34128
A vita menetének ismertetése:	
Szavay István jegyző.....	34128
A vita időkeretének ismertetése:	
Dr. Tiba István jegyző.....	34129
Felszólalók:	
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	34129
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	34138

Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34141
Dr. Czomba Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	34144
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	34147
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	34149
Dr. Szanyi Tibor , európai parlamenti képviselő, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	34151
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	34153
Vona Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34157
Gyöngyösi Márton , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34160
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről	34162
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	34165
Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő	34168
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34170
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	34171
Gúr Nándor (MSZP)	34172
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	34173
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34176
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	34177
Dr. Szél Bernadett (LMP)	34178
Hollik István (KDNP).....	34179
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	34180
Mesterházy Attila (MSZP).....	34182
Földi László (KDNP).....	34185
Dúró Dóra (Jobbik).....	34186
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34188
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	34191
Dr. Tiba István (Fidesz).....	34192
Dr. Szél Bernadett (LMP)	34195
Dr. Morvai Krisztina európai parlamenti képviselő.....	34200
Gúr Nándor (MSZP)	34202
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	34203
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34204
Dr. Szél Bernadett (LMP)	34205
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	34206
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	34207
Dr. Józsa István (MSZP)	34208
Szászfalvi László (KDNP)	34210
Sneider Tamás (Jobbik)	34212
Volner János (Jobbik).....	34214
Gógös Zoltán (MSZP).....	34215
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	34216
Gúr Nándor (MSZP)	34218
Bartos Mónika (Fidesz)	34222
Bana Tibor (Jobbik).....	34225
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	34226
Volner János (Jobbik).....	34226
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	34227
László Tamás (Fidesz)	34228
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	34231
Dunai Mónika (Fidesz)	34234
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34237
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	34240
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	34241
Dr. Szakács László (MSZP)	34242
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34243
Becsó Zsolt (Fidesz)	34243
Teleki László (MSZP)	34245
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34248
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	34249
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	34251

Volner János (Jobbik).....	34253
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34253
Dr. Varga László (MSZP).....	34255
Balla Mihály (Fidesz).....	34255
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	34258
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	34259
Manninger Jenő (Fidesz).....	34260
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	34262
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34263
Dr. Varga László (MSZP).....	34265
Pócs János (Fidesz).....	34265
Pintér Tamás (Jobbik)	34268
Dr. Varga László (MSZP).....	34269
Bánki Erik (Fidesz)	34270
Bányai Gábor (Fidesz).....	34271
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	34275
Ander Balázs (Jobbik).....	34275
Dr. Varga László (MSZP).....	34277
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	34278
Hadházy Sándor (Fidesz)	34278
Bányai Gábor (Fidesz).....	34281
Szabolcs Attila (Fidesz)	34281
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34283
Napirend utáni felszólalók:	
Bana Tibor (Jobbik).....	34287
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34289
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	34290
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	34291
Dr. Turgyán Tamás , nemzetiségi szószóló	34293
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	34295
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34297
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	34298
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	34300
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	34301
Az ülés bezárása	34301

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
14. ülésnapja
2017. április 10-én, hétfőn
(11.01 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 14. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Szávay István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon újra áldozatokról kell **megemlékeznünk**: a terror áldozatairól. Megdöbbenve értesültünk az újabb súlyos terrorcselekményekről Svédországban és Egyiptomban. Ezek a támadások már nemcsak Európa, hanem az egész keresztény világ ellen szólnak. Nap mint nap tapasztalhatjuk, hogy a hit szabadságáért ma is meg kell harcolni. Osztozunk Svédország és Egyiptom népének fájdalmában, és a sérülteknek mielőbbi gyógyulást kívánunk.

Kérem az Országgyűlést, hogy néma felállással fejezzük ki részvétünket, és áldozzunk az áldozatok emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az áldozatok emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük a munkánkat, ezt követően 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor. Ezután körülbelül 14 óra 20 perctől politikai vitával folytatjuk a munkánkat, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos képviselő úr, frakcióvezető úr: „Magyarországnak meg kell védenie magát” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban a múlt héten, nyugodtan mondhatom, Európában és környezetében terrorhullám söpört végig; ne feledkezzünk meg a szentpétervári metróban történt robbantásos merényletről, Stockholmról, Egyiptomról, és mindez napnál világosabban felhívja a figyelmet arra, hogy a valódi probléma a migrációs válság és az erre ráakadó terror- és erőszakhullám, amivel Európa rendkívül nehezen tud megbirkózni, egyáltalán ezzel a kihívással szembenézni.

Annál is inkább nehezen tud megbirkózni, mert akkor, amikor egyébként nyílt politikai küzdelem folyik a migrációpárti és a migráció elleni erő között, a migrációpártiak Soros Györggyel az élen azt mondják, hogy a migráció jó, ez nem fenyeget bennünket, ez egy lehetőség, integrálni kell a migránsok millióit,

eközben egyre nagyobb számban nő azoknak a táborra, akik azt mondják, hogy ez a migráció kezelhetetlen, ez elmossa Európát, ez veszélyezteti az értékeinket, az identitásunkat, a biztonságunkat. És valóban, ha most figyeljük a híreket, látjuk, hogy bekövetkezik az, amit egyébként józan fejjel lehetett tudni, hogy az Európába érkező migránsok következő lépésükben a családegyesítést szorgalmazzák, és ha lehet hinni a híreknek, akkor csak Németországban több mint egymillió ember készül családegyesítés címen újra pozíciót fogni, 250 ezren vannak olyan helyzetben, hogy a családegyesítést kezdeményezzék. Ez az ottani családmodell szerint egyébként minimum öt embert jelent, ez több, mint amennyi ember egyébként tavaly Németországba érkezett illegálisan. Tehát látszik, hogy ennek a folyamatnak nincs vége, és beláthatatlan következményekkel fenyeget bennünket az, ha itt nem teszünk valamit. Magyarország pedig napnál világosabban teszi a dolgát, betartja a schengeni egyezményeket, betartja a dublini jegyzőkönyveket, megállította a migrációs hullámnak a Délnyugat-Balkánon áradó folyamát, és Magyarország a maga részéről eleget tesz annak a követelménynek, amire egyébként mindnyájan letettük az esküt: hogy megvédjük Magyarországot.

A hét végén zajló események is ennek fényében érthetőek, hiszen ne felejtjük el: a Soros Györgypárti *(Korózs Lajos: Fidesz!)* szervezetek jelentős megmozdulást szerveztek a fővárosban, csupa olyan ügyben, aminek a felvetése is kicsit abszurd, hiszen semmilyen egyetemet nem zártunk be és nem is fogunk bezárni. A magyar kormánynak ilyen szándéka nincs, a felsőoktatási törvény ezt nem teszi lehetővé. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* A tanszabadságot semmi nem fenyegeti, erről nem is szól a törvény. Az oktatási szabadságot semmi nem fenyegeti *(Kunhalmi Ágnes: Dehogynem! Ti! - Korózs Lajos: A Fidesz!)*, erről sem szól a törvény. A kutatási szabadságot semmi nem fenyegeti, erről nem szól a törvény.

Tehát napnál világosabb, hogy másnak kellett lenni a valódi okának ennek a megmozdulásnak, habár lehet, hogy akik részt vettek benne *(Korózs Lajos: Mindenki szembejött veled, mi?)*, azoknak ez nem volt világos *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, de azok a követelések abszurdítások, hiszen semmi nem fenyeget, semmi nem valós; ezzel az erővel az ellen is lehetne tüntetni, hogy az ég színét ne változtassa meg a felsőoktatási törvény pirosra kék helyett. Sikeres ez a tüntetés, hiszen nem fog az ég színe változni, a Közép-európai Egyetem sem fog bezárni, tanszabadság is van, oktatási szabadság is van, kutatási szabadság is van *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*, tehát napnál világosabb, hogy másról szól a dolog.

Arról szól a dolog, tisztelt Ház, hogy a migrációs ügyben, ahol Soros Györgynek és szervezeteinek nagyon világos pozíciója van, ha a magyar kormány törekvései érvényesülnek, akkor ott a migrációs biznisznek lóttak. Az a migrációs biznisz, amit lát-

tunk, hogy hogyan valósul meg a bangladesi fiatal-emberek esetében, a Soros György által finanszírozott szervezet fordul a bírósághoz, a Soros György által finanszírozott szervezet a szakértője a tárgyalásnak, a Soros György által finanszírozott szervezet tiszteletbeli elnöke a bíró, ráadásul - hogy ne legyen félreérthető - még a Soros György-féle egyetemen is van állása, innentől kezdve, képzeljék el, a Soros György-féle szervezetnek az álláspontja győzedelmeskedett, csak a magyarok és Magyarország volt a ráfizető, és fenyegeti Magyarországot az, hogy súlyos milliókat kell ismeretlen bangladesi fiatalembereknek kifizetni.

Na, ez az a migrációs biznisz, aminek véget kell vetni, ennek kell megálljt parancsolni, és ezért van a felháborodás, tisztelt parlament. Mi pedig meg fogjuk védeni Magyarországot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni. Megadom a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Én egyetértek azzal, hogy az elkövetkezendő időszak egyik fő kérdése az lesz, hogy meg tudjuk-e védeni Magyarországot. Mi nem csinálunk belőle titkot, amikor azt mondjuk, hogy szerintünk a legnagyobb kockázatot ezen a téren valóban a kontrollálatlan illegális bevándorlás jelenti.

Én jól emlékszem arra, hogy itt az Országgyűlésben *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* és azon kívül is hány alkalommal mondta el a baloldal, és egyes esetekben a Jobbik is, hogy nincs is betelepítési kvóta. Azzal, hogy ezt mondták, tudatosan és folyamatosan megtevesztették a magyar közvéleményt. Azért mondom ezt, mert pár napja az Európai Parlament egy állásfoglalást fogadott el, amely továbbra is erőlteti a betelepítési programokat. Olyan jelentésről van szó *(Dr. Gyüre Csaba: Orbán Viktor is megszavazta?)*, amelyet az itt ülő baloldali pártok is támogattak, az ő támogatásukkal ment át; azon pártok támogatásával tehát, amelyek itt ülnek.

(11.10)

Az állásfoglalás több eleme is megdöbbentő, és egyáltalán nem tükrözi az állampolgárok akaratát. Lássuk a részleteket! Az EP, az Európai Parlament kiterjesztené a menekültek fogalmát a gazdasági bevándorlóakra is. Megkönnyítenék a családegyesítéseket, megkönnyítenék az áttelepítéseket, amely állandó mechanizmusként működne, tehát újra itt a kvóta, meg sem szűnt ez a javaslat. A jelentés azt is követeli, hogy el kell törölni az őrizetbe vételt, tehát eltörölnék a jogi határozat. Szeretném felhívni a Ház figyelmét, hogy az állásfoglalás szerint a jövőben a segélyeket a biztonsági megfontolásoktól függetlenül is folyósítani kellene; azt persze nem részletezik, hogy mindezt miből kellene előteremteni.

Ez a jelentés két dolgot bizonyít: egyrészt Brüsszel folytatja az eddigi elhibázott politikát, másfelől pedig azt, hogy fokozódik a nyomásgyakorlás. Ez a nyomásgyakorlás egy újabb bizonyítéka, de nem ez az egyetlen bizonyíték. Egy nagy nyugati lap nemrégiben arról cikkezett, hogy az uniós forrásokkal való zsarolás után Magyarországot most már az uniós tagsággal is zsarolnák a bevándorláspolitiká terén. Ez botrányos és elfogadhatatlan. Magyarország nem azt írta alá, hogy mindenben aláveti magát mások akaratának. Azt az állásfoglalást, azt az európai parlamenti állásfoglalást, amelyre utaltam, amint azt elmondtam, az itteni baloldali pártok képviselői is megszavazták. Megszavazta Szanyi Tibor és Ujhelyi István az MSZP-ből, Niedermüller Péter és Molnár Csaba a DK-ből és Jávor Benedek az LMP-ből. Jó lenne, ha tájékoztatnák az állampolgárokat, a közvéleményt, hogy miért szavazták ezt meg.

Mert tisztelt baloldali képviselők, amit önök művelnek ebben, az tisztességtelen a magyar emberekkel szemben. Idehaza azt állítják, hogy nincs is kvóta, a bevándorlás pedig álprobléma, Brüsszelben pedig lapulva megszavazzák a bevándorlást és a betelepítést könnyítő és az eddigi magyar intézkedéseket gyengítő állásfoglalásokat, egyébként teljes összhangban azzal, amit az itthoni, külföldről pénzelt jogvédő szervezetek, aktivisták javasolnak. Ha a baloldalon múlna, akkor már rég megindították volna a betelepítési programokat, és a költségvetésben is súlyos összegeket kellene biztosítani a segélyezésre. Szerintünk nem így kell szolidárisnak lenni.

Mindezeket figyelembe véve így már teljesen világos, hogy az ellenzéki pártok miért fűrik a népszavazás után most már a nemzeti konzultációt is *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Mert baromság! - Korózs Lajos: Orosz szerverre külditek az adatokat?)*, hol jogi érvekkel, hol politikai lejárató akciókkal. Számunkra azonban ezek a támadások egyet jelentenek csak, ötszörös erővel leszünk azon, hogy érvényt szerezzünk a magyarok akaratának és a határok védelmének. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kunhalmi Ágnes képviselő asszony: „Fortélyos félelem igazgatja a kormányt” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): *(Ruháján kör alakú, kék színű jelvényt visel, melynek felirata: „#I stand with CEU. - Heringes Anita szintén egy kör alakú, kék színű jelvényt visel a ruháján, melynek felirata: „#A CEU-val vagyok; #I stand with CEU. - Dr. Varga László asztalán a laptopja hátoldalán egy A/4-es méretű, kék színű tábla van, melynek szövege: „VÉTŐ”)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kormány erejét az határozza meg, hogy mit gondol róla a nép. 2010-ben, amikor önöket bízta meg az ország a kormányzással, 2 millió 700 ezer ember

támogatta önöket. Négy évvel később, 2014-ben már csak 2 millió ember adta önökre a szavazatát. Az önök által létrehozott igazságtalan és szörnyszülött választási rendszerben sajnos ez még mindig jelentős többséget jelentett önöknek. De már ekkor is, 2014-ben is többen szavaztak a baloldalra Budapesten, mint a Fidesz bármely jelöltjére tavasszal és ősszel is.

Most itt vagyunk 2017-ben, nem egészen egy évvel a választások előtt, és minden korábrinál jobban érezhető az, hogy hogyan fogy el az önök támogatása. Okkal félnek. Okkal félnek attól, hogy 2018-ban elveszítik a választást, mert a Fidesz a töpörődés és a zsugorodás útjára lépett. Immáron nemcsak azok a tömegek utasítják el önöket, akik kárvallottjai voltak az orbáni politikának, hanem a Fidesz elvi alapon támogatók közössége is; közgazdászok, világhírű klímakutatók, KDNP-tagok, jobboldali egyetemi tanárok szólalnak fel önök ellen és lépnek ki az önök soraiból, mert egész egyszerűen szégyellik azt, amit tesznek. Egész egyszerűen nem tudják már ezek az emberek önmagukat meggyőzni annak az értelméről, amit tesznek.

És itt jutunk el a lényeghez, a Fidesz értelmetlen lényéhez, ahogy a Fidesz rárontott a saját népére. Ez nem Sorosról szól, kedves Fidesz, ez nem Brüsszelről, de még csak nem is a szovjetekről, vagyis Putyinról szól önmagában, hanem Magyarországról szól, amit a Fidesz egyre gyorsabban emészt fel. A Fidesz rendszerében magyar magyarnak farkasa. Emlekezzünk vissza, hogyan uszították egymásnak a pedagógus közalkalmazottat az egészségügyi közalkalmazottal, a rokkantnyugdíjast a rendes nyugdíjossal vagy éppen az egyetemen bent lévő a még gimnazistával! *(Zaj, felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Magyarokat uszítottak magyarok ellen. Corvinus Egyetem, szintiszta magyar egyetem, a hallgatók élőláncával kellett megvédeni, és azóta is minden tanszéket, de Magyarországon minden egyetem és minden tanszék kőkemény politikai nyomás alatt van.

És eljutott a Magyar Országgyűlés évtizedek óta először odáig, hogy szintiszta politikai döntéssel be akarnak zárni egy egyetemet a törvény erejénél fogva. *(Kósa Lajos: Ez nem így van, Ágnes. Butaságot beszélsz. Senki nem akar semmilyen egyetemet bezárni. Aki pedig ezt állítja, nem mond igazat.)* Aki ezt támadja, az a tudást támadja. Aki a tudást támadja, az a magyar gyerekeket támadja, Kósa Lajos, a tanárait és az intézményeket támadja, az elárulja a saját népét és a saját hazáját. A magyar szellemnek és a tudásnak tudatos rombolásával vádolom önöket, amiért minimum életfogytiglani hatalomtól való eltiltás jár. *(Felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti padosorokból.)*

Mert a tudás nem jobb- vagy baloldali kérdés, kedves fideszesek. A tudás nem pártpolitikai kategória. *(Kósa Lajos: Dr. Kunhalmi. - Derűltség a kormánypártok soraiban.)* A tudás egyszerű józan paraszti ész kérdése, és ahogy látom, önök bizonyára elvesztették a józan eszüket. *(Közbeszólások a kor-*

mánypártok soraiból, köztük: Tükörbe néztél?) És bizony van mitől félniük, kedves fideszesek. Kapaszkodhatnak, remeghetnek a hatalomért, a következő egy évben bármit meg fognak tenni, mert félnek az igazságszolgáltatás elől. *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Félnék az igazságszolgáltatás elől?)* Ha megalakul és az emberek megszavazzák 2018-ban az új Botka-kormányt *(Derűltség, felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti padosorokból, köztük Kósa Lajos: És remélem, te leszel a felsőoktatási miniszter. - Derűltség a kormánypárti padosorokban),* akkor nemcsak a CEU és a civilek ellen megszületett gyalázatos törvényt fogjuk eltörölni, felszámolva a nemzeti együttműködés rendszerét, hanem önök meg fognak ismerkedni a törvény előtti egyenlőség fogalmával is, kedves fideszesek. *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti padosorokból.)*

És végezetül Ady Endre szavaival élve: önök úrnak és magyarnak egyaránt hitvány, és teszem hozzá: politikusnak is azok. Köszönöm, elnök úr. *(Taps és közbeszólás az MSZP soraiból: Így van! - Felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti padosorokból. - Az MSZP széksoraiban Hiszékeny Dezső, Heringes Anita, Bangóné Borbély Ildikó, Gógós Zoltán, Horváth Imre és Korózs Lajos egy sorban felállva egy-egy A/4-es méretű táblát tartanak fel, melyeket összeolvasva piros színnel a „Ne írd alá, János!” szöveg olvasható, valamint mögöttük dr. Szakács László, Teleki László, Szabó Sándor és dr. Józsa István képviselők felállva, Tukacs István ülve egy-egy A/4-es méretű táblát tartanak fel, melyen kék alapon a „VÉTŐ” felirat szerepel.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, üljenek le, foglalják el helyüket. Megállapítom, hogy az MSZP képviselői a szemléltetés szabályait megszegték. Felhívom a figyelmüket, hogy az országgyűlési törvény 38/A. §-a értelmében a szemléltetés iránti kérelmet előzetesen a Házbizottság ülése előtt jelezni kellett volna. *(Zaj.)* Kérem a képviselőket, hogy a továbbiakban biztosítsák a rendet az Országgyűlésben. Természetesen a házelnököt majd értesítem a kialakult helyzetről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP... *(Jelzésre:)* Elnézést, bocsánat, összezavarodtam. Válaszra, nem tudom, államtitkár úr kíván-e... *(Jelzésre:)* Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Köszönöm.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Láthatjuk, hogy erre a demonstrációra sem sikerült az MSZP-frakció teljességét behozni, még a frakcióvezető sem volt itt, amikor ezt véghez vitték. Talán a frakció harmadát sikerült ehhez az akcióhoz itt meggyőzniük. *(Zaj, folyamatos közbekialtások az MSZP soraiból.)* Tudják, nem tudom, hogy ez a Magyar Szocialista Párt

milyen felhatalmazással szólal itt meg ebben az ügyben vagy kiket tud maga mögött, csak tudja, tisztelt képviselő asszony és tisztelt képviselő hölgyek és urak, mármint a szocialista frakcióban ülő képviselő hölgyek és urak, amikor önök csak úgy mehetek ki erre a demonstrációra (*Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.*), ha leveszik az összes MSZP-jelvényt, az összes pártjelvényt, pártszimbólumot magukról, és csak akkor sunnyoghattak oda a tüntetők közé (*Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.*), ha semmifajta szocialista jelképet nem tűzhetnek ki, azt hiszem, az jelzi azt, hogy lehetséges, sőt biztos, hogy a tüntetők a kormány egyik vagy másik döntésével nem értenek egyet, de hogy a Magyar Szocialista Párttól ugyanolyan távol akarják tartani magukat, az is biztos, hiszen minden szocialistát megkértek, hogy semmiképpen ne hozzon magával semmilyen MSZP-s szimbólumot, úgyhogy a tüntetők számára is, úgy látszik, az MSZP vállalhatatlan. (*Felzúdulás, közbeszólások az MSZP soraiból.*) Lehet, hogy a kormánnyal nem értenek egyet, de az MSZP-s támogatás számukra vállalhatatlan. Én ebben a helyzetben azért nem lennék ennyire magabiztos, mint amennyire képviselő asszony volt.

Arra is visszaemlékezhetünk, hogy hogyan lehetett közterületeken rendezvényt tartani 2006-ban, és hogyan lehet 2017-ben. Mert bizony 2006-ban egy bejelentett megemlékezésen a rendezvény időtartama alatt egy békés demonstrációra az önök kormányzása alatt lovasrohamot vezényeltek, akkor bizony ott gumilövedékek kerültek elő, akkor bizony ott sokan megtapasztaltuk (*Közbeciáltások az MSZP soraiból, köztük Kunhalmi Ágnes: Mert nálatok volt a B-közép.*), hogy milyen a könnygáz illata, milyen a könnygáz hatása az ember szervezetére, vagy hogyan kezd el könnyezni egy békés, előre bejelentett megemlékezésen.

(11.20)

Ehhez képest 2017-ben ha valaki a kormány ellen demonstrációt szervez - ami egy idő után nyilván véget ér -, és annak a véget érése után valakik, akár nem is békésen, hanem olykor-olykor még a rendőröknek is nekifeszülve tovább folytatják a demonstrációt, akkor ezt a rendőrök méltósággal igyekeznek szabályozott keretek között tartani, noha a rendezvény időtartamát túllépték. Magyarországon most már ilyen módon is lehet tüntetni. Ez bizony a szocialista időszakra nem volt elmondható. (*Gógös Zoltán: A rendőrök mögé bújhattatok! - Kunhalmi Ágnes: Gyáva alakok vagytok!*) Ha valaki azt az időszakot szeretné újra, amikor békés megemlékezésre lovasrohamot vezényelnek, az válassza a Magyar Szocialista Pártot és az ő demokraciáelfogását. (*Gógös Zoltán: A kerítést is ti szedtétek fel!*) De ha egy olyan országban szeretne inkább élni, amikor egy demonstrációnak a be nem jelentett részét is lehet normális keretek között végigvezényelni (*Dr. Varga László: Ne beszélj demokraciáról! Ti diktatúrát épí-*

tetek! - Heringes Anita: Szégyellni fognak benneteket a gyerekeitek!), és senkinek nem kell a rendőrségtől tartani, mert a rendőrség megvédi a polgárokat, akkor válassza a Fidesz-KDNP-féle demokraciáelfogást, tisztelt képviselő asszony, mert ez a valódi különbség az egyik és a másik tábor demokraciáelfogása között. Önök nap mint nap felszólalnak itt a parlamentben és máshol, és a demokraciá végét kiabálják, miközben önök voltak azok, akik a legalapvetőbb demokratikus jogot, a gyűlekezési jogot sem tudták Magyarországon garantálni, hanem politikai célokra használták a rendőrséget. (*Dr. Varga László: Mondjad a baromságot!*)

De szeretném megnyugtatni önt is, képviselő asszony, ha a Közép-európai Egyetemre beiratkozna, hogy ott legyen diákigazolvány-matricája, ezt a következő években is folyamatosan meg tudja tenni, hiszen ez a törvénymódosítás a Közép-európai Egyetemet semmilyen mértékben nem érinti. (*Kunhalmi Ágnes: Most fogjátok bezárni! Olyan törvényeket hoztok, ami nektek jó.*)

Őn egy nagyon fontos dolgot mondott, így április 11. előtt egy nappal a törvény előtti egyenlőséget említeni szerintem egy nagyon fontos mondat. Mert azt hiszem, talán ez a legfontosabb üzenete annak a törvényjavaslatnak is, amit elfogadott az Országgyűlés, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. Véget ért az a szocialista korszak, amikor Soros György ír egy levelet az MSZP-SZDSZ-es kormány miniszterének és miniszterelnökének, és onnantól kezdve máris indulnak a kodifikátorok, és törvényszövegbe foglalják azt, amit Soros György tőlük megrendelt. (*Kunhalmi Ágnes: Te meg Putyin tollbamondója vagy! Szentpéterváron is bezárták az egyetemet, ők is ugyanazt csinálják!*) Vége a megrendelésre folytatott jogalkotásnak, tisztelt képviselő asszony. Mert bármilyen más személy írt volna Magyarországról vagy máshonnan Magyar Bálintnak, egyrészt ő nem köszönhetne volna meg a lex CEU elfogadását, másrészt pedig Magyar Bálint nem állította volna a teljes kormányzati apparátust ezen egy ember kérésének a szolgálatába. (*Dr. Varga László: Lemészároltok egy egyetemet, büszke lehets magadra.*)

Mi azt kérjük csak mindenkitől, az összes Magyarországon működő egyetemtől, akár magyar, akár külföldi, akár állami, akár nem állami, akár külföldi képzésnek a Magyarországra hozatala, akár itt folytatott képzés, hogy tartsa be a törvényeket. (*Kunhalmi Ágnes: Magyar egyetemeket támadtok meg és egyetemi tanárokat. Hazaárulók vagytok! Ez a helyzet. - Gógös Zoltán: Így van, pontosan, szélsőségesek vagytok, meg kell tőletek óvni az országot!*) Azt hiszem, hogy mindenki szerintem a leginkább ezen a kijelentésen nyugodhat meg. Semmi másra nincs szükség, csak és kizárólag a törvények betartására. Aki itt a törvényeket betartja, annak Magyarországon nincs félnivalója, így ezeknek az egyetemeknek sem.

Azok a mondatai pedig teljes mértékben nevetésgesek, hogy Magyarországon minden egyetem

minden tanszéke politikai nyomás alatt van. (*Kunhalmi Ágnes: Pedig így van!*) Azt hiszem, ezt maguk a tanszékvezetők kérnék ki a leginkább maguknak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában. - Gógös Zoltán: Meg kell óvni tőletek az országot!*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP részéről: „Soros-Strasbourg-Brüsszel triumvirátusa kontra Magyarország szabadságharca” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a napirend előtti témámra rátérnék, engedjék meg, hogy a kereszténydemokraták nevében fejet hajtsak és együttérzésemet fejezzem ki a tegnapi, virágvasárnap Egyiptomban a kopt keresztény testvérek ellen saját templomukban, a szentmise alatt végrehajtott támadás 43 áldozata családjának, a sérülteknek pedig mielőbbi felépülést kívánjak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Terror és félelemkeltés mindenütt. Bár a 2016. évi amerikai elnökválasztáson Clintonné és így a Demokrata Párt meg a Soros & Co. vereséget szenvedett, de a háborúnak ezzel még nincs vége, sőt a kozmopolita vesztesek még elszántabb és még agresszívabb támadást intéztek a nemzeti és a keresztény értékekkel szemben. Ők azok, akik azt mondják, hogy Trump győzelme miatt vészhelyzet alakult ki az Egyesült Államokban. Ők azok, akik azt mondják, hogy 2017. január 20. óta, vagyis Trump elnöki beiktatása óta az Egyesült Államokban fenyegetettségben élnek a bevándorlók, a muzulmánok, az arabok, a feketék és az LGBTI közösség tagjai. Ők azok, akik azt mondják, hogy fel kell lépni a Trump-féle republikánus kormányzattal szemben. Ők azok, akik fizetnek azért, hogy Trump mielőbb megbukjon. Ők azok, akik a tolerancia és a liberálhumanizmus jegyében még attól sem riadnak vissza, hogy Trump felakasztását nyilvánosan kívánják, ezzel akarva úgymond megteremtteni az amerikai demokráciát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elmúlt hónapok nálunk sem szóltak másról. Nem másról, mint arról, hogy a Soros-Strasbourg-Brüsszel kozmopolita triumvirátus egyre nagyobb nyomás alá helyezte hazánkat. Egyre nagyobb nyomás alá, hogy ránk kényszerítsék a migránsok befogadását. Tudniuk kell, hogy a triumvirátus 2017. április 5-én már tejfakasztó bulit is tartott Strasbourgban, megünnepelve a legújabb bevándorlási dokumentum múlt szerdai megszűlését. Ünnepeltek, mert ez a dokumentum kiterjeszti a menekültek fogalmát a gazdasági migránsokra is, megkönnyíti a migránsok családtaggyűjtését, mindezzel kifejezetten gerjesztve az Európába irányuló migrációt. Ünnepeltek, mert a triumvirátus álláspontja győzött, vagyis még az EU nyugati államai is a bevándorlók beáramlásának csökkentésére összpontosítottak ahelyett, hogy zöld utat adtak

volna az idegen invázióknak, ezért az elfogadott dokumentum ezen azonnali változtatást követel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi más ez, mint nyílt támadás az őshonos népekkel és nemzetekkel szemben itt Európában, továbbá az Európa gyökereit képező keresztény civilizációval szemben, amit ezúton is visszautasítunk? Tudjuk, hogy önök jól szervezettek, de higgyék el, mi is azok vagyunk. Mi a szuverén Magyarországot és lakóit védjük, ezért a magunk útját járjuk. A szabadságharcaink pedig mindig arról szóltak, hogy ne mások döntsenek helyettünk. Most is ezért vívjuk a szabadságharcunkat önökkel szemben. Ezért, és azért, hogy az energiaárakról, az adókról, a felsőoktatás szabályozásáról, a munkahelyteremtés támogatásáról, vagy éppen arról, hogy kikkel éljünk együtt a saját hazánkban, mi magunk döntsünk.

Bár az első csatát megnyertük, de önök nem nyugszanak. Mit akarnak még liberális tébolyukban? Nem veszik észre, hogy éppen az önök politikája miatt az Európai Unióban futótűzként terjed az iszlám, mely totális ideológiáját a keresztény kultúra ellen irányítja? Sőt, lassan már ott tartunk, hogy a migránsok már azt sem játsszák el, hogy be akarnának illeszkedni az európai társadalomba, hanem egyből teret foglalnak, és az ő törvényeik szerinti párhuzamos társadalmat hoznak létre, mivel nem osztják az értékeinket?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tehát míg mi még meg akarjuk állítani az illegális migrációt, a térfoglalást, a párhuzamos társadalmakat, a no-go zónák kialakulását, addig a Soros-féle formációk éppen ezt szervezik. Ha pedig a Soros-formációk kudarcot vallanak a velünk vívott harcban, akkor Strasbourg és Brüsszel szoknyája mögé bújva perlik Magyarországot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mára oda jutottunk, hogy már nemcsak az embercsempészek, hanem a triumvirátus is pénzt akar keresni a migránsbizniszen. Ezt meg kell állítanunk! Meg kell állítanunk, még ha fenyegetnek és zsarolnak is bennünket. Meg kell állítanunk, mert a magyar adófizetők pénzére ácsingóznak, hogy ügyvédi díjakkal degeszre kereshessék magukat, ugyanis 15 ezer migránssal számolva több mint 40 milliárdot kaszálhatnak cinkostársaik strasbourgi ítélete alapján.

De képzeljék, már ott tartunk, hogy a Soros & Co. azzal kopogtat a triumvirátus ajtaján, hogy az EU-tagállamok vegyenek fel hitelt a migránsinvázió költségeinek viselésére, a migránsok beilleszkedésének finanszírozására, vagyis a tagállamok adósodjanak el a pénzvilág hasznára! De hölgyeim és uraim, ez már egy újabb napirendi felszólalás. Küzdjünk, mert rajtunk múlik, lesz-e jövőnk, lesz-e a jövőben is templomunk, ahova járhatunk imádkozni, vagy mecset áll a helyén. Merjünk bátrak lenni és kiállni a magyar és a keresztény érték mellett! Ne felejtjük Goethe szavait: „A legtöbb, amit gyermekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak”, továbbá ne felejtjük azt sem, hogy a triumvirátusok már a születé-

sükkor is arra vannak ítélve, hogy elbukjanak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Rétvári Ben-ce jelezte, hogy válaszolni kíván a kormány nevében. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy az elmúlt években harmadszor gondolhatunk együttérzéseinkkel kopt testvéreinkre, hiszen az ellenük elkövetett merényletsorozatok közül, amelyek a magyar hírekben is megjelentek, az első volt 2015. február 15-én, amikor húsz egyiptomi kopt és egy afrikai keresztény brutális lefejezéséről láthattuk az interneten a videókat.

(11.30)

Egy évvel később, 2016-ban a Szent Péter templomban, szentmise közben robbantottak. Itt is számtalan áldozat, számtalan sérült is volt, közülük két asszonyt Magyarország humanitárius felajánlása keretében itt, a Honvédkórházban ápolnak. 2017. február 7-én légi úton érkeztek Magyarországra, és itt részesültek ellátásban.

A harmadik pedig a mostani szörnyű robbantás, ami ismételten történt. Nem véletlen a helyszín, nem véletlen az időpont. Virágvasárnap a legnagyobb keresztény ünnep, a húsvét előtti utolsó vasárnap, amikor Jézus Jeruzsálembé való bevonulására emlékezünk, azt ünnepeljük. Akkor, amikor nyilván még nagyobb tömeg jelenik meg, még ünnepélyesebb a szertartás, még nagyobb a szentmise, direkt ekkor robbantottak. Ennek szimbolikus ereje is van, nyilván a kereszténység ellen való merényletről beszélhetünk, és nyilvánvalóan igyekeztek minél több áldozatot is szedni. Ezért tervezték ilyenkorra, nagy tömegbe ezt a merényletet.

Mélyen együttérzünk velük. Orbán Viktor miniszterelnök úr mind az államfőnek, Sisi elnöknek, mind a kopt egyház vezetőjének részvétlétviratot küldött, valamint ismételten följajánlottuk, ahogy a korábbiakban segítettük a sebesülteket, és itt, Magyarországon ápoltuk őket minél jobb körülmények között, ugyanúgy ezt most is megteesszük. Az előző robbantás után is a magyarországi Kopt Ortodox Egyház vezetőjével közös gyertyagyújtást tartottunk a Bazilikában, amelyen Erdő Péter bíboros úr is részt vett. Azt hiszem, most is fontos volt az együttérzés kinyilvánítása. A következő hetekben, április 25-27-én Magyarországra látogat Anba Gabriel, Ausztria kopt püspöke; azt hiszem, vele is beszélhetünk ezekről a sorozatokról.

Ugyanakkor Magyarország minden módon kívánja mind Egyiptomban, mind máshol támogatni az üldözött keresztényeket, az egyiptomiak számára is hamarosan megnyílik az az ösztöndíjprogram,

amelynek lehetőségével üldözött keresztény csoportok Magyarországon tanulhatnak, azoknak a diákjai, fiataljai. Bízunk benne, hogy ezzel tudnak élni onnan is, Egyiptomból is.

Szintén fontos döntése volt a kormánynak, amikor ottani iraki és a térségben élő fiatalok és idősebbek számára az oktatáshoz 120 millió forintos támogatásról döntött még 2016-ban. Már 2017-ben döntött arról a kormány, hogy az iraki Telskuf városának helyreállításához olyan mértékű segítséget nyújt, ami legalább 1300 főnek és családjaiknak nyújt lehetőséget a szülőföldjükre való visszatérésben. Amikor az antiókhiai szír egyház, illetve szír ortodox egyház képviselője itt volt, mind a katolikus, mind az ortodox pátriárka kérésére egy-egy millió euróval segíti Magyarországot az ottani, helybeni humanitárius segítségnyújtást. Sőt, ezen túlmenően a libaboni menekülttáborokban lévő humanitárius segítségnyújtására is Magyarország támogatást nyújtott. Valamint gyógyszer-támogatást is adunk, amivel a Szent József kórház gyógyszerkészletei 6 hónapra biztosíthatók.

Így mind egészségügyi, mind oktatási, mind humanitárius, mind település-újraépítési támogatással igyekszünk segíteni az ott élő keresztényeknek. Túl azon, hogy együttérzünk velük, imádkozunk velük, azt hiszem, ez kézzelfogható segítség is.

A másik téma kapcsán, amit tisztelt képviselő úr említett, engedje meg, hogy felolvassak egy szöveget: „Hihető jelentéseket kaptam arról, hogy az elmúlt években az amerikai misszió aktívan beavatkozott a belpolitikába, valamint médiakörnyezetét és a civil társadalmat alakítja, gyakran egy adott politikai meggyőződésű csoportokat előnyben részesítve másokkal szemben.” Ez nem egy magyar politikustól vett idézet, bár valóban a Soros-birodalomról szól, hanem Mike Lee szenátortól, az amerikai felsőház tagjától egy idézet, aki aggodalmát fejezte ki, hogy miként áramlanak Európába, egyes országokba, itt éppen egyébként konkrétan Macedóniáról beszélt, amerikai pénzek Soros György Nyílt Társadalom Alapítványán keresztül.

De ugyanígy Christopher Smith, New Jersey-i képviselő *(Kunhalmi Ágneshez:)*, akit most itt kinevet képviselő asszony, meg az MSZP nevet az amerikai képviselők állításain, nos tehát, ő is írt levelet, szintén hasonló problémákat felvetve, az amerikai nagykövetnek, hogy miként lehetséges az, hogy Soros projektjeit akár amerikai adófizetői pénzből is támogatják.

Tisztelt Képviselő Asszonyok! Tisztelt Képviselő Urak! Ezek nem magyarországi, nem Fidesz-KDNP-s állítások, nem ottani felvetések, hanem bizony Washingtonban református törvényhozók ugyanarról kérdezik a kormány egyes tisztségviselőit, mint amiről képviselő úr beszélt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képv-

selő asszony, az LMP-frakció részéről: „Semmit rólunk nélkülünk” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Orbán Viktor kormányzása alatt soha nem vonultak ki annyian az utcára, mint tegnap. A 70-80 ezer fős tömeg azért ment ki az utcára, hogy tiltakozzon a CEU-t ellehetetlenítő, alkotmánysejtő törvény és a betervezett civiltörvény ellen, de aki ott volt a demonstráción, látta és tudta, hogy ez több, mint a CEU-ért és a civilekért való kiállás. Az emberek üzentek a kormánynak, hogy abból, amit és ahogyan tesz, elég volt.

A kormány rekordsebességgel, diktatúrákat is megszegyenítő gyorsasággal, két nap alatt verte át a parlamenten a lex CEU-t úgy, hogy egy héttel korábban még fogalma sem volt róla senkinek, hogy mi is készülődik Magyarország egyik legszínvonalasabb felsőoktatási intézménye ellen. Nem sokkal később megjelent a külföldről támogatott civil szervezetek megbélyegzéséről szóló törvény tervezete is, amivel a kormány újabb frontot nyitott a társadalom felé. És Németh Szilárd a kormányzati médiában azóta azt fröcsögi, hogy tudnunk kell, kik az ügynökszervezetek. Azt üzenem neki: szégyellje magát! A kormány az elmúlt években anyagilag ellehetetlenítette, kinyírta a független civil szervezeteket, és most még beléjük is rüg, megbélyegzi őket. Azt mondja, ügynökszervezetek. Gyalázatos!

A CEU kicsinálásáról szóló törvény, a kormánynak nem tetsző civilekkel való leszámolás, csakúgy, mint a kormánykritikus sajtó elhallgattatása, ugyanarról szól: a demokrácia felszámolásáról. A kormány évek óta módszeresen számolja fel az autonómiákat. Megszüntet, betilt, elhallgattat mindent, amit saját hatalmára nézve veszélyesnek tart. *(Kunhalmi Ágnes: Diktatúra.)*

Az újabb brutális támadások a társadalom még autonóm szférái ellen egy dolgot üzennek: egyetlen, kormánytól függetlenül működő intézmény vagy szervezet sem érezheti magát biztonságban. A lex CEU és a civilek megbélyegzése túlmutat önmagán. Tegnap egy újság, ma egy egyetem, holnap a civil szervezetek. Azután ki kerül sorra?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a kormány a rombolás kormánya. Nem épít, hanem rombol. Nem nyugalmat, hanem nyugtalanságot teremt. Stabilitás helyett bizonytalanságot. Problémák megoldása helyett újabb és újabb problémákat kreál, újabb frontokat nyit. A rögeszmés ellenségkeresést és a csúcsra járatott kormánypropagandát nevezik kormányzásnak. Az a felháborító az egészben, hogy folyamatosan a népakaratra hivatkozó kormány éppen csak a nép akaratát hagyja figyelmen kívül. Miközben látszatkonzultációkat folytat, semmibe veszi az emberek véleményét, és minden arra vonatkozó kísérletet elgáncsol, ami a nép megkérdezésére irányul. Egy szűk politikai elit akarja megmondani, hogy mi jó az embereknek. Nemcsak az utcára vonuló tiltakozók

kinyilvánított akaratát veszik semmibe, de azt is megakadályozzák, hogy az ország jövőjét érintő fontos kérdésekben az emberek véleményét nyilváníthassanak.

Ilyen sorskérdés, tisztelt képviselőtársaim, Paks II., amelyről Orbán Viktor azt mondta, hogy az évszázad legjobb üzlete. Ezzel szemben az LMP azt állítja, hogy ez az évszázad legrosszabb üzlete. Elfogadhatatlan mind politikailag, mind gazdaságilag, és elfogadhatatlan energiapolitikai szempontból is. Paks II.-vel növeljük az orosz függőséget, kockáztatjuk az ország szuverenitását, elviselhetetlen anyagi terheket pakolunk a jövő nemzedék vállára, és kényszerpályára tereljük az ország energiapolitikáját. A biztonsági és a környezeti kockázatokat nem is említve. Azt gondoljuk, erről népszavazáson kell megkérdezni az embereket.

Az LMP február végén kezdeményezett népszavazást a paksi bővítésről, de a választási bizottság eddig minden kérdésünket visszadobta. Látjuk jól, hogy a Fidesz olyan rendszert épített fel, amiben csak azokból a kérdésekből lehet népszavazás, amit a kormány akar. Ezért olyan alkotmánymódosítást nyújtunk be, ami alapján ilyen fajsúlyú beruházások esetén kötelező lenne a népszavazás kiírása. Ez újra visszaadná a népszavazást a népnek, és lehetetlenné tenné, hogy ilyen fontos kérdésekben a magyar emberek háta mögött, megkérdezésük nélkül döntsenek.

Ha bezár a CEU, ha átmegy a civiltörvény, és a kormány nem ad zöld utat a paksi népszavazásnak, azzal a kormánnyal nyíltan elismeri: az emberek akaratát nem számít. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Hadházy Ákos és az MSZP több képviselője tapsol.)*

(11.40)

ELNÖK: Köszönjük. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Több témát érintett, engedje meg, hogy reagáljak. Az egyetem ügyében azt szeretném elmondani önnek, hogy bármennyire is állítja ezt az ellenzék, a kormánynak nem célja, hogy bezárja az egyetemet. *(Dr. Józsa István: Hazudik! - Korózs Lajos: Nem igaz!)* A tanszabadságot senki nem szeretné korlátozni. Amit a kormány szeretne, az tiszta és átlátható viszonyrendszer, a cseh modellt követve többek között, ahol államközi szerződések kötik a külföldi egyetemek működését. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Lehet, hogy Magyar Bálintnak elég volt küldeni egy egyoldalú légyapírt gyarmati tempóban, amin megrendelések voltak, de a kormány ragaszkodni fog ahhoz, hogy senki sem állhat a törvények felett, de ami talán ennél is fontosabb, a kormány a maga részéről nyitott a tárgyalá-

sokra az egyetem ügyében az Egyesült Államokkal is. Más ügyekben is a tárgyalásos út hozta meg az eredményeket. *(Kunhalmi Ágnes: Szóba se állnak veletek! Lenéznek benneteket Keleten és Nyugaton egyaránt!)* Megkérhetem, képviselő asszony, hogy ne kiabáljon?! Én is meghallgattam, amikor ön felszólalt.

Ami a múlt héten benyújtott törvényjavaslatot illeti, ott a cél az átláthatóság. A kormány azt szeretné elérni, hogy minden magyar állampolgárnak világos képe legyen arról, hogy melyek a külföldről támogatott szervezetek. *(Dr. Szakács László: Miért nem mentetek ki tegnap, aztán győztétek volna meg őket, hogy rosszul tudják?)* Egyébként minden külföldi állam joggal küzd a külföldi befolyástervezési kísérletek ellen. Ha megnézte az amerikai elnökválasztási kampányt, ott is heves viták övezik ezt a kérdést, és egyébként ezt a törvényjavaslatot amerikai mintára is átnézték az előkészítők. Ön is nagyon jól tudja, hogy az Egyesült Államokban a harmincas évektől kezdve érvényben van egy törvény, ami alapján az úgynevezett külföldi ügynököknek regisztrálniuk kell magukat.

Ami a paksi bővítést illeti: a paksi bővítés az olcsó áram garanciája. Önök rendre hivatkoznak mindenféle támogatási rendszerekre, többek között Németországban, de azt elhallgatják a választópolgárok elől, hogy Németországban sokkal-sokkal többet kell fizetni a villamos energia áráért *(Kunhalmi Ágnes: Van is nekik miből! Mert ott gazdagabbak az emberek, itt meg szegények!)*, és önök sohasem mondják azt meg, hogy miből szeretnék ezt a különbséget, ezeket a költségeket előteremteni.

A népszavazás ügyében meg azt szeretném önnek elmondani, hogy ha van társadalmi támogatottság és a törvények is engedik, lesz népszavazás, ha nincsen társadalmi támogatottság és a törvények nem teszik lehetővé, akkor pedig nem lesz. A kormány majd ennek megfelelően jár el.

Ami a tegnapi tüntetéseket illeti, egy szabad országban élünk, Magyarország demokrácia, ahol mindenki elmondhatja a véleményét. *(Kunhalmi Ágnes: Azért zártok be újságokat!)* Szeretném önnek is elmondani, hogy 2006-tal ellentétben ma úgy lehet tüntetni Magyarországon, hogy a rendőrök a rendet vigyázzák, és nem lőnek a tömegbe, mint a baloldali kormányok idején.

A Parlamentnél is lehet tüntetni *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*, tisztelt képviselő asszony, az önök idejében nem lehetett, mert kordonokkal vették körül a Parlamentet *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Fejezzed már be!)*, így ön akárhányszor kilógathat zászlót a tüntetők elé a Parlamentből, mert lehet tüntetni. Az egyetlen kivétel ez alól talán Szeged, ahol bilincsbe verték a Szeviép-botrány miatt tiltakozó állampolgárt, aki vizsgálatot követelt volna.

Tisztelt Képviselő Asszony! Összességében hadd mondjam el önnek, hogy a magyar demokrácia erős, nincs olyan társadalmi csoport, amely ne mondhatná el a véleményét, akár az Országház ablakai alatt is.

Talán önnek is feltűnt, hogy - még egyszer elmondom - nincsenek kordonok, mint 2006-ban. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* A magyar demokrácia annak ellenére is erős, hogy a baloldal soha nem látott agresszivitással próbálja ellensúlyozni a saját nehéz helyzetét. *(Kunhalmi Ágnes: Van mitől félnetek!)* Abból, ahogyan most Kunhalmi képviselő asszony kiabál, ez nagyon jól látszik.

Az már szintén látszik, hogy mozgalmas választási év elé nézünk, ahol a baloldal minden külföldi és belföldi szereplője felsorakozik a kormány ellen, és ebbe a buliba még egy-két milliárdos is be fog szállni. Még egy ok arra, hogy megvédjük az eddigi eredményeket és kiálljunk Magyarország függetlensége mellett. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, a Jobbik részéről: „A külhoni magyar felsőoktatási intézményeket és civil szervezeteket sodorja veszélybe a felelőtlen fideszes kommunikáció” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az a hisztériakeltés, ami az elmúlt hetekben Magyarországon folyt két téma, a felsőoktatás úgynevezett reformja vagy a felsőoktatást érintő módosítás, magyarul a lex CEU, illetve a civil szervezetekkel kapcsolatos újabb fideszes megnyilvánulás, mind a kettő nagyon súlyos felelőtlenség több szempontból, de én most arra a felelőtlenségre szeretném felhívni a figyelmüket, amely precedenst teremthet a külhoni magyar felsőoktatással és a külhoni magyar civil szervezetekkel kapcsolatos fellépésre. Előre hadd cáfoljam nagyon gyorsan azokat a kamu érveket, amelyeket majd önök fel fognak hozni azzal kapcsolatban, hogy más a jogi helyzet a határon túli magyar felsőoktatási intézményeknek.

Amikor önök Magyarországon egy olyan hadjáratot folytatnak egy intézmény ellen, aminek az a fő indoka és a fő mondanivalója, hogy ezt az intézményt külföldről finanszírozzák, akkor teljesen mindegy, hogy ennek az intézménynek milyen a jogi helyzete, önöket sem ennek az intézménynek a jogi helyzete érdekli, hanem egy politikai hisztériát szerettek volna kelteni ebben az ügyben. Higgyék el, ha az önök román barátai, ahogy szoktak fogalmazni, ezzel a kérdéssel foglalkozni akarnak, akkor ők is tudnak majd hisztériát kelteni éppen a magyarországi törvényre való hivatkozással.

Egyébként ezt Victor Ponta volt miniszterelnök, a Magyar Szocialista Párt nagy barátja - az önök kongresszusán volt nemrégiben felszólalni - meg is tette akkor, amikor a Facebookon már arról beszélt, hogy nagyon jó ez a törvény Magyarországon, kéne egy ilyet Romániában is csinálni, hogy a külföldről finanszírozott magyar felsőoktatási intézmények ellen fel lehessen lépni.

Ugyanez a helyzet a civil szervezetek esetében is, hiszen önök teljesen felelőtlen és dilettáns módon semmi másról nem beszélnek, csak arról, hogy ön-magában az probléma, hogy egy civil szervezetet külföldről finanszíroznak, anélkül, hogy ezek között a szervezetek között különbséget tennének. Politikai befolyásolásról beszélnek.

Kedves Képviselőtársaim! Számos olyan határon túli magyar civil szervezet működik, amely a politikát akarja befolyásolni, annak érdekében, hogy változtasson a környező országok nemzetállami logikáján, számos magyar civil szervezet azért akarja befolyásolni a politikát, hogy kivívjanak nemzetiségek számára jogokat az anyanyelvhasználat vagy az oktatás területén. Ezeket a civil szervezeteket külföldről pénzelik? Igen, kedves képviselőtársaim, ezeket a civil szervezeteket jórészt Magyarország pénzei, egy teljesen helyénvaló, és a mi szempontunkból megközelítve legitim cél mentén. Csak itt nem a mi szempontjainkat kell nézni, hanem azt, hogy önök milyen tippeket és ötleteket adnak ezekkel az érvelésekkel például a környező országok magyarellen es erői számára, hogy az ottani szervezetekkel szemben fellépjenek, például a Székely Nemzeti Tanács ellen, hogy a legnagyobbat mondjam, amely a leginkább olyan szervezet, amely politikát szeretne befolyásolni, hiszen önrendelkezésért küzd az őshonos magyar nemzeti közösség számára, és a Székely Nemzeti Tanács sok szempontból egyébként bántja a hatóságok csőrét.

Itt van a civil szervezetről szóló törvény, ezzel kapcsolatban önök legalább tartottak már egy ötpárti egyeztetést, ellentétben a CEU-s törvénnyel, csak nem tudni, hogy ennek mi volt az értelme. Mi elmentünk, elmondtuk világosan a véleményünket, elmondtunk számos szakmai javaslatot és kifogást ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, ezt követően Gulyás képviselő úr kijött az egyeztetésről, egyetlen felvetésünkre nem válaszolt, hanem egyetlen érve volt, az, hogy Soros György betette a lábát a Jobbikba. Ahelyett, hogy azokra a kérdésekre válaszolt volna... - és itt szeretném nagyon világossá tenni, egyetértünk önökkel abban, hogy legyen minél jobban átlátható és nyilvános adat, ha egy civil szervezetet valamilyen politikai erők, valamilyen érdekek mentén felhasználnak. De ezt ne csak külföldről tegyék meg, úgy, ahogy önök akarják.

A magyar politikai életet nem csak külföldről lehet befolyásolni. Ha önöknek az lenne a célja, hogy ez a rendszer teljesen átlátható legyen, abban mi partnerek lennénk, de valódi átláthatóságot mi akarunk, és nem önök, akik csak a külföldről való finanszírozást akarják vizsgálni, miközben a politikát befolyásoló legnagyobb civil szervezet ma Magyarországon a Civil Összefogás Fórum, a CÖF, amelyről a mai napig nem tudni, hogy milyen pénzből plakátolta tele az országot Vona Gábor meg Gyurcsány Ferenc arcával, meg egy bohóccal, amelyik úgy néz ki, mint egy hajléktalan transzvesztita. Ezeket a plakátokat több száz millió forintból rakták ki. Ezek-

kel a plakátokkal senki nem számolt el. Ja, és mielőtt nekiáll államtitkár úr simicskázni; a Jobbik a plakátkampányának az utolsó filléréig el fog számolni, mivel az átláthatóság pártján vagyunk. *(Dr. Rétvári Bence: Azt se tudjátok, mennyibe kerül!)* Önök meg valójában csak ellenségeket keresnek és gyártanak.

Ebből a javaslatból például ki kell venni a nemzetiségi szervezeteket, meg kell vizsgálni azt, hogy nem rossz precedens-e benne hagyni a sport- és vallási tevékenységet folytató szervezeteket. Ha a nemzetiségi szervezeteket ügynökszervezetnek minősítik, ezzel adnak precedenst a környező országokban lévő magyar szervezetekkel szembeni fellépésre. Ha ezt a két történetet egymás mellé rakjuk, akkor azt látjuk, hogy önök valójában nem ezekről a kérdésekről akarnak beszélni. Ha ezt a két történetet megnézzük, ebből nagyjából most már csak a jugoszláv békaemberek hiányoznak.

A Jobbik, önökkel ellentétben, az ország valódi problémáival kíván foglalkozni, a felsőoktatást és a civil szférát érintő valódi problémákról szeretnénk párbeszédet. Jobban tennék önök is, ha ezt tennék, és nem pedig ellenséget keresnének és hiszterizálnák a magyar közéletet. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(11.50)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy röviden válaszoljak, miért teljesen rossz alapon nyugszik a Jobbik érvelése.

Látjuk, hogy egy rendkívül nehéz helyzetben vannak, hiszen saját önmagukkal kell megint szembenemenni. Mondjuk, ebben már rutint szereztek az elmúlt két évben, de azt azért még az önök legmerészebb támogatói sem gondolták 2014-ben, amikor önökre szavaztak, hogy önök Soros Györgyöt fogják megvédeni itt a parlamenti patkóban *(Dúró Dóra: Nem is csinálunk ilyet!)*, és minden érvet kitalálnak, amely valamelyest, némi torzítással kicsit nemzetinek mondható el, de nemzeti érvekkel Soros Györgyöt védeni *(Szávay István közbeszól.)*, tisztelt képviselő asszony, fából vaskarika. Ebben szerintem a 2014-es Jobbik-frakció is egyetértene velem, a '17-es már nem biztos.

Miért teljesen valótlanágokon alapul, amit ön mond, tisztelt képviselő úr? Mi a különbség az Erdélyben felsőoktatási képzést folytató magyar nyelvű egyetemek és a Soros-egyetem között? Kétfajta fő típusa van az Erdélyben vagy a határon túl, vagy bárhol képzést folytató egyetemeknek. Az egyik az, amikor egy magyarországi magyar egyetem azt a képzést, amit itt, Magyarországon is visz, elviszi határon túlra. Ez egyébként egyrészt az Európai

Unión belül történik, másrésről pedig teljes mértékben megfelel annak a felsőoktatási törvénymódosításnak, amiről beszélünk. Az nem felel meg, ha Magyarországon képzést nem folytató magyar egyetemek folytatnának magyar diplomát adó képzést határon túl. De ilyenről nincs szó.

Itt másfél tucatnyi, Magyarországon valóban működő egyetem visz át kihelyezett képzést. Tehát van képzés Magyarországon is, és van képzés Erdélyben vagy a Felvidéken is. A másik pedig, amikor az adott államnak, mondjuk, Romániának vagy Szlovákiának a nemzeti joga szerint létrehozunk egy alapítványt, és az az alapítvány létrehozza, mondjuk, a Sapientia Egyetemet vagy a Selye János Egyetemet, vagy egyházi fenntartásban, hasonló módon, mondjuk, a gyulafehérvári Római Katolikus Hittudományi Főiskolát.

De ezeknek egyik változata sem hasonlít arra a Soros-egyetemre, amely úgy ad ki Magyarországon amerikai diplomákat, hogy közben Amerikában nem ad ki diplomákat, sem magyart, sem amerikai, semmilyen (*Dúró Dóra: Ez nagyon meg fogja hatni a románokat. - Közbeszólások a Jobbik padsoraiból.*); hanem csak itt kiad egy amerikai diplomát, sőt, ha valaki egy kis képzést mellétesz akár, akkor kettő diplomát is kiad.

Tehát semmifajta ténybeli alapja annak, amit ön mond, és amivel ön riogatja a határon túli magyarokat, nincsen, tisztelt képviselő úr, csak azért találta ki kinkeservvel... - lehet, hogy még Simicska Lajost is bevonták az érveléstechnikába, hogy hogyan lehetne valamit kitalálni, amivel itt lehetne egy érvkészetet felállítani. De ennek semmi köze a valósághoz, semmi köze a Soros-egyetemhez (*Szilágyi György többször közbeszól.*), semmi köze ahhoz a modellhez, amit Magyarország nem tart a törvényekkel összeegyeztethetőnek.

A másik kérdés: a civil szervezetek kérdése. Tisztelt Képviselő Úr! Mi szerepel a Jobbik programja 46. oldalán? Segítek: ugyanaz, amit Volner János is elmondott élőszóban, 2013-ban és máskor is. Szó szerint azt, hogy önök kezdeményezik a nemzetközi jogvédő és hasonló szervezeteknek az ügynöki szervezetté nyilvánítását. Amit ön most itt a parlamentben az előző öt percben ellenezett, azt önök a választási programjukba beleírták. (*Dúró Dóra: Bence, ne hazudj már! - Szávay István: Hazudsz! - Közbeszólások, nagy zaj a Jobbik padsoraiban.*)

Tisztelt Képviselő Úr! Elégge meredek dolog, hogy a saját választási programjukkal mennek szembe ebben a kérdésben is a saját korábbi politikájukkal, a saját korábbi választási programjukkal. (*Zaj, közbeszólások a Jobbik padsoraiban: Ezt ti csináljátok!*) És miért, miért teszük ezt? Azért, abból az egyetlen okból, hogy megfeleljenek Simicska Lajosnak, és így erős ellenzéki pártjuk legyen. (*Nagy zaj, közbekiáltások a Jobbik padsoraiban.*) Mert bizony önök, nem is önök, hanem az önök pártelnöke elvette a Jobbik lelkét, és odaadta Simicska Lajosnak. Hogy mennyiért tette, azt nem tudjuk. (*Szi-*

lági György: Nektek soha nem is volt lelketek!) De miért adta neki? Valószínűleg azért adta neki, Simicska Lajos pedig azért vette meg, mert egy üzletember, és a legolcsóbban akar vásárolni. Valószínűleg a Jobbik volt a legolcsóbb Simicska Lajos számára, a többi párt jóval drágább lett volna. (*Szilágyi György: Éljen a liberalizmus! - Szávay István: Ti már csak tudjátok!*) Vona Gábor a legolcsóbban kínálta Simicska Lajosnak a Jobbikot. (*Szavay István: Ti is drágák voltatok!*) El is vitte, el is vette, és továbbra is a saját pártjaként bánik vele.

Olvashattuk az újságokban, hogy minden szimpátiám a Jobbiké - Simicska Lajostól -, de egy mondatral kiegészíthetnénk: minden szimpátiám és minden plakátfelületelem a Jobbiké (*Dúró Dóra közbeszól.*), mert onnantól kezdve bizony önöknek megengedte, hogy a kormányellenes Simicska-plakátoknak a bal alsó vagy jobb felső sarkába odatehetik piciben a Jobbik logóját, hogy önök mintegy a nevükre veszik ezt az óriásplakát-kampányt (*Dúró Dóra: Jézusom!*), bár valószínűleg nem önök találták ki.

És az, hogy önök úgy rendelik meg ezeket a plakátfelületeket (*Szavay István: A CÖF plakátjairól beszéljél!*) a saját pártigazgatójuk elmondása szerint, hogy csak a plakátok számát nézték és az árát sosem, hát, tisztelt képviselő úr, mi lenne, ha Magyarországon önök lennének kormányon, ha csak azt nézik, hogy hány plakátot vesznek, hogy mennyiért, az lényegtelen. (*Szilágyi György: Jó sokat beszéltél a CÖF-ről! - Gyöngyösi Márton: Megint hazudsz, Bence!*) Majd felveszünk annyi hitelt, úgyis lesz valaki, aki kifizeti helyettünk.

Az ilyesfajta döntésektől mentse meg Magyarországot sok-sok millió magyar választó, hogy egy olyan párt legyen ott, akinek olyan kitartó oligarchája van, aki miatt hozzászokik, hogy az árát soha semminek nem nézi, maximum a lelke eladásának. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiban. - Szilágyi György: Éljen a keresztény erkölcs! A kérdéseid sem igazak!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Tiba István jegyző urat, ismertesse a **napirend utáni felszólalások** névsorát.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bana Tibor, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Tilki Attila, Fidesz; Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló; Gyüre Csaba, Jobbik; Gyöngyösi Márton, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 55 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Ugye a saját tulajdonú közlekedési vállalatokat fenntartó nagyvá-**

rosok (Debrecen, Szeged, Miskolc, Pécs, Kaposvár) is kapnak többlettámogatást a helyi tömegközlekedés finanszírozásához?” címmel. Őné a szó, képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Gondolom, államtitkár úr fog válaszolni. (*Dr. Fónagy János bólint.*) Tisztelt Államtitkár Úr! A vidéki települések, különösen a nagyobb városok közlekedési közszolgáltatásának a napi biztosítása, azt gondolom, hogy minden élhető város egyik fontos alapfeltétele, és az Európai Uniónak is elvárása. Azonban a normatív támogatás megszüntetése, valamint az állami kompenzáció folyamatos szűkítése a települési önkormányzatokat szinte teljesen megoldhatatlan feladat elé állítja a tömegközlekedés fenntartását illetően.

Mindezek mellett ebben az évben minden település saját maga kellett hogy megoldja a körülbelül 6-16 százalékos körüli béremelését az autóbussz-szofőröknek, valamint a törvényi kötelezettségből adódóan az egyéb dolgozók minimálbér-emelését, melyhez állami segítséget a települések nem kaptak.

A napokban a Megyei Jogú Városok Szövetségének vezetője öt nagyváros nevében, melyek még saját tulajdonú közlekedési társaságot tartanak fenn - mint Szeged, Miskolc, Debrecen, Pécs és Kaposvár -, levélben fordultam a miniszterelnök úrhoz azzal a kéréssel, hogy legyen szó akár a béremelések állami támogatásáról, vagy legyen szó a működési kiadások többletfinanszírozásáról, a települési szolgáltató cégeket fenntartó önkormányzatok - legyen szó a megyei jogú városokról vagy Budapestről - kerüljenek egy elbírálás alá, hiszen a közösségi közlekedés megtartása közös érdek és közös érték mindannyiunk számára.

Van itt még egy másik dolog: szakmai és egyéb hírekből folyamatosan lehet hallani azt, hogy a kormány tervei között szerepel a helyi tömegközlekedés - ami jelenleg önkormányzati feladat - központosítása is, azaz a feladat ellátását a jövőben átvénné az állam a településektől.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár urat, hogy a BKV mellett az érintett öt nagyváros is számíthat-e azonos elbírálásra a helyi tömegközlekedés finanszírozásában. A feladatok ellátásához Debrecen, Szeged, Miskolc, Pécs, Kaposvár is részesül-e tömegközlekedési többlettámogatásban, és tervezi-e a kormány az önkormányzatok helyi tömegközlekedési feladatának állami átvételét? Várom választát. Köszönöm. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenkor a helyi közlekedés finanszírozása a tulajdonlástól, az önkormányzati törvényben meghatározott feladatel-

látástól és a költségvetési támogatástól függ. A mindenkor hatályos költségvetési törvény minden évben közlekedésszakmai, környezetvédelmi és gazdaság-hatékonysági elvek mentén rendelkezik a helyi közlekedés támogatásáról. A fővárosi helyi közösségi közlekedés biztosítása és működtetése - mint az önkormányzati törvény alapján kötelezően ellátandó feladat - évek óta elhatárolódik a többi település támogatási rendszerétől, melyeknél jogszabályi rendelkezések alapján a helyi közösségi közlekedés biztosítása önként vállalt feladat. Így annak fenntartásáról a települési önkormányzat maga dönt és maga köteles gondoskodni.

A települési önkormányzatok helyi közlekedésének támogatási keretösszege a korábbi évekhez képest emelkedett. 2016-ban 71 pályázó település részesült költségvetési támogatásból, ebből 22 megyei jogú város és 49 egyéb település.

(12.00)

Debrecen költségvetési támogatása mintegy 410 millió, Szegednek közel 324 millió, Miskolcnak 480 millió, Pécsnek 136 millió, Kaposvár esetében pedig ez 25 millió forint volt.

A támogatási rendszert 2017-ben változatlan feltételek mellett tartjuk fenn, az alapelv az, hogy a helyi önkormányzat saját erőből és a költségvetési támogatásból finanszírozza a helyi közlekedést. Annak a lehetősége valóban korábban felmerült már, hogy ahol erre a helyi önkormányzat képtelen, ott lehetőséget kapnak arra, hogy ezt a feladatot átadják, és az állam ezt a feladatot átvállalja tőlük, ez azonban egy későbbi megfontolás és esetleges döntés kérdése. Köszönöm figyelmét, képviselő úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hol marad a segítség, mikor kaphatnak tisztességes bért az önkormányzati hivatalokban, intézményekben dolgozók?”** címmel. A kérdés megválaszolására a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminisztert bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A minimálbér és a garantált bérminimum 2016 novemberi emelése egy fontos és rég várt lépés, ugyanakkor a kormányzat az ezzel járó többletkiadást az önkormányzatokra hárítja, hiszen a központi költségvetés működési támogatásainak módosítását a bérmegállapodással párhuzamosan nem kezdeményezték. Ez azonban szinte vállalhatatlanul nagy megterhelés az egyes önkormányzatok számára, és így a gazdálkodás stabilitásának érdekében mindenképpen szükség lenne a központi segítségre.

Lakosságszámtól függően sok tízmilliós váratlan többletkiadásról van szó, amire a helyhatóságoknak esélyük sem volt felkészülni, és egyébként is joggal remélhették, hogy a kormányzat kiegészítő forrást fog biztosítani a számukra, de nem így történt. Hiába fordult számos önkormányzat segítségért a minisztériumhoz, a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz egyébként, még válaszra sem méltatták őket. Ezen semmiképpen sem csodálkozhatunk, hiszen megszokott dolog ez a kormányzati kommunikációban. Ugyanilyen némaságba burkolózva utasították el a kormánypárti képviselők az e tárgyban beterjesztett határozati javaslatomat is, pedig a Nemzetgazdasági Minisztérium nemrég közzétett jelentése szerint már az év első két hónapjában is jelentős többlet volt az államháztartásnak, tehát nyilvánvalóan meglepene a fedezete az önkormányzatok megsegítésének. Vagy talán csak csalóka tündérmese, színes propaganda lenne a minisztériumi tájékoztató?

A kérdésem benyújtásával egy időben egyébként egy önkormányzati fórumon, polgármesterek találkozóján ugyanez fogalmazódott meg, és innen fogom idézni azt, ami ott a példák szerint elhangzott: volt egy olyan 300 milliós költségvetésű, 2900 fős lélekszámú falu, ahol ez 5 millió forint többletkiadást jelentett, ez a 12 milliós tartalékuknak majdnem a fele, valamint egy másik falut is megemlítettek, ahol 15 millió forinttal növekedtek meg a bérfizetéshez kapcsolódó kiadások, de még nagyon sok ilyet tudnánk mondani.

Kérdezem tehát, hogy mikor emelik meg végre a településeknek járó támogatásokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár urat illeti a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen a kérdést. Mindjárt azzal kezdhetjük, hogy abban legalább egyetértünk, hogy a minimálbér, illetve a garantált bérminimum emelése egy szükségszerű és mindenképpen pozitív lépés, és jó az a vita, amikor arról vitatkozhatunk, hogy egy béremelés elég vagy emelhetnénk rajta többet, de meg kell keresni a béremelés forrását.

Január 1-jétől emelkedett meg a minimálbér és a garantált bérminimum is, és ezzel egy időben egyébként 5 százalékkal csökkent a munkaadói járulék is, tehát ennek az 5 százalékos csökkenésnek már eleve van egy olyan hatása, ami a munkaadók esetében, itt adott esetben az önkormányzati vagy az állami szférát is értjük, valamelyest kompenzációt ad a béremelés előállításához, a béremelés kitermeléséhez.

Amikor a kormányzat a minimálbér-emelésről és a garantált bérminimum emeléséről döntött, akkor döntött arról is, hogy megnézzük azt, megkeressük azt a lehetőséget, hogy az állami szféra szereplői, illetve az önkormányzati szféra esetében az önkormányzati szféra szereplői milyen formában és milyen

módon juthatnak hozzá ahhoz a többlettámogatáshoz, amellyel ezeket a kiadásokat az állam biztosítani tudja.

A 2017-es költségvetési törvény már egy elfogadott költségvetési törvény, és a feladatfinanszírozást tartalmazza az önkormányzatoknál, az önkormányzati hivataloknál, illetve az önkormányzati feladatokra szánt finanszírozás mértékét. Jelenleg folyik a munka *(Hegedűs Lorántné: Három hónap eltelt, államtitkár úr!)*, begyűjti a Nemzetgazdasági Minisztérium a Kincstáron keresztül az önkormányzatok pontos igényét, tételes elszámolásban vagyunk az önkormányzatokkal, és a 2017-es költségvetés módosításával egy időben biztosítani fogjuk januártól visszamenőleg a garantáltbérminimum- *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, illetve a minimálbér-emelés okozta többletkiadást az önkormányzatoknak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Kína összeszerelő üzemévé válunk?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrégiben jelent meg a hír, hogy az Adrilux nevezetű lámpagyártó cég hazahozza Kisbérre a 200 főt foglalkoztató, jelenleg Kínában működő összeszerelő üzemét, egy évtizede ugyanis még megérte összeszerelő üzemet létrehozni Kínában, olyan alacsonyak voltak a gyártási és a bérköltségek. A kínai minimálbérek a magyarnak a harmadát tették ki; most viszont, figyeljenek: a kínai munkabérek 5-10 százalékkal magasabbak, mint a magyarországiak. Akkor a bérekben a különbség, hogy megérte az Adriluxnak 1,3 milliárd forintot fordítania arra, hogy Magyarországon létrehozzanak egy új üzemet, és hazaköltöztessék ezt az egységet.

Évek óta zajlik ez a folyamat, bizonyos termelő szektorokban, például autóiipari, elektronikai területen egyre nő a kínai gyártás költsége, Magyarország pedig a kormány szándéka szerint egyre vonzóbb lesz alacsony béreivel a Kínából kiszoruló termelés számára, alacsony hozzáadott értékű iparával egyre inkább Magyarország lesz Európa Kínája. Mára oda jutottunk, hogy kínai gyárakból ideszállított alkatrészeket szerelünk össze, hogy aztán továbbvigyük Nyugatra eladni, közben Nyugat-Európa számára is mi vagyunk az olcsó bérmunka országa. Nemrég a Tudatos Vásárlók Egyesületének egy kutatása került napvilágra, amely a hazai ruhaiparban készült. Azt találták, hogy a 90 százalékosban nőket foglalkoztató szektorban a fizetések 70 ezer forint körül vannak, ez túlórákkal sem több, mint 100-120 ezer forint. A kutatás azt állította, hogy a posztiszocialista országokban a nyugat-európai divatmárkák, kereskedelmi láncok olcsó munkaerővel dolgozó varrodái a hátsó

udvar, Magyarország ezt a szerepet tölti be. Miért akar vajon Magyarország Európa Kínája lenni?

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Két perc rövid ahhoz, hogy megcáfoljam mindazt, amit itt összehordott, de szeretnék néhány dolgot mondani mindenképpen a kormányzat szándékáról és a kormányzat eddigi bér- és foglalkoztatáspolitikájáról.

Kormányunknak továbbra is fontos, hogy minél több embernek legyen munkája. Sajnálatosnak és elszomorítósnak tartom, hogy önök a munkahelyek létrehozását is a kormány elleni támadásra használják fel. Javaslom, hogy a parlamenti megszólalás mellett - vagy talán inkább helyett - vegyék a fáradságot a kormányt támadó képviselőtársaim, és kérdezzék meg azoknak az embereknek a véleményét is, akik a magyar vállalkozók döntésének köszönhetően jutnak hosszú idő után újra kenyérkeresethez.

Hamis és álságos az a megközelítésük, hogy a kormány nem a termelékenység és a technológiai színvonal növelésére törekszik. A kormány valójában egyaránt fontosnak tartja a ma meglévő potenciális munkaerő-tartalék gazdasági életbe történő minél szélesebb körű bevonását és emellett a hatékonyság növelését is; az előbbire jó példa az ön által is említett munkahelyteremtés. Emellett kétségtelen, hogy a magyar gazdaságnak át kell állni egy olyan pályára, ahol nem az olcsó munkaerő, hanem a hatékonyság és a technológiai változások, a versenyképesség és a termelékenység a legfontosabb elemek, amire egyébként számtalan példa van már Magyarországon. Ennek érdekében a befektetésösztönzés terén már a K+F tevékenységet és a technológiaiintenzív beruházásokat állítjuk fókuszba, és ezzel összhangban az ilyen fejlesztésekhez kapcsolódó vissza nem térítendő támogatások rendszerét is módosítottuk 2017. január 1-jétől, lényeges változások vannak, amelyek ezt támogatják.

(12.10)

Szó sincs tehát arról, hogy Magyarország alacsony bérű ország kíván maradni a jövőben, ennek egyértelmű cáfolata a szociális partnerekkel megkötött hatéves bérmegállapodás, ahol a bérek, minimálbér és a garantált bérminimum jelentős emelését határozták el a partnerek, és jelentős mértékű adócsökkentést, a bérre rakódó adócsökkentést is elhatározták. Ez elő fogja segíteni a bérek intenzív növekedését. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Vécsey László, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgaz-

dasági és külügyminiszterhez: „**A brexit után is lehet brit beruházás Magyarországon?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint arra mindannyian emlékezhetünk, kiemelkedő választópolgári részvétel mellett lezajlott a brexitnépszavazás, és ennek eredményeképpen Nagy-Britannia jelentős változások előtt áll. Az Európai Unióból történő kilépés következményeképpen új szerep kialakítása és új külső kapcsolatrendszer létrehozása válik szükségessé számukra. Magyarország szempontjából nagyon fontosnak tartom, tartjuk - azt gondolom, mindannyian - a brit-magyar gazdasági kapcsolatok további erősítését, hiszen az elmúlt időszakban remekül működünk együtt az erős brit nemzetállammal.

Gödöllő és térsége országgyűlési képviselőjeként azzal is alá tudom támasztani az előbb említett tényt, hogy a 2001-ben alapított GlaxoSmithKline, a világ egyik legnagyobb gyógyszeripari cége 18 milliárd forint értékű bővítési beruházást hajtott végre a cég gödöllői üzemében. A beruházás ezzel a lépéssel megerősíti a gödöllői gyár stratégiai szerepét a GlaxoSmithKline-cégcsoporton belül, egyben technológiai fejlesztés is végbemegy. A beruházás elnyeréséért a gödöllői telephely, mint közismertté vált, sokáig versenyben volt az EU legerősebb gazdaságában, Németországban működő telephellyel. A magyar kormány gazdaságpolitikájának döntő szerepe volt abban, hogy a GSK végül a gödöllői fejlesztés mellett döntött. A befektetés eredményeképpen a magyarországi üzem a korábbihoz képest újabb felhasználási területre állít majd elő diftériá- és tetanuszvakcina-komponenseket, és ezzel összefüggésben fontos megemlíteni, hogy az itt termelt vakcina-alapanyagok világviszonylatban több milliárd csecsemő és kisgyermek védelmét biztosítják majd.

Külön kiemelendő, és bennünket Gödöllő környékén külön is nagyon érint, és fontosnak gondoljuk, hogy a régióban, Gödöllőn és a vonzáskörzetében a beruházásnak köszönhetően 104 további munkahely létesül majd, ezzel is lehetőséget teremtve körzetünk állampolgárainak.

Mindezek alapján kérdezem tisztelt miniszter urat, tisztelt államtitkár urat, hogy a brexit után is lehetséges-e brit beruházás Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Szabó László államtitkár urat illeti a szó.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Érdekes kérdés, hogy lesz-e a brexit után brit beruházás. Hát persze, hogy lesz. Az élet nem fog megállni, és az előzetes tárgyalások, beszélgetések alapján én úgy veszem észre, hogy az összes többi európai uniós tagállam is ezt szeretné. Tehát itt nem az lesz most, hogy elvágunk mindent,

és amint a brexit megvalósul, leállnak a gazdasági folyamatok Nagy-Britannia és az Európai Unió 27 tagállama között. Éppen ellenkezőleg: mindenkinek az az érdeke, hogy tovább folyjanak ezek a gazdasági folyamatok.

Nagy-Britannia egyébként az egyik legkomolyabb befektető Magyarországon, az 5-7. helyen van körülbelül a ranglistán, és látszik az, hogy folyamatosan, dinamikusan nő az érdeklődés a magyarországi beruházások iránt. Nagy öröm az számunkra, hogy innovatív és hihetetlen magas hozzáadott értékű beruházások jöttek az elmúlt években Nagy-Britanniából, és ez a gödöllői GlaxoSmithKline-üzem kifejezetten a legmagasabb hozzáadott értékűek közé tartozik. Az a beruházás, amiről ön beszélt, nemcsak komoly értékben, hanem a magyar hozzáadott érték tekintetében is hihetetlen sokat fog nőni. Ezek a vakcinák ugyanis háromszoros értékben fognak a jövőben exportkiáramlást jelenteni Magyarország számára.

Gödöllő térsége egyébként egy különösen fontos biotechnológiai központja lett Magyarországnak, nagyon komoly izraeli, olasz és nagy-britanniai beruházások vannak ott már biotechnológiában, gyógyszeriparban most is, és azt kell hogy mondjam, a valóban XXI. századi technológiával talán a világ legmodernebb elérhető technológiája működik most Gödöllőn, és az, hogy további ilyen beruházásokat tudott Gödöllő magához vonzani, ez azt is jelenti, hogy ez a tudásbázis és az ott dolgozó embereknek a hozzáértése most már világszinten is versenyképesé teszi Gödöllőt. Ez egy hatalmas nagy eredmény, és ezt meg kell tartani, és gratulálok ehhez a beruházáshoz. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormányártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Már a nyugdíjasoknak is egészségügyi járulékot kell fizetniük?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelettel köszöntöm önöket. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban nagyon sok megkeresés érkezett hozzám, amióta ezt a szóbeli kérdést beadtam, azóta egy újabb ilyen megkeresés volt, hogy akik a végleges nyugdíjhatározatot nem kapják kézhez, illetve akik a nyugdíjösszeg meghatározásánál nem értesülnek időben erről a határozatról, tulajdonképpen arról van szó, hogy a NAV az adatközléseket hónapokkal elhúzza. Ugyanis a törvény értelmében ismeretes, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény 73. §-a világosan fogalmaz, hogy abban az esetben, ha fennáll a nyugdíjjogosultság, de nem tudták megállapítani annak a mértékét, akkor nyugdíjelőleget kell finanszírozni, biztosítani a kliensnek, az érintettnek. Ugyanakkor a NAV nem fogadja el ezt a nyugdíjelőleget jövedelemigazolás gyanánt. Ebből adódóan azoknak a nyugdíjasoknak, akiknek garan-

táltan fennáll a nyugdíjjogosultsága, de nem kaptak érvényes határozatot, egészségbiztosítási járulékot kell fizetni.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár urat: miért kell az érintett nyugdíjasoknak egészségügyi járulékot fizetniük? A fent említett eset általános eljárás, vagy csak egy-két ügyben tapasztalt téves eljárásról van szó? Hány naptári napon belül teljesíti a nyugellátás megállapításához szükséges keresetekre irányuló kormányhivatali kereseti adatközlést a NAV az ONYF felé? És végezetül azt szeretném még megkérdezni öntől, hogy általánosságban mennyi idő telik el a nyugdíjkérelem benyújtása és a végleges határozat megszületése között. Miként változott ez az elmúlt években, továbbá miért nem tesznek meg mindent annak érdekében, hogy minél gördülékenyebb és gyorsabb legyen az eljárás? Köszönöm szépen a válaszát előre is. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján tájékoztatom képviselő urat, hogy az egészségügyi szolgáltatásijárlékfizetési kötelezettség abban az esetben áll fenn, amikor valaki nem biztosított, és egyéb jogcímen sem jogosult egészségügyi szolgáltatásra. Ha valaki már öregségi nyugdíjban részesül, akkor mint nyugdíjas jogosult egészségügyi szolgáltatásra, és nem kell fizetnie tételes járulékot. A nyugdíjelőlegetben részesülő személyek rendelkeznek a nyugdíjra jogosultság feltételeivel, ezért az előlegetben részesülők is jogosultak egészségügyi szolgáltatásra. Szükség esetén ennek alátámasztására a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által kiadott igazolást is fel tudják használni. Nincs olyan jellegű információnk, amely szerint a NAV a nyugdíjelőlegről szóló végzést nem fogadja el, és emiatt az érintett nyugdíjasoknak egészségügyi szolgáltatási járulékot kellene fizetniük. Ebből következően megállapításom szerint az ön által említett eset egyedi eset. Megjegyzem, hogy a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság minden esetben haladéktalanul jelzi az egészségbiztosítási szervnek az előlegre jogosult személy adatait, hogy a térítésmentes egészségügyi szolgáltatást igénybe vehesse. A szervek mindent megtesznek a gyorsabb ügyintézés érdekében.

Tájékoztatom továbbá, hogy a nyugellátások megállapítása iránti eljárás ügyintézési idejének átlaga 2015-ben 9 nap, 2016-ban 7 nap volt, a kizárólag a másodfokú ügyekre vonatkozó átlagos ügyintézési idő pedig 2015-ben 9 nap, 2016-ban 11 nap volt. A nyugdíjbiztosítási eljárás felgyorsítását szolgálja az adategyeztetés, amelynek keretében a nyugdíjbiztosítási szervek a nyugdíjkorhatárhoz közelítő korosztályokkal egyeztetik a nyilvántartásban szereplő adatokat, hogy a digitalizált adatbázisban az ügyfél által igazolt valamennyi jogszerző idő belekerülhes-

sen. A jövőben két évente minden biztosított értesítést fog kapni az újabb jogszervezetről.

Utolsó kérdése kapcsán jelzem, hogy az elmúlt években a tb-ellátásokra vonatkozó számtalan kedvező szabály került beiktatásra, például a gyed extra program keretében, ezen túlmenően legfeljebb a rendszer koherenciáját biztosító jogalkalmazást segítő kisebb módosítások valósulnak meg. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Mit tesz a kormány a Párkányban tervezett hulladékégető ellen?”** címmel. Kepli Lajos képviselő úr a szó.

(12.20)

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint a médiát már bejárta a hír, az Esztergommal szomszédos szlovákiai oldalon található Párkány településen egy úgynevezett pirolízis technológiájú hulladékégető- vagy hulladékkezelőmű-beruházást terveznek. Ez a beruházás elég nagy port vert fel magyar oldalon is Esztergomban és környezetében, hiszen az egyes hivatalos dokumentumok szerint ez a technológia - hasonlóan a hulladékégetőkhöz - rendkívül sok káros légszennyező anyagot bocsát ki. Ugyanúgy kerülhetnek a levegőbe szén-monoxidok, kén-oxidok, szálló por, illetve szerves szennyeződés, köztük kifejezetten rákkeltők is.

Különösen kritikus a kérdés azért, mert Esztergom lakott területei nagyjából 2 kilométerre található légvonalban a tervezett üzemtől, Tát, Dorog és Tokodaltáró pedig 5-7 kilométerre fekszik. Jelentős környezeti hatással kell hát emiatt számolni, különösen azért, mert a táti hivatalos meteorológiai állomás adatai szerint az uralkodó szélirány észak-északnyugati, tehát pont ezt a környéket érné a legnagyobb légszennyezés, amely a párkányi hulladékkezelőből érkezne. Húszezer tonna műanyag- és gumi-hulladékot kezelnének, ami azért nem kis mennyiség, és nem kis légszennyezést jelentene az egyébként amúgy is légszennyező anyagokkal igencsak terhelt esztergomi és dorogi térségben. Működik már Dorogon egy veszélyeshulladék-égető és több más üzem, amely jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy már most is az év nagy részében - különösen a szálló por PM10-tartalma alapján - a határértéket meghaladó a levegőszennyezettség ezeken a településeken. Így hát sem a párkányiak, sem az esztergomiak, és természetesen a dorogiak sem szeretnék, ha ez a beruházás megvalósulna.

A kérdésem, azon túl, hogy a nemzetközi határvizsgálati eljárásba bejelentkezett a minisztérium, milyen további lépéseket kíván a kormány tenni. Felvették-e a kapcsolatot a szlovák féllel, és hogyan kívánják megvédeni az esztergomi és a térségben élő

embereket a levegőminőség drasztikus romlásától? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagy István államtitkár úr a viszonzválasz lehetősége.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Amint tárcánk tudomást szerzett a szlovák fél beruházási szándékáról, azonnal tájékoztatást kértünk a határon átnyúló környezeti hatások vizsgálatáról szóló espooli egyezmény keretében Szlovákiától. Ez az eljárás, az espooli egyezmény lehetőséget biztosít és megfelelő nemzetközi jogi lehetőséget is ad Magyarországnak mint potenciális hatásviselő félnek arra, hogy bekapcsolódjon a tervezett beruházások környezeti hatásvizsgálati eljárásába, amely a következő lehetőségeket adja nekünk. Szlovákiának rendelkezésre kell bocsátania a tervezett beruházás környezeti hatástanulmányait mind a hazai nyilvánosság, mind a szakértők számára. Tárcánknak nyilvános fórumot is kell szerveznie, ahol a szlovák beruházónak és a kormánynak választ kell adnia a magyar nyilvánosság felmerülő kérdésére. Szakértői konzultációra is sort kell keríteni, ahol az érintett szlovák és magyar hatóságok, szakértők személyesen tárgyalhatják meg a szakmai álláspontjukat.

Hol is tart ez a beruházás? A párkányi hulladékégető környezetvédelmi engedélyezési eljárása jelenleg még csak az úgynevezett előzetes szakaszban van, aminek célja az engedélyezési eljárást megalapozó környezeti hatásvizsgálati dokumentáció részletes tartalmi elemeinek meghatározása. Ennek alapja egy 124 oldalas előzetes tanulmány, melynek magyar nyelvű fordítása a nyilvánosság számára elérhető a hivatalos kormányzati honlap szakmai oldalán. A hivatalos magyar álláspont kialakításához továbbá tárcánk kérte az illetékes magyar hatóságok szakmai álláspontját is.

Az egyezmény rendelkezései szerint - és ezt szeretném a szívére helyezni, kedves képviselőtársam - a beruházás környezetvédelmi engedélyezési eljárását a szlovák hatóság nem zárhatja le, így a beruházás építése sem kezdhető meg, amíg a nemzetközi folyamat lezárására nem kerül sor addig, amíg a magyar fél ezt jóvá nem hagyja. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Újabb hazugság GMO-ügyben?”** címmel. Ikotity István képviselő úr a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Megszoktuk már, hogy retorikailag Fazekas miniszter úr jár az élen a GMO-val szembeni harcban, de a tettei ezzel ellentétes irányba

mutatnak. A miniszter úr hol Amerikában kuncsorog génmódosítással kapcsolatos kísérletekért, hol pedig állami földet juttat Bábolnán a Monsanto-nak, ha éppen annak erre van szüksége. A GMO-lobbi azonban szemlátomást csúcsra van járva mostanság a kormányban. Erre utal a Földművelésügyi Minisztérium 61/2016. rendeletének előkészítés alatt álló módosítása, amelyben a GMO-mentes jelölésre vonatkozó könnyítéseket kezdeményeztek.

A minisztérium rendeletmódosítása, amit egyébként Fazekas Sándor jegyez, a GMO-mentes termelésben felhasználható takarmány ügyét járja körül, szemlátomást a takarmánycégek érdekében. Érdekes, hogy az indoklásban nincs hivatkozás az Alaptörvényre, viszont utalás van a gazdaságra. Vajon kinek az igényeiről van szó? Szerintem a takarmánygyártó és -forgalmazó cégek igényéről van szó, amelyek a behozott glüfozattúró dél-amerikai génmódosított szója miatt nem képesek ezt a címkét rátenni a termékeikre. Nem fogyasztói érdek van itt, sőt éppen a fogyasztók megvezetését legalizálják a minisztérium rendeletének szintjén. A legdodonaibb rész azonban az, amikor egy több összetevőből álló élelmiszernél a feltüntethető GMO-mentességre való jelölés alkalmazható. Abban az esetben tehát, ha a 89 százalékot éri el például a génmódosított termék, 10 százaléknál több az, ami nem génmódosított, ráteszik azt, hogy ez egy GMO-mentes termék.

Hát ez milyen dolog?! Hogy lehet ilyen tenni ilyen összetett élelmiszerek esetén? Komoly szándék nyílt a kommunikáció megváltoztatására, és látszik az, hogy igazából az embereket csapják be, és a nagyvállalatok érdekeit képviselik.

ELNÖK: Nagy István államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a kérdést, mert egy olyan vita kezd kialakulni a közvéleményben, amely a teljes - ismétlem, a teljes - félreértéséből ered mindannak a szándéknak, amit a földművelésügyi tárca szeretne. Szó nincsen arról, hogy puhítanánk a rendeletet. Szó nincsen arról, hogy GMO-mentesnek neveznénk valamit a magyar jogszabályban, ami 0,1 százaléknál magasabb arányt tartalmaz.

Azt szeretném, ha megértené, képviselőtársam, hogy arról szól, hogy minden olyan termék, amelyet Magyarországon GMO-mentes védjeggyel fogunk ellátni, az 0,1 százalékos határértékkel tartalmaz génmódosított anyagokat. Ahhoz, hogy hogyan juttunk el magáig a termékig, amely védjeggyel van védve, az pedig a következő, és ezért kellett hozni intézkedéseket a tárcának. Mindenütt rajtunk kívül a világban a Duna Szója-egyezmény keretében és bárhol, ahol védjegyekkel védik a génmódosítás-mentes termékeket, ott 0,9 a határérték. A 0,9-et azért írtuk bele a rendeletbe, mert jelen pillanatban a magyar-

országi technológia úgy működik, hogy előállítjuk a GMO-mentes szóját, majd azt kivisszük Ausztriába feldolgozásra, és onnan visszakerül Magyarországra. Természetesen Ausztriában nem tudunk 0,1 százalékot garantálni, hiszen ott a Duna Szója-egyezmény 0,9-et garantál, és azzal védi, és hogy a GMO-lobbisták ne tudják megfúrni, hogy Magyarország alkalmatlan arra, hogy ilyen technológiával éljen, ezért kellett engedélyeznünk azt, hogy ha netán a kamion sarkában ott marad két szem szója, ami 0,9-et tartalmaz Ausztriából, akkor ne puccsolódjon meg az egész kamionszállítmány.

Ismétlem, az a termék, amiből végtermékként hús, tej, tojás, méz bekerül az üzletkebe és GMO-mentes védjegyet tartalmaz, ott továbbra is 0,1 százalékos, nagyon szigorú; a világon nincs ilyen szigorúság, mint Magyarországon, de mi ehhez tartjuk magunkat és ehhez ragaszkodunk, mert nem akarunk semmilyen kockázatot felvállalni a magyar lakosságnak. Köszönöm a kérdését. *(Taps a kormány-párti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Mennyiben válnak kedvezőbbé a mezőgazdasági kárenyhítés feltételei a legutóbbi törvényi változások után?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2012 óta a növénytermesztés időjárás kockázatainak kezelésére kétpilléres mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer működik hazánkban, melynek egy pillérét a kárenyhítési rendszer, a második pillérét pedig a mezőgazdasági biztosítások díjtámogatása jelenti.

(12.30)

A rendszer bevezetése jelentős előrelépést hozott a korábbi gyakorlathoz képest, hiszen bővült a lefedett kockázatok köre, olyannyira, hogy a rendszer ma már minden lényeges időjárással összefüggő mezőgazdasági kockázat ellen védelmet nyújt. Ezen kívül nőtt a Kárenyhítési Alap forrása, és bizonyos mérethatár felett gazdaságtípustól függetlenül kötelezővé vált a csatlakozás.

Az elmúlt öt évben a kárenyhítési rendszert szabályozó jogszabályok számos alkalommal módosultak. Bevezetésre került az elektronikus mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer, a gazdálkodók számára több alkalommal is kedvező módon változott a hozamérték-csökkenés számításának módszere. Azt gondolom, a rendszer hitelessége szempontjából a termelőknek fontos látniuk, hogy az egyes változtatásoknak mi a hatása, miért kerültek bevezetésre és milyen előnyökkel járnak. A kárenyhítő juttatás igényléséhez sok adatot kell megadni, összetett számításokat kell végezni, melyeket szerencsére a már

jól működő informatikai rendszer támogat. Azok a termelők, akik segítségre szorulnak, a falugazdászok közreműködését is kérhetik a kárbejelentési kérelem benyújtásának elkészítéséhez.

A kárenyhítés feltételeinek rendszere indulása-kor kissé szigorú lett, ami talán érthető. 2012 előtt nagyon sok szabálytalan forrás folyt ki a rendszerből. Például a 30 százalékos üzemi szintű hozamérték-csökkenés-limit túl magasnak bizonyult. Tavaly lecsökkentettük 15 százalékra.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kárenyhítési törvény 2017-ben ismét módosításra került. Mit vár a minisztérium a jelenlegi változásoktól, hogyan kezeli a módosításban meglévő problémákat, illetve mennyiben válik kedvezőbbé a termelők számára a kárenyhítési rendszer? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! A mezőgazdaság az időjárásnak nagyon kitett ágazat. Pontosan ezért előre megtervezni, biztos bevételre számítani mindig egy kockázatot jelent. Pontosan ezért alkotta meg a minisztérium, a szakárca azt, hogy megfelelő garanciális elemek, megfelelő kártérítési elemek kerülhessenek a gazdálkodók repertoárjába. Nyilván az élet hozza mindig azokat a lehetőségeket, hogy hogyan lehet egyszerűsíteni, hogyan lehet még jobban kiterjeszteni, hogyan tudjuk megismertetni a gazdákkal, mert végül is az a célunk, hogy ne maradjon ki egyetlen gazda sem ebből az ernyőből, amely az ő védelmét jelenti.

Pontosan azért csökkentettük 15 százalékra ezt a hozzáférhetőségi határt, hogy minél többen, minél nagyobb bizalommal tudjanak ehhez hozzáférni. Ez a 15 százalékos csökkenés azt eredményezi, hogy a termelő már egyetlen növény jelentősebb károsodásával is jogosulttá válhat a kárenyhítő juttatásra, függetlenül attól, hogy egyéb növényei egyébként megfelelő jövedelmet termeltek-e.

További fontos változás az aszály meghatározásának kiszélesítése. Az elmúlt években gyakran előfordult, hogy megfelelő csapadékmennyiség esett a statisztikák szerint, ugyanakkor olyan magas hőmérséklettel társult, hogy rögtön el is párolgott. Bevezettük a légköri aszály fogalmát a kártérítések igénybevételi területeire, amely egy újabb lehetőség a gazdáknak, amit már az idei évtől tudunk tenni. 24 milliárd forint áll rendelkezésre most is ebben a kártérítési alapon.

Minden gazdát ért kárral szembe tudunk nézni és ki tudjuk elégíteni. Akinek nagyon sürgős és nem bírja végigvárni a folyamatokat, annak pedig teljesen kamat- és kezelésmentes hitelt tudunk biztosítani. Amikor megállapítják, hogy kára származott, azzal a bankhoz elmegy, az a megállapított kárigény szolgál

fedezetül. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Kamatmentes kölcsönrel előre felveheti azt az összeget, hogy a gazdálkodását folytatni tudja, majd amikor a kártérítést megkapja, visszafizeti a banknak. Ezzel is a gazdálkodásának kiszámíthatóságát tudjuk garantálni. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„A kínai munkások is többet keresnek, mint magyar kollégáik?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazahozza az Adrilux névre hallgató cég a mintegy 200 fős üzemét. Na de honnan? Kínából! Kínából. Ez egy összeszerelő üzem. Tizenhárom évvel ezelőtt érdemes volt Kínába telepíteni, mert a gyártási költségek és bérköltségek ezt hozták magukkal. Tizenkét év elteltével azt tapasztalták, hogy egyrészt erősödött a jüan, mintegy 50 százalék a dollárhoz képest, másrészt dollárban számítva több mint tízszeresére nőtt a bér; értik: több mint tízszeresére. Nézzék meg hét év Magyarországot, amely a hátunk mögött van! Odajutottunk, hogy most már a kínai bérek magasabbak, mint a magyar bérek. Nem véletlenül hozzák haza az összeszerelő üzemet. Majd a Kínából ideszállított alkatrészek összeszerelését követően fordulunk Európa felé és visszük a termékeinket.

Ez az a folyamat, amely a Nyugat-Európához való felzárkózást jelenti ennek a kormánynak? Ez az a bérpolitika, amellyel eredményt lehet elérni? Vagy ez az a kudarc, amit az elmúlt hét esztendőben produkáltak, hogy több mint 600 ezer szakképzett ember elhagyta ezt az országot. Az oktatás rendszerében pedig már a tudás megszerzésének lehetőségét is el akarják venni a fiataloktól? Mi a folytatás, tisztelt képviselőtársaim? Hová vezet mindez?

Egy mondattal úgy zárnám a kérdéseimet: mikor fognak végre olyan politikát folytatni, amely nem az összeszerelő üzemek hazájává kívánja tenni Magyarországot, hanem a magas hozzáadottérték-tartalommal bíró folyamatokhoz illesztette? Várom válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Cseresnyés Péter államtitkár úrnak adom meg a szót.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ember nehezen tudja eldönteni egy-egy felszólalása kapcsán, hogy szándékosan mond ilyeneket, mert ez a párt elvárása öntől, vagy pedig egyszerűen ennyire tájékozatlan, és a tájékozatlanságáról tesz tanúbizonyságot minden egyes felszólalásával, minden

egyek kérdésével. *(Gúr Nándor: Tedd le a papírt, és próbáld rá önállóan válaszolni!)*

Azt hiszem, hogy ön már számtalanszor feltett hasonló kérdést, és hasonló válaszokat tudtam adni mindig, mint amivel kezdtem. Nagyon szomorú, hogy önök, amikor egy cég elviszi a beruházását Magyarországról, akkor is megtámadják a kormányt, és akkor is, amikor egy cég munkahelyet teremt Magyarországon *(Gúr Nándor: Összeszerelő üzem!)*, akkor is a negatívát próbálják kihozni abból a munkahelyteremtésből.

Nézzük, hogy mi történt! Egy magyar tulajdonban levő vállalkozásnak a magyar emberek számára kedvező döntését tünteti fel ön rossz színben. Ugyanis miről van szó? Egy nemzetközi piacon mozgó, ambíciózus tervekkel rendelkező vállalkozás - hangszílyozom, magyar vállalkozás - gazdasági érdekeit követve hozott egy gazdaságilag racionális döntést, amiben talán érzelmi elemek is voltak. Ennek lényege, hogy az európai piacokra szánt termékeit a cég ezután már nem a távoli Kínában, hanem itt, itthon, Magyarországon, a kontinens közepén szereli össze és ezt követően teríti szét Európában. Ugyanis tudja, hogy abban a térségben, ahol ő beruházást eszközöl, van még tartalék a munkaerő területén, és komoly támogatást kap munkahelyteremtés, foglalkoztatás kapcsán a kormányzattól annak érdekében, hogy az eddig inaktív embereket bevonja a munkába. Ez az oka annak, hogy munkahelyet teremtenek Kisbéren, ez az oka annak, hogy kétszáz embernek, olyan embernek, aki esetleg máshogy nem is kapott volna munkát, tudnak munkát biztosítani.

Egyébként hogy Kínából kik jöttek el; a tájékoztatlanúságot azért is mondom, mert jó néhány autógyár is hazatelepedett, visszatelepedett Európába. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Úgyhogy nemcsak ez az egy példa van, amit ön felhozott, hanem már más nyugat-európai nagy cégek is telepítették vissza Európába a termelésüket. *(Gúr Nándor: Miről beszélés?)* Úgyhogy tájékozódjon, képviselő úr, tájékozódjon, azt javaslom önnek. *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Gúr Nándor: Legalább két percen belül el tudnád olvasni, amit leírnak neked!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az Emberi Erőforrások Minisztériumához: **„Hajlandó-e a Kormány intézkedéseket hozni a fiatalok védelmében a Kék Bálna csoport ellen?”** Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszak egyes sajtóértesülései szerint már Magyarországra is beférközött a Kék Bálna nevű, fiatalokat öngyilkosságra ösztönző csoport jelensége. Állítólag már számos országban, így Oroszországban, Ukrajnában, Lengyelországban is voltak halálos áldozatai ennek a fiatalokat veszélyeztető, aberrált játéknak.

A Jobbik a fiatalok iránt érzett felelősség jegyében úgy gondolja, hogy a politikának határozott lépéseket kell tenni ez ügyben a Kék Bálna csoport ellen, hogy megelőzzük ennek a kicsírázását és további terjedését.

(12.40)

Úgy véljük, hogy a csoport magyarországi online tevékenységének ellehetetlenítése és a büntető törvénykönyv esetleges jogszabályi szigorításai mellett szükség lenne olyan intézkedések meghozatalára is, amelyek kellően szolgálják a gyermekek, fiatalok védelmét és biztonságát, valamint a további tragédiák megelőzését.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy nem a pánikkeltés, hanem a megelőzés a cél, és ennek alapján szeretném tisztelt államtitkár úr és a kormány figyelmébe ajánlani a Jobbik erre vonatkozó javaslatcsomagját. Mindenekelőtt szükségesnek tartjuk, hogy a tragikus veronai buszbalesetet követő, iskolai osztályokban sorra kerülő, tanárok vezette beszélgetések mintájára ebben az esetben is lehetőség nyíljon egy iskolai felvilágosításra és beszélgetésre. Emellett bízunk abban, hogy a Nemzeti alaptanterv újragondolása keretében sor kerül a tudatos internethasználat, a közösségi médiumok és okostelefonok kritikus használatának alaptantervbe való beillesztésére is. Nem kérdés, hogy az egyre digitalizálódó világban és az internet általános terjedésével a médiatudatosság fiatalokban való elsajátítása nélkülözhetetlen. Harmadrészt pedig, tapasztalva az iskolapszichológusi rendszer alulfinanszírozottságát és túlterheltségét, szükség lenne annak a rendszernek a megerősítésére is, mert elengedhetetlen, hogy a diákokban felmerülő lelki, pszichológiai problémák esetén lehetőség legyen mindezek orvoslására.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fiatalok védelme és biztonsága közös felelősségünk. Mindezek alapján kérdezem, hogy hajlandó-e a kormány az előbbieken felsorolt intézkedéseket megtenni a fiatalok érdekében. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerencsére ennél jóval többet is tett a kormányzat, bár vannak olyan médiumok, amelyek szerint ez csak ordas kamu, de ettől függetlenül szerintem minden esetben figyelniük kell a diákok érdekeire, a fiatalok érdekeire, és lehetőség szerint megelőző lépéseket kell tenni, hiszen ezekről a híradások régóta szólnak. Az a fontos, amit képviselő úr is mondott, hogy ezzel nyilván nem az ijedtséget akarjuk indokolatlanul növelni, nem a dolog ismertségét akarjuk növelni, hanem igenis meg akarjuk védeni a magyar fiatalokat.

A múlt hétig a rendőrségre ezzel kapcsolatos bejelentés ugyan nem érkezett, de ettől függetlenül a rendőrség is felhívta mindenkinek a figyelmét egy közleményben erre a veszélyre, hiszen itt a legveszélyeztetettebb fiatalokat próbálják aljas módon a híradások szerint akár öncsonkításba vagy öngyilkosságba hajszolni. A Klebelsberg Központ a tankerületi központokon keresztül tájékoztatta a pedagógusokat, a tanárokat erről a veszélyről, illetőleg sok esetben ezt a szülőknek is továbbították, és sok esetben a szülők figyelmét is felhívták, hogy figyeljenek jobban oda a gyermekeikre. A „Digitális jólét” programnak a digitális gyermekvédelmi stratégiája is olyan részeket tartalmaz - nyilván nem a konkrét ügyel kapcsolatban, hanem általában -, amelyek a gyermekek figyelmét az internet veszélyeire hívják föl minél inkább.

2013-ban itt az Országgyűlésben is elfogadtunk egy törvénymódosítást, és további jogszabályok is arra kötelezik az internetszolgáltatókat, hogy ingyenes szűrőszoftvert biztosítsanak mindenki számára, aki az előfizetőjük, hogy ezt le tudják tölteni, és azzal is nemcsak a Kék Bálna-, hanem másfajta internetes zaklatásoknak is az elejét lehet venni, lehet garanciális informatikai gátakat szabni abban, hogy a gyermekek, a fiatakorúak hozzájussanak ehhez.

Emellett természetesen nagyon fontos az iskolapszichológusi rendszernek is a megerősítése, amire a képviselő úr is felhívta a figyelmet. 2011-ben módosítottuk a jogszabályokat, hogy az óvodapszichológusoknak és az iskolapszichológusoknak az alkalmazása már nemcsak az intézmény vezetőjének a döntése, hanem szigorú törvényi feltételeket írtunk, hogy bizonyos feltételek fennállása esetén kötelező őket alkalmazni, kötelességük az intézményeknek iskolapszichológust vagy óvodapszichológust felvenni. És bízunk benne, hogy ez nemcsak a tanulóknak, diákoknak, de a szülőknek és a pedagógusoknak is segítséget tud jelenteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai R. Benedek és Iktóty István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mennyibe került eddig az országnak a bizonytalan kimenetelű paksi bővítés?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Még egyetlen kapavágás sem történt a Paksi Atomerőmű tervezett bővítése ügyében, de a kormány máris két kézzel szórja a pénzt a bizonytalan kimenetelű beruházásra. Ugyanis az önök állításai ellenében az Európai Bizottságnál nem zárult le az összes vizsgálat. Az Európai Bíróság előtti jogérvényesítési ügyek pedig csak most kezdődnek, és csak a bíróság döntheti el végérvényesen, hogy megfelel-e az uniós jognak a tender nélküli bővítési konstrukció. Vagyis jelenleg az egész projekt kimenetele kétséges, ennek ellenére a közpénzszórás

már elkezdődött. Az egész vagy legalábbis jelentős része a Fidesz gazdasági holdudvarának már bizony ott nyüzsög a beruházás körül, Tiborczal, Garancsival, Mészároossal, költőivé téve azt a kérdést, hogy mi szükség van értelmetlen és pazarló bővítésre. Az egész üzletnek az ad értelmet, hogy az uniós források 2018-ra tervezett eltapsolása után is legyen mivel etetni a feneketlen benedejű oligarchákat.

Önök fizetnek, csak az a baj, hogy a mi pénzünket szórják. Fizetnek az oroszoknak a hitel rendelkezésre tartásáért. Fizetnek a pártsajtónak a talán meg sem épülő és a magyar lakosság többsége által elutasított orosz erőmű népszerűsítéséért. Fizetnek a lobbistáknak, hogy valahogyan el tudják fogadtatni Brüsszellel az európai joggal ellentétes orosz érdekű beruházást. És fizetnek a haverok cégeinek, akik egyre látványosabban épülnek be a bővítési projekt köré szerveződő üzletláncba.

Ezért kérem, válaszoljon pontosan, mennyi pénzt költöttek máig a paksi bővítés előkészítésére, és mire mentek el a szóban forgó milliárdok. Továbbá: nem tart-e a kormány attól, hogy a féktelen pénzszórás értelmetlennek bizonyul? Ugyanis a szintén Roszatom-érdekeltségű bolgár erőműprojekt sorsa arra utal, hogy a végén esetleg csak egy drága, százmilliárdos építési telek marad üresen.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Jó, hogy hétről hétre tiszta vizet lehet önteni a pohárba, és ez azt jelenti, hogy az LMP azt szeretné, hogyha növekednének Magyarországon a rezsiköltségek, azt szeretné, hogyha a németekhez hasonlóan a magyar háztartások háromszor annyit fizetnének az elektromos áramért, mint a magyar háztartások a rezsicsökkentést követően. Ez egy legitim politika lehet az önök részéről, azonban semmiképpen sem szabad elfelejteni, hogy a kormányzati döntések 2010-et megelőzően folyamatosak voltak, hiszen 2010 előtt az akkori Országgyűlés döntött arról, a paksi kapacitásfenntartást mindenképpen szükséges támogatni, majd 2010-14 között megismételte ezt a döntést a kormányzat, és a magyar parlament ezt megerősítette, és 2017 márciusáig, a bizottsági zöld lámpa felvillanásáig lényegében a beruházás előkészítésén kívül más tevékenység nem történt. *(Iktóty István elhagyja az üléstermet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy valóban van egy vita az Európai Bizottság és különböző zölde szervezetek között, azonban ez a vita nem a magyar kormány és az Európai Bizottság vitája, ez semmilyen módon nem fogja késleltetni a beruházás megvalósulását, semmilyen akadályát nem jelenti annak, hogy az olcsó elektromos áram Magyarországon a paksi bővítést követően is fenntartható legyen.

Szeretném jelezni képviselő úrnak - amennyiben itt lenne az ülésteremben, és végighallgatná azt a választ, amit a kérdésére adok, hogy illene szólni a lobbistáknak, akik ezt a szöveget a kezébe adták (*Dr. Rétvári Bence: Hol van, tényleg?*) -, hogy azokat a vitákat, amelyeket az Európai Bizottság folytat különböző zöldszervezetekkel, a jogi értelmezés szerint is egy olyan kategóriába kell sorolni (*Dr. Rétvári Bence: Nincs is LMP! Megszűnt.*), ami semmilyen befolyással nem rendelkezik a magyar paksi kapacitásfenntartásra vonatkozóan. (*Dr. Rétvári Bence: A saját témája nem érdekli, ez milyen ciki!*) Egyértelműen látható, hogy az LMP-nek nincs más célja, mint egy olyan zöldpolitikát ráerőltetni Magyarországra, amely sokkal többbe kerülne a magyar embereknek, mint amennyit most a kiszámítható áramár keretében nekik egy kilowattóra elektromos áramért fizetniük kell.

Az LMP drága áramot szeretne, az LMP a széllobbit szeretné támogatni, az LMP mindent szeretne, ami rossz az embereknek. (*Dr. Rétvári Bence: De hol van?*) Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Boldog István, a Fidesz képviselője, kérdést kívánt feltenni a földművelésügyi miniszterhez (*Dr. Nagy István, miközben dr. Fónagy Jánosra mutat: Elnök úr!): „Hová mikor ér el a 4-es számú gyorsforgalmi út?”* címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési minisztert bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő úr.

(12.50)

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A 4-es főút hazánk legforgalmasabb egy számjegyű főútja, a Kálvin tértől Szolnokon és Debrecenen át Záhonyig szeli át az országot, így a leghosszabb közút címet is birtokolja. Az általa lebonyolított forgalom óriási mértéke nemcsak a hosszának köszönhető, hanem annak is, hogy szinte megkerülhetetlen elem az Észak-Alföld úthálózatában. Egyes szakaszain ma az évtizedekkel ezelőtt tervezett forgalmi kapacitás több tízszeresét kénytelen átengedni, többnyire kétszer egy sávon. A 4-es a főutak összehasonlításában sajnos a baleseti statisztikákat is vezeti.

Nagy szükség lenne tehát a párhuzamos gyorsforgalmi infrastruktúra kiépítésére. Az M4-es gyorsforgalmi út építése kisebb szakaszokon már megkezdődött, és a közelmúltban elhárultak az akadályok egy újabb pályarész megépítése elől is. A következő ütem a román határ és Berettyóújfalu között épül, ott csatlakozik majd az ugyancsak épülő M35-ös úthoz, mely Debrecen és az M3-as autópálya felé halad. Ha a két úthálózati elem elkészül, közvetlen gyorsfor-

galmi összeköttetés valósul meg Nagyvárad és Budapest között, ami talán képes lesz némileg tehermentesíteni a 4-es főutat.

Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy az összeköttetés jelentős kerülővel jön létre, így ha valaki a legrövidebb úton szeretne eljutni az egyik városból a másikba, akkor továbbra is a 4-es főutat kell majd válassza. Hozzá kell tennem, államtitkár úr, hogy választókerületem legfontosabb útjáról van szó, hiszen a 4-es főút szeli át választókerületem északi felét, itt van az a rész, ahol megtörtént az európai uniós források visszavonásával az Abony-Fegyvernek szakasz leállítása.

Kérdezem tisztelt miniszter urat, várhatóan mikor készülnek el az új gyorsforgalmi útszakaszok, mikor utazhatunk autópályán Budapestről Nagyváradra. Mikor folytatódhat a 4-es gyorsforgalmi út építése Szolnok és Törökszentmiklós térségében? Mikor utazhatunk gyorsforgalmi úton Budapestről Törökszentmiklósig? Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Fónagy János államtitkár urat illeti a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormánynak kiemelt célja a hazai úthálózat folyamatos fejlesztése és állapotának javítása. Az infrastruktúra-beruházásokról, azok összehangolásáról és a 2022-ig történő megvalósításról szóló kormányhatározat az M4-es gyorsforgalmi úttal kapcsolatban az Mo-s és a román országhatár között négy szakaszt érintő projektet tartalmaz. Az első szakasz az M4-es gyorsforgalmi út Mo-s és Cegléd közötti szakaszát foglalja magában. A kivitelezési munkák megkezdődtek, zajlik a kivitelezés, és várhatóan 2019 harmadik negyedévében fejeződik be.

A második szakasz az M4-es gyorsforgalmi út Cegléd és Abony közötti szakasza. A kivitelezés megkezdését 2019 első negyedévében tervezzük, a befejezése 2021 második negyedévére várható. Ezen a szakaszon jelenleg a projekt előkészítése folyik.

A harmadik szakasz az M4-en az Abony-Kelet és Törökszentmiklós közötti szakasz Szolnok északi elkerüléssel, és új Tisza-híd építésével. A műszaki készülettség átlagosan 30 százalékos, a kivitelezés ez évben folytatódhat, és várhatóan 2019 negyedik negyedévében zárul.

A negyedik szakasz az M4-es autópálya Berettyóújfalu és Nagykeréki országhatár közötti szakaszának megvalósítása. A kivitelezés 2016 végén megkezdődött, a befejezése 2019 harmadik negyedévére várható.

Az M4-es gyorsforgalmi út kiépítése ütemezetten halad, a hiányzó szakaszok megvalósítása a jövőben a források rendelkezésére állásának függvényében folytatódik.

Nagyvárad bekötése az európai gyorsforgalmi úthálózatba az M3-M35-M4-es nyomvonalon 2019

végére megvalósul. Köszönöm kérdését és figyelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mikor teljesíti a Kormány az ígérteit a szabolcsi utak ügyében?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a kérdést már feltettem ugyan a parlamentben, de tartok tőle, hogy nem most teszem fel utoljára. Az M3-as autópálya jelentős segítség volt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyének, mert munkahelyeket teremtett az odateleplő vállalkozások útján. Azonban jelentkezett egy új probléma: a rávezető utak olyan rossz állapotban vannak, hogy a vállalkozások nem tudják már biztonsággal a termékeiket vagy a félkész termékeket eljuttatni az autópályáig, és ezért fontolgatják, hogy máshová mennek. Ez felmérhetetlen veszteség lenne a megye számára a munkahelyek szempontjából. Arról nem is beszélek, hogy ezek az igen-igen rossz utak azt is jelentik, hogy az egészségpolitika jóvoltából utazgatni kell sokkal hosszabb ideig az ott élő embereknek, hogy ellátáshoz jussanak valamely kórházban, merthogy az ellátások leépültek. A fontosságot tehát nem kell bizonyítanom.

A kérdés az, hogy van-e erre pénz, amiből meg lehet valósítani. Nos, én úgy gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy abban az országban, ahol Makovecz stílusú kazánház tud épülni a felcsúti foci pályához, ahol lehet külföldi focicsapatokat támogatni a mi pénzünkkel, ahol nem létező olimpia előkészületeire milliárdokat lehet elkölteni, ahol nemzeti konzultációnak csúfolt akciókra lehet milliárdokból levelezni, ott erre van pénz. Ezért tehát kell hogy legyen utakra, kell hogy legyen egészségügyre, kell hogy legyen oktatásra, kell hogy legyen pénz az élet minőségére, különösen azokban a megyékben, amelyek nehéz helyzetben vannak.

Ma más összefüggésben hangzott el a Soros kifejezés vagy név emlegetése itt a Házban, én ezt csak olyan összefüggésben tudom most felemlíteni, hogy nagyon szeretném, ha a soros felújítások és fejlesztések nagy része ebben a nehéz helyzetű megyében lenne meg először. Köszönöm a figyelmet, köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Valóban, a kormány folyamatos és kiemelt célja az úthálózat javítása. Ez egy permanens, állandó folyamat megújuló szakaszaival, ezért várható, hogy az ön kérdései is permanensek lesznek és meg-megújulnak, ezért azokat előre is köszönöm.

A tavalyi évben a komplex útfelújítási program keretében költségvetési forrásból összesen mintegy 560 kilométer fő- és mellékúti szakasz újult meg 69 milliárd forint értékben. Szabolcs-Szatmár-Beregben hét útszakaszt újítottunk fel 45,5 kilométeren. Az idén mintegy 100 milliárd forint értékű felújítás kivitelezésének az előkészítése van folyamatban, a megvalósításhoz szükséges források biztosításáról az első félévben dönt a kormány. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 33 útszakasz felújítása szerepel mintegy 93 kilométer hosszban, 6,3 milliárd forint költséggel. A mellékutak felújítására uniós forrásból a terület- és településfejlesztési operatív program nyújt lehetőséget, melynek keretében országosan 44 milliárd forint értékben végzünk beruházásokat. Szabolcs-Szatmár megyében erre 15 projektet adtak be.

A programokon túl hazai forrásokból 2015-16-ban további tíz projekt valósult meg, és az idén további öt előkészítése van folyamatban. Az állam 2016-ban öt évre szólóan mintegy 400 milliárd forint értékben kötött üzemeltetési és karbantartási szerződést az országos közúthálózat kezelési feladatainak ellátására. Ennek eredményeként a közútkezelő az eddigieknél tervezhetőbb módon, magasabb színvonalon tudja ellátni a meglévő országos közúthálózat kezelési feladatait. Köszönöm a kérdését és figyelmét, képviselő úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Gyüre Csaba, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Hány élet árán várat még magára az M49-es gyorsforgalmi út elkerülőjének megépítése Kocsord térségében?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy nemrég dr. Apáti István képviselőtársam is szóbeli kérdésében kiemelte, a 49-es főút által átszőtt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei lakókat komoly problémák érintik. Kocsordon például a 2006-os forgalomszámlálás adatai szerint 24 óra leforgása alatt 10 324 gépjármű haladt át a 3 ezres lélekszámú településen; majd öt évre rá ez a szám 20-40 százalékkal, a személyforgalom pedig 60 százalékkal nőtt.

Azonban azon túl, hogy a hatalmas forgalom a lakóházak és intézményépületek repedezését és elértéktelenedését eredményezi, súlyos tényező, hogy a lakosság alapvető jogai sérülnek, ugyanis a keskeny, de igen forgalmas út mentén már napi szintűek a balesetek, amelyek sokszor halálos kimenetelűek. A kettészelt településeken élők csak nagy nehézségek árán tudnak átjutni az út egyik oldaláról a másikra, ráadásul a gyerekeket sem lehet a nyílt utcára kiengetni, s nem tudnak az iskolába sem kíséret nélkül eljutni. Ezenkívül a levegő is egészségtelen koncentrációjú.

Államtitkár úr dr. Apáti István képviselőtársamnak adott válaszában elmondta, hogy 2022-ig

nem is szerepel a kormány terveiben az elkerülő megépítése, pedig azt már több mint tíz éve ígérjük, a Fidesz is ennek a megépítésével kampányolt a korábbi ciklusokban. A kormány ugyanakkor az emberek megélhetése és biztonsága helyett most is a látványberuházásokra koncentrálnak, például a 2 ezres lakosú Gyulaházán 3000 milliárdból (*sic!*) épül space-központ, úrközpont. Reméljük, hogy ez a beruházás nem jut majd a rakamazi technobéka ház sorsára.

Mindenesetre a Fidesz-kormány az úr kémlélése előtt kinyithatná szeméit a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei lakosok mindennapjaira is. Évente átlagosan négy ember hal meg Kocsordon közlekedési balesetben.

(13.00)

2022-ig biztosan nem épül meg az út. Kérdem, hány emberélet kell még ahhoz, hogy az M49-es elkerülő megépítését is tervbe vegye a kormány. Várom megtisztelő, érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Megadom a szót szintén Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az M49-es autóút hálózati szerepe megkérdőjelezhetetlen, megvalósítása az országos közúthálózat-fejlesztési koncepcióban is szerepel. Az elmúlt évtizedben a közúthálózaton tapasztalható forgalomnövekedés, ezen belül a nehéz gépjárművek számának drasztikus növekedése országsszerte általános jelenséggé vált. A 49-es számú főúton is ennek jeleit látjuk, a legmagasabb forgalmi értékek, 12 ezer jármű/nap, a Mátészalka és a 491. számú főút közötti szakaszon mérhetők.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Magyarország rövid és középtávú közútfejlesztéséhez kapcsolódó infrastrukturális beruházások összehangolásáról és azok 2022-ig történő megvalósításáról szóló kormányhatározat az M49-es gyorsforgalmi út megvalósítását jelenleg nem tartalmazza, de a forgalmi adatok fényében politikai és szakmai szinten is felvetődött a programba történő felvétel szükségessége. Középtávon a még meglévő csonka gyorsforgalmi közúthálózati elemek határhoz való kivezetése, valamint a megyei jogú városok gyorsforgalmi úthálózatba történő bekötése szerepel a kormány fő programjai között.

A tavaly elfogadott közútfejlesztési koncepció értelmében a jelenleg 4450 kilométernyi gyorsforgalmi út mellé 2022-ig további több mint 900 kilométer autópálya, autóút vagy európai közúti főútvonal

épül meg 2480 milliárd forintból. Az M49-es út majdani ütemezett megvalósítása és Szatmárnémeti bekötése az európai gyorsforgalmi úthálózatba az M3-as-M49-es nyomvonalon a komplex közúthálózat-fejlesztési célok és a mindenkori finanszírozási lehetőségek függvénye.

Kiépítésével a települések tehermentesülnek az ön által is említett terhelés alól. Köszönöm a kérdését és a figyelmét. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a vendégeket.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért nem tekintik értékes munkának a beteg gyerekek ápolását?**” címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Más országokban a beteg, fogyatékos gyermek, családtag ápolása, ami 24 órás jelenlétet igényel, teljes értékű otthoni munkának számít. Nálunk nemhogy plusz nem jár érte, miközben legalább kétszer annyiba kerül, mint egy egészséges gyerek nevelése, hanem mindössze 50 ezer forint segélynek megfelelő juttatás, 50 220 forint. Ennyit kapnak 2017-ben kiemelt ápolási díjként azok, akik önellátásra nem vagy csak segítséggel képes, súlyosan halmozottan sérült gyermeküket, hozzátartozójukat ápolják otthon.

Magyarországon ez 12 ezer családot érint. Eközben az ápolásért az állam az általa fenntartott bentlakásos intézményekben sokkal magasabb fejenkénti összeget fizet. Az államnak most havi nettó 97 ezer forintjába kerül egy súlyosan sérült gyerek gondozása a bentlakásos intézményben. Ha ugyanennyire emelné a kormány az ápolási díjat, akkor ez összesen évente 6,7 milliárd forintjába kerülne a költségvetésnek, 12 ezer fővel számolva. A 24 órás ápolást munkaként kellene elismerni, amiért legalább a minimálbért meg kellene adni.

Egy érintett édesanya szerint: „Egy személyben vagyunk anyák, ápolók, gondozók, kicsit dietetikusok, gyógytornászok, gyógypedagógusok, fizikai, lelki és szellemi téren is igénybe vagyunk véve. A degradálóan alacsony segély nekem azt üzeni, hogy nem vagyunk értékesek, érdekesek az állítólag családbarát kormány számára.” Nem mondhatja azt a kormány, hogy megoldotta az otthonápolás problémáit, amíg ilyen gyalázatosan kevés, még a közmunkánál is alacsonyabb ellátást kapnak ezek az emberek, ami biztos szegénységre ítéli őket. Ezért azt kérdezem, mikor ismerik el munkaviszonyként a 24 órás ápolást végzők otthoni munkáját.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP megkezdte kormányzását, valóban meglehetősen alacsony összegek voltak az ápolási díj tételei, 28 500 forint volt az a minimumösszeg, amit meg kellett kapni, aki pedig szerencsésebb volt, 37 050 forintból kellett gazdálkodjon.

Mi is úgy gondoltuk, hogy ezen a helyzeten változtatni kell, ezeket az összegeket növelni kell, hiszen el kell ismerni azoknak az embereknek a munkáját, akik otthon ápolják hozzátartozóikat; ha ennek arányait nézzük, akkor az otthon ápolók 34 százaléka saját gyermekét, 34 százaléka szülőjét, 32 százaléka pedig egyéb hozzátartozóját. Éppen ezért egyrészt folyamatosan emeltük a díjtételeket, hogy mindenki többet kapjon, mint korábban, másrészt pedig egy új, kiemelt ápolási díjat vezettünk be. Bizony, ebben az új, kiemelt ápolási díj kategóriában ma már 13 126-an kapnak támogatást vagy ellentételezést munkájukért az államtól.

Megemeltük, ahogy mondtam, ezeket a tételeket, a korábbi 28 500 forint helyett, aki most már emelt összegű ápolási díjat kap, az 46 500 forintot kap, a kiemelt összegű ápolási díj, ami, mint mondtam, egy új kategória a súlyosan fogyatékos vagy fokozott ápolást igénylő hozzátartozók gondozásáért jár, 55 800 forint. 28 500 - 55 800, azt hiszem, ez egy eléggé szembetűnő különbség. Arra fogunk törekedni a további években is, hogy tovább növeljük ezeket az összegeket, mint ahogy tettük az előző években is.

Valamint elmondanám önnek, hogy a társadalombiztosítás keretében további kedvezmények is kapcsolódnak most már az ápolási díjhoz, hiszen egészségügyi szolgáltatásra is jogosult az, aki ápolási díjban részesül, illetőleg a folyósítás időtartamát szolgálati időként kell számításba venni, valamint a nyugdíjszámításnál nem az ápolási díj összegéből, hanem a minimálbérből kell kiindulni. Így, ha nyugdíjállományba vonul valaki, akkor ez jelentősen növeli a továbbiakban is a jövedelmét. Erre törekszik a kormány a későbbiekben is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A KLIK mostoha-gyermeke az iskolai étkeztetés?**” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2017. január 1-jén állami kézbe került az iskolák működtetése és fenntartása is. Az átalakítás további kérdései között szerepel a közétkeztetés működtetése. A közétkeztetés nem csak az iskolai menzákat jelenti, idetartozik minden olyan rendszeres étkeztetést biztosító szer-

vezett közösségi ellátás, amelyet nevelési-oktatási intézményekben, állami és önkormányzati finanszírozású nyári táborokban, fekvőbeteg-ellátást nyújtó intézményekben szociális ellátás, gyermekjóléti ellátás és gyermekvédelmi szakellátás keretében ellátottak részére biztosítanak.

Ezért nagyon fontos, hogy tisztán lássunk néhány közétkeztetési kérdésben. A saját településemen láttam azt, hogy amikor az iskolák átadása zajlott, káosz uralkodott, hogy most a közétkeztetési konyhakkal, azokkal, ami az iskola épületén belül van, mi fog történni; a KLIK viszi vagy marad, vagy egyik intézményen belül két fenntartó lesz, az iskoláé a KLIK, a közétkeztetésé az önkormányzat. Volt olyan példa is, ahol annyira félt az önkormányzat, hogy át kell adnia a közétkeztetést, mivel ők profitálnak a közétkeztetésből, akár nyári rendezvények megtartásával, kisebb születésnapok, ballagások, akkor viszik a konyhát, ezért az óvoda fenntartásába tették át a közétkeztetést, így tudták megmenteni az iskola konyháját.

A múlt héten derült ki a miskolci botrányból, hogy akár most már Fideszhez közeli cégek tehetik be a közétkeztetésbe a lábukat, lásd Miskolc, Mészáros Lőrinc érdekeltségében. Vagy ha a püspökladányi példát hozom önnek, államtitkár úr, több mint ezer kihordásos ételfőzést szerveztek ki egy budapesti-főti céghez, és arról beszélnek, hogy Bánki Erik érdekeltségéhez tartozik. Kérdezem, államtitkár úr, hogy ez fog most már a településeken történni? A majd' több mint 65 milliárdos közétkeztetési projektet le fogják nyúltni, és odaadják fideszes haveroknak? Várom válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Szerintem ön sem tud példát mondani arra a rendszerváltás utáni időkből, hogy melyik kormány volt az, amelyik ilyen nagy mértékben emelte a gyermekétkeztetésre fordítható forrásokat, hiszen 29 milliárd forintról, ami 2010-ben volt, idénre, 2017-re már 74 milliárd forintra emeltük ezeket a forrásokat. Az elmúlt években évről évre nőtt a keret, ami rendelkezésre áll; évről évre nőtt a jogosultak köre, hiszen ha a kisgyermeket nézem, a bölcsődés, óvodás korú kisgyermeket, 92 ezerről 318 ezerre emelkedett azoknak a kisgyermeknek a száma, akiknek most már jár az ingyenes gyermekétkeztetés. Nyilván, ha az MSZP-kormány maradt volna a kormányrúdnál, akkor továbbra is 92 ezernek járna, és nem 318 ezernek... *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között: Honnan veszed? Olyan okos vagy!)*

Valamint arra is felhívnám a figyelmet, hogy ha (Az elnök csenget.) 2010-ben nem valósult volna meg kormányváltás, akkor sem a tavaszi, sem az őszi, sem a téli szünetben nem lenne szociális közétkeztetés a gyermekek számára (Bangóné Borbély Ildikó: *A mostról beszéltünk, államtitkár úr! 2017!*), hiszen ezekben az időszakokban is kiterjesztettük a jogosultak számára a közétkeztetés igénybevételének a lehetőségét. Hároméves kortól tehát, amikortól kötelező az óvodáztatás Magyarországon, nem lehet olyan gyermek, amelyik nem kap megfelelően enni, hiszen ha bölcsődébe jár, akkor hároméves kor alatt is, hároméves kortól pedig biztosan, az iskolában akár iskolaidőben, akár szünetben, mindig kap, egyre egészségesebben, de megfelelő mennyiségben enni. (Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.)

Ugyanakkor az ön különböző támadásai nyilván a saját MSZP-SZDSZ-es tragikus kormányzati tevékenységüket próbálja elfedni azzal, hogy túlerőltetett támadásokat indít, de nehéz pontosan most az önök irányát is megtudni, hiszen most itt azt mondja néha, hogy az önkormányzatoknak ez nagyon nagy teherterhelés, néha azt mondja, hogy az önkormányzatoknak ez bevételtermelő forrás. A két hónappal ezelőtt benyújtott írásbeli kérdésében még azt mondta, hogy rossz, ha ez állami kézbe kerül, most azt mondja, milyen jó lenne, ha önkormányzati kézben lenne, vagy állami kézben lenne. (Heringes Anita közbeszólása.)

Tehát mindenfajta felvetés és mindennek az ellenkezője is volt, körülbelül úgy, mint (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) a Püspökladány és Berettyóújfalu közötti Klebelsberg Központ-székhellyel kapcsolatban, itt is már mindent és mindennek az ellenkezőjét is ellemezte. Köszönöm szépen. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Dr. Bárándy Gergely: *Hét év után ez gyenge válasz! - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Nagyon gyenge mutogatás!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mit kíván tenni a kormány a zsámbéki templom folyamatos pusztulása ellen?**” címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A későromán stílus egyik legszebb magyarországi hagyatéka a zsámbéki, Keresztelő Szent Jánosról elnevezett premontrei prépostság temploma, amely a 1763-as földrengés óta romokban van. A templom és kolostor maradványainak megmentése érdekében legutóbb 1889-ben Trefort Ágoston megbízásából Möller István építész-mérnök végeztetett állagmegóvási munkálatokat. A műemlékhez azonban, a harmincas évek feltárásait nem számítva, azóta sem nyúltak értő kezek. Az 1990-es években több terv is készült a

templom és a kolostor állagmegóvására, de érdemi munkálatokra évtizedek óta nem került sor.

A pusztulási folyamat azonban gyorsul. A Zsámbék önkormányzata és az ICOMOS közös szervezésében 2016-ban megvalósult romtemplom-konferencia megállapította, hogy a romfalak állékonysága és védelme jelenleg nem biztosított, amiért élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető helyzet áll fenn. A romként megőrzött falak csak korlátozott használatot, hasznosítást tesznek lehetővé, így persze a fenntartási költségük aránytalanul nagy. Megoldatlan a romterületen a felszíni vizek és a területet övező utcai csapadékvíz elvezetése is. Az épületet és területét látogatói útvonal kialakításának híján nem lehet megközelíteni, ebből fakadóan megoldatlan a látogatók fogadása, illetve a prépostság építéstörténetének méltó bemutatása.

Fontos felhívni a figyelmet a műemlék funkcionális problémáira is. Megoldatlan a templom és a kolostor használata; nincs látogatói központ, mely helyet adhatna rendezvényeknek és mindazoknak a programoknak, amelyek elsősorban a templomot és a premontrei rend történetét bemutatnák korszerű, interaktív módon.

Mindezek alapján kérdezem az államtitkár urat, mit kíván tenni a kormány a zsámbéki templom folyamatos pusztulása ellen. Tervezik-e a terület széles körű turisztikai hasznosítását? Várom érdemi választát. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm a szavait. Azok jó részével magam is egyetértek, hogy nyilván ezeket a helyszíneket, amelyek mind a magyarság, mind a kereszténység szempontjából ikonikusak, minél jobb karban kell tartanunk, meg kell óvnunk, és ahogy ön is mondta, itt több száz éves feladatokról van szó adott esetben. Csak kérdezze már meg akkor a maga mellett ülő pártelnökétől, Vona Gábortól, hogyan gondolta azt, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye (*Moraj és közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Jaj! Jézusisten!*), közben ön itt felszólal a romtemplom felújítása kapcsán. Ezt a két mondatot valahogy kicsit nehéz összehozni.

Az elmúlt időszakban, az elmúlt hét évben a kormányzat igyekezett minél több templomot felújítani, vagy ahol új templomra volt igény, ott új templomot is építeni. 2011-2016 között 971 anyaországi és 301 külhoni templom felújítását támogatta a magyar kormány, több mint 21 milliárd forint értékben újítottunk föl templomokat. Mindezek mellett új templomokra is igény volt, éppen ezért a kormány 57 anyaországi és 20 határon túli templom építéséhez biztosított anyagforrás-támogatást - ez 5,8 milliárd

forintot jelent. Azt hiszem, bőven 1000 fölött van, sőt, 1300 fölött is van azoknak a templomoknak a száma, amelyeket igyekeztünk felújítani vagy újat építeni.

Kellett ezt azért tennünk, mert nyilván 2010 előtt nagy lemaradást halmoztak fel az akkori kormányzatok, amelyek ezt nem viselték a szívükön. Azt egy kicsit sajnáljuk, hogy amikor a költségvetési törvény tartalmazza ezeket a sorokat, azokat a Jobbik nem támogatja, de azt sem támogatta, amikor a keresztény kultúrát mi az Alaptörvény hetedik módosításával akartuk védeni, azt sem támogatták önök. *(Dúró Dóra: A zsámbéki templomról kérdeztem!)* De szerencsére nem önökön múlik, hogy mi és hogyan fog megvalósulni. 900 éves lesz nemsokára a premontréi rend, akárcsak egyébként a ciszterci rend. Éppen ezért a kormányzat már hetek óta, sőt azt mondom, hogy hónapok óta tárgyalásokat folytat, hogy miként tud a renddel közösen egy olyasfajta megemlékezésorozatot és olyasfajta felújításokat végrehajtani, amelyek méltók a rend 900 éves fennállásához *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* és a zsámbéki templomhoz is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Benedek, Schmuck Erzsébet és Iktóty István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Nem csak a hazai élelmiszerpiac valós problémáinak elfedését szolgálja a Fidesz élelmiszerbotránnya?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-kormány ismét a nemzetmegmentő hős szerepét öltötte magára, amikor harcba szállt Brüsszellel és a multinacionális cégekkel, mondván, a multik eltérő minőségű élelmiszereket adnak el Ausztriában, mint Magyarországon.

Helyes és szükséges, hogy végre felvállalják a hazai fogyasztók védelmét, de mi lenne, ha a kormány végre a saját háza táján is sepregetne? Például felülvizsgálná a Magyar Élelmiszerkönyvet, amely az egyes élelmiszerekre és élelmiszer-összetevőkre vonatkozó előírásokat tartalmazza.

A Tudatos Vásárlók Egyesülete 41 gyümölcsös és gyümölcsízű joghurtot tesztelt, kiemelt figyelemmel a gyermekeknek szóló termékekre. Vizsgálták például a joghurtok cukor- és gyümölcstartalmát, és azt, hogy tartalmazznak-e színezéket, aromát vagy potenciálisan allergizáló anyagokat. Csak a teszt első három helyezett terméke tartalmazott több gyümölcsöt, mint cukrot. Az első kivételével mindegyik tartalmazott aromát és színezéket, és a legtöbbször nem sajnálták ki az allergizáló összetevőket.

Államtitkár Úr! Talán tudja, hogy Magyarországon a cukorbetegség már népbetegség. Jelenleg több mint 772 ezren szenvednek diabéteszben, és egyre

több a táplálékallergiás gyermek és felnőtt. Nem gondolja, hogy az agrárium valódi feladata a lakosság egészséges és megfizethető áron történő ellátása volna, és hogy ennek elengedhetetlen része a Magyar Élelmiszerkönyv felülvizsgálata?

Az LMP már benyújtotta 19 pontos határozati javaslatát, amely orvosolná a meglévő élelmiszerbiztonsági és élelmiszer-minőségi problémákat. Kár, hogy az illetékes bizottság elutasította. Arra szeretnék választ kapni, hogy önök milyen intézkedéseket kívánnak tenni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Asszony! Én azt hiszem, hogy teljesen nyitott ajtókat dönget. Ugyanakkor engedje meg nekem, hogy értetlenségemnek adjak hangot akkor, amikor azt mondja, hogy „a Fidesz élelmiszerbotránnya”.

Mondja meg nekem: nem az a mi dolgunk, hogy azért harcoljunk, hogy a magyar vásárlók ugyanolyan eséllyel ugyanolyan beltartalmú élelmiszerekhez jussanak? Nem az a feladatunk, hogy ezt szóvá tegyük, számonkérjük, ha úgy érezzük, hogy becsapnak minket, hogy helyettesítő anyagokat raknak ezekbe a termékekbe, és azokat próbálják meg eladni nekünk originálként?

(13.20)

Egyszerűen nem tudok napirendre jutni afölött, hogy akkor, amikor 100 termékből 71 esetében bebizonyosodik, hogy ott helyettesítő anyagokkal, mondjuk ki, olcsóbb anyagokkal helyettesítenek bizonyos összetevőket az Ausztriában vagy Olaszországban forgalmazottakhoz képest, nem egy elemi erejű felháborodás és válasz van erre a kérdésre, hanem egyszerűen elkezdik, megpróbálják eljelentékteleníteni, és ön is, egy zöldpárt képviselője a Fidesz élelmiszerbotránjának nevezi mindezt. Holott amit mond, amit kérdez, azzal mi teljesen egyetértünk, nyitott kapukat dönget, hiszen a Magyar Élelmiszerkönyv előírásait és irányelveit legalább öt évente kötelezően felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy az adott területen történt technológiai fejlődésnek, valamint a piac változásának megfelelően.

A jobb minőségű termékekre igyekszünk felhívni a figyelmet az emelt szintű szabályozás kialakításával, hogy így jelölésükben is meg lehessen különböztetni azokat, ezért alkalmazzuk a különböző „kiváló élelmiszer” védjegyeket.

Emlékszik rá, milyen vitát folytattunk itt a parlamentben akkor, amikor a sótartalom felső határát szabályoztuk. Mindenek voltunk, csak éppen tisztos-

ségesek nem, amikor a menzákon próbáltuk a gyerekek egészsége érdekében bevezetni azt, hogy legyen egy felső határ.

Nem álltak mellém, kedves képviselő asszony (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), nem álltak ki ott, hogy azt mondták volna, igazunk van, igaza van a kormánynak, mert tudni kell, hogy minden ételmisszer az egészségünk alapja is, és leginkább az egészségünkre maga az ételmisszer, a táplálékunk hat. Ezért kérem, támogasson bennünket ebben a küzdelemben.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszter úrhoz: **„Mikor és milyen formában állítanak fel a területvédelmi századokat?”** címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy már korábban is tapasztaltuk, a Honvédelmi Minisztérium élén bekövetkezett 2015 őszi minisztercserére hozott pozitív változásokat. Simicskó miniszter úr sokszor szónokolt olyan dolgokról, amelyek támogathatóak lennének a Jobbik részéről, de több esetben nem követte cselekvés a szép szavakat. Egy ilyen témára szeretném felhívni a honvédelem ügye iránt elkötelezett magyar emberek figyelmét, illetve a tisztelt Ház figyelmét.

A tavalyi évben többször beszélt a miniszter úr a felállítandó területvédelmi egységekről. A Jobbik Magyarországért Mozgalom egyetért a területvédelmi elv bevezetésével, de számos olyan dolog van, ami nem világos ezen a téren. Az év végén jelentette be a honvédelmi kormányzat, hogy februárban toborzó-kampányt indítanak, amellyel elsősorban a fiatalok figyelmét akarják felkelteni. A cél a miniszter elmondása szerint az lenne, hogy ezer fővel növeljék a tartalékos állomány létszámát, és járasonként területvédelmi egységeket is létre akarnak hozni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Immár április közepe van lassan, de elég nagy a csend ezzel a témával kapcsolatban. Ezért kérem, hogy válaszoljon a témában felmerülő kérdéseinkre. Mikor állhatnak fel az ígért területvédelmi egységek? Mi lesz a pontos feladatuk, és ki hangolja össze a tevékenységüket? Ki felügyeli őket, és ki ad majd feladatot a felállítandó századoknak? Mi lesz a jogállásuk? Hol fognak állomásozni, és hol tárolják majd a felszerelésüket? Megvannak-e mindehhez a szükséges tárgyi és infrastrukturális feltételek? Készült-e valamilyen terv arról, hogy kívánják motiválni a századok tagjait? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Kérdése alkalmat ad arra, hogy az önkéntes tartalékos rendszer megújításáról, újraszervezéséről és a területi elven szerveződött tartalékos erő létrehozásáról beszéljünk. Mint ön is tudja, Magyarország biztonsági környezetének változása, valamint a honvédelem és a társadalom kapcsolatrendszerének fejlesztése érdekében szükségessé válik, hogy a Zrínyi 2026 honvédelmi és haderőfejlesztési program keretén belül új alapokra helyezzük az önkéntes tartalékos rendszert és annak kiépítsük társadalmi bázisát. Ennek keretében az Országgyűlés létre is hozta a Honvédelmi Sportszövetséget.

Az önkéntes területvédelmi tartalék rendszere területi alapon a 174 járásban és a 23 fővárosi kerületben megszervezett erő lesz, aminek fő feladata az ország általános védelmi és ellenálló képességének erősítése.

Kitűzött célunk, hogy a tízéves időszak végére az ország mind a 197 járásában rendelkezésre álljanak olyan önkéntesekből álló, kiképzett és felkészített kötelek, amelyekre az országot érő baj esetén támaszkodni lehet.

A járási egységek tevékenységét a Magyar Honvédség Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság hangolja össze, és annak parancsnoka fogja felügyelni. A járási egységek tevékenységét közvetlenül a megyei szinten létrehozandó előkészítő részlegek irányítják. Az önkéntes területvédelmi tartalékos katonákra az önkéntes tartalékos katonákra vonatkozó szabályok vonatkoznak, jogállásukat a honvédek jogállásáról szóló törvény szabályozza.

Alapvetés, hogy tartalék, tartalékos erő nélkül nincsen haderő, ezért az önkéntes tartalékos rendszer fejlesztése, az abba való befektetés a Magyarország biztonságába történő befektetés, a biztonság fejlesztése is egyben. Bízom benne, hogy a jelen lévő frakciók mindegyike támogatja majd törekvéseinket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A szóbeli kérdések tárgyalását követően áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Nemzeti konzultáció?”** címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az igazi nemzeti konzultáció tegnap megvolt: csaknem száz ezer ember követelte a CEU-törvény visszavonását *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Mennyi?)*, csaknem százezer ember követelte a jogállam visszaállítását, és igen, az ön lemondását. Önök odáig jutottak a jogállam lebontásában, hogy szisztematikusan kezdi tönkretenni azokat az intézményeket, amelyek

nem hajlandóak beállni a nemzeti együttműködés rendszerébe.

Az ország ellenségének kiáltanak ki egy magyar származású zsidó üzletembert. Volt már ilyen a történelemben, nem vezetett jóra. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)* Önök visszahozták a történelem egyik legsötétebb módszerét, csak akkor embereket kényszerítettek arra, hogy megbélyegezzék magukat, most pedig szervezeteket kényszerít a Fidesz ugyanerre. Megjegyzem, nem igazán áll jól a sorozás egy olyan kormánynak, amelynek az első emberei - közöttük ön is - Soros György támogatása nélkül nem jutottak volna el idáig. Ön elárulja Magyarországot, elárulja a saját hazáját, mert a jogállam és a demokratikus államrend lebontása, a civilek megbélyegzése és üldözése, a tanszabadság felszámolása, az bizony hazaárulás. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)*

Ön a saját hatalmon maradása érdekében idegengyűlöletet szít, az Európai Unió ellen hergel, kockáztatva ezzel Magyarország kizárását. Ön a hazánkat egy orosz diktátornak adja el, kilóra. Ön, miniszterelnök úr, egyre több magyar ember szemében egy ellenvéleményt nem tűrő diktátorrá vált, és nem csak baloldali és liberális emberek szemében, hiszen már a saját európai pártcsaládja is ön ellen tiltakozik.

Kérdezem ezért öntől, miniszterelnök úr: meghallotta-e az emberek véleményét, és visszavonja-e a CEU-törvényt, illetve a civiltörvényt? S kérdezem azt is, tisztelt miniszterelnök úr, merthogy ez a tüntetés nemcsak a CEU-ról szólt, hanem kormányellenes tüntetés is volt: nem érzi-e úgy, hogy elég kárt okozott már a saját hazájának, ezért le kellene mondania? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót válaszára Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mielőtt bármilyen érdemi kérdésben kifejténém az álláspontomat, szeretném leszögezni, hogy bármilyen magyar politikai vitának a származási alapú megközelítését a leghatározottabban visszautasítom. *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Úgy van! - Taps a kormánypartok soraiban.)* Ezt mi sem a radikális jobboldaltól, sem a baloldaltól nem fogadjuk el. Meg is lep egyébként, hogy éppen az önök padsorából hangzik el olyan hozzászólás, amire azt kell mondanom, hogy antiszemita megközelítésnek nincsen helye *(Gógös Zoltán: Pont fordítva van, miniszterelnök úr!)*, zéró toleranciát hirdetünk ezzel szemben. A Magyarországon élő zsidó közösség a kormány védelme alatt áll, és áll a jövőben is. *(Gógös Zoltán: Félreértés van!)*

Ami pedig az ügy lényegét illeti: szeretném világossá tenni, én úgy látom, hogy dezinformációs kampány zajlik Magyarország ellen *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Úgy van!)*, ez nem új dolog, láttunk már ilyet, a mostani éppen olyan, mint amit az al-

kormány- és a migránsügyben folytattak velünk szemben. Az igazság az, hogy a kormány semmilyen egyetemet, így Soros György Közép-európai Egyetemét sem zárja be. A kormánynak az a célja, hogy Magyarországon minden egyetemre azonos szabályok vonatkozzanak, és ne legyenek privilégiumok.

(13.30)

Az egyetemekre vonatkozó általános szabályok alól csak akkor lehet kivételt tenni - akkor talán lehet *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Amikor ti akarjátok!)* -, ha erről a magyar parlament által ratifikált nemzetközi szerződés rendelkezik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót Bárándy képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Attól még, hogy ön visszautasít valamit, a tények tények. Ezt csinálják önök.

A másik, ami a válaszában az érdemi részét illeti: először is, önök egy olyan törvényt kérnek számon egy egyetemen, amit még nemhogy nem fogadott el az Országgyűlés - ezen most már sajnos túl vagyunk -, de még hatályba sem lépett. Ezt a törvényt nyilván nem tudta és nem is tudja betartani senki.

Ami pedig a dezinformációról szóló válaszát illeti, miniszterelnök úr: biztos 80 ezer ember megtévesztett ember. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)* Minden akadémikus, Nobel-díjas tudós, az Oxfordi Egyetem rektorhelyettese, ezek mind-mind megtévesztett emberek, akik nem tudják és soha nem tudták azt, hogy hogyan működik a felsőoktatás a világban. Ez, tisztelt miniszterelnök úr, azt gondolom, egy üres kifogás.

80 ezer ember tegnap - nyilván nem jár a CEU-ra mindegyik - azt ismerte fel *(Az elnök a csengető megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy ma a CEU, holnap pedig ők. Ez ellen tiltakoztak *(Az elnök ismét csenget.)*, tisztelt miniszterelnök úr. Akik elnyomták eddig a szabadságot, a tudás iránti vágyat...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): ...mindig megbuktak, méghozzá csúnyán *(Az elnök ismét csenget.)*; úgy tűnik, most ön a soros. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A viszonválasz megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Bármilyen meglepő, valamivel egyet kell hogy értsek: jól emlékszem, amikor még önök voltak kormányon, a 90-es

éveket megelőzően (*Derültség a kormánypártok soraiban. - Korózs Lajos: Viktor, ez nagyon ócska volt! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez nagyon gyenge volt! - Dr. Bárándy Gergely: 13 éves voltam! - Az elnök csenget.*), bennünket is irritált, amikor a hatalom azt a kifejezést használta, hogy „megtévesztettek” vagy „félreértettek”. Én nem becsülném le soha a magyar ifjúságot (*Közbeszólás az MSZP soraiból.*), és sose merném azt mondani, amit önök mondtak, amikor kormányon voltak, még 1990-et megelőzően (*Derültség a kormánypártok soraiban. - Dr. Szakács László: A Bárándy meg én 14 évesen!*), hogy aki önök ellen szólal fel, az meg van tévesztve. Én ezt nem így látom.

Nagyon sok ember aggódik a tanszabadság okán, nagyon sok embernek fontos a szabadság (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*), fontos az egyetemi oktatás szabadsága. Mi csak annyit tudunk tenni, hogy megnyugtadjuk őket. Az a helyzet, hogy Magyarországon egyetlen egyetemet sem zárunk be (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), Magyarországon egyetemeket szoktunk alapítani és nyitni (*Dr. Józsa István közbeszól.*), ebben bízhatnak a jövőben is. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Várható-e paradigmaváltás?”** címmel. Gyöngyösi Márton képviselő urat illeti a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Utoljára négy hete beszélgettünk itt a Jobbik Magyarországiért Mozgalom által kezdeményezett béruniós kezdeményezésünkről, ahol világosan állást foglalt: elutasította ezt a kezdeményezést, és azzal vádolta meg a Jobbikot, hogy mi a béripolitikát és az adópolitikát Brüsszelnek át akarjuk adni. (*Németh Szilárd István: Ez így igaz! Mennyit kaptatok érte?*)

Azóta látom, hogy önök egy nemzeti konzultációt is indítottak ebben a témában, ami meggyőződésem szerint, én itt személyes felelősséget is látok, lehet, hogy önnek nem sikerült felfognia azt, amiről mi itt beszéltünk a béruniós politikánk kapcsán, ugyanis itt van egy súlyos félreértés, amely lehet, hogy abból is táplálkozik, hogy önök nem értették meg, amit mi mondani akarunk. Szó sincs jogkörök átadásáról, szó sincs arról, hogy mi Brüsszelnek bármit át akarnánk adni. Arról van szó, hogy 8 közép-kelet-európai ország a Jobbik Magyarországiért Mozgalom kezdeményezésére Brüsszelbe, az Európai Bizottsághoz el akarja juttatni azt a jogos igényünket, hogy a bérek és az életszínvonal tekintetében megtörténjen egyfajta felzárkózás, és mindent ennek a gazdaságpolitikának rendeljünk alá, a gazdaságpolitikánkat és a kohéziós politikánkat is az életszínvonalbeli változásoknak rendeljük alá azon a közös piacon, tisztelt miniszterelnök úr, amelyen Magyar-

országon tönkrement az ipar, a mezőgazdaság, a feldolgozóipar, többek között az ön kormányzásának köszönhetően is. Vagyis élünk azzal az uniós jogból fakadó lehetőségünkkel, hogy Brüsszelbe a közös tárgyalóasztalhoz elvigyük Közép-Kelet-Európának a közös problémáját, egy valódi sorskérdést; ön 27 évén keresztül, sem kormányon léve, sem ellenzékben ülve nem tette ezt meg, amit most a Jobbik Magyarországiért Mozgalom ellenzékéből meg akar tenni.

Továbbra is kérdezzük a miniszterelnök úrtól: élére áll-e ennek a kezdeményezésnek, segít-e nekünk abban, hogy valóban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) egy ön által első nemzeti érdekű fordulatot követően ebben a kérdésben változás álljon be? Támogatja-e ezt a kezdeményezést (*Az elnök ismét csenget.*): igen vagy nem? (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Kezdjük talán azzal, amiben egyetértünk, és ez nem kevés: szerintünk is az a legfontosabb, hogy az embereknek legyen munkája. Ha van munka, akkor minden van.

Nem használom fel most ezt a rövid időt arra, hogy ismertessem az önök által is kívülről tudott tényeket, miszerint Magyarországon a kormányzásunk megkezdésekor valahol a 12 százalék magasságában volt a munkanélküliség, most pedig valahol 4,3 százalék körül van. (*Korózs Lajos: Nem igaz! - Derültség az ellenzék soraiban.*) És terveink szerint el is fogjuk érni az általános és teljes foglalkoztatást. (*Korózs Lajos: Ez se igaz!*) Ha van munka, mindennek ez az előfeltétele, akkor van értelme beszélni a bérekről, és én egyetértek önnel abban, tisztelt képviselőtársam, hogy az a cél, hogy az emberek minél magasabb bérhez juthassanak.

Az a helyzet, hogy meg is állapodtunk, igaz, nem Brüsszellel, ahogy ön javasolja, erre majd később kitérnék, mert onnan reményt én nem látok, hanem megállapodtunk a munkáltatókkal és a munkaadókkal, ennek megfelelően csökkentettük a munkaadói adókat, cserébe ők pedig 2017 januárjától nagyarányú béremelést hajtottak végre. Nem Brüsszel, hanem a magyar munkaadók tették ezt. A minimálbért 15, a szakmunkás-minimálbért pedig 25 százalékkal emelték fel.

Terveink szerint a minimálberek emelése 2018-ban is folytatódik, tehát az előttünk álló évben, a minimálbér 8 százalékkal, a szakmunkás-minimálbér pedig 12 százalékkal emelkedik majd. Közben, mindezzel párhuzamosan, a tanárok, a felsőoktatásban dolgozók, az ápolók, az orvosok, a rezidensek, a rendvédelmi dolgozók és a katonák fizetése is nő. Az a meggyőződésem, hogy eredményt e tekintetben Magyarországon lehet elérni, és nem Brüsszelben. Köszönöm a figyelmét. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonválaszra megadom a szót Gyöngyösi képviselő úrnak.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Miniszterelnök úr, én az ön makacsságát nem értem: a Jobbik Magyarországért Mozgalom választott egy olyan európai uniós jogból fakadó eszközt, amit ön 2007 decemberében a szocialistákkal, az SZDSZ-szel közösen megszavazott akkor, amikor a lisszaboni szerződésre igent mondtak.

Ez az európai polgári kezdeményezés ebből a szerződésből fakad, és itt nincs másról szó, mint arról, hogy Brüsszelben az európai uniós alapokmányokban benne foglaltasson az a jogos igényünk, hogy egyenlő munkáért egyenlő bért követeljenek maguknak a magyar emberek a közép-kelet-európai régió egészével együtt.

Én nem értem, miniszterelnök úr, hogy ön akkor, amikor az egész politikai pályafutása hajtűkanyaroknak a sokasága, ön Soros Györgynek a támogatóijából Sörös György... *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)* György ellensége lett. Simicska lakótársából és barátságából ön Soro... Simicska ellen fordult. *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)* Putyin egyik legnagyobb ellenfeléből Putyinak az egyik legnagyobb barátja lett. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Liberálisból nemzeti és keresztény *(Az elnök ismét csenget.)*, és antikommunistából pedig olyan, aki a legtöbb...

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az ideje.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): ...ügynököt és az ügynöktörvényeknek mind a mai napig *(Az elnök ismét csenget.)* az átláthatóvá tételét nem támogatja. Egy fordulatot hajtson végre *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*, miniszterelnök úr, egy éve van hátra. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Kérem a képviselő urat, hogy tanulmányozza a házszabályt: mindössze egy perc, azaz 60 másodperc áll ilyenkor rendelkezésére, ahogy a miniszterelnök úrnak is a viszonválaszra.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nem mindent értettem pontosan, de könnyen lehet, hogy erről nem én tehetek. *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)* Mindenesetre ha már a fordulatokról van szó, azért mégis megemlítem, ha megengedi, hogy annál azért hajmeresztőbbet keveset láttunk a magyar politikában, hogy önök, akik nemrégén európai uniós zászlót égettek, és kiléptek volna az Európai Unióból, most Brüsszel oldalára állnak, éppúgy, mint a kvótanépszavazáskor tették.

Ha fordulatokról van szó, akkor itt kétségkívül mindenki más önök után legfeljebb az ezüstéremre pályázhat. *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)*

Ugyanakkor azt is meg kell mondanom, hogy fel nem foghatom, hogy mitől szerelmesedtek bele Brüsszelbe, azt pedig végképp nem értem, hogy miért gondolják, hogy Brüsszelben olyan döntések születnek, ha adókról és berről van szó, ami jó lesz a magyaroknak. Én eddig csak azt láttam, hogy ha rezsiról, adóról és berről volt szó *(Dúró Dóra közbeszól.)*, akkor Brüsszelből a magyarok számára jó még nem érkezett. Mindig csak a multik jártak jól. Miért kellene a béremelésügyben Brüsszelhez fordulnunk ahelyett, hogy mi magunk gondoskodnánk a bérek fölemeléséről, ahogy a kormány ezt teszi is? Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Mi a magyarázat?**” címmel. Hadházy képviselő urat illeti a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Néhány hónapja kezdtünk el egy beszélgetést, de akkor nem válaszolt a kérdésemre. Hatvanpusztáról van szó, egy olyan majorságról, amelyet ön használ, az ön családja használ, Felcsút polgármestere pedig 15 millió forintot fizet ki évente bérleti díjként. Tehát ön használja, és Mészáros Lőrinc bérlő; a semmire fizet valószínűleg 15 millió forintot, vagy legalábbis én azt kérdeztem a múltkor, hogy mire fizeti ki. Egy nagyon-nagyon fontos kérdés, de ön csak annyit válaszolt, hogy az a terület az édesapjéé, illetve az édesapja cégéé. Az van, hogy mindannyian igazat mondtunk, tehát ön is igazat mond, és én is, ettől függetlenül nem áll össze ez a dolog, ugyanis az édesapja cégéé ez a terület, ön használja, azonban valamiért, valamire Mészáros Lőrinc fizet 15 millió forintot évente.

Ez a 15 millió forint nem tűnik olyan nagyon sok pénznek, de az ön miniszterelnöki fizetésével egyenlő. Mindenképpen jó lenne tudni, főleg azért, mert Mészáros Lőrinc néhány év alatt bekerült a leggazdagabb emberek közé Magyarországon, gyakorlatilag a vagyonát megezerszerezte, és amikor megkérdezték tőle, hogy ez minek köszönhető, akkor azt mondta, hogy a Jóistennek. Ezzel nem lenne baj, de azt is mondta, hogy önnek köszönhető. Akkor, ha ő viszont valamire fizet 15 millió forintot az ön családjának, amiért ő nem kap semmit, akkor ez egy nagyon-nagyon nagy probléma, mert lehet, hogy azért fizeti azt a 15 milliót 10 éven keresztül, tehát összesen 150 millió forintot, hogy ő ezeket a közbeszerzéseket, ezt a nagy szerencsét megéri.

Tehát az a kérdésem: mire fizet 15 millió forintot Mészáros Lőrinc az ön édesapja cégének? Ha ön használja azt a területet, mire fizeti ki ezt a pénzt? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Hadházy képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt a vonzó lehetőséget, hogy ön engem kinevezzen Felcsút polgármestere szóvivőjének, ezt most nem áll módomban elfogadni. Azt javaslom önnek, ha bármilyen ügyben érdeklődik, amiben én személyesen nem veszek részt, akkor helyettem mindig forduljon azokhoz, akikre személyesen tartozik. Most is ezt tudom önnek tanácsolni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. A viszonzás lehetőségére megadom a szót.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Nagyon sajnálom, ez egy nagyon lassú beszélgetés, volt itt több hónap rá, a múltkor megkérdeztem ezt, akkor nem jutott önnek ez a válasz eszébe, de nem is jó a válasz, tehát én azt gondolom, nagyon fontos és az adófizetők szempontjából is nagyon fontos tudni, hogyan lehetséges a meggazdagodás. Tegye meg ezt a magyar embereknek! Hogyan lehet, hogy valaki ezerszer többet keres, ezerszer nagyobb lesz a vagyona néhány év alatt, s azt mondja, hogy a Jóistennek - ez rendben van -, és azt mondja, hogy a miniszterelnöknek köszönheti. Ilyenkor borzasztóan veszélyes, én azt hiszem, ha ez az ember az ön családjának úgy fizet 15 millió forintot, hogy azt a területet ön használja, és az ön édesapjái az a terület. Ezt nagyon fontos megtudni. Én azt mondom, hogy tessék kitálatni, van még húsz másodperc, találja ki, hogy oda veti a kiskertbe a paradicsomot, vagy mire használja, mire fizet 15 millió forintot, ez borzasztóan fontos kérdés.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzásra megadom a szót a miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, hogy szurkol nekem. Mindenesetre azt tudom mondani önnek még egyszer, hogy olyan ügyben, amiben én személyesen nem veszek részt, és magánüzletet érint, forduljon mindig az érintettekhez. Én szívesen válaszolok önnek minden olyan kérdésre, amely rám vonatkozik, rám tartozik vagy az ország ügyeire vonatkozik. Ebben az ügyben, amit most ön előhozott, nekem semmilyen szerepem nincs. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Boldog István, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszter úrhoz: **„Lehet-e gátat szabni a Jobbik uram-bátyám világának?”** címmel. *(Derültség a Jobbik soraiban.)* A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e. *(Az*

elnök csenget.) Nem értem, mert nagyon hangos a Jobbik. *(Boldog István jelzésére:)* Elfogadja. Köszönöm. Boldog István képviselő urat illeti a szó.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Vona Gábor a tavaly januári évadnyitó beszédében jelentette be, hogy a Jobbik 2016-ban valódi nemzeti konzultációt szervez, amelynek kiemelt témája az egészségügy és az oktatás mellett a korrupció lesz. Vona a korrupció leglátványosabb jelei közé sorolta az áfacsalások vagy a trafikügy mellett a barátoknak, rokonoknak való kedvezést. Ahhoz, hogy mennyire kell komolynak és hitelesnek tekinteni a Jobbik ígéreteit, elég csak megnéznünk, hogy az elmúlt pár évben hogyan hozták helyzetbe saját rokonaikat, és hogyan juttatták akár feleségüket megrendeléshez a Jobbik frakciójának pártalapítványi pénzből. *(Zaj, moraj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Vona Gábor pártelnök felesége, Vona-Szabó Krisztina például a Jobbik által finanszírozott „Bariád” hetilap szerkesztője kisebb-nagyobb megszakításokkal. Krisztina testvére, Szabó Judit egy ideig sógorának, Vona Gábornak a titkárságvezetője volt, majd Forrai Richárd asszisztense lett az Iránytű Intézetnél, amely szervezetbe szintén a Jobbikból folynak a pénzek. Személyi titkárként dolgozott a frakciónál Sneider Tamás felesége is; azonban a hitvesi foglalkoztatásban Volner János frakcióvezető sem marad el, feleségének 5 nap sem kellett, hogy cége megalapítása után elnyerjen egy tanácsadói szerződést a Jobbik-frakciótól. Volner Beatrix 2011-ben alapított vállalkozása szóbeli tanácsadásra szerződött a frakcióval havi félmillió forintért. Szabó Gábor Jobbik-pártigazgató annyiban jelent kivételt, hogy ő nem a feleségét, hanem édesapját juttatja bevételekhez. Szabó György 2012-ben például 610 ezer forintért készített tanulmányt a temetők aktuális kérdéséről. Z. Kárpát Dániel édesanyja és akkor 79 éves nagymamája cége kapott egymillió forintot a pártalapítványtól könyvkiadásra; míg Szávay István testvére, Szávay László 13-szor szerződött a Jobbik-frakcióval tanácsadásra, összesen kétmillió forint értékben.

A sort még hosszan lehetne folytatni. Az időkorlát miatt csak ennyit kérdezek: lehet-e gátat szabni a Jobbik urambátyám világának, államtitkár úr? *(Zaj a Jobbik soraiban. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Képviselő Úr! A Jobbik válaszában mindig szerepel, hogy ők szakmai alapon választják ki a legjobb szakértőket, akik természetesen, ha rokonok, akkor még

szakértőbbek, ahogy a felolvasottakból kiderült. Ez csak azért elgondolkodtató a jövőre nézve, mert a Jobbik '18-ban kormányra akar kerülni, és ott, ahol egy autószerelő írja a párt közlekedési programját - valóban, autókat már látott, tehát mindenhez érthet (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) -, de ha még a temetőkhöz is ő ért a legjobban, azért, mert a pártigazgató édesapja, ez egy kiváló teljesítmény.

De féltreve az ironikus hangnemet, valóban elgondolkodtató, hogy az a biztos útja, hogy szakértővé váljon valaki egy ilyen radikális gyökerekkel rendelkező pártnál, amelynek ugyan a lelkét már elvették, ahogy pártelnök úr említette - nem tudjuk, hogy ki vette el, Simicskát is szokták emlegetni, mint tudjuk -, de abba az irányba indultak el, hogy előbb rokonná kell válni, és utána kaphatunk állást és pénzt. Ez nem biztató a jövőre nézve. Csak azt tudom mondani, hogy jogilag ebben mennyi a kifogásolható, nyilvánvaló, ha a bűncselekmény mértékét elérné és lennének feljelentések (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), akkor az illetékes hatóságok kivizsgálják. Tehát ennyiben lehet, hogy felmenteném a Jobbikot, lehet, hogy bűncselekményt nem követnek el, azonban az a visszás ebben az egész történetben, ahogy ők berobbantak a magyar politikai közéletbe, ahogy meghirdették ezt a programjukat, ahogy kifejtették azt, hogy a rokonoknak, ismerősöknek juttatott állások, lehetőségek teljesen összeférhetetlenek a politikai nézeteikkel, ugyanakkor azt látjuk, mint ha az történt volna, hogy egy rókát beeresztettek egy tyúkólba, és mindenki fut mindenfelé. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót Boldog István képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr. Jól látom, hogy a Jobbik ebben a kérdésben is pont úgy viselkedik, mint a jól bevált politikusi álláshalmazás kérdésében, amit már egy nem itt lévő volt képviselőtársuk folyamatosan felemlített a Házban, aztán amikor hoztunk egy összeférhetlenségi törvényt, jött egy önkormányzati választás, és hogy, hogy nem, az ő képviselőik egyszerre az önkormányzatokban és a megyei önkormányzatokban is ott ülnek, polgármesterek is meg megyei képviselők is. (*Dúró Dóra közbeszól.*) Tehát jól látszik, hogy minden kérdésben saját maguk ellen fordulnak (*Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.*), gyakorlatilag abban a kérdésben is, hogy most akkor ki akarják-e tiltani Magyarországról az ügynökszervezeteket, meg akarják szüntetni vagy nem akarják, meg akarják védeni a magyar embereket a migránsoktól vagy nem akarják.

(13.50)

Szembefordulnak az emberekkel, és minden egyes szavuk, amit mondanak, az sajnos amikor

odakerülnek, hogy valami kis lehetőségük legyen, akkor pont az ellentétjét csinálják, mint amit ígértek az embereknek. Ezt lehet várni a Jobbiktól mindig is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Bravó!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszonválasz illeti meg az államtitkár urat is.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Pontosítanám az előbb elmondottakat. Azt említettem, hogy ezekben az ügyekben nem folynak vizsgálatok, holott van egy ügy. Kovács Béla nevét valamennyien ismerjük itt (*Felzúdulás a Jobbik soraiban.*) a parlamentben, ahol az európai uniós korrupciós ügynökség, az OLAF folytat vizsgálatot fiktív foglalkoztatások miatt. Mint európai parlamenti képviselő szintén a Jobbik háttérembereit foglalkoztatta és juttatott nekik állást, pénzt az uniós forrásokból. Ott úgy látszik, egy kicsit szigorúbbak a hatóságok, komolyabban veszik akár az etika felé elhajló követelményeket.

Reméljük, hogy a Jobbik pártvezetését és tagságát is eléri majd ez a követelményszint. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Tudja-e, miniszterelnök úr, mi 1958 üzenete?**” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A miniszterelnök ismét kitett magáért. Nem cáfolta, hogy júniusban visszahívják Szemerkényi Rékát, Magyarország washingtoni nagykövetét. A sajtó egyik munkatársának ezzel kapcsolatos kérdésére ön mosolyogva csak annyit mondott: „Nőügyekkel nem foglalkozom.” Mindebből az is világossá vált, hogy ön szerint ez nőügy, és a nőügyekkel való foglalkozás nem méltó egy ilyen kimagasló államférfihoz, mint ön.

De Lázár Jánosnak sikerült fokozni a helyzetet ezzel kapcsolatban a csütörtöki kormányinfón, az alábbiakat mondta egy kérdésre. Orbán Viktor azóta megváltoztatta az álláspontját. Az ország fele nő, ezért kell foglalkozni a nőügyekkel. Talán rájöttek arra, hogy a magyar nőknek van szavazati joga? Két dolgot mondanék önnek. Először is, bárkivel, bármelyik nővel szemben elfogadhatatlan az a stílus, amit ön és önök megengednek maguknak. Másodsor, két ország diplomáciai kapcsolata nem nő- vagy férfiügy. Ha ön nem veszi komolyan az ezzel kapcsolatos kérdéseket, az önt minősíti.

Tudja, miniszterelnök úr, emlékeztetnem kell önt egy beszédére, amit itt, a Parlament falai között mondott el 2014 májusában a miniszterelnöki eskütétele után. Régi tanítás: mi legyen az első teendője

annak, aki megkezdi a kormányzást? Válasz: a szavak helyes használatának helyreállítása. Ha a szavak használata nem helyes, akkor a gondolatok értelme zavaros. Ha a gondolatok értelme zavaros, nem lehet szabatosan cselekedni. Ezért a kormányzásra vállalkozó első dolga az legyen, hogy a gondolatait szavakká, a szavait pedig tettekké tegye. Ne tűrje, hogy szavaiban rendetlenség legyen.

Minden ezen múlik, miniszterelnök úr. Miniszterelnök Úr! Felszólítom, hogy kérjen bocsánatot minden magyar nőtől, akit megsértett ezzel a mondatával is. Tud-e államférfiként viselkedni, miniszterelnök úr? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Mindenkitől elnézést fogok mindig kérni, akit megbántottam vagy megsértettem, ez esetben ez a helyzet nem áll fenn. Ha mégis így tettem volna, megnyugtathatom, hogy otthon pont elegendő hölgyek ahhoz, hogy azonmód le is kapjanak a tíz körmömről.

Ehelyett inkább azt szeretném önnek javasolni, hogy beszéljünk kellő tisztelettel a magyar nőkről, javasolom, hogy ismerjük el a munkájukat, javasolom, hogy ne ilyen hangon és ne ilyen apropóból, mint ahogy ezt ön teszi. Igenis ideje volna annak, hogy számos gazdasági kalkulációban helyet adjunk annak a munkának, amit ők munkahelyen kívül végeznek. Azt gondolom, hogy általában a magyar politika több tisztelettel beszélhetne a nőkről.

Azt gondolom, hogy e tekintetben sem a Fidesznek, sem a Kereszténydemokrata Néppártnak nincs szégyenkeznivalója. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Varga Istvánra emlékszel? - Vak komondor!)* Mindig is tiszteltük a nagyszüleinket, tiszteltük a szüleinket, tiszteltük a házastársunkat *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jól meg is vertétek!)*, és tiszteltük a gyermekeinket is.

Azt javasolom mindenkinek, hogy ebben a hangnemben beszéljünk a magyarországi hölgyek helyzetéről. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Tudja mi 1958-nak az üzenete? Tudja, mi volt 1958-ban? Brazília 5:2-re verte meg Svédországban a svédeket. És tudja, hogy milyen módszerrel? Amit '50-ben elfelejtettek. Pelé akkor három gólt lőtt be sérülten, 17 éves volt, és a róla szóló életrajzi filmben tudja, mit mondott erről? Másságunk tesz széppé minket.

Minket, magyar nőket a másságunk tesz széppé *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*, de nemcsak széppé, hanem erőssé és legyőzhetetlenné az ilyen primitív hímsoviniszta viselkedéssel szemben *(Taps az MSZP soraiban.)*, amit önök művelnek hetedik éve itt, ebben a parlamentben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A válasz megilletne, de nem vagyok benne biztos, hogy szükség is van rá, hiszen, ha jól értem, a képviselő asszony fölfedte azt a különbséget, ami közte és köztem fennáll. De ezzel nem tudok mit kezdeni, ez már a Jóisten döntése eredményeképpen így van, ön egy hölgy, én pedig egy férfi vagyok. És egy dolgot biztosan garantálhatok önnek, mindig meg fogom önnek adni azt a tiszteletet, azon túl is, ami egy személynek kijár, amely azért illeti meg önt, mert hölgy. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Nem lehet a kormányfő nemzetbiztonsági kockázat.”** címmel. Vona Gábor képviselő urat illeti a szó.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Néhány héttel ezelőtt arra voltam kíváncsi, hogy van-e önben kellő bátorság annak a mondatnak a kimondására, hogy nem voltam ügynök, soha nem adtam sem írásban, sem szóban jelentést senkiről. Sajnos, ön ezt a mondatot nem mert kimondani, mellébeszél, elég kínos pillanat volt ez itt mindannyiunk számára az Országgyűlésben, és ez a kérdés továbbra is itt lebeg a levegőben.

De van itt más kérdés, ami szintén aggodalomra ad okot, miniszterelnök úr, hiszen egy kormányfőt nemcsak a távoli múltjával, hanem a közelmúltjával és a jelenével is lehet zsarolni. Miközben a nemzetközi helyzet fokozódik, és ön is fokozza itt egy egyetem miatt, miközben migráció van, terrorizmus van, gazdasági válság van, hatalmas nemzetbiztonsági veszély jelentene Magyarországra, ha a kormányfőt zsarolni lehetne, mondjuk, a pénzügyei miatt. Egyfajta belpolitikai tragédiával érne fel, miniszterelnök úr, ha mondjuk, önről, a családtagjairól vagy a legszűkebb környezetéről kiderülne az, hogy külföldön eltitkolt pénzügyi vagy vagyoni ügyleteket folytattak.

Miniszterelnök úr, önnek egy éve van hátra, és ez az idő relatíve hosszú idő. Én arra szeretném önt kérni, hogy bennünket itt, az Országgyűlésben és ezen keresztül a magyar közvéleményt nyugtassa meg arról, hogy az elkövetkezendő egy évben, ami önnek még hátravan, nem derülhet ki sem önről, sem a családtagjairól, sem a legszűkebb környezeté-

ról, hogy külföldön eltitkolt számlája volt vagy van, vagy külföldön offshore-vagyona volt vagy van, hogy külföldön eltitkolt vagyona volt vagy van, vagy külföldön bármilyen zavaros és illegális vagy eltitkolt pénzügyi ügyletbe keveredtek vagy keveredett.

Arra kérem, miniszterelnök úr, hogy tekintve ennek a kérdésnek a súlyosságát, az ezzel kapcsolatos nemzetbiztonsági aggályokat és félelmeket, ne próbálja meg megkerülni a választ, ne próbálja meg kikérni magának a kérdést, hanem kérem szépen, hogy szedje össze magát, az elmúlt azonnali kérdéseinkkel ellentétben, és igyekezzen válaszolni arra a kérdésre, amit én feltettem. Az azonnali kérdés arról szól, hogy én kérdezek és ön válaszol, és a kérdésem az, hogy önnek, a családtagjainak és a legszűkebb környezetének van-e külföldön eltitkolt pénzügye, vagyona vagy bármilyen zavaros pénzügyi művelete. Előre is köszönöm a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Megnyugtathatom, e tekintetben nyugodtan aludhat. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Apáti István: Tehát van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzás illeti meg a képviselő urat. Öné a szó.

VONA GÁBOR (Jobbik): Miniszterelnök Úr! Én minden este nyugodtan alszom, ellentétben szerintem önnel, és én úgy érzem, hogy nagy a baj, mert ön azt gondolja, hogy itt az Országgyűlésben sorozással meg simicskázással mindent meg lehet szüntetni és mindent a szőnyeg alá lehet söpörni. Vegye már észre, miniszterelnök úr, hogy ez nevetséges, amit ön csinál. Én lettem Soros György által politikus, vagy ön? Engem tett háromszor miniszterelnökké Simicska Lajos, vagy önt? Önt tette Simicska Lajost miniszterelnökké, és ne próbálja ezt a problémáját, az ön belső démonaival való küzdelmét ne próbálja ránk vetíteni, ezt oldja meg saját maga, és ebből bennünket is meg az országot is, miniszterelnök úr, kérem, hogy hagyja ki.

Ön itt hétről hétre felolvashatja azt a cseh-szlovák közleményt, amit önnek Habony Árpád kiizzad. Ön zsúrpubizhat, simicskázhat, sorosozhat, csicskázhat, mindent csinálhat, de vegye már észre, hogy ez nem a felcsúti lelátó, itt nincs szotyola! Itt kérdések vannak és válaszok vannak.

(14.00)

Önnek pedig az a dolga, hogy válaszoljon arra a kérdésre, hogy van-e külföldi pénzügyi számlája önnek, a családtagjainak vagy a legszűkebb környezetének, vagy van-e bármilyen eltitkolt vagyona. Ez a

kérdés, erre kérek egy igent vagy egy nemet. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás illeti a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Kétségkívül messzire fog jutni a magyar parlament akkor, ha arra fordítja az idejét, hogy az önök gazdája ide beküldött whiskyszagú kérdéseivel foglalkozik ahelyett, hogy az ország kérdéseivel foglalkozna. De megismétlem: szomorú sors az, amikor az embernek gazdája van, és nem a saját maga ura. *(Közbeszólások és zaj a Jobbik padsoraiból.)*

Ezzel szemben szeretném világossá tenni, hogy Magyarország olyan ország, ahol a választásokat a szavazópolgárok döntenek el. Sőt, olyan ország, ahol a választópolgárok azt is eldönthetik, hogy leváltanak egy kormányt. Mind a két esetről mi, akik itt ülünk, a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt tagjai, tudunk beszélni.

Egy dolgot tudok mondani önnek. Lehet, hogy van, akit Soros György mozgat, van, akit pedig az önök gazdája. De mi ezek közé sose fogunk tartozni. *(Dr. Apáti István: Igen, vagy nem?)* A Fidesz és a KNDP egy szuverén párt, csak a magyar emberek érdekét képviseljük, és mindig az eskünknek megfelelően minden törvényt maradéktalanul betartunk. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: „**Összeérnek a szálak**” címmel. *(Dr. Szakács László: Nem lennék a helyében most!)*

Kérdezem Hollik képviselő urat, elfogadja-e a válaszára fölkért Völner Pál államtitkár urat. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. *(Dr. Szakács László: Keresztkérdésekkel.)* Hollik István képviselő urat illeti a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KNDP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Itt az Országgyűlésben is többször ejtettünk már szót a strasbourgi bíróság legutóbbi, két bangladesi migráns ügyében hozott felháborító ítéletéről.

Most egy figyelemre méltó összefüggésre hívnám fel a figyelmét a strasbourgi bíróság és a bevándorlásügyi szervezetek összefonódásának ügyében. Úgy tűnik ugyanis, hogy Soros György bevándorlásügyi emberei a vonal mindkét végén ott vannak a migránsbizniszben.

Az egyik oldalon ott vannak a Soros-szervezetek, amelyek támogatják és működésükkel segítik a tömeges bevándorlást, sőt keresik azokat a migránsokat, akiket jogilag képviselni tudnak. A másik oldalon pedig a strasbourgi bíróságon ott ülnek Soros emberei, mint például Sajó András, a Soros-egyetem egyik alapítója, aki strasbourgi bírónaként gondosko-

dik arról, hogy a bevándorláspárti álláspont mellé álljon a bíróság.

Az ítélettel kapcsolatban két, eddig nem ismert tényre szeretném felhívni a figyelmét. Egyrészt a strasbourgi bíróság túlnyomórészt olyan jelentésekre alapozta ezt a döntést, amelyek annak a Magyar Helsinki Bizottságnak a közreműködésével készültek, mely képviselte a perben a két bangladesi migránst. Úgy gondolom, hogy ez összeférhetetlen. Másrészt az ítéletben részt vevő Sajó András maga is tagja volt a Magyar Helsinki Bizottság tanácsadó testületének. Tehát közvetlen kapcsolat volt közte és a migránsokat ebben a perben képviselő szervezet között.

A fentiek alapján, államtitkár úr, két kérdésem lenne. Nem gondolja, hogy Sajó András közvetlen kapcsolata a Helsinki Bizottsággal olyan körülmény, amely felveti az összeférhetlenség kérdését? Illetve: a strasbourgi bíróság összesen mennyi bírságot szabott ki Magyarországra azért, mert az betartja a szabályait? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által felvetett kérdésekre, ha a magyar bíróságról és a magyar perrendtartásról beszélünk, akkor korrekt és beazonosítható válaszokat tudnék adni. Valóban, az Magyarországon elképzelhetetlen, hogy ha valaki az eljárás egy korábbi szakaszában a szakértőnek bedolgozva részt vett, az utána peres félként előadhassa, illetve a peres fél képviselőinek véleményét nem vehetik figyelembe szakértőként.

Ugyancsak érdekes tény, hogy a Gyűresány-kormány által delegált bíránk Strasbourgban gyakorlatilag egy eset kivételével soha nem jelentett be összeférhetlenséget, tehát valóban a Helsinki Bizottság által vitt ügyekben sem, illetve konkrétan az említett ügyben sem, ahol a Helsinki Bizottság a képviselőt is ellátta, sőt amikor Magyarország kontra Helsinki Bizottság ügy volt, akkor sem. Az egyetlen ügy Baka főbíró úr ügye volt egyébként, amelyben bejelentette.

Ugyancsak érdekes a bírák kiválasztási mechanizmusa, ahol tudjuk, akkor a kormány delegálhatta, de ma ez nyilvános pályázatokon dőlhet csak el, noha erre vonatkozóan sincs jogszabály. Ugyancsak rendhagyó a bíróság működése abban a tekintetben, hogy gyakorlatilag jogalkotásra kényszerít államokat, gondoljunk csak a börtönzsúfoltság kérdésére.

De képviselő úrnak az anyagi részre vonatkozó kérdésére is válaszolva: összességében eddig Magyarország a 2003 előtti és utáni időszakot, tehát a '93-ban való belépésünket tekintve 4 milliárd 361 millió 893 ezer forintot fizetett ki különböző eljárás-

sokból eredően; ebből majdnem 2 milliárd forintot az eljáráselhúzóadások miatt, ami nyilván nem ennek a kormánynak a tevékenységéhez köthető. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Hollik képviselő úrnak viszonválaszra van lehetősége.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a választát, államtitkár úr. Ez megerősíti azt, hogy a strasbourgi bíróság ahelyett, hogy az emberi jogok valódi védelmével foglalkozna, Magyarország ellen dolgozik. Magyarország ellen dolgozott akkor is, amikor 2008-ban a magyar törvények ellenére engedélyezte a vörös csillag viseletét egy kommunista embernek, sőt még büntetésre is ítélte Magyarországot. Magyarország ellen dolgozott akkor is, amikor a szocialisták korrupciós ügyeiben a szocialista bűnözők oldalára állt, és kártérítést ítél meg nekik. Emlékezzünk vissza, Hagyó Miklósnak közel 4 millió forintot ítél meg a börtöncellával járó kényelmetlenségek miatt. *(Balla György: Szégyen!)*

Azt gondolom, hogy ez felháborító, és azért kérjük azt a kormánytól, hogy ne fizesse ki a strasbourgi bíróság által rá kiszabott 2,7 millió forintos perköltséget a Helsinki Bizottságnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár urat is megilleti az egyperces viszonválasz.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy a kormány részéről nyilatkoztunk, a Nagykamarához fordulunk az ügyben, tehát nem történik kifizetés. Reményeink szerint a tényadatok korrekt figyelembevétele mellett az előző döntést nem erősíti meg a Nagykamara.

Amit még elmondhatunk itt az ügyek kapcsán, hogy egyfajta biznisszé vált a strasbourgi ügyek vitele. Vannak olyan ügyvédi irodák, amelyek például a börtönzsúfoltságra ráállva, a közmédiában szerepelve, Magyar Györgytől kezdve mondhatnák több ilyen kötődésű ügyvédi irodát, akik szisztematikusan a magyar állam ellen fellépve akarnak sok-sok millió forinttal az adófizetők pénzén gazdagodni. Az a része pedig, amit a képviselő úr említett, hogy olyan ügyekben, ahol nyilvánvalóan megtörtént a jogsértés, a társadalom többségének akaratával egyezően történnek meg az eljárások, különböző okokra hivatkozva baloldali politikusok kártérítéseket kaptak. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, Sallai Benedek és Szél Bernadett, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Miért fél a kormány a népszavazástól a bővítéssel kapcsolatban?**” Szél Bernadett képviselő asszonyt, frakcióvezető asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Rendre azt halljuk a Fidesztől, hogy önök a nép közvetlen felhatalmazásából vezetik le a döntéseiket, sokszor elmondják, hogy önök kétször kétharmadot kaptak. Csakhogy van itt egy olyan beruházás ma Magyarországon, amelyre önök soha és semmilyen felhatalmazást sem kaptak, pedig egy jó évszázadra biztosan meghatározza a magyar emberek jövőjét.

Szeretném leszögezni, hogy '14-ben nem erről döntöttek a magyar emberek. Ha erről döntöttünk volna, akkor nemhogy kormányon nem lennének, nemhogy kétharmaduk nem lenne, de kormányon sem lennének. Szeretném leszögezni, hogy a kormánynak lett volna lehetősége, sőt kötelessége is lett volna kikérni a magyar emberek véleményét a paksi bővítésről. A tisztességes az én álláspontom szerint, tisztelt miniszterelnök úr, az lett volna, ha már a szerződés előtt megteszik ezt, de még most sem késő.

Ezzel kapcsolatban szeretnék önnek föltenni négy kérdést. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Elismeri-e ön, hogy Magyarország következő száz évének egyik legsúlyosabb döntése a paksi bővítés? Szeretném azt is tudni, hogy elismeri-e ön, hogy ilyen kérdésekben a magyar embereknek kell döntenüik. *(Lázár János Orbán Viktorhoz szól.)* Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ha Lázár úr esetleg abbahagyja a briefingelést, akkor tud rám figyelni. Egyetért-e ön azzal, amit a Nemzeti Választási Bizottság is állít, hogy túl bonyolult ez a kérdés ahhoz, hogy a magyar emberek dönthessenek róla? Merthogy a Nemzeti Választási Bizottság, tisztelt miniszterelnök úr, ezt állítja. És azt is szeretném megtudni öntől, miniszterelnök úr, hogy akkor is ragaszkodik-e ön a paksi bővítéshez, ha azt a magyar emberek egyértelműen ellenzik.

Vagyis a kérdésem az, hogy felkészült-e arra a Fidesz-KDNP, hogy szembemenjen a magyar emberek egyértelmű akaratával. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

(14.10)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! A Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt nyílt lapokkal játszott e tekintetben is, mindig is ezt tesszük. A paksi beruházásról szóló alapszerződést szándékosan a 2014-es parlamenti választások előtt kötöttük meg, előtte is vitattuk meg itt a tisztelt Házban, éppen azért, hogy a '14-es választások senki se mondassa azt, hogy nem ismerik, hogy mi a kormányzásra készülő Fidesz és Kereszténydemokrata Néppárt energiapolitikája. Nyílt lapokkal játszottunk, mindent bemutattunk, és a pénzügyi szerződést szándékosan választottuk el az alapszerződés megkötésétől,

éppen azért, hogy ha a választásokon más döntés születik, az utánunk következő kormány számára ne legyen kész helyzet. Az alapszerződést a választás előtt kötöttük meg, itt vitattuk meg; a pénzügyi szerződést pedig már a választáson kapott felhatalmazás alapján kötöttük meg.

Szerintem ez egy fair eljárás, úgy gondolom, hogy ezért a mostani magatartásunk pontosan tükrözi a magyar nép akaratát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ha önök szerint a magyar választópolgárok ilyen mértékben támogatják ezt a beruházást, akkor miért nem fogják be a szánkat egy népszavazással? Miért nem hagyják, hogy ez a népszavazás megtörténjen? Önök saját hatáskörben ezt kiírhatják. De kiírhatja a köztársasági elnök is.

Nyílt lapokról itt szó sincsen, tisztelt miniszterelnök úr. A mai nap után, amikor az önök emberei a Nemzetbiztonsági bizottság ülését szándékosan határozatképtelenné tették, amikor Yandex-botrányról beszélünk, amikor magyar-iráni atompaktumról beszélünk, amikor erről a paksi bővítésről beszélünk, ami nem nyílt lapokkal zajlik, hanem 11 ezer oldal van egy pincében az egyik minisztérium alatt, amelybe nem lehet normálisan beletekinteni, szóval én azt gondolom, tisztelt miniszterelnök úr, hogy már nem az a kérdés, hogy önök mi felé elköteleztek és mi felé nem, hanem az, hogy ennek az országnak a miniszterelnökét hogy hívják. Hogy hívják a miniszterelnököt: Vlagyimirnak hívják vagy Viktor-nak hívják, tisztelt miniszterelnök úr? Úgyhogy kérem, ha nem ért egyet azzal, amit én mondok, és ha egyetért azzal, hogy a magyar emberek ön szerint támogatják ezt a beruházást, akkor fogja be a szánkat egy népszavazással! Írja ki!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Szeretném jelezni, hogy nyilvánvaló és többszöri felszólítás ellenére sem vagyok hajlandó befogni a képviselő asszony száját *(Derűltség.)*, ezzel szemben szeretném megismételni azt az álláspontomat, hogy a Fidesz az atomenergiát támogatja. Támogatjuk egyébként a megújuló energiákat is *(Gógös Zoltán: Adóval!)*, de az a véleményünk, hogy a megújuló energiákra nem fizethetnek rá a magyar emberek, és ma úgy látjuk, hogy nemcsak ma, hanem még belátható időn keresztül a legolcsóbb energia a nukleáris energia lesz, és ezért az a véleményünk, hogy mind a magyar családok rezsicsökkenése, mind pedig a magyar gazdaság szereplőinek versenyképessége szoros összefüggésben áll a magyar energia árával, annak előállítási módjával és

formájával (*Gógös Zoltán: És majd sugárzunk az örömtől.*), és ezen lehetőségeink közül a paksi nukleáris atomerőmű tűnik a legeszszerűbbnek és a legolcsóbbnak. Ez Magyarország érdeke. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiból.*) Bocsánat...

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tessék! Kérem vissza a hangot, még van egy kis idő.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Elfelejtettem mondani, hogy a következő napokban tárca nélküli minisztert fogok kinevezni a paksi erőmű beruházása kérdésének összefogására és irányítására. (*Taps a kormánypartok soraiból. - Gógös Zoltán: A Mészáros?*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: „**Tudott-e az MSZP Magyarország legnagyobb buszlopásáról?**” címmel. A miniszter úr Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki a válaszadásra. Kérem képviselő urat, elfogadja-e. (*Jelzésre:*) Jelzi, hogy igen. Csizi Péter képviselő urat illeti a szó.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elképzelni is nehéz, hogy milyen az, amikor egy kézzel írt számlán majdnem 2,5 milliárd forintos összeg szerepel. Mi, pécsiek nagyon jól emlékszünk erre a kézzel írt számlára, amivel nyolc évvel ezelőtt a 150 járműből álló pécsi buszparkot a pécsi közösségi közlekedést végző cég 2 milliárd 436 millió forintért bérletre vissza ugyanattól a cégtől, akinek közel hasonló összegért pár héttel azt megelőzően eladta. (*Felmutatja a felnagyított bizonylatot. - Gógös Zoltán az elnöknek: Demonstrál, elnök úr!*)

Tisztelt Államtitkár Úr! (*Gógös Zoltán: Rossz a szemed, hogy ekkora papír kell?*) A cég úgy jutott a városi buszparkhoz, hogy közben egyébként nem történt pénzmozgás. Én nem vagyok jogvégeztes ember, ezért a Zalaegerszegi Törvényszék jogerős ítéletére hagyatkozom, ami kimondta, hogy gyakorlatilag színlelt szerződés történt, egyszerűen: lopás. Az ügylet egyébként kétmilliárdos adóterhet jelentett a pécsieknek, sőt mindezek mellett a teljes buszközlekedés majdnem összeomlásához vezetett. Az elmúlt években megnyertük az összes fontos pert, és az új városi szolgáltatóval, illetve fejlesztéseivel biztonságossá tudtuk tenni a napi szinten 56 ezer embernek szolgáltatást nyújtó buszközlekedést.

Most így időszerű a kérdés, időszerű a pécsiek kérdése, hogy vajon tudott-e minderről a Magyar Szocialista Párt által vezetett város. Azt az időszakot éljük, amikor egyébként Tasnádi Péter polgármester már kórházban volt, Tóth Bertalan volt a város első számú vezető alpolgármestere, így ezért teszem fel a kérdést államtitkár úrnak, hogy ön szerint tartozik-e egy város alpolgármestere jogi felelősséggel a

kezelésében lévő esztközpark felelőtlen elherdálásáért. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót válaszadásra Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, figyelmeztetnem kell képviselő urat, hogy az országgyűlési törvény 38/A. §-a értelmében a szemléltetés iránti kérelmét előzetesen a Házbizottság ülése előtt legkésőbb egy órával be kell nyújtani. Kérem, hogy erre a jövőben legyen tekintettel.

Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak a válaszadásra.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A rendőrség feladata az, hogy az emberek élet- és vagyonbiztonságát garantálja. A rendőrség feladata az, hogy a korrupciós ügyeket felderítse. Kiindulási pontunk egyértelműen az, hogy Magyarország jogállam, és mint ilyen, senki sem állhat a törvények felett, mindenki, aki a törvényeket, a jogszabályokat megszegi, annak viselnie kell a tettének a következményeit.

A kérdésben szereplő üggyel kapcsolatban a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság gazdaságvédelmi osztálya 2009. július 17-én rendelt el nyomozást dr. Páva Zsolt, Pécs megyei jogú város polgármestere feljelentése alapján. A rendőrség különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés bűncselekmény gyanúja miatt nyomozott a Pécsi Közlekedési Zrt. és a PK Buszrent Kft. 2009. január 1-jén megkötött szerződésével összefüggésben, amellyel kapcsolatban aztán ez a számla is elkészült. A nyomozó hatóság az eljárást 2010. szeptember 7-én vádemelési javaslattal fejezte be, a Baranya Megyei Főügyészség 2010. szeptember 30-án emelt vádat az ügyben.

A Baranya Megyei Főügyészség átirata szerint a zrt. vezérigazgatója ellen indult eljárásban, az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban bűnösnek mondta ki a nevezettet, és két év, végrehajtásában négy év próbaidőre felfüggesztett börtönre, valamint négy év társaságvezetői tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. Az ítélet nem emelkedett jogerőre, mert a főügyészség és a vádlott védője is fellebbezést jelentett be, azonban a vádlott sajnálatosan még a másodfokú elbírálást megelőzően, 2016. március 20-án elhunyt, ezért a másodfokú eljárás megszüntetéséről határozott a Pécsi Ítéltábla.

Tisztelt Képviselő Úr! Nyilvánvalóan a korrupciónak semmilyen formáját nem tűrhetjük Magyarországon, célunk az, hogy minden ilyen jelenséggel szemben fellépjünk. Az ehhez szükséges jogszabályi háttérrel rendelkezünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Csizi képviselő úrnak.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én úgy gondolom, hogy ha a szocialisták frakcióvezetője tudott a milliárdos pécsi buszlopásról, akkor maga is a bűncselekmény része. Ha nem tudott róla, akkor pedig alkalmatlan vezető. *(Gógös Zoltán: Azt ne te dönts el, azt mi választjuk!)*

Az elmúlt napokban hallottunk már a 4-es metróról Budapest kapcsán, Szeviép-ügyről Szeged kapcsán és milliárdos buszlopásról Pécs kapcsán. Majdnem mindegyik szocialisták által vezetett nagyvárosban van valamilyen botrány. Ugyanúgy gondolom, ahogy a szocialisták alkalmatlanok arra, hogy Pécs nagyságú várost vezessenek, alkalmatlanok arra, hogy az országot vezessék.

Az installációt meg természetesen majd a jegyzőkönyvhöz fogom csatolni *(Gógös Zoltán: Azt nem lehet, olyan nincsen!)*, mint ahogy egyébként az eredeti példányt a bírósághoz juttattuk el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra van lehetősége az államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Orbán-kormány a korrupcióval kapcsolatban zéró toleranciát hirdetett meg, és nemcsak beszélünk a korrupció ellen, hanem cselekszünk is. A Fidesz-KDNP-kormány megalakulása óta az elmúlt húsz év legintenzívebb korrupcióellenes intézkedéssorozatát hajtotta végre. Külön meg kell említenem, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat 2011-ben megkezdte a működését, és mint egy új típusú belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési tevékenységet végző rendőri szerv működik. 2014-től a korrupcióellenes tevékenységgel kapcsolatos kormányzati feladatok összehangolásában is tevékenykedik.

Nyilvánvalóan nagyon nehéz a közbizalom helyreállítása egy olyan időszakban, amikor az ország legnagyobb korrupciós botránya a 4-es metró beruházásával kapcsolatban újra előtérbe került, illetve bebizonyosodott. A célunk az, hogy minden korrupciós tevékenységet felfedjünk. Amennyiben a pécsi buszflottával kapcsolatosan újabb adatok kerülnek elő, a rendőrség megteszi a szükséges lépéseket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Veszélyben van-e az ország szuverenitása?”** címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt

Miniszterelnök Úr! Matolcsy György jegybankelnök innen a pulpitusról az exorzéjában mondta el, hogy 2014 második felében és 2015 első felében Magyarországot egy NATO-szövetséges tagállam budapesti nagykövetségéről támadták meg, méghozzá katonai és titkosszolgálati forogatókönyvek alapján, ami a jegybankon keresztüli kormánybuktatást célozta meg.

Matolcsy Györgyöt kétszer is kérdeztük, itt a parlamentben is, hogy mi lehetett ezek mögött a szavak mögött, milyen tényeket ismert, hiszen az önök frakciója egyetlen alkalommal sem támogatta azt, hogy Matolcsy György eljőjön bármelyik bizottsági ülésre, és ott elmondhassa ő saját maga a saját szavaival, hogy mit gondolt. Hát itt elmondta, de nem lettünk tőle okosabbak, mert először egy Magyar Narancs-cikkből idézett - nem hiszem egyébként, hogy ez lenne az, ami gondolatokat korlácsolt volna benne -, majd később azt mondta, hogy egy párttársam tudta csak azt, hogy itt az amerikaiakról van szó, az Amerikai Egyesült Államok nagykövetségéről, majd utána azt mondta, hogy Kósa Lajos tudta ezt valójában, és tőle idézett, majd legvégül, mert ennyiféle választ adott, azt mondta, hogy valójában már mindenki tudta, csak én nem, hogy itt az Amerikai Egyesült Államokról van szó.

Ennyiféle válasz nyilvánvalóan nem lehet igaz. Úgy gondolom, hogy a magyar pénzügyi rendszer stabilitása a magyar szuverenitásnak egy nagyon-nagyon fontos kérdése, és ha ezt támadás érte, akkor úgy gondolom, hogy mi nyugodtan tehetünk fel kérdéseket, és meg is ismerhetjük azokat az adatokat, amik ebből rendelkezésre állnak, le kell vonni belőlük a tanulságot, és természetesen javaslatokat is kell tennünk.

No de Matolcsy szavai a levegőben maradtak, ezért kérdezem miniszterelnök urat, bármi egyebet tud-e azon kívül elmondani erről, amit Matolcsy György is elmondott, igaz, hogy nagyon zavarosan. Veszélyben volt-e a magyar szuverenitásnak ez a nagyon fontos eleme? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Olcsó dolog lenne részemről, ha most Hadrázy kollégához utalnám az ön által föltett kérdést, mondván, hogy nem az én dolgom az, hogy rajtam kívül álló beszélgetések interpretációjával foglalkozzam, de szerintem az ön kérdése komoly kérdés, és szeretném megköszönni, hogy ennek megfelelő komolysággal is tette föl. Ha a jegybank elnökére hegyezte volna ki a kérdését, akkor persze nem tudnék ilyen együttműködő módon válaszolni, mert számunkra a jegybank elnökének a jogállása sérthetetlen, és mindig is védeni fogjuk a jegybank elnökének és a jegybank jogállásának a függetlenségét.

Tehát arra ne is számítsanak, hogy bármifajta politikai támadásnak mi itt teret fogunk nyitni. Ezzel szemben a kérdés, amit fölített, rendkívül fontos.

Ami a múltat illeti: azt szeretném önnek mondani, hogy többször is történt ilyen kísérlet, és szerintem folyamatosan történik kísérlet arra, hogy Magyarországra befolyást gyakoroljanak. Hogy a befolyásgyakorlás mértéke mikor milyen nagyságrendű, az mindig megfelelő elemzést igényel. Ilyen típusú befolyásolási kísérletek rendszeresen vannak a négy égtáj mindegyikének irányából. De ebben nincs semmi rendkívüli. Azt gondolom, hogy a modern világban a politikai létezésnek, az állami létezésnek ez szükségszerű velejárója.

Ami a múltat illeti: azt tudom mondani önnek, hogy a pénzügyi oldalról történő szuverenitáscsökkenés, -csorbítás, a támadás erőssége mindig attól függ, hogy mennyire kitett az adott ország, a mi mostani szóváltásunk szempontjából Magyarország helyzete. Magyarország 2010-ben, '11-ben és '12-ben rendkívüli mértékben kitett volt a külföldi pénzpiacoknak, ezért Magyarország szuverenitását erről az oldalról könnyen érthette, s érte is befolyásolás.

A helyzet azonban megváltozott. Ön is látja, hogy a kitettségünk jelentős mértékben csökkent. Szuverenitáskorlátozó kísérletek vannak, de ezek közül a jelentősek ma nem a pénzügyi szektor felől érkeznek. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Egy percben viszonzásra Szakács képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én is biztos voltam benne, hogy szuverenitáskérdésben nyugodtan kérdezhetem a miniszterelnök urat. Viszont a jegybankelnök azt a kijelentését, azt a tény sorozatot a brókerbotrány kapcsán tette, amit elmondott. S most tekintsünk el attól, hogy Róna Péterről, hegedűkről, meg mindenről beszélt. Ez lehet a múlt, de sok tízezer ember számára ez nem a múlt. Sok tízezer károsultja van ezeknek az ügyeknek, és több száz milliárd forint kára.

Mi azt kezdeményeztük, pontosan ezért, hogy álljon fel egy eseti bizottság, és négy kérdésre adjon választ: kik támadták meg az országot, milyen eszközökkel támadták meg az országot, milyen eszközökkel hátrították el, és 2017-ben fennáll-e még ez a veszély? Ezt az önök frakciója nem támogatja. Nem támogatja azt, hogy a Gazdasági bizottságban, amely állandó bizottság, ezt a kérdést napirendre tűzzük. Miért, miniszterelnök úr? Ez a kérdésem. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra van lehetősége miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Én a frakciónk magatartását észszerűnek és helyesnek látom ebben az ügyben, tehát jól döntöttek, amikor önöknek ezt a kérését elutasították. Ezek nemzetbiztonsági eszközökkel zajló küzdelmek. Azt gondolom, óvatosságnak kell lennünk a tekintetben, hogy az ilyenfajta küzdelmeknek mikor melyik szeletét tárjuk a nyilvánosság elé. Szeretném megismételni, hogy ez folyamatosan zajlik, tehát ez nem egy adott pillanathoz kötött eseménysor, hanem ez a modern korban az állami létezés szükségszerű velejárója.

Jelentem önnek is meg a tisztelt Háznak is, hogy ez idáig az ilyen típusú kísérleteket sikeresen elhárítottuk. Szerintem majd akkor érdemes erről a kérdésről beszélni nagy nyilvánosság előtt, ha egyszer nem járunk sikerrel. Remélem, hogy erre nem kerül sor. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések óráját ezzel lezárom, és kettőperces technikai szünetet rendelkelek el.

(Szünet: 14.28 - 14.33)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket.

Soron következik „**Az Európai Unió tagállamai közötti munkabérekülönbségek csökkentésének érdekében**” című politikai vita, amelyet Vona Gábor és képviselőtársai kezdeményeztek. *(Moraj. - Az elnök csenget.)* Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. *(Pillanatnyi szünet.)* Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. Köszönöm szépen.

A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítványt V/14429. számon kapták kézhez. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Szávay István jegyző urat, hogy ismertesse a politikai **vita menetét**, képviselőtársaimat pedig tisztelettel újra kérem, foglalják el helyüket. Jegyző úr!

SZÁVAY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőinek nyilatkozatára kerül sor, összesen 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik, 15-15 percben. Majd az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percben válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessenem

önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat, a személyes érintettségre történő reagálás kivételével, bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az EP-képviselő a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett, úgy felszólalása annak a képviselőcsoportnak a felszólalási idejébe számít bele, amely felszólalóként bejelentette. Amennyiben közvetlenül jelentkezett, úgy felszólalása nem számít bele az időkeretbe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdենék a vitát, felkérem Tiba István jegyző urat, ismertesse az egyes **időkereteket**.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy valamennyi képviselőcsoport kezdeményezte időkeretének kétszeresére emelését, így az időkeret megoszlása a következő. A Fidesz képviselőcsoportjának 164 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 90 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 76 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc, az LMP képviselőcsoportjának 48 perc, a független képviselőknek pedig mindösszesen 10 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány vitaindítójára kerül sor, 40 perces időkeretben, amit két felszólaló fog ismertetni. Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Utolsó alkalommal ilyen vitanap keretében tavaly novemberben találkoztunk, amikor is a mai témánkhoz hasonlóan fontos kérdés, a munkaerőhiány került terítékre. Bízom benne, hogy a mai vitanap a valódi párbeszéd jegyében fog telni, hiszen egy olyan kérdést járunk körül, ami közvetlenül vagy áttételesen az egész társadalmat érinti.

Mindenki, aki dolgozik, érdekelt abban, hogy a bére minél magasabb színvonalat érjen el, ráadásul nemcsak önmaga, hanem családja, így a gyermekei szempontjából is az egyik legfontosabb gazdasági kérdés, hogy havonta mennyi folyik be a családi kasszába. Aki pedig nem dolgozik, de szeretne munkát vállalni, annak sem lehet közömbös, hogy a leendő béréből hogyan tudja majd finanszírozni a költségeit, képes-e a befolyt összegből elsődleges szükség-

letein felül bármit is fedezni, elégséges-e a munkájáért kapott ellenérték az emberhez méltó élet biztosításához, a családalapításhoz.

A bérek tehát mindenkit foglalkoztatnak, és őszintén remélem, hogy a mai politikai vita közelebb vihet bennünket azoknak a folyamatoknak a megértéséhez, amelyek a bérfelzárkózás esélyeit növelik, és azt is jelzik, arról is szólnak, hogy az elmúlt évben, az elmúlt években mi történt. Őszintén remélem, hogy a vitanap végére konstruktív párbeszéd keretében el fogunk jutni oda, hogy többek között ezekre a kérdésvetésekre is reális válaszokat tudunk adni.

Először is hadd szögezzem le, hogy a felvetett kérdésre adandó választ nem közvetlenül a bérszínvonal vizsgálatával kell kezdenünk. Ahhoz ugyanis, hogy megfelelő béreket lehessen fizetni, egyrészt megfelelő gazdasági feltételekre, másrészt pedig olyan munkahelyekre van szükség, amelyek képesek az elvárt színvonalú bért a munkavállalónak kifizetni. Harmadrészt pedig szükség van olyan munkavállalókra, akik az adott feladatot el tudják végezni. Csak miután e kérdések tisztázásra kerültek, leszünk képesek arra, hogy érdemi eszmecserét folytassunk a bérek mértékéről és a bérfelzárkóztatásról.

A kormány kiindulási pontja, hogy a nemzet jóléte csak egy munkaalapú társadalom építésével alapozható meg. A társadalom tagjai számára egyértelművé kell váljon, hogy a boldogulás, az egyről a kettőre jutás csak munka, kemény munka révén érhető el. Ahhoz nyilván az első és legfontosabb tényező, hogy legyenek megfelelő számban álláshe-lyek. A polgári kormány a 2010-es kormányváltást követően ezért is hirdette meg programjában a foglalkoztatás jelentős bővítését.

(14.40)

A tíz év alatt jelentős számú új munkahely létrehozásának a szándékát akkor nemcsak a politikai ellenzék, hanem a szakmai közvélemény részéről is értetlenség és kétség fogadta.

Nézzük meg azonban, hogy hol tartunk most ennek az ambiciózus célnak az elérésében! Nem szeretném önöket statisztikákkal untatni, ezért csak röviden említek néhány adatot a foglalkoztatásról és a munkanélküliségről. A Központi Statisztikai Hivatal legfrissebb, 2017. év eleji adatai szerint a foglalkoztatottak száma közel 4 millió 400 ezer főre nőtt, míg a munkanélküliek száma körülbelül 200 ezerre esett vissza.

A rendszerváltoztatás óta soha nem volt ilyen magas a foglalkoztatottság és ilyen alacsony a munkanélküliség Magyarországon. 2010 óta a 15-64 éves népesség gazdasági aktivitása az Európai Unió országai közül Magyarországon nőtt a leggyorsabb ütemben, de a foglalkoztatás növekedését és a munkanélküliség csökkentését tekintve is az első négy ország között vagyunk.

A foglalkoztatásbővülés meghatározó tényezője a piaci munkahelyek számának növekedése volt. A

2010-es kormányváltás óta elért 662 ezer fős foglalkoztatásnövekedés több mint kétharmada, 461 ezer fő a hazai versenyszférában helyezkedett el. A legfrissebb adatok pedig már azt mutatják, hogy az utóbbi egy évben megfigyelt létszámnövekedés teljes egésze az elsődleges munkaerőpiacon ment végbe, ahol 144 ezerrel nőtt a létszám egy év alatt, ami a versenyszféra intenzív munkahelyteremtésének tudható be. Ezzel szemben a közfoglalkoztatottak száma már 14 ezer fős, a külföldre ingázók száma ezer fős csökkenést mutat az utóbbi egy évben. Mindezek rendkívül kedvező fejleményeknek tekinthetők a munkaerőpiacon.

A kormány szerepét a foglalkoztatás ilyen dinamikus növekedésében nem lehet elvitatni, bárhogy szeretné azt bárki is lekicsinyíteni. Amíg a versenyszféra nem tudott kellő számú új munkahelyet teremteni, feltétlenül indokolt volt a közfoglalkoztatás növelése, ami abban is nagy segítséget jelentett az érintettek számára, hogy az inaktív állapot helyett nap mint nap munkába mehetek. Ez az önbecsülésük növelése mellett jól szolgálta azt a távlati célt is, hogy megmaradjon, sőt növekedjen az esélye az elsődleges munkaerőpiacra történő visszakerülésüknek. A versenyszféra növekvő munkaerő-kereslete alapján elérkeztünk ahhoz a fordulóponthoz, hogy 2017-től a közfoglalkoztatás szerepe csökkenthető, amiről a kormány már intézkedéseket is hozott. Emellett nem szabad lebecsülni azokat az erőfeszítéseket sem, amelyeket a kormány a versenyszférában a munkahelyek megőrzése és a munkahelyek létrehozása terén tett.

Két dolgot említenék meg ezzel kapcsolatban. Először azt, hogy 2013. január 1-jétől a munkahelyvédelmi akció keretében bevezetett igénybe vehető célzott adókedvezmények révén a munkaerőpiaci szempontból hátrányos helyzetben levők - úgymint a fiatalok, a kisgyermekesek, az alacsony iskolai végzettségűek és az idősek - munkavállalását nagyban elő tudtuk segíteni. Itt a kedvezmények elsődleges célja a foglalkoztatás ösztönzése, amelyet a célcsoportokba tartozó munkavállalók után igénybe vehető munkáltatói adókedvezmények biztosítanak. 2013-tól 2017 januárjáig a versenyszférában összesen 508 milliárd forint munkahelyvédelmi kedvezményt vehettek igénybe a foglalkoztatók úgy, hogy az érvényesített adókedvezmény összege évről évre növekszik, 2016-ban elérte a 142 milliárd forintot. 2017 januárjában a munkahelyvédelmi kedvezmények az üzleti szférában 871-872 ezer munkavállaló foglalkoztatásához nyújtottak segítséget. A kedvezménnyel foglalkoztatott munkavállalók száma az év elején 16 400 fővel, 1,9 százalékkal növekedett az előző év azonos időszakához viszonyítva.

A másik terület, ahol a kormány jelentős szerepet vállalt a munkahelyteremtésben, a külföldi befektetések elősegítése volt. Ezen befektetések révén magas termelékenységű és jórészt fejlett munkakultúrájú munkahelyek jöttek létre. Az itt dolgozó emberek munkához jutottak, a megkeresett bérek elköl-

tésével döntő részben a hazai fogyasztói piacot erősítették. Emellett pedig a magyar költségvetést is gyarapították a bérek után kivetett adók és járulékok befizetésével, továbbá befektetések nélkül nem épülhettek volna ki azok a beszállítói hálók sem, amelyek további munkavállalóknak kínálnak megélhetési lehetőséget. A foglalkoztatási mutatók imponáló javulásának, a teljes foglalkoztatás elérhető közelségbe kerülésének is köszönhető, hogy a bérek kérdésénél is új megvilágításba helyezhetjük.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiek fényében szeretnék most beszámolni azokról az eredményekről, amelyeket a kormány a bérnövekedés területén elért és segített elérni. Ahogy azt korábban már jeleztem, egy működő piaczgazdaságban a bérek emelése a gazdasági lehetőségektől függ, így a béreket alapvetően a piaci szereplők, a vállalkozások, illetve a munkavállalók és a munkaadók alkuja határozza meg. Ebben a folyamatban a kormány közvetlenül a minimálbér és a garantált bérminimum megállapításával, áttételesen pedig az adók csökkentésével veheti ki a részét. Emellett természetesen a nem piaci szektorban, tehát a közszférában a kormány közvetlenül vagy a törvényalkotás útján is meghatározhatja a béreket. A minimálbér és a garantált bérminimum emelésénél a kormány messzemenően támaszkodik a szociális partnerek véleményére, és arra törekszik, hogy a kötelező legkisebb béreket a velük kötött megállapodás alapján, tehát konszenzussal állapítsa meg.

2010 és '18 között a minimálbér bruttó összege 73 500 forintról 88 százalékkal, 138 ezer forintra, a garantált bérminimumé pedig 89 500 forintról 102 százalékkal 180 500 forintra emelkedik, tekintettel a 2016 novemberében a kormány és a szociális partnerek között létrejött több évre szóló megállapodásban foglaltakra is. Mindeközben erre a nyolc évre alacsony, 17 százalékos inflációval lehet kalkulálni. Ezzel szemben a 2002 és 2010 közötti 8 évben a minimálbér bruttó összege mindössze 47 százalékkal növekedett, miközben az infláció ennél magasabb, 51 százalékos volt. A minimálbér nettó összege 2011-től az eltartott gyermekek számától is függ, így 2010-hez képest lényegesen jobban növekedett az alacsony keresetű családok munkavállalók nettó munkabére, mint a gyermeket nem nevelőké.

A minimálbér reálértéke 2002 és 2010 között minimális mértékben nőtt, sőt a gyerekes munkavállalóké csökkent, mivel a szocialista kormány lényegében megszüntette a gyermekek után járó adókedvezményt. Ehhez képest 2010-et követően a gyerekes családoknál minden évben folyamatos növekedés következett be, az egyedülálló minimálbéres munkavállalók reálbére pedig 2012-től emelkedik évről évre. A szakszervezetek kivétel nélkül támogatták és aláírták a minimálbér 2017., 2018. évi jelentős növelését is tartalmazó megállapodást, mivel 2018-ra teljesül azon törekvésük, hogy a minimálbér egyedülálló személyre vonatkozó nettó összege érje el a létminimum értékét. Sőt, szeretném hangsúlyozni, hogy a bérminimumokat a kormány nagyobb mér-

tékben emelte, mint ami a szakszervezetek követelése volt. Továbbá el lehet mondani, hogy a minimálbér nettó összege két eltartott gyermek esetén már az idén meghaladja a 100 ezer forintot, 2018-ban pedig ez már egy gyermek esetén is teljesül.

A garantált bérminimum - vagy köznapi nevén szakmunkás-minimálbér - átlagos bérnövekedést meghaladó növelése az egyik sarkalatos pontja a hatéves megállapodásnak. Hozzájárulhat a munkaerőhiány mérsékléséhez, a szakképzett munkaerő itthon tartásához, emellett jól szolgálja a V4-ek bérszintjéhez való felzárkóztatást is, mert ezen a képzettségi szinten mutatkozik a legnagyobb bérelmaradásunk.

Az elsődleges munkaerőpiac munkaerővonzó képességének erősítését szolgálja a minimálbér és a közfoglalkoztatási bér közötti különbség 2016-ban elkezdődött növelése. 2017-ben nettó összegben havi 9340 forinttal, 30 600 forintra úgy növekedett a kétféle bérminimum nettó értéke közötti különbség, hogy közben a közfoglalkoztatási bér összege is emelkedett, mégpedig a várható inflációt meghaladó 3 százalékos mértékben.

(14.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Most ejtenék néhány szót saját házunk tájáról, a közszférában hozott bérintézkedésekről.

A kormány saját felelősségi körében a közszférában tud közvetlen bérintézkedéseket hozni, így a közszolgálatban dolgozók anyagi megbecsülésének növelése érdekében az elmúlt években jelentős lépéseket tettünk és teszünk felelős módon, a gazdaság teljesítőképessége és a költségvetés egyensúlyi helyzete által biztosított keretek között. A kormány a közszférában nem általánosan, hanem egy-egy területre koncentrálni hajlamos, hanem egy-egy területre koncentrálni hajlamos végre béremelési programokat. Egyrészt számos ágazatban valódi karrierlehetőséget jelentő életpályákat alakított és alakít ki, másrészt több bérintézkedést vezetett be. Ezek közül ki kell emelni az egészségügyi és a szociális ágazatot.

Az egészségügyben 2012-13-ban két ütemben már átlagosan 27 százalékkal növeltük a szakdolgozók és az orvosok fizetését. Az ágazatban folytatott kollektív bértárgyalások keretében született megállapodás alapján 2016-ban újabb nagyszabású, többéves béremelési program indult, amelynek az eredményeként 2011-hez képest 2019-ig összességében megkétszereződik mintegy 98 ezer egészségügyi dolgozó bére, ami példátlanul jelentős lépés a magyar egészségügy történetében. A kormány elkötelezett, hogy anyagilag és erkölcsileg is megbecsülje azt a nagyon nehéz munkát, amelyet a szociális ágazatban dolgozók végeznek. 2013-hoz képest 2018-ra 62 százalékkal, ezen belül a következő két évben mintegy harmadával növekszik az átlagbér a szociális ágazatban, mintegy 90 ezer főre kiterjedően.

A közszféra más területein is jelentős bérintézkedések történtek, illetve vannak most is folyamatban.

Csak kiragadva néhány példát, gondoljanak a 2013-ban bevezetett pedagóguséletpálya-modellre, vagy a 2015-ben a rendvédelemnél és a honvédségnél indított életpályamodellekre. De itt kell megemlítenünk a közoktatásban a nevelő-oktató munkát segítő vagy a felsőoktatásban dolgozó oktatók és a tudományos kutatók, a kulturális ágazatban dolgozók, illetve az állami tisztviselők bérének a rendezését.

Tisztelt Országgyűlés! A reálkeresetek növekedése terén is komoly eredményekről tudok beszámolni. Az évenkénti rendszeres minimálbér- és garantált bérminimum-emelések, a közszféra béremelése és a versenyszférában - ahol a kormánynak nincs közvetlen ráhatása a bérek alakulására - megvalósított béremelések, az adócsökkentés, valamint az alacsony infláció következtében a nemzetgazdaság egészében 2010 és '16 között családi kedvezmény nélkül átlagosan 17,9 százalékkal, a családi kedvezmény figyelembevételével 23,8 százalékkal növekedtek a reálkeresetek. A családi kedvezménnyel együtt hat év alatt bekövetkezett reálkereset-növekedés 10 százalékponttal meghaladja a 2003 és 2010 közötti nyolc évben kedvezőbb gazdasági feltételek között megvalósult 13,8 százalékos reálkereset-emelkedést. A családi kedvezmény 2011. évi bevezetésének és a 2014. évi kiterjesztésének köszönhetően az elmúlt hat évben a gyermeket nevelő munkavállalók körében a reálkeresetek növekedése lényegesen magasabb volt az átlagosnál, így egy gyermek esetén 22,4 százalékkal, két gyermek nevelése esetén 31,2 százalékkal, három gyermeknél pedig 51,2 százalékkal emelkedtek a családok munkavállalók reálkeresetei.

A versenyszférában dolgozók átlagos reálkeresete 29 százalékkal, a közfoglalkoztatás nélkül számolt közszférában dolgozóké pedig 25 százalékkal nőtt a 2010 és '16 közötti hat évben, szemben a 2002 és 2010 között nyolc év alatt a versenyszférában megvalósult 18,2 százalékos, illetve a közszférában végbe ment 7,7 százalékos reálnövekedéssel. A reálkeresetek a 2013. év elejétől kezdve tartósan, hónapról hónapra növekedtek, így 2017 januárjában a nettó reálkeresetek már 49 hónapja nőttek töretlenül.

A foglalkoztatás gyors növekedését követően a megváltozott munkaerőpiaci helyzet lehetővé tette, hogy a kormány is hozzájáruljon a bérek európai felzárkóztatásához. A bérek növelésének elősegítésére és a munkaerőhiány kezelése érdekében a kormány 2016 novemberében átfogó megállapodást kötött a munkaadók és a munkavállalók képviselőivel, amelyben a felek elkötelezték magukat a gazdaság versenyképességének javításában, a bérek növelésében, valamint ezzel egyidejűleg a bérekre rakódó terhek mérséklésében.

A keresetekre rakódó terhek és a társasági nyereségadó csökkentése a vállalkozások versenyképességének megőrzése mellett ad teret a bérek további növelésére. A minimálbér és a garantált bérminimum jelentős mértékű emelése gyorsítja a bérfelzárkózás folyamatát, amit az is fokoz, hogy nem csak a minimálbéren és a garantált bérminimumon foglal-

kozottakat érinti, mivel a náluk magasabb keresettel rendelkezők fizetését is növelni kell a korábbi bérdifferenciák fenntartása érdekében.

A magasabb bérek újabb lökést adnak az aktivitás további emelkedésének, a munkavállalási hajlandóság növekedésének, hiszen a munkával megszerzhető jövedelem jelentősen emelkedik. A közfoglalkoztatási programok végső céljának megvalósítása érdekében is fontos lépés a bérek emelése, az alacsonyabb közmunkásbérrel szemben ugyanis a magasabb minimálbér vonzóbbá teszi a belépést az elsődleges munkaerőpiacra.

A bérfelzárkózás segíthet az elvándorlás problémájának kezelésében is, hiszen a jól képzett, tehetséges munkaerő kevésbé folyomodik külföldön való munkavállaláshoz, és hozzájárulhat a külföldön munkát vállalók hazaköltözéséhez is. A szakszervezetekkel és a munkaadói érdekképviseletekkel 2016 novemberében aláírt megállapodás eredményeként a következő hat évben a reálbérek akár 40 százalékkal is növekedhetnek. A 2017. januárra vonatkozó KSH-adatokban is máris mutatkozik a bérmegállapodás hatása, hiszen nemzetgazdasági szinten a bruttó és nettó átlagkereset 10 százalékkal, a reálkeresetek pedig a mérsékelt infláció mellett 7,5 százalékkal haladták meg az egy évvel ezelőtti. Részben a minimálbér és a garantált bérminimum emelésével összefüggésben az állami vállalatoknál dolgozók is jelentős bérfelzárkózásra jutnak. Ennek érdekében a 2017-2019 közötti hároméves időszakban összesen 30 százalékos bérfelzárkózásra nyújt többlettámogatást a költségvetés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Álljunk meg egy pillanatra, és vizsgáljuk meg a magyar béreket nemzetközi összehasonlításban! A bérek eltérő színvonalra kétségtelenül az egyik oka annak, hogy sokan a magasabb bérszínvonalú országokban keresnek munkát. Szükséges azonban megjegyezni, hogy ha csak Európát tekintjük is, az eltérő bérszínvonalon is alapuló munkaerő-vándorlás nem csak magyar jelenség, ahogy az is tény, hogy a bérszínvonalak kiegyenlítődése még a régi tagállamok között sem valósult meg, a munkaerőnek a hosszabb időszakra visszatekintő szabad áramlása ellenére sem.

A munkavállalói jövedelmek szempontjából a bérek vásárlóerő-paritáson történő mérése ad reális képet a különböző országok közötti összehasonlítás során. Ez fejezi ki ugyanis összehasonlítható módon, hogy az egyes országokban megkeresett bérből mennyi áru és szolgáltatás vásárolható az adott országon belül. Vásárlóerő-paritáson 2002 és 2010 között, tehát a szocialista kormányzás alatt a visegrádi országok közül hazánk növelte legkisebb mértékben a minimálbért. Ez a trend fordult meg 2010-ben, amikor is 2016-ig Lengyelországgal együtt voltunk az éllovasok. A 2017. évi 15 százalékos növekedéssel pedig Magyarország egyedül az élre került a 2010 óta bekövetkezett növekedést nézve.

Az EU-s 22-ek közül vásárlóerő-paritáson hazánk a növekedési rangsorban az ötödik helyet fog-

lalja el, a 2010 utáni időszakot követően nálunk nagyobb mértékű emelést csak Bulgária, Románia, Észtország és Litvánia hajtott végre a hét év alatt. Minimálbér-növelés terén a 2010 óta elért jelentős előrehaladás következtében 2017 januárjában hazánk vásárlóerő-paritáson számolva, a minimálbér-szintje alapján a 14. helyen szerepel a 22 ország közül. Ezzel az országok középső csoportjában helyezkedünk el, a szomszédos országokat megelőzzük. Ez azt jelenti, hogy 2010-et követően sikerült megelőznünk Csehországot, Szlovákiát és Horvátországot.

Az Eurostat 2015-ig közöl adatokat a tagországok kereseteiről. Ezek szerint a magyar bérek vásárlóerő-paritáson lényegesen nagyobb mértékben emelkedtek 2010 óta, mint a külföldi munkavállalás szempontjából a magyarok számára fontos célszervezetekben, például Németországban, Ausztriában vagy az Egyesült Királyságban. Mindezek következtében vásárlóerő-paritáson a német, az osztrák és a brit bérekhez képest számottevő közelítést sikerült elérni öt év alatt. Felzárkózásunk a németekhez és az osztrákokhoz képest 3-4 százalékpont, a britekhez viszonyítva pedig körülbelül 10 százalékpont volt az öt év alatt. Ezekben a viszonylatokban hasonló mértékű felzárkózás volt tapasztalható 2004 és 2010 között is.

(15.00)

A V4-ek viszonylatában az állapítható meg, hogy vásárlóerő-paritáson Csehországhoz és Szlovákiához képest javítottunk a pozíciónkon 2010 és 2015 között. A visegrádi országok viszonylatában tehát az új kormány egy kedvezőtlen helyzetet örökölt, amin 2010-et követően már 2015-ig is sikerült javítani, a lengyel viszonylat kivételével. A tavalyi erőteljes bérdinamika következtében a 2016-os év pedig olyan fordulópontnak tekinthető, ami a térségünkön belül és tágabb környezetünkben is a bérfelzárkózás erősödését jelentheti.

A tavalyi év végén megkötött többéves bérmegállapodás újabb jelentős ösztönzést jelent a bérek növekedéséhez, és amennyiben a következő hat évben megvalósul a várakozások szerinti 40 százalékos reálbér-növekedés, akkor az további határozott lépést jelent a fejlett országokhoz történő felzárkózás terén.

Tisztelt Országgyűlés! Látnunk kell, hogy az Európai Unió tagjaként érintenek bennünket azok a kezdeményezések, amelyeket az Európai Unió is tett a bérmegállapítás területén. Az Európai Unió tagállamai közötti munkabérekülönbség csökkentése nyilvánvalóan kívánatos dolog minden tagállam számára, de az ilyen kezdeményezések alapvető kérdéseket vetnek fel gazdaságpolitikai, strukturapolitikai és költségvetési szempontból. Szükség van arra, hogy a makrogazdasági és fiskális politikára kifejtett hatásokat is figyelembe vegyük, hiszen jelentős versenyképességi kérdésekről van szó.

A fenntartható gazdasági növekedés és a termelékenység megerősítése kulcskérdés az Európai Unió

és benne Magyarország jövőjét tekintve is. Az arányos gazdasági teljesítmény nélküli juttatások szintjének mesterséges emelése alááshatja sok tagállam gazdasági stabilitását. Álláspontunk szerint nem létezik egységes európai szociális modell, mert a tagállamokat sokféleség jellemzi. Szerintünk a szociális dimenziómélyítésnek teljes mértékig összhangban kell lenni az egységes piaccal.

A gazdaságilag elmaradottabb tagállamokat nem fogják felfelé húzni a minden tagállamra érvényes szociális sztenderdek, hiszen csak a versenyképesség fenntartása és a foglalkoztatás növelése vezet gazdasági növekedéshez. A felzárkózást álláspontunk szerint a tisztességes verseny és éppen a belső piac-hoz való egyenlő hozzáférés biztosítása teszi lehetővé. A béregyenlőség követelése nem vezet egyenlő bérekhez. Hatásaként az új tagállamok vállalkozásai kiszorulnak a belső piacról, mert nem tudnák az előírt béreket kigazdálkodni, tehát a magyar munkavállalók munkahelyei szűnnének meg. Eközben ezek az országok adóemelésekre kényszerülnének, ami további versenyképességi hátrányt okozna országainknak.

Természetesen a régi tagállamok tőkeerős vállalkozásai számára nem jelent gondot a magasabb bérszint megfizetése, és ennek árán közép-kelet-európai versenytársaiktól is megszabadulnának. A magyar álláspont szerint az Unió nem írhat elő kötelezettséget a bérezés tekintetében. A magyar bérek emelése a más országokhoz viszonyított helyzetünk javítása miatt alapvető érdekünk, hogy a bérek meghatározása minden tekintetben nemzeti hatáskörben maradjon.

Tisztelt Képviselőtársaim! A foglalkoztatási helyzet javulását és a bérek emelését jelentősen elősegítették a kormány adócsökkentési intézkedései. Az elmúlt években az adórendszerben számos intézkedés került bevezetésre a családok és a vállalkozások támogatása érdekében. A kormány 2010-ben a korábbi szja-rendszer megváltoztatása és 16 százalékos egykulcsos adó bevezetése mellett döntött, majd tovább mérsékelve a munkára rakódó terheket, 2016-ban 15 százalékra csökkent az szja-kulcs. Ennek eredményeként a munkabérré Magyarországon uniós összehasonlításban is rendkívül alacsony szja-kulcs vonatkozik.

Ezzel szemben a baloldali kormányok idején az szja-kulcs mindvégig rendkívül magas volt. 2003-ban a felső kulcs 40 százalék, 2004-ben és 2005-ben 38 százalék, ezt követően 2006 és 2009 között 36 százalék, 2010-ben az értelmetlen szuperbruttósítást is figyelembe véve 40,6 százalék volt. 2010 óta a kormány a munkát terhelő adóknak egy olyan rendszerét alakította ki, amely főszabály szerint teljesen lineáris, azonban a munkahelyvédelmi akcióterv keretében célzott támogatást nyújt a leghátrányosabb helyzetben lévő munkavállalók foglalkoztatásához, illetve a családi kedvezmény révén a személyi jövedelemadóban és az egyéni járulékokban figyelembe veszi a családban élő eltartottak számát.

Az adórendszer átalakításának eredményeképpen a többletjövedelmeket terhelő munkáltatói és munkavállalói elvonások aránya minden jövedelemkategóriában 50 százalék alá csökkent. Mindez azt jelenti, hogy a korábbi progresszív szja-kulcsot alkalmazó adórendszerrel szemben jelenleg az adórendszer nem bünteti a többletmunkát, a béremeléseket, és a jövedelmek eltitkolására sem ösztönöz. A baloldali kormányok idején, 2009-ben már az átlagbérnél több mint 53 százalékos volt az átlagos adóék, sőt a meredeken emelkedő progresszív adókulcsok a többletmunkát, a második állásban szerzett jövedelmeket még súlyosabban büntették.

Az ellenzéki pártokkal ellentétben a kormány nem tervezi a munkát terhelő adó növelését sem, sőt a kormány és a versenyszféra állandó konzultációs fóruma között született megállapodás értelmében 2017 és 2022 között folyamatosan csökkennek a munkához kötődő közterhek. Így 2017-ben egy olyan hatéves adócsökkentési program indult el, amelynek értelmében több mint a felével, 15,5 százalékponttal csökkenhet a munkáltatók által a bérek után fizetett adó, amennyiben megvalósulnak a bérek növekedésével kapcsolatos tervek.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül hadd hívjam fel a figyelmüket ismét arra a tényre, hogy a bérekről akkor van értelme beszélni, ha a gazdaságban megfelelő számú munkahely, megfelelő számú és képzettségű munkavállaló és álláskereső, illetve a megfelelő bér kifizetésére alkalmas munkáltató van jelen. Amint azt a múltkori vitanapunkon is elmondtam, nem kis sikert értünk el a foglalkoztatás növelése és a munkanélküliség jelentős csökkentése terén. Most a figyelmünket arra kell koncentrálni, hogy miként tehetünk további közös lépéseket a magyarországi bérszínvonal további emelése érdekében.

Erről szól a mai nap, mindenkinek nagyon-nagyon jó munkát kívánok, és köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárnak, 10 perc 10 másodperce van. Államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Hogyha jól értelmezem a mai vitanap szándékát, a kezdeményező szándékát, akkor ma a béremelésekről lesz szó, a béremelés szándékáról, és azt gondolom, hogy ebben a célban akár egyet is érthetünk. Azonban, amint azt majd elmondom a későbbiekben, az eszközöket tekintve már koránt sincs olyan nagy egyetértés közöttünk.

Hadd kezdjem a béremeléssel! Mindenekelőtt azt érdemes megvizsgálni, hogy mi teszi egyáltalán lehetővé a béremeléseket. Elsősorban az, hogy növekszik a gazdaság, és az, hogy az embereknek van munkahelye. S ilyen szempontból egyáltalán nem mellékes tény az, hogy ebben az évben akár 4 száza-

lékos gazdasági növekedés is elképzelhető, és az, hogy 2010-hez képest 700 ezerrel több embernek van munkája. Úton vagyunk tehát ahhoz, hogy teljes legyen a foglalkoztatás Magyarországon.

Másodsorban a béremelésekhez adócsökkentésekre van szükség, mert azt gondoljuk, hogy az adócsökkentések teszik lehetővé a folyamatos béremeléseket, ezért döntött a kormány arról, hogy januárban 9 százalékra csökkenjen a társasági adó, és hogy jelentősen csökkenjen a munkaadói adó. Ezek az adócsökkentések nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy ha a tavaly januárihoz képest viszonyítjuk, akkor 10 százalékkal növekedtek a reálbérek Magyarországon, ami több mint egyhavi emelkedést jelent. Csak a tény kedvéért: ezeket az adócsökkentéseket a baloldali pártok és a Jobbik elnöke nem szavazta meg az év végén.

A béremelések egyébként az ágazati béremelésekre is kiterjednek, ezt a gazdaság stabil teljesítőképessége is lehetővé teszi. A teljesség igénye nélkül: 2013-17 között átlagosan 50 százalékkal emelkedik a pedagógusok fizetése, a felsőoktatásban is folytatódik a béremelés, a kutatók fizetése 2018-ig összesen 27 százalékkal nő, és amíg a baloldali kormányok elvették egyhavi bért a pedagógusoktól, a polgári kormány kiszámítható életpályát kínál nekik.

A szakorvosok és szakgyógyászok bére két ütemben, 207 ezer forinttal emelkedik, de a béremelés az ápolókat is érinti, ők szintén több ütemben, 65 százalékkal vihetnek majd többet haza. A rezidensek bére is nő egyébként 50 ezer forinttal. A béremelések, az ágazati béremelések mindezek mellett érintik többek között a rendvédelmi dolgozókat vagy éppen a járási hivatalban dolgozókat is.

(15.10)

Szeretném önöknek azt is elmondani - azért is, mert a baloldali és a jobbikos felszólalások ezeket rendre figyelmen kívül hagyják -, hogy idén januárban 15, illetve 25 százalékkal nőttek a minimálbérek, illetve a szakmunkás-minimálbérek. Így már nemcsak azt mondhatjuk, hogy több a munkahely Magyarországon, hanem azt is elmondhatjuk, hogy jobban megéri dolgozni is.

A minimálbérek emelése 2018-ban is folytatódik. Ebben az évben a minimálbér további 8 százalékkal, a szakmunkás-minimálbér pedig 12 százalékkal emelkedik majd. Ez összességében azt jelenti, hogy a szakmunkások bére 2010-hez képest a duplájára nő majd. Olyan mértékű minimálbér-emelés ez, amelyre a baloldali kormányzása idején még csak gondolni sem tudott. Ezeket az emeléseket nem mellékesen a munkaadók és a munkavállalók közötti megállapodás szentesítette.

Tisztelt Ház! Ha a vitanap szűkebb értelemben vett témáját nézzük, ami, ha jól értem, a Jobbik „bérunió” című javaslata, akkor elmondhatjuk, hogy egy olyan javaslatról van szó, amely jogokat, jogkö-

röket venne el a tagországoktól, így Magyarországtól (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Rosszul érted!*) nemcsak a bérszabályozás, hanem az adópolitika területén is. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!*) Azért van ez így, tisztelt jobbikos képviselők, mert nem lehet a bérezés szabályozását uniós szintre emelni úgy, hogy az érintetlenül hagyja az adószabályozást. Önök is jól tudják ezt. És itt, ezen a ponton a Jobbik javaslata összeér azon uniós vezetők javaslataival, akik kivennék az adók meghatározásának jogát a tagországok kezéből. Furcsa dolgokat produkál néha a politika: az a párt helyezkedik most erre az álláspontra, amely nemrég még büszkén égette az uniós zászlót.

Szeretném önöknek itt egyértelművé tenni, hogy a kormány minden lehetséges módon támogatja a béremeléseket (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úlj le!*), de azt teljesen elutasítja, hogy jogköröket adjunk ki a kezünkből Brüsszel javára. Márpedig az ellenzék, a Jobbik javaslata erről szól. Azt gondolom, hogy ez egy fajsúlyos vita, amely a következő hónapokban (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Nézzél ránk, amikor hazudsz!*) vagy akár a választási év egészében meghatározza majd a közéletet, ezért is szerepel ez a téma a nemzeti konzultáció kérdései között. Éppen ezért mi úgy értelmezzük, hogy az ellenzéki pártok kinyilvánították véleményüket a nemzeti konzultáció egyik kérdésében: kiadnák Magyarország kezéből az adó- és bérszabályozás jogkörét. (*Mirkóczki Ádám: De miért hazudsz?*) Ezt már csak azért sem támogatjuk, mert ha kiadnánk a kezünkből ezeket a jogköröket, azzal csak a nemzetközi cégek járnának jól. (*Gyöngyösi Márton: Akikkel stratégiai szerződést kötöttetek.*) Ezt jól láthattuk egyébként az áram- és gázárak szabályozásának esetében is. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Szilágyi György: Te aztán tudsz! - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Ház! Az a baloldal követel most béremelést - csak azért mondom el, mert érdemes megnéznünk, hogy kik azok a szereplők, akik most béremelést, bérfelzárkózást követelnek -, amely egyhavi bért vett el sokaktól, és amelynek a kormányzása alatt megduplázódott a munkanélküliség. Nemhogy nem emelkedtek akkor a bérek, hanem egyenesen százerek veszítették el a munkájukat. Úgy pedig nehéz bért emelni.

Aztán ott van a Jobbik. (*Mirkóczki Ádám: A magad nevében beszélj már...*) A Jobbik folyamatosan a béremeléseket kéri számon, holott, amikor lehetősége volna rá - például az adócsökkentések révén -, akkor nem szavazzák meg az ezt támogató javaslatokat a parlamentben.

A Jobbik által vezetett településeken - a hangzatos tervekkel ellentétben - még munkát sem sikerül adni az embereknek, nemhogy béremelést, önök is nagyon jól tudják. Nézzük például a jobbikos mintavárost, Tiszavasvárit, ahol az országos átlag duplája a munkanélküliség, majd' 9 százalék. De Ózdon sem sokkal jobb a helyzet, itt is majdnem eléri a 9 százalékos. Egyébként a jobbikos mintavárosnak tekintett

Tiszavasvári költségvetésében az olvasható, idézem: „a személyi juttatásoknál tárgyévben a közalkalmazottak és a köztisztviselők esetében általános bérfelzárkózásra nem kerül sor”. Ehhez képest az alpolgármesterek fizetését harmadával emelték. Kérem, aki nem tudja a jobbikos képviselők közül, nézzen utána. (Z. Kárpát Dániel: *Miről beszélés?*) Vagyis a közalkalmazottaknak és a köztisztviselőknek egy fillér béremelést nem adtak, de a saját fizetésüket harmadával megemelték. Na, ilyen az, amikor a Jobbik bért emel, saját maguknak 30 százalékos emelés, a dolgozóknak pedig nagy nulla.

Tisztelt Ház! Mindezeket összefoglalva: hogyha az ellenzéki pártok béremeléseket szeretnének, akkor azt javasoljuk, hogy mihamarabb vonják vissza a saját adóemelési terveiket, mert ha az adók növekednek, akkor a munkából élők fogják a rövidebbet húzni.

Mint tudjuk, nagyon jól tudjuk, a baloldal újra többkulcsos szja-rendszeren tör a fejét (*Mirkóczki Ádám: Egyszer a saját álláspontodról beszélne?*), és arra is célozgatnak, hogy eltörölnék a családi adókedvezményeket, a Jobbik pedig a gazdákat adóztatná. (*Derűtség a Jobbik soraiban.*) Hogyha mindenképpen ragaszkodnak az adóemelésekhez, akkor azt javaslom a baloldalnak, hogy adóztassák a korallzátonyokon búvárkodó, egyébként pedig 25 milliós verdával furikázó Botka Lászlót. A Jobbik pedig adóztassa az új gazdáját, aki diszkontáron vásárolta fel a pártot. Másodszorban: ha az ellenzék valóban béremelést szeretne, akkor azonnal hagyjanak fel azzal a tervükkel, hogy jogköröket adjanak át Brüsszselnek, ez nem vezet semmi jóra.

Tisztelt Ház! Hogyha valaki azt az elvárás fogalmazza meg a kormány irányába, hogy további béremelésekre van szükség, akkor azt gondolom, hogy igaza van. Nagyon sok még a teendő, de egy dolog biztos: csak akkor lehet folytatni a béremelési programokat, ha tovább csökkennek az adók, és az adó- és a bérpolitika továbbra is nemzeti hatáskörben, nemzeti kézben marad. Ennek a két feltételnek mindenképpen teljesülnie kell ahhoz, hogy minden magyar ember tehessen egy lépést előre a saját életében.

Ezen két elvárás alapján várjuk kíváncsian az ellenzéki hozzászólásokat. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A

mai napon mindannyiunk számára és az egész társadalom számára nagyon fontos kérdésről fogunk vitatkozni, ez pedig nem más, mint a munkabérek felzárkóztatásának a kérdése. Szeretném leszögezni, hogy mind a magyar kormány, mind a Fidesz frakciója 2010 óta minden évben elkövet mindent annak érdekében, hogy a gazdaság teljesítőképességéhez mérten minél több munkahelyet tudjunk teremteni és minél magasabb béreket tudjunk kifizetni, azaz tisztességes munkáért tisztességes bér járjon minden magyar állampolgárnak. Ahogy szoktuk mondani a viták során: ahol munka van, ott minden van.

A kormányalakításkor azt ígértük, hogy egymillió új munkahelyet teremtünk tíz év alatt Magyarországon. Ezt az akkori ellenzék kellő mosollyal fogadta, és látszott rajtuk, hogy azt gondolják, mint amit korábban ők is tettek a választási kampányban, hogy ez csak egy olyan választási ígéret, amit majd a kormány elfelejt. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt kell mondjam önöknek, hogy időarányosan jól állunk, hiszen 2017-et írunk, és közel 700 ezer új munkahelyet teremtett a kormány 2010 óta. Azaz minden lehetőség fennáll arra, hogy 2020-ig egymillió új munkahelyet teremtsünk Magyarországon.

Addig, amíg a gazdasági válság összeomlását követően arra kellett törekednünk, hogy Magyarország fizetőképessége egyáltalán fennmaradjon, és a magyar költségvetést meg lehessen menteni, addig ma már arról beszélhetünk 2017-ben, hogy nem a munkanélküliség feltétlen csökkentése az elsődleges feladat, hanem a munkahelyteremtés olyan fázisába jutott Magyarországon, ahol lassan arról beszélhetünk, hogy nincs munkanélküliség, sőt bizonyos területeken munkaerőhiány mutatkozik.

Azt gondolom tehát, hogy az elmúlt évek gazdaságpolitikája meghozta az eredményét, és láthatóan olyan egyedi pályát tudtunk kialakítani az Európai Unióban, ahol évről évre az Európai Unió átlaga felett tud növekedni a magyar gazdaság. Ez pedig azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ha átlag felett tud növekedni a magyar gazdaság, akkor átlag felett tudnak növekedni a magyar munkabérek, és úgy, hogy ez nem dönti össze a nemzeti költségvetést.

Emlékszünk még arra, amikor 2002-ben Medgyessy Péter azt ígérte a választási kampányban, hogy 50 százalékos béremelés lesz Magyarországon. Nemcsak ígérte, hanem meg is tette, ami a munkavállalók szempontjából persze egy nagyon jó döntés volt, az ország, az államháztartás szempontjából viszont katasztrofális, hiszen ezt a béremelést nem a gazdaság teljesítményéből finanszírozta, hanem hitelből, eladósította Magyarországot, olyan helyzetbe hozta a magyar költségvetést, ami fenntarthatatlan volt.

Ennek lett az a következménye, hogy mire a pénzügyi és gazdasági válság elérte Magyarországot, addigra sokkal rosszabb állapotban és sokkal rosszabb helyzetben volt a magyar államháztartás és a magyar költségvetés, mint a szomszédos országok-

ban. Ennek a következménye lett gyakorlatilag az, hogy 2009-re az ország fizetéképtelenné vált, és ha akkor a Bajnai-kormány nem folyamodik a Világbankhoz segítségért, akkor fizetéképtelenséget kellett volna jelentenie, csak és kizárólag ezzel az IMF-hittel tudta túlélni a 2010-es választásokig a magyar államháztartás és a magyar költségvetés.

(15.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ahogy azt ígértük, a gazdaság teljesítőképességének függvényében évről évre nemcsak növeljük a béreket, hanem olyan kedvezményrendszereket vezetünk be, ami egyedülálló Európában. Olyan családbarát adópolitika folyik Magyarországon, olyan családi adókedvezményrendszert vezetünk be és működtetünk, amely egyedülálló az egész Európai Unióban.

Olyan adócsökkentési intézkedéseket vezetünk be, 2011 óta folyamatosan, amelyeknek köszönhetően Magyarország mára gazdasági értelemben az egyik legversenyképesebb ország Közép-Európában, hiszen nálunk a legalacsonyabb a társasági adó szintje és nálunk az egyik legalacsonyabb egyébként a személyi jövedelemadó szintje is. Ez azt jelenti, kérem szépen, hogy a nettó bérek évről évre növekedni tudnak Magyarországon, hiszen ne felejtjük el, hogy az infláció mértéke évek óta gyakorlatilag nulla.

Cseresnyés Péter államtitkár úr elmondta, hogy csak a minimálbér-emelések szintjén 88 százalékkal nőttek a minimálbérek, úgy, hogy az infláció mértéke alig haladta meg a 10 százalékot. Tehát ez azt jelenti, hogy nettó mértékben 70 százalék fölötti növekedésről beszélhetünk a minimálbérek területén, és ahol még magasabb számokat látunk, az a garantált bérminimum szintje, vagy ha a társadalomban elfogadottabb formáját választjuk, akkor a szakmunkás-minimálbér.

Tehát a kormány mindent megtett annak érdekében, hogy a felzárkóztatást biztosítani tudjuk. Miért javasolja a Jobbik azt, hogy az Európai Unióhoz forduljunk, és egyáltalán miért úgy merül fel ez a kérdés, hogy az Európai Unió hatásköreit vizsgálva próbáljunk a magyar bérfelzárkóztatás érdekében tenni? Az Európai Unió szociális és foglalkoztatási hatásköreit az Európai Unió működéséről szóló alapszerződés határozza meg. A szerződés értelmében elsősorban a tagállamok hatáskörébe tartozik a saját foglalkoztatási, illetve szociálpolitikájuk meghatározása. Ebből következően az Unió hatásköre arra a területre korlátozódik, amit a szerződés kijelöl számára. Amennyiben tehát a szociális jogok európai pillére egy párhuzamos rendszert hozna létre a foglalkoztatáspolitikára, illetve a szociálpolitika területén, márpedig nem teljesen világos ennek a pillérnek a jogi helyzete, abban az esetben a tagállami hatáskörök sérülnének, illetve a szubsidiaritás elve sérülne, amit, azt gondolom, hogy ebben a helyzetben semmilyen módon sem támogathatunk.

Láttuk azt, hogy az Európai Unió hogyan reagál azokra az intézkedésekre, amelyek a magyar munkavállalók, a magyar polgárok érdekeit szolgálják. Emlekeznek még önök is, tisztelt hölgyeim és uraim, amikor a gazdasági válságból kellett menteni az országot, amikor a különadókat vetettük ki a multinacionális cégekre, illetve a bankrendszerre, milyen összetűz alá helyezte az egész európai intézményrendszer Magyarországot. Hogy, hogy nem, hónapról hónapra, évről évre nőtt azok száma, azon tagországok száma, amelyek követték a magyar példát, és a saját államháztartásuk konszolidálását, illetve egyensúlyba hozását különadók időszakos kivetésével oldották meg. Ugyanez a helyzet a bérfelzárkóztatás terén is.

Én azt gondolom, hogy ha hatásköröket adunk át az Európai Uniónak, az nem a magyar munkavállalók, a magyar cégek érdekeit, hanem a multinacionális vállalatok érdekeit fogja szolgálni. Ha egy erőszakos béremelést hajtanánk végre, a magyar gazdaság versenyképessége romlana, aminek a nyertesei nyilvánvalóan azok az országok lennének, ahova a betelepülő működő tőke nagyobb mértékben áramolna, illetve azok a nagy nyugat-európai országok, ahonnan a működő tőke pillanatnyilag a középkelet-európai térségbe áramlik. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)*

Tehát összességében azt gondolom, hogy minden olyan lépés, ami a magyar hatáskörök csökkentését, az európai hatáskörök fokozását jelentené például a bérmegállapítások vagy az adópolitika területén, az nemhogy segítené a magyar bérek felzárkóztatását és a magyar gazdaság erősítését, hanem éppen hogy gyengítené. Nyilvánvalóan vannak olyan érdekcsoportok, amelyeknek ez szolgálná a saját boldogulását. Mi azt gondoljuk, mi arra vállaltunk felelősséget és arra tettünk esküt, hogy a magyar polgárok érdekeit védjük mindenáron. Ehhez ragaszkodunk ezen a területen is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Bánki Erik képviselő úrnak, bizottsági elnök úrnak. Most megadom a szót Czomba Sándor képviselő úrnak, 7 perc húszegynéhány másodperc.

DR. CZOMBA SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megpróbálok itt a vita elején néhány alapelvet leütetni, hátha sikerül bizonyos pontokban megegyeznünk, és akkor a vita további részében talán valóban érdemben tudunk beszélni.

Ma már Magyarországon nem a munkanélküliség a legnagyobb probléma a magyar emberek számára. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Az egyik...)* 2010-ben ez még messze nem így volt. Ma a harmadik súlyos probléma, aminek persze nem lehet örülni, de annak, hogy nem a legnagyobb problémát jelenti ma Magyarországon *(Dr. Varga László: Az*

egészségügy beelőzte...), annak azért egy fontos üzenete van.

2010 környékén sereghajtók voltunk minden szempontból, a munkanélküliség tekintetében, a foglalkoztatás tekintetében, mindenhol. A 20-64 éves korosztály tekintetében az Uniónak van egy elvárása, hogy 2020-ig 75 százalékos foglalkoztatási ráta legyen, ez a 60 százalékot nyaldosta 2010 környékén. Ember nem volt Magyarországon, aki azt merte volna mondani, hogy 2020-ra rendben lesz a 75 százalékos. Mondtuk, mondtuk, én is mondtam fórumokon, több-kevesebb meggyőződéssel, de aggódtam, mert ez egy óriási szám. A helyzet az, hogy jelen pillanatban 72 százalékos ez a foglalkoztatási ráta, tisztelt képviselőtársaim.

Minek köszönhetően? Tehát a világban történetek nagy események és emiatt, vagy esetleg a magyar kormány is van némi köze ezekhez? Szeretném felhívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy az elmúlt években szinte nem volt olyan hónap, hogy valamilyen foglalkoztatási program ne indult volna el. *(Gyöngyösi Márton: Közmunkaprogram...)* Ezeknek a döntő többsége számszerűsíthetően, tízezres nagyságrendben hozott létre új munkahelyeket Magyarországon.

Talán a fiatalok tekintetében a leglátványosabb a változás: 2010-ben közel 30 százalékos volt a munkanélküliség és 18 százalékos a foglalkoztatási ráta. Mára majdnem megfordult a két szám, 11 százalékos a munkanélküliség ezen a területen, és közel 30 százalékos a foglalkoztatási ráta. Csak egy programot hadd mondjak, az „Ifjúsági garancia” program tekintetében: közel egy éve működik, 32 ezer fiatal helyezkedett el a versenyszférában ez alatt az idő alatt, és 16 ezren vesznek részt képzésben... *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Hol?)* Magyarországon, az országhatáron belül.

Az sem igaz, és muszáj már megint leütöni, többszerre, hogy vajon mi a dinamikája a foglalkoztatásbővülésnek: a közfoglalkoztatás, a külföldi munkavállalás vagy valami egyéb? Képviselőtársaim! Látni kellett, hogy 2010-2013 között nullaszázalékos GDP-növekedés mellett 500 ezer ember volt segélyen vagy még azon sem. Mit tehetett az akkori magyar kormány? Azt mondta, hogy kihúszom a segélyezési rendszerből, és munkán keresztül próbálok, ha ezt közfoglalkoztatásnak hívom is, átmeneti segítséget nyújtani, és nem segélyezésen keresztül.

2013 után valóban más a helyzet, különösen napjainkban, 2016-2017-ben, amikor már fordítva kell gondolkodnunk, mert nincs ember. A szabolcsiak, borsodiak is nyugodtan mondhatnák, hogy számos esetben betanított munkára sem találnak embert a tavaszi munkálatok kezdetén.

Ez már izgalmas. Nem azok vállalnának Magyarországon munkát, akik egyébként most külföldön vannak, mert ők másképp döntöttek, tiszteletben kell tartani egyébként a döntésüket. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hogyne! Megfelelő bérért elmentek...)* Tehát a közfoglalkoztatás csökken, pont - eb-

ben talán állapodjunk meg, mert a számadatok egyértelműen bizonyítják.

A magyarországi harmadik országbeli munkavállalók statisztikája úgy néz ki, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kormánynak minden évben megvan a lehetősége arra, hogy egy kvótát állapítson meg, ez olyan 40-50 ezer körül szokott lenni. A 10 ezret se szokta elérni, a tavalyi évben 6 ezer volt ez a létszám. Tehát nyugodtan pipáljuk ki, hogy nincs olyan aggodalom, hogy egyébként a harmadik országbeliek fogják itt a munkát elvenni a magyaroktól, mert ez az európai uniós csatlakozás óta különösen igaz.

A Magyarországról történő elvándorlás kérdésében szeretném felhívni a figyelmet, hogy a román migrációs ráta 10 százalékos, a lengyel 6 százalékos, a magyar 2-3 százalékos. Tessenek ezt a megfelelő helyén kezelni szerintem, és amikor a migrációról beszélünk, akkor ezeket a számadatokat is átgondolni. Nincsenek egzakt statisztikák, kétségtelen tény, különösen azoknál, akik éven túl vannak vagy akiket foglalkoztatnak Magyarországon kívül. Éven belüli van, ez 50 ezer és 110 ezer körül mozog 2004 óta, hol kisebb, hol nagyobb mértékben, de a dinamikát nem az ő számuk növeli a foglalkoztatásban az elmúlt időszakban.

A bérekkel kapcsolatban, tisztelt képviselőtársaim, lássuk be, hogy hol van a kormánynak szerepe, feladata, jelentősége a bérek megállapításában. A minimálbér és a garantált bérminimum kapcsán egy fontos dolog, hogy a kormány közvetítésével, de elsősorban a munkavállalók és a munkaadók állapodjanak meg. Ez nagyon lényeges kérdés, és az elmúlt években ez mindig így történt; 2010 óta mindig így történt. Ha a kormány erőszakkal próbált volna letolni a munkaadók vagy a munkavállalók esetében egy-egy súlyos számot, annak óriási és nagyon súlyos következményei lettek volna munkaerő-piaci szempontból.

(15.30)

Tehát itt a közgazdaságtan szabályait lehet, csak nem érdemes cincogatni, mert ebből nagyon súlyos problémák jöhetnek. Tehát szerintem a kormánynak ezután is az a feladata, hogy a szereplők, a főszereplők problémáit kezelje. Nyilván a közsféra tekintetében van dolga, meg is tette a teljesítménynövekedésnek megfelelően az elmúlt időszakban.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy itt nagyon sokszor szokták mondani, hogy érje már el végre a létminimumot a minimálbér nettója. Tisztelt képviselőtársaim, erre nem volt példa Magyarországon soha, egyetlenegyszer sem sikerült még ezt elérni. Jövőre fogjuk elérni, ha minden jól megy, 2018-ra a betervezett növekedés kapcsán, hogy a létminimumot fogja elérni végre a nettó minimálbér mértéke.

Itt most nemzetközi összehasonlításba nem nagyon mennék bele *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiban.)*, nyilván, akik Londonban dolgoz-

nak, ők arról, hogy mondjuk, vásárlóerő-paritáson érdemes-e a béreket nézni és nem nettó értékben, sokat tudnának mesélni, arról, hogy egyébként milyen sokat keresek, de mennyit kell, mondjuk, lakhatásra és egyébre fordítanom, tehát nyilvánvalóan ez egy összetett... *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiban.)* Beszéljünk erről! Beszéljünk! Szerintem azért vagyunk ma itt, tisztelt képviselőtársaim, hogy ilyen és ehhez hasonló fontos kérdésekről beszéljünk. Hát, akkor itt lesz a lehetőség!

Arra is szeretném fölhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy hazánkban a külföldi tulajdonban lévő vállalkozások által fizetett bérek átlagos értéke 50 százalékkal haladja meg a hazaiakét. 50 százalékkal! *(Z. Kárpát Dániel: De adót nem fizetnek!)* Ez nem így van, tisztelt képviselőtársam. 50 százalékkal!

Tehát egy nagyarányú béremelés, végig lehet gondolni, hogy kinek fog fájni, vagy kinek árthat, a magyar kicsinek vagy esetleg a multinak, aki egyébként eddig is meg tudta tenni. *(Dr. Vinnai Győző: Így van!)*

Képviselőtársaim, ha arról szól a mai vita, és egyetérthetünk esetleg abban, hogy teljesítmény nélkül nem lehet, nem szabad béreket emelni, akkor van miről beszélni. Ha azt mondjuk, hogy béreket lehet emelni különösen Brüsszel javaslatára, akkor szerintem ez a vita értelmetlen. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja előtt még az MSZP képviselőcsoportja következik. Jelezték, hogy három felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem ez az első alkalom, hogy egy politikai vitanap elején olyan kitételek hangzanak el, hogy kormánypárti képviselők próbálják definiálni, hogy miről is szól a vitanap, ez természetes dolog. Egyébként szerintem teljesen másról szól a vitanap, és ezt önök folyamatosan minden megszólalásukban kerülték.

Az a helyzet, hogy Magyarországon az alacsony bérek és a kilátástalanság miatt egy nagyon komoly elvándorlás alakult ki. Persze természetesen 2010 előtt is voltak, akik külföldön vállaltak munkát, de 2010 után, az önök kormányzása idején ez a folyamat drasztikusan felgyorsult, százezrek hagyták el Magyarországot, ami komoly munkaerőhiányt is okozott már; és mire ez már gazdasági problémákat kezdett el okozni, addigra ismerték fel önök a helyzetet, egy piaci folyamatot egyébként megkésve és korlátoosan követtek le azzal, hogy egyébként a minimálbér és a garantált bérminimum emelését komolyabb mértékben kezdték meg idén, mint korábban. Egyébként korábban persze megadóztatták a minimálbért, és sok

minden olyat is tettek, amely további elvándorlásra ösztönözte a magyar embereket.

Itt hallhattunk hurráoptimista jelentéseket a munkaerőpiaci helyzetről, azonban azt nem hallhattuk, hogy a közfoglalkoztatás és a külföldön dolgozók hatalmas száma is belejátszik ezekben a javulónak látszó adatokba, és bármit is mondott Bánki Erik, bizony egy ilyen helyzetben, a magyar gazdaság jelen állapotában egyetlen lehetőség a nagyarányú béremelés, s az egyetlen dolog, amit tehet a magyar kormány is a maga által kezelhető területeken.

Ki kell mondani, hogy a bérkülönbség fenntartása Nyugat-Európa és Magyarország között a tőlünk nyugatabbra lévő fejlettebb államok érdeke azért, mert ott az egyre csökkenő munkaerő, a nagyarányú munkaerő-szükséglet egy kényelmes megoldása az, hogy az Európai Unión belül a kelet-európai államokból - igen, Lengyelországból és természetesen más kelet-európai tagállamokból is, de különösen sújtva Magyarországot - nyugatra áramlik a szakképzett munkaerő, de hát ez Magyarországon és Kelet-Európában elképesztően komoly problémákat okoz. Megfelelő adórendszerre, megfelelő oktatásra, rugalmas átképzésekre lenne szükség tehát, és nem beszéltek arról sem, hogy informatikust, építőiparban dolgozót, vendéglátásban dolgozót vagy egészségügyi dolgozót bizony nagyon nehezen találni, mert Magyarországon óriási a munkaerőhiány ezeken a területeken.

Míg Magyarországon óránként mintegy 2 euró a minimálbér nagyjából, addig a nyugat-európai országokban 10 euró is elérhető, de a magyar gazdaságban is több szakértő szerint rövid távon is elérhető lenne a 4-4,5 euró, amely már számtalan magyar családnak és magyar embernek jelentené azt, hogy itthon is tudna boldogulni.

Több javaslatunk is szólt az elmúlt időszakban a kérdés megoldásáról, a minimálbér nettója érje el a mindenkori nettó átlagbér 60 százalékát, de vissza kéne állítani a 2010 előtti helyzetet, hogy a minimálbér erejéig adómentes a bér, egységes életpályamodellekre lenne szükség, a közalkalmazotti, köztisztviselői béreket pedig végre emelni kéne hét év kormányzás után, nem csak beszélni róla. Meg kell szüntetni az országrészek és a nemek közötti bérkülönbségeket, és a munkáltatói terheket is szükséges mindemellett csökkenteni. Hosszú távon azonban még tovább kell menni, azt gondolom, és ebben még lesújtóbb talán a kép, mint ahogy az rövid távon látszik.

Nemrég látott napvilágot az európai uniós régiók versenyképességi ranglistája. Ez egy olyan összehasonlítás, amely a régiókat hasonlítja össze. 2013-ban volt egy ilyen összehasonlítás, és most 2016-osak a legfrissebb adatok. Az egészségügy, az oktatás és az innováció tekintetében hasonlítja össze, ebben a három fő paraméterben az egyes régiókat ez a lista. Mindegyik magyar régió, tehát mind a hét magyar régió rontott. Észak-Magyarország zuhanórepülésben van, itt a legkomolyabb a romlás. Román és

bolgár régiók előztek meg minket az elmúlt három évben. Ez, tehát a versenyképesség az, amely a jövőben meghatározza azt, hogy a bérfroton az ország gazdasága szempontjából, az emberek jóléte szempontjából mi történik majd a későbbiekben.

Az egészségügy tekintetében az utolsó tíz helyezett régió közül négy magyar régió, Észak-Magyarország 263 régióból az utolsó előtti. Az oktatás romló színvonalát mutatja a PISA-jelentés, és látjuk, hogy mit csinálnak a CEU-val, az innováció tekintetében pedig nem látni kitörési pontokat, de erről már az utánam szólók fognak beszélni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga László képviselő úr. 5 perc 10 másodpercet használt föl a 15 perces időkeretből.

De mielőtt továbbadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak, képviselő úrnak, megállapítom, hogy Varga László MSZP-s képviselő úr is megsértette a szemléltetés szabályait. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Az országgyűlési törvény 38/A. §-a értelmében a szemléltetés iránti kérelmet előzetesen, a Házbizottság ülése előtt legkésőbb egy órával be kell nyújtani. A szemléltetés szabályainak megsértéséről a házelnököt tájékoztatni fogom, hogy ezt megtettem, illetve megteszem Csizi képviselő úr esetében is. Öné a szó, Gúr Nándor jegyző úr!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, azért arra figyeljünk, hogy ne tegyük nevetségessé a parlamentet.

A lényegre térve: három évvel ezelőtt indítottuk útjára Szanyi Tibor európai parlamenti képviselőtársammal az európai minimálbérrel kapcsolatos ügyeknek az elfogadtatását, a felszínre hozatalát. Azt mondtuk, hogy olyan helyzetet kell teremteni, amely tekintetében egy adott országban az átlagbérek tekintetében, ahhoz illesztetten a minimálbér érje el az átlagkereset 60 százalékát bruttóban, de én sokkal inkább a nettónak vagyok a híve, egyszerűen azért, mert látható módon ez a kormány folyamatában ellopja az emberektől a pénzt, teszi ezt úgy, hogy egyébként járulékteher-növekedéssel terheli a béreket, és azt a munkáltatók meg a munkavállalók fizetik meg.

A megélhetés alapját biztosító, tisztas fizetések mindenkit megilletnek. Magyarországon arra kell vigyázni, hogy ne legyen dolgozói szegénység. Magyarországon arra kell figyelni, hogy a dolgozók többsége ne a minimálbér alatt keresse a jövedelmét.

(15.40)

Ennek a kormánynak erre is figyelnie kellene. Az nem elég, hogy minimálbért vagy garantált bérminimumot emelünk, de úgy ráadásul azt is, hogy öt éven keresztül kevesebb vásárlóerő-értékű pénzt adnak az emberek kezébe, magyarra fordítva: meg-

lopják az embereket, majd utána, a választás előtt egy esztendővel pedig nyalókaként azt mondják, hogy na, most akkor itt van, megemeljük a minimálbért és a garantált bérminimumot. Nem lehet, nem szabad, nem kell hülyének nézni az embereket; ők is látják, hogy mit csinálnak önök, meglesz ennek a foganatja.

Adómentesség, adójóváírás? A legkisebb jövedelmeknél ez 2010 előtt megvolt. Ma ez nincs, mert a Fidesz megszüntette. Ugyanazért a munkáért ugyanazt a bért? Igen, én is ezt vallom, persze nyilván a vásárlóerő-paritás - ez az egy mondat az, amelyben az államtitkár úr kinyilatkoztatása kapcsán némi egyetértés van közöttünk - fontos, nyilván akár pluszos, akár mínuszos a környezetünkben lévő országok békeresete e tekintetben.

A munkaadói terhek csökkenése - erről beszél-ni? Hát, ez szégyenletes, mert 2010-hez képest - csak a minimálbért mondom - 2010-ben 32 ezer forintos összteherrel párosul, munkaadó, munkavállaló együttes megfizetése mellett, most ez úgy néz ki, hogy 73 ezer forint. Értik, ugye? Több mint 40 ezer forinttal több adóterhet nyomnak rá a munkaadóra és a munkavállalóra együttesen, mint amennyi 2010-ben volt. Azt kell mondanom, hogy nemcsak Európában vannak területi különbségek, Magyarországon belül is. Magyarországon belül Budapest és példaként Szabolcs-Szatmár-Bereg megye jövedelmi viszonyai között nettóban - nettóban! - 108 ezer forint van per hó. 108 ezer forint/hó. Ilyen értelemben kell gondolkodni, ha tágabb értelemben akarunk nézni.

A nemek közötti bérkülönbségek: igen, Európában 9-24 százalékos különbségek vannak, de nézzük a saját dolgainkat röviden! Az elmúlt hét esztendő arról híresült el, hogy több mint 600 ezer embert elüldöztek ebből az országból, igen, elüldöztek ebből az országból azzal a politikával, amit csináltak. Ezek az emberek máshol nem találták meg az életteret. Nyilvánvaló, hogy az alacsony bérszínvonal vagy a rossz munkahelyi, munkakörülmények, jogszabályi környezet, nem akarok a munka törvénykönyvében elmerülni, amely körbevette őket az elmúlt években, taszított és menekülésre készítetett.

Nem, nem az EU-s béreket üldözzük, nem; most már a visegrádi bérek után kapaszkodunk. Minimálbér, átlagbér? Teljesen mindegy, melyiket vesszük górcső alá. De az egy főre jutó GDP-vásárlóerő-paritáson is hátulról számítva az ötödikek vagyunk az Európai Unió sorában; a bruttó minimálbérek tekintetében hátulról a hatodikak. A bruttó! Nem a nettó! A nettóban még rosszabb a helyzet.

Ha az adott országok górcső alá vetődnek, hogy hány százaléka az adott országokban azoknak a köre, akik minimálbért keresnek, akkor tudják, Magyarországon mennyi ez? 54 százalék, míg egy visegrádi országban, a cseheknél ez 39 százalék. Magyarországon a minimálbér tekintetében a bruttó és a nettó vonatkozásában nyílik az olló - a különbség több mint 30 ezer forinttal nőtt meg. Növekszik az elvonás, az alacsony keresetűekre terhelődő adóterhek

Magyarországon az egyik legmagasabbak az EU-28-ak tekintetében. Ezernyi példát fogok még majd mondani a nap folyamán, csak azért, hogy elgondolkodjanak azon, hogy mit is kell tenni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. 4 perc 47 másodperc maradt Szanyi Tibor európai parlamenti képviselő úrnak.

DR. SZANYI TIBOR európai parlamenti képviselő, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Jelzem így előljáróban, hogy roppant nagy szolidaritással vagyok a szemléltető gyakorlatokkal szemben, már csak azért is, mert az Országgyűlés elnökével szemben én már nyertem egy szemléltetésügyi pert, bár az kétségtelenül eléggé manuális volt.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor és Varga László kollégáimat követően és főképpen a jobboldal majdnem egyórányi demagóg szövegelése helyett beszéljünk tovább a tényekről.

Jómagam nem vagyok ugyan a kapitalizmus feltétlen híve, ám azt Marx óta pontosan tudhatjuk, hogy az árakat, konkrétan a munkaerő árát, amit közkeletűen munkabérnek is szoktunk nevezni, alapvetően a keresleti-kínálati összefüggések határozzák meg.

Amikor a munkabérek magyarországi színvonalát nézzük, valóban keserves állapotokat láthatunk. Természetesen lehet hóbörögni azon, hogy az úgynevezett gonosz multik tőlünk nyugatabbra többet fizetnek a dolgozóiknak, csak éppen azt is kell látni, hogy ugyanezen multik Magyarországon is magasabb bérszínvonallal működnek, mint a magyar versenytársaik.

Egész konkrétan: ha egy multi álláshirdetést ad fel, rendszerint tömegek jelentkeznek rá, miközben mások munkaerőhiányról panaszkodnak, jobb híján. De rendben, jó kurucosan verjünk rá a multikra! Mától kezdve, mondjuk, a CBA dupla bért fizessen, és higgyék el, a Tesco összes dolgozója ott fog nála jelentkezni! A magyar cégek szó szerint és pillanatok alatt meg tudnák fojtani valamennyi itt lévő külföldi versenytársaikat, ha bérájánlataikkal rendre a multikra vernének. Ez lenne ám az igazi hevület, úgy nemzetileg! Hogy egyes profitéhes tulajdonosok ezt nem akarják kigazdálkodni, hát ez ügyben nem tudok jobbat mondani, tessék csak ismét belelapozni a tankönyvekbe, azok hosszasan is elmagyarázzák a miérteket.

Tisztelt Országgyűlés! Bérkülönbségek sajnos mindaddig lesznek, amíg kapitalizmus van, még egy olyan kicsi országban is, mint Magyarország, Budapesten jóval többet keresnek az emberek az ország más pontjaihoz képest, erről Gúr Nándor az imént elég elokvensen beszélt, és sajnos létezik keletnyugati szakadék is, sőt még az USA igencsak integrált nemzetgazdaságában is hatalmas tagállami, illetve regionális bércsököltségek vannak, hát még

Európában. Ha ennek a mozzatárugóit valaki jobban meg akarja ismerni, beszéljessen el például Csányi Sándorral, vajon a romániai OTP-fiókok dolgozóinak miért fizetnek kevesebbet, mint a magyar munkatársaknak, de akár olyan legendás vállalkozóinkkal is el lehet beszélgetni, mint például Mészáros Lőrinc, hogy az ő cégében kizsákmányolt dolgozók miért is pont annyira kizsákmányoltak, mint kis hazánk bármely más oligarchájánál. Szerintem bátran észlelhetjük, hogy általában azokban az országokban magasabbak a munkajövedelmek, ahol az egy főre vetített nemzeti jövedelem, az a bizonyos híres GDP is magasabb. Természetesen sok múlik a helyi szakszervezetek élénkségén, a társadalmi szolidaritás adott színvonalán is, de összességében nem lehet attól elszakadni, hogy ez az egész téma egy igazi versenyképességi probléma, márpedig a versenyszabályokat emberek alakítják.

Amiről a képviselőtársaim már szóltak, a Magyar Szocialista Párt például a 2014-es európai parlamenti választási programjának az élére tette az úgynevezett európai minimálbér elérését, és nem is eredménytelenül, mert ma már egyre több EP-határozat tartalmazza ezt az elemet elérendő célként. Persze senki ne gondolja azt, hogy az európai minimálbér azt jelentené, hogy a magyar benzinkutas holnaptól ugyanannyit fog keresni, mint a luxemburgi, meg azt se persze, hogy ugyanannyit, mint a bolgár társa.

Az európai minimálbér - ismétlem - konkrétan annyit tesz, hogy az adott országban a minimálbér ne legyen kisebb, mint a helyi bruttó átlagkereset 60 százaléka. Magyarországon 2017 januárjában 273 800 forint volt a bruttó átlagkereset, ennek 60 százaléka 164 280 forint, ennyinek kellene lennie Magyarországon a minimálbérnek, ha európai minimálbérben gondolkodna a kormány.

Ehhez képest mennyi a minimálbér? 127 500 forint. Ez azt jelenti, hogy az úgynevezett európai minimálbérhez képest Magyarországon durván havi 40 ezer forint a lemaradás - ez a pillanatnyi állapot. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy Budapesten, igen, 100 ezer forinttal magasabb az átlagkereset, mint a szomszédosnak mondható Nógrád megyében. Szóval először ezeken kellene elmélázni, és nem ostobaságokat beszélni, meg úgy általában Brüsszélről hablatyolni.

Itt jegyzem meg, és nagy örömmel jeleztem be, hogy a holnapi nap során, pontosan a vidéki térségek leszakadását megakadályozandó, az Európai Parlamentben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az Európai Parlament, illetve az Európai Bizottság közös alakításában a kezdeményezésemre az európai smart villages programot indítjuk el. De vissza... *(Az elnök ismét csengtet.)* Köszönöm, frakciókeretre megyek. *(Derültség.)* Egyébként az Európai Parlamentben *(Az elnök ismét csengtet.)* megkérdeztem néhány nyugat-európai szélsőséges és radikális párt képviselőjét... *(Közbeszólások.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Az ideje letelt, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Gyöngyösi Márton: Azóta változott a házszabály!)*

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én Bánki Erik képviselőtársamat, illetve az államtitkár úr által elmondottakat alapvetően két dologgal egészíteném ki. Egyrészt a felszólalásomban szeretnék beszélni azokról az eredményekről, amelyeket a reálkeresetek növekedése terén értünk el, ért el a kormány eddig, illetve azokról a többéves bérmegállapodásokról, amelyeknek köszönhetően az állam alkalmazásában álló emberek, munkavállalók is egyre stabilabban élhetnek; értelemszerűen itt az életpályamodellekről is van szó.

(15.50)

A legfontosabb az, ami talán közhely is lehetne, hogy sikeres gazdaságpolitikát csak a gazdaság szereplőinek együttműködésére lehet alapítani. Még egyszer mondom, ez közhelyszerű, ennek ellenére csak a Fidesz-KDNP kormányzása alatt valósult ez meg, korábban nem. Láttuk is az eredményét. Én is szeretném arra fölhívni a figyelmet, hogy például 2002-ben, amikor a szocialisták kezdtek el kormányozni, akkor tökéletes példáját mutatták be annak, mi következik abból, ha nem együttműködésre építenek egy gazdaságpolitikát. Hiszen a szocialisták magas arányban bért 40 százalékkal, ezzel a költségvetést kibillentették stabil helyzetéből, éppen ezért a gazdasági válság már gyenge állapotában találta a magyar gazdaságot, és ennek következményeképpen tulajdonképpen 2009-ben, amikor a szocialisták egyhavi bért vettek el a munkavállalóktól, tulajdonképpen azt vették el, amit 2002-ben odaadtak.

Tehát ha nem együttműködésre épül egy gazdaságpolitika, akkor annak ez lesz az eredménye, felborul a költségvetés egyensúlya, a magyar emberek semmit nem jutnak előrébb, sőt még hátrébb jutnak, mert tulajdonképpen adtak is nekik bért, amit aztán utána hat évvel később elvettek tőlük, a gazdaságpolitika pedig semmilyen sikert nem tud fölmutatni. Sőt, a nyolcéves szocialista kormányzás szaldója a munkahelyek teremtésének összefüggésében az, hogy 200 ezer munkahely szűnt meg a nyolcéves kormányzásuk alatt. Ebből is látszik, hogy együttműködés nélkül nem lehet sikeres gazdaságpolitikát és sikeres foglalkoztatáspolitikát csinálni.

Éppen ezért volt fontos az, hogy tavaly novemberben megállapodott a kormány, pontosabban, ahogy Czomba képviselőtársam mondta, összehozta a megegyezést a kormány, segített abban, hogy a munkavállalók és a munkáltatók meg tudjanak

egyezni a következő két év minimálbér-emeléséről és garantált bérminimum-emeléséről.

Nézzük, hogy a novemberi megállapodás alapján milyen célokat kívántunk megvalósítani. Elsősorban általános, minden foglalkoztatottra kiterjedő járulékcsoökkentés a munkaerőköltségek mérséklésére. Másodsorban a vállalkozások adóterheinek csökkentése a versenyképességük fenntartása, illetve versenyképességük növelése érdekében. S nem utolsósorban a bérfelzárkózás támogatása a minimálbér és a garantált bérminimum jelentősebb mértékű emelésével. Úgy gondolom, mindhárom cél együttes megvalósulása fontos és elengedhetetlen kelléke annak, amit a magyar társadalom általános életszínvonalának javítása érdekében a kormány el szeretne érni.

A fentiek fényében röviden arról, hogy milyen eredmények vannak a bérnövekedés területén. 2017 januárjában a vonatkozó KSH-adatokból máris mutatkozik ennek a bérmegállapodásnak a hatása, hiszen a versenyszférában - még egyszer mondom: a versenyszférában - a bruttó és a nettó átlagkereset 9,1 százalékkal haladta meg az egy évvel ezelőtti, a közszférában pedig a versenyszektort is meghaladó mértékben, 12,2 százalékkal nőttek a bruttó és a nettó keresetek januárban. Az imponáló növekedés mellett azt is ki kell emelni, hogy az idén folytatódik a versenyszféra és a közszféra közötti bérrolló zárulása a közszférában megvalósuló béremelésekkel.

Emellett azt is fontos megemlíteni, hogy a rendszerváltoztatás óta soha nem volt ilyen magas a foglalkoztatottság és ilyen alacsony a munkanélküliség Magyarországon, mint jelenleg. A garantált bérminimum minimálbért és az átlagos bérnövekedést meghaladó növelése is az egyik sarkalatos pontja a hatéves megállapodásnak. Mindez azért fontos, mert hozzájárulhat a munkaerőhiány mérsékléséhez és a szakképzett munkaerő itthon tartásához is.

*(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Móring József Attila váltja fel.)*

2010-18 között a minimálbér bruttó összege 73 500 forintról 88 százalékkal, 138 ezer forintra, a garantált bérminimumé pedig a duplájára, sőt 102 százalékkal nőtt, 89 500 forintról 180 ezer forintra.

De nézzük meg mindezeket a gyermekvállalás szemszögéből is. Mivel a családok támogatását a polgári kormány az egyik legfontosabb ügyének tekinti, így ennek tekintetében is komoly fejleményeket láthatunk. A családi kedvezmény 2011. évi bevezetésének és 2014. évi kiterjesztésének köszönhetően az elmúlt hat évben a gyermeket nevelő munkavállalók körében a reálkeresetek növekedése lényegesen magasabb volt az átlagosnál, így egy gyermek esetében 22,4 százalékkal, két gyermek nevelése esetén 31,2 százalékkal, három gyermeknél már 51,2 százalékkal emelkedtek a családi munkavállalók reálkeresetei. Az idei évben már a minimál-

bér nettó összege két eltartott gyermek esetén is meghaladja a 100 ezer forintot, 2018-ban pedig ez már egy gyermek esetén is teljesülni fog.

Ha megengedik, most ejtenék néhány szót a közsférában hozott bérintézkedésekről, hiszen ez is kiemelt jelentőséggel bír a kormány programjában. Az egészségügyben 2012-ben és '13-ban két ütemben átlagosan 27 százalékkal növekedett a szakdolgozók és az orvosok fizetése. Ennek következtében 2011-hez képest 2019-ig összességében megkétszereződik mintegy 95 ezer egészségügyi dolgozó bére, ami jelentős lépés az egészségügy történetében. A szociális ágazatban 2014-15-ben 20 százalékot meghaladó, a bölcsődékben foglalkoztatott felsőfokú végzettséggel rendelkező gyermeknevelők 2016-ban 30 és 40 százalék közötti, 2017 elején a középfokú képesítéses béremelésről beszélhetünk. 2013-hoz képest 2018-ra tehát összességében 62 százalékkal, ezen belül a következő két évben mintegy harmadával növekszik az átlagbér a szociális ágazatban, mintegy 90 ezer főre kiterjedően.

Mindezek mellett a közsféra más területein is jelentős bérintézkedések történtek. 50 százalékos béremelésben részesült 2013-ban a bevezetett pedagóguséletpálya-modell alapján 175 ezer fő, a 2015. július 1-jétől indított életpályamodellek alapján a rendvédelemben és a honvédségnél összesen 90 ezer fő, illetve a NAV állományában 22 ezer fő. 25 százalékos béremelésben a felsőoktatásban dolgozók közül 20 ezer ember, az igazságügy területén dolgozók tekintetében pedig 16 ezer ember, valamint az állami tisztviselői életpálya elindításával összesen 35 ezer ember 2017 januárjától a megyei kormányhivatalokban 25 százalékos béremelésben részesült. De nem maradt ki a béremelésből a kulturális ágazat sem, valamint a közoktatásban a nevelő-oktató munkát segítőik köre sem, hiszen itt 50 ezer főnek 10-15 százalékkal emelkedett a bére.

Összességében ez azt jelenti, hogy a nemzetgazdaság egészében 2010-16 között, ha a családi adókedvezményt nem is nézzük, átlagosan 18 százalékkal, ha a családi adókedvezményt figyelembe vesszük, akkor majdnem 24 százalékkal nőttek a reálkeresetek. Tehát 2010-18 között a minimálberek 88 százalékkal nőnek 17 százalékos infláció mellett. Ezzel szemben, ha összehasonlítjuk a korábbi szocialista kormányzással, akkor azt látjuk, hogy az ő nyolc évükben a minimálbér bruttó összege 47 százalékkal növekedett, de mindez úgy, hogy abban az időszakban az infláció 51 százalékos volt, szemben a 2010-17 közötti 17 százalékkal. A minimálbér reálértéke 2002 és 2010 között szintén csak minimális mértékben nőtt, sőt a gyermeces munkavállalóké csökkent, mivel a szocialista kormány lényegében megszüntette egyik első intézkedésével a gyermekek után járó adókedvezményt.

Tehát a Fidesz-KDNP-kormány idejében a családi adókedvezménnyel együtt hat év alatt bekövetkezett reálkereset-növekedés 10 százalékponttal

meghaladja a 2002 és 2010 közötti nyolc évben sokkal kedvezőbb gazdasági feltételek között megvalósult 13 százalékos reálkereset-emelkedést.

(16.00)

Emellett a versenyszférában dolgozók átlagos reálkeresete 29 százalékkal, a közsférában dolgozóké 25 százalékkal nőtt a 2010 és '16 közötti hat évben, szemben a 2002 és 2010 közötti nyolc év alatt a versenyszférában megvalósult 18 százalékos, illetve a közsférában mindössze 7,7 százalékos reálnövekedéssel.

Ha már szóba került, néhány szót a magyar bérekről nemzetközi összehasonlításban is: 2010 óta a 15-64 év közötti népesség körében az Európai Unió országai közül Magyarországon nőtt a leggyorsabb ütemben, de a foglalkoztatás növekedését és a munkanélküliség csökkentését tekintve is az első négy ország között vagyunk a béremelkedések tekintetében. A foglalkoztatás gyors és drasztikus növekedését követően a megváltozott munkaerőpiaci helyzet lehetővé tette, hogy a kormány is hozzájáruljon a bérek európai átlaghoz való felzárkóztatásához.

A munkavállalói jövedelmek szempontjából a bérek vásárlóerő-paritáson történő mérése ad reális képet a különböző országok közötti összehasonlításához. Ha vásárlóerő-paritáson nézzük, akkor azt láthatjuk, hogy 2002 és 2010 között a visegrádi országok közül hazánk növelte a legkisebb mértékben a minimálbért, tehát a szocialista kormányzás alatt. Ez a trend fordult meg 2010-et követően, amikor is 2016-ig Lengyelországgal együtt voltunk éllovasok. A 2017. évi 15 százalékos növekedéssel pedig Magyarország egyedül az élre került, a 2010 óta bekövetkezett növekedést nézve.

Összességében tehát azt mondhatjuk, hogy az Európai Unió tagállamai közötti munkabérekülönbség csökkentése nyilvánvalóan célja a kormánynak, és ebben a tekintetben értünk is el eredményeket. Természetesen ezek az eredmények messze nem elegendőek, de az látszik, hogy jó úton indultunk el, és ezen az úton kell tovább haladnunk. De az is biztos, hogy a munkabérek csökkentését (*sic!*) tagállami hatáskörben kell hagyni, mert így lehet a leghatékonyabban kezelni azt. Szükség van arra, hogy a makrogazdasági és a fiskális politikára kifejtett hatásokat is figyelembe vegyük. A fenntartható gazdasági növekedés nemcsak az Európai Unió, hanem Magyarország jövőjét tekintve is nagyon fontos kérdés.

Az arányos gazdasági teljesítmény nélküli juttatások szintjének mesterséges emelése alááshatja sok tagállam, így Magyarország gazdasági stabilitását is. Éppen ezért mi ezt nem támogatjuk. A felzárkózási álláspontunk szerint a tisztességes verseny és a belső piachoz való egyenlő hozzáférés biztosítása teszi lehetővé. A béregyenlőség követelése, hiába mondják ezt a jobbkiosok, nem vezet egyenlő bérekhez. Hatásaként az új tagállamok vállalkozásai kiszorulnak a

belső piacról éppen azon egyszerű gazdasági mechanizmus alapján, amit Czomba Sándor képviselőtársam itt említett, hogy az itt lévő nemzetközi cégek lényegesen magasabb bért adnak a munkavállalóiknak, mint hazai társaik. Éppen ezért, ha bevezetnénk az egyenlő munkáért egyenlő bért elvét, az a legrosszabbul és leghátrányosabban a magyar kkv-szektorra érintené, őket tenné tönkre ez az intézkedés.

Ennek fényében tehát, a magyar álláspont szerint, az Unió nem írhat elő kötelezettséget bérezés tekintetében. A magyar bérek emelése, a más országokhoz viszonyított helyzetünk javítása miatt alapvető érdekünk, hogy a bérek meghatározása tekintetében nemzeti hatáskörben maradjon. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik István képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Vona Gábor képviselő úrnak.

VONA GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt európai parlamenti Képviselőtársaink! Szeretném azzal kezdeni, hogy mi is ennek a béruniós kezdeményezésnek a célja, mert úgy látszik, hogy félreértik egy picit, sőt nagyon. Van ez a becsípődés, mintha ennek a kezdeményezésnek az lenne a célja, hogy valamiféle adóharmonizációt érvényesítsünk az Európai Unión belül, vagy hogy az Európai Unió jelenlegi struktúráját fenntartva valami alamizsnát kérjünk Magyarországra és Kelet-Közép-Európa számára béremelés céljából.

De ez nem erről szól. Ezek szerint nem olvasták el alaposan a Jobbiknak ezzel kapcsolatos megnyilvánulásait, megszólalásait. Ez azért nagyon baj, mert így nem tud kialakulni érdemi vita. Ez pontosan arról szól, hogy az európai bérszakadékokat, ami a kelet-közép-európai országok és a nyugati országok között létrejött az elmúlt tizen-egynéhány éves uniós tagság ellenére, megszüntessük. Ez együtt kell járjon a régióban a versenyképesség erősödésével, együtt kell járjon az itteni vállalkozások megerősödésével, ennek pedig együtt kell járnia az egész Európai Unió megújulásával.

Tehát lényegében ez a javaslat egy új Európai Unióról szól, és amit önök itt mondanak, azok lényegében csak folyamatosan ürügyek, ellenérvek, hogy miért nem lehet. Arra szeretném a kormánypárti képviselőket kérni, hogy picit változtassanak ezen a szemponton, és próbálják meg azt a kérdést föltenni maguknak, ami általában előbbre viszi a világot, hogy hogyan lehet. Nagyon bízom önökben, hogy önök is szeretnék azt, ha az Európai Unió igazságos lenne, és az a fajta bérszakadék, amit, akármilyen politikával is próbálkozunk az elkövetkező években, nem fogunk tudni megszüntetni érdemben, mert ha megnézzük, nemcsak Magyarországot érinti, hanem az egész régiót.

Itt, a régióon belül vannak különbségek, és ezekkel azért érdemes szembesíteni saját magunkat. 2006 és 2015 között, ha megnézzük a kelet-közép-európai nettó átlagkereseteket, most nem a minimálbérről beszélünk, hanem a nettó átlagkeresetéről, akkor a régióban 60 százalékkal nőtt a nettó átlagkeresetek mértéke. Magyarország úgy járult hozzá ehhez a 60 százalékhhoz, hogy sereghajtóként itthon csak 16 százalék volt. Nekünk még a régiót tekintve is van lemaradásunk. De ez itt most pontosan arról szól, hogy a kelet-közép-európai béreket fölzárkóztassuk a nyugat-európai bérekhez.

Hogy ez így alakult, föltehető a kérdés, ki is a felelős. Van, aki szerint senki. Itt is lényegében olyan hozzászólásokat hallhattunk, mintha ez egy természetes dolog lenne, egy ilyen történelmi örökség, amit úgy sem tudunk leküzdni. Én ebben nem hiszek, mi ebben nem hiszünk. Mi azt valljuk, hogy itt Brüsszel is felelős, és sajnos felelősek az eddigi kormányaink, beleértve a jelenlegi kormányt is. Brüsszel felelős, mert csak imitálta a kohéziós politikát, imitálta a felzárkóztatást.

Ezzel kapcsolatban nemrégiben el is hangzott Günther Oettinger német biztos úrnak az egész Európai Unió számára őszödi beszédként aposztrofálható megszólalása. Ahol mit mondott? Azt mondta, nehogy elvegyük az uniós forrásokat, amiről mi állandóan mint valami messiásról szoktunk beszélni. Az, amit Németország befizet ebbe a kasszába, mondja ő, lényegében visszavándorol Németországba. Sőt, kimondja azt a tételmondatot, amiről beszélni kéne - és örülnék, ha ezt önök is elmondanák, mert látom, hogy Hollik képviselő úr végre bólogat, ez egy történelmi pillanat, ezt jelentsük ki -, azt mondta a német biztos, hogy gazdasági értelemben Németország nem nettó befizetője az Európai Uniónak, hanem nettó haszonélvezője, nettó kedvezményezettje. Érdemes volna visszaneézni a parlamenti jegyzőkönyveket, hogy hányszor tettük mi ezt szóvá, és mi volt az önök válasza, amikor ezt szóvá tettük.

A másik: nemcsak Brüsszel hibás, hanem hibásak a kormányok is. Hiszen akármit is mondanak itt a kormányzati propaganda tételmondatait felsorolva, azért a gazdaságpolitikát az elmúlt tizen-egynéhány évben önök is meg az elődeik is az olcsó munkaerőre építették. Orbán Viktor ezt ki is jelentette külföldi tárgyalásai során: jöjjenek ide, Magyarországra, mert itt olcsó a munkaerő, sőt még a munka törvénykönyve is rugalmas, vagyis úgy lehet bánni a munkavállalóval, ahogy nekik tetszik.

Miniszterelnök úr azt is elmondta Gyöngyösi Mártonnak már kétszer is az azonnali kérdések órájában, hogy nem támogatják a béruniós kezdeményezést. Pedig az a fajta bérszakadék, ami a régióban fennáll az Unió két része között, az elmúlt tíz év két legnagyobb nemzeti tragédiájának közvetlen oka volt. Az egyik a devizahitel-válság, amiért az emberek eladósodtak. Annak az volt az oka, hogy a saját bérükből nem tudták finanszírozni a kiadásait és az életüket. Ezt a problémát egyébként 2009-ben

már a Jobbik a felvételkori forintosítás megoldásával vezette volna ki. Ha ezt akkor megteszi a szocialista kormány, vagy 2010-ben önök, akkor nem lenne devizahitel-válság még mindig.

A másik ok, ami pedig szintén a bérek alacsony szintjéből adódik, az elvándorlás, amiről itt már nagyon sokat beszéltünk. Megmondom őszintén, engem nagyon zavar a miniszterelnök úrnak az a fajta cinikus hozzáállása ehhez a kérdéshez, hogy ez egy kalandvágó. Hát, kalandvágó ahhoz kell, hogy itt maradjunk, itthon próbáljon valaki boldogulni! A másik pedig, amikor a személyek szabad áramlásáról úgy beszélünk, mintha ez egy természetes folyamat volna, akkor érdemes volna azon elgondolkodni, tisztelt képviselőtársaim, hogy valóban létezik-e ez a nagy európai uniós árapelv, amit mi személyek szabad áramlásának hívunk, vagy valójában a személyek kényszerű áramlása zajlik.

Ha létezne az Európai Unión belül a személyek szabad áramlása, akkor bizonyára nemcsak magyar diplomásnak kellene mosogatnia Németországban, hanem, mivel a személyek szabadon áramlanak, egy német diplomás is jönne ide, és Magyarországon mosogatna; de nyilván ez utópisztikus. A helyzet az, hogy a személyek kényszerű módon áramlanak az Európai Unióban. És a mi béruniós kezdeményezésünk pontosan arról szól, hogy ezt az igazságtalanságot végre állítsuk meg. Ebben a cinkos csendben, halálos csendben kiabáljuk bele az Európai Unió vezetésének fülébe, hogy ez így nem fair, ez így nem igazságos, ez így nem egy szolidáris Európa.

(16.10)

Az Európai Unió alapító atyái nem így képzeltek el az Európai Uniót, ahol a Nyugat, a nyugati része, a magállamok kizsákmányolják a perifériát, és benne is tartják ebben az állapotban, mert amióta az Európai Unióhoz csatlakoztunk, a bérek közötti szakadék, a nyugat-európai és kelet-közép-európai bérek közötti szakadék egyáltalán nem csökkent. Tehát jól láthatóan itt rendszerhiba van, és ez a kezdeményezés ezt a rendszerhibát szeretné megszüntetni. Tisztában vagyunk az ellenérvekkel, a hazai kvv-k nehéz helyzetével, a multik erőfölényével, azzal, hogy ez egy komplex és nagyon lassan végrehajtható folyamat. Tisztában vagyunk ezekkel, ezeket önöknek nem kell elmondani, csak én azt szeretném megint kérni önöktől, hogy ne azt keressék, hogy hogyan nem lehet, hanem ha önök is szeretnék, hogy Magyarország és a kelet-közép-európai régió fölzárkózzon a nyugati bérek szintjéhez, akkor azt keressük közösen, hogy hogyan lehet.

Én azt hiszem, azt merem remélni, hogy akár önöknek is lehetnek ez ügyben jó ötleteik - akár, ne zárjuk ki ennek a lehetőségét -, de ha még csak a célt sem tűzzük ki, és a jelenlegi európai uniós vitákban ez a cél nem jelent meg, mindenféle szép elvek megjelentek, de a jelenlegi európai vitatérben, európai

uniós vitatérben ez nem kérdés, az, hogy a kelet-közép-európai béreket felzárkóztassuk, nem probléma, amíg ezt a célt nem tűztük ki, addig ne várjunk eredményt. Néma gyereknek anyja sem érti a szavát, és nekünk ebből elégünk van, és Magyarországnak is elege van. Nem akarunk még egy újabb hitelválságot, nem akarunk újabb elvándorlásokat, és ha nem akarunk, akkor a béreket fel kell zárkóztatni.

Hozzáteszem egyébként, hogy miközben nyolc ország fogott össze ennek a polgári kezdeményezésnek a keretében, nyolc kelet-közép-európai ország, azt is meg kell értetnünk az Európai Unió nyugati részével, hogy ez az ő érdekük is, hiszen ha ez nem változik meg, a kelet-közép-európai régió lényegében tönkremegy, elnéptelenedik, élehetlenné válik és ez egyébként az egész Európai Uniót, beleértve a nyugati részét is magával sodorhatja.

Miniszterelnök úr azt mondta, hogy nem támogatja ezt a kezdeményezést, pedig azt kellett volna neki mondania véleményem szerint, hogy minden vitánk, minden, néha szint alá süllyedő vitánk és kampányüzemmódunk ellenére kellenek dolgok, amikben egyetértünk és amiért közösen küzdünk. Sajnos, ő nem ezt mondta, ezzel is bizonyítva, hogy nem államférfi, hanem csak politikus.

Én arra kérem itt önöket ebben a vitában, hogy próbáljuk meg azt a hozzáállást megtalálni, hogy hogyan lehet ezért a nemes célért, amely fideszeseket, jobbikosokat, baloldaliakat, minden magyar embert egyaránt érint, hogyan lehet ezért közösen küzdeni, azért, hogy Magyarországon a magyar emberek ugyanazért a munkáért, amit Nyugaton végeznek az emberek, ugyanolyan bért kapjanak, mint amilyet Nyugaton kapnak. Erről szól ez a kezdeményezés, és én megmondom őszintén, nem értem, hogy ezt hogy nem lehet józan ésszel, tiszta szívvel és magyar szándékkal támogatni. Én erre kérem önöket, hogy gondolják át ezeket az érveket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vona Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak.

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Vona Gábor hosszan beszélt arról, hogy a Jobbik által kezdeményezett béruniós polgári kezdeményezésünknek valójában mi a célja, miért hívta életre a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom ezt a kezdeményezést nyolc közép-kelet-európai ország összefogásáért.

És hogy miről is szól valójában ez a kezdeményezés? Ez a kezdeményezés itt az önök által megfogalmazott tévhitekkel ellentétben nem arról szól, hogy bármilyen jogokat átadjunk Brüsszelnek, nem arról szól, hogy a magyar bérpolitikában vagy a magyar adópolitikában Brüsszelnek bármilyen beleszólást engedjünk. Arról szól ez a kezdeményezés, hogy hogyan tudnánk az európai uniós jogba, az alapok-

mányokba, az Európai Unió kohéziós politikájába belevinni azokat a szempontrendszereket, amelyek következtében végre, több mint tíz év után elindulhatna az a felzárkózás, amellyel az egész régió csatlakozott az Európai Unióhoz, és amelynek az illúzióját a politikai elit itt és más országokban is elhintette a lakosság körében.

Március 13-án alakult meg ez a polgári bizottság, március 20-án pedig eljuttattuk az Európai Bizottságnak azt a kezdeményezést, amelyben ennek a polgári kezdeményezésnek a célját, a tartalmát és az összes célkitűzését ismertettük, és várunk arra, hogy két hónap letelte után az Európai Bizottság meghozza a döntését, miután egymillió aláírás összegyűjtésével érvényt tudunk szerezni ennek a neszes célnak.

Miért választotta ezt az eszközt a Jobbik? Mert kétségtelenül fölmerülhet az a kérdés, hogy miért egy ilyen bonyolult és az európai uniós jog által szabályozott eszközt választott a Jobbik ennek a célnak az eléréséhez. Sajnos, nincs más eszköz a kezünkben, hiszen ellenzékéből itt a magyar parlamentben is többször megfogalmazhatjuk a kritikáinkat a különböző kormányok felzárkóztatási politikájával kapcsolatban, annak nincs foganatja. Arra gondoltunk, hogy Közép-Kelet-Európában minden egyes országot összefogva, amely hasonló problémákkal küzd, az európai uniós jogszabályokban bizonyos változtatásokat megpróbálunk eszközölni, ami a bérek és az életszínvonal felzárkóztatásához elvezethet bennünket. Azért is mondom ezt, tisztelt képviselőtársaim, mert 27 év után bebizonyosodott, hogy a magyar politikai elit nem érdekelt, a különböző kormányok nem érdekeltek a változtatásban.

Az elmúlt 27 évben arra épült a gazdaságpolitika, hogy miután megvalósították a teljes privatizációt, liberalizációt, a vámok leépítését, importliberalizációt valósítottak meg, cserébe egy illúziót adtak csak a magyar társadalomnak, hogy a felzárkóztatás az életszínvonalban és a bérekben valamikor megtörténhet, és ez teljes egészében elmaradt. Az alacsony adóknak, a milliárdos állami támogatásoknak, az alacsony munkabérekkel idecsábított multinacionális vállalatok megtelepedésének semmiféle kimutatható, gazdaságilag kimutatható eredménye nem volt a bérek és az életszínvonal felzárkóztatása tekintetében. És úgy tűnik, hogy önök továbbra sem akarnak paradigmaváltást végrehajtani a gazdaságban, még akkor sem, amikor ennek a politikának minden negatív következménye szemmel látható és kimutatható az elvándorlásban, az elszegényedésben és az eladósodásban.

Önök még mind a mai napig, Orbán Viktorral az élen, azzal kampányolnak külföldön, hogy Magyarországon olcsó, de jól képzett a munkabér (sic!), és azt mutatják meg a külföldi befektetőknek, hogy itt adófizetői pénzből is olyan infrastruktúrát teremtenek nekik, amelyet csak akarnak, és komfortossá teszik az ittlétüket, és milliárdokat költenek arra, hogy stratégiai szerződések keretében ezt a nagyvált

latali munkahelyteremtést megvalósítsák. Önök számára ez a prioritás, nem pedig az, hogy Magyarországon a kis- és középvállalkozások ezekből a milliárdokból gazdálkodva a béreket és Magyarországot felzárkóztassák a nyugat-európai bérszínvonalhoz.

A kohéziós politika sem volt sikeres. Nem a kelet-közép-európai országok érdekeit szolgálta és szolgálja, amint az Günther Oettinger beszédéből is teljesen nyilvánvalóvá vált, és amit mindannyian tudunk. De szomorúan láttuk azt, hogy önöknek ez minthogyha egyáltalán nem fájt volna, mintha észre sem vették volna ezt a nyilatkozatot. Ezt egyszer nem tették szóvá (*Hollik István: Hogyne tettük volna szóvá!*), holott ebből világbotránynak kellett volna lennie, hogy itt több mint tíz éve áztatják a magyar állampolgárokat, a magyar politikai elit együtt az európai uniós bürokráciával, azzal, hogy a kohéziós pénzekből itt egyfajta felzárkóztatás megtörténik, holott mindenki tudja, hogy ezekből a pénzekből a nettó befizető államoktól vásárolunk termékeket és szolgáltatásokat, és nem a mi érdekeinket szolgálja elsősorban, hanem a nettó befizető államokét.

Természetesen mi értjük az önök koncepcióját és stratégiáját. Önök ezt a kohéziós politikát arra használják föl, hogy itt Magyarországon látványberuházásokat valósítsanak meg választások előtt. Én elhiszem, hogy az ilyen nagy infrastrukturális fejlesztések jók arra, hogy önök helyi szinten vagy az országos politikában a választások előtt fényezzék magukat, és a következő választások előtt fölmutassanak valami érdemlegeset. Arra is jók ezek a pénzek, hogy saját maguknak klientúrát építsenek ki a saját haveri és a saját baráti körükből. Ez a korrupció melegágya, amihez önök a brüsszeli bürokráciával cinkosan összekacsintanak, és ennek egyetlenegy áldozata és vesztese van, a magyar nép és a magyar társadalom, hiszen a bérek leszakadásában ez megmutatkozik, és Magyarország elszegényedéséhez vezet.

Minden egyes olyan mutató, amelyik készült Magyarország versenyképességéről, termelékenységéről, azt mutatja, hogy Magyarország a termelékenység és a versenyképesség szintjén nemhogy globális szinten, de regionális szinten is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) teljesen leszakadt, teljes mértékben leszakadt. Ennek a felzárkóztatására, ennek a növelésére kellene koncentrálnia a magyar gazdaságpolitikának, csak ettől remélhető a bérek és az életszínvonal felzárkóztatása. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyöngyösi képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja is jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Ha jól értelmezem, elsőként megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak.

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Itt sorjázta a számok, röpködtek a számok a kormánypárti

felszólalók részéről, hogy ilyen 40-50 százalékok, mik fognak nőni majd pár év múlva; csak éppen ezek az ajánlatok nagyon hasonlítanak azokra, amiket az óriásplakátokon szoktunk bankok ajánlatában látni, amikor kisbetűvel van egy csillagozott kis sor, és oda van írva, hogy ezek az ajánlatok nem tekinthetők kötelező érvényű ajánlatoknak. Nagyjából ennyire is lehet ezeket komolyan venni, illetve elfelejtjük azokat a számokat, hogy bizony az elmúlt időszakban, 2010-ben nagyjából a környező országokkal egyenlő szinten voltak a magyar bérek, aztán közben most már 20-25 százalékkal lemaradunk.

(16.20)

Azt is el kell mondani, hogy nagyon sok szó esett a munkaerőpiaci helyzetről, hogyan változott a munkanélküliség, mennyi munkahely létesült. Azt elfelejtjük, hogy a számokban lehet, hogy jól állunk, de az nagyon fontos, hogy nemcsak a munkahely a fontos, és nemcsak az a fontos, hogy sok munkahely legyen, hanem az, hogy jó munkahelyek legyenek. Sajnos ki kell mondani, hogy az újonnan létesült munkahelyek egy nagy része alibimunkahely, de nem is várhatunk mást akkor, ha egy alibikormányzásról van szó, az alibimunkahelyeket tud hozni.

Nem akarok olyannak tűnni, mintha Móricka lennék, hogy mindenről ugyanaz jut eszembe, azonban azt hiszem, hogy ennél a témánál kulcskérdés a korrupciós helyzetről beszélni. Két dolog miatt: az egyik az, hogy a korrupcióból nagyon sok felmérés szerint évente 500-600 milliárd forint lenne megnyerhető, ha ez a korrupció csökkenthető lenne vagy csökkentenénk, vagy ha azt a kormány csökkenteni akarná, és bizony az az 500-600 milliárd forint elég lenne ahhoz, hogy mind az oktatásban, mind pedig az egészségügyben dolgozók bérét egyik napról a másikra megduplázzuk.

Nyilvánvalóan a munkabérek szintje az állami alkalmazotknál függ közvetlenül a korrupciótól, az ellopott pénz mértékétől; magáncégeknél, piaci cégeknél ez az összefüggés nem ilyen egyszerű, de nagyon jól kell érteni, különösen azért, mert nagyon sok köze van a korrupcióhoz. Ugyanis magáncégeknél a kormány igazán egy dolgot tehet - ez néhány-szor itt el is hangzott még kormányoldalról is helyesen -, azt teheti, hogy a kötelező minimálbérek emeli. Ezeket a minimálbéreket kiszámíthatóan és folyamatosan kell emelni, a cégeknek tudni kell azt, hogy milyen ütemben, hogyan fognak emelkedni ezek a bérek, de tudni kell, hogy egyértelműen emelkedni fognak. Ezekben az esetekben, ha a kötelező minimálbért megemeljük, akkor viszont sajnos elég egyértelmű belátni, hogy lesznek olyan cégek, amelyek ezeket a minimálbérek nem fogják tudni kifizetni.

Ma Magyarországon a multinacionális nemzetközi nagyvállalatoknál igenis nagyon komoly tartalékok vannak, tehát azok az emberek, akik ilyen cé-

geknel dolgoznak, várhatják azt és várható az, hogy emelkedni fog a bérük, azonban a kisvállalkozások - éppen azért, mivel a kormány nem melengeti őket a keblén, mint ahogy teszi azt a nemzetközi nagyvállalatokkal - nagyon nagy számát igenis nehéz helyzetbe hozná, ha jelentősen és hirtelen megemelnék a minimálbéreket.

Ezért kell egyrészt ezt fokozatosan és kiszámíthatóan megtenni, másrészt ezért kellene a korrupciót csökkenteni. Ugyanis akkor, ha a minimálbér növekedik, és nehéz helyzetbe kerülnek kisvállalkozások, egy normális országban ilyenkor az történik, hogy egy versenyhelyzet alakul ki, és azok a magánvállalkozások, azok a kis cégek, amelyek törekednek arra, hogy termelékenyebben dolgozzanak, jobban dolgozzanak, azok fognak megmaradni, és azok a cégek viszont, akik nem tudják a termelékenységet javítani, tönkre fognak menni. Ennek pedig az lesz a következménye, hogy munkanélküliség lesz. Viszont egy jól működő országban nem lopják el azokat a pénzeket, amelyek felnőttoktatásra valók lennének, egyáltalán a felnőttoktatást nem felejtik el.

Amikor ma a bérekről szólunk, eddig én nem hallottam, hogy bárki is azt a kulcsszót kimondta volna, hogy felnőttoktatás, márpedig ez ebből a szempontból az egyik legfontosabb tényező. Magyarország nagyon sok mutatóban áll az utolsó helyen az Európai Unióban, de az egyik legszomorúbb az, hogy felnőttoktatásban az utolsó helyen állunk. Magyarországon nem jön az szóba, ha egy ipar tönkremegy, mondjuk, egy taxis- vagy egy sofőripar veszélybe kerül azért, mert jönnek az önvezető autók, nem nagyon tud arra senki gondolni, hogy igenis lehetne átképezni embereket. Rengeteg pénzt kaptunk erre az Európai Uniótól, a legnagyobb részét elloptuk ilyen 200 ezer forint/óra díjért végzett alapfokú oktatásokért.

A másik összefüggés viszont az, hogy amikor nem egy normális társadalomban, hanem egy korrumpált társadalomban élünk, akkor nem azok a magáncégek fogják túlélni azt a kihívást, hogy neki több fizetést kell adni az embereknek, amelyek innoválnak, amelyek a termelékenységet növelik, amelyek jobban dolgoznak, szorgalmasabban dolgoznak, hanem azok a cégek fognak túlélni, amelyek belemennek a csínyekbe, belemennek a korrupcióba, belemennek abba, hogy mondjuk, indulnak egy nemzeti rugalmassági perben, és fölvesznek 15-20 millió forintot olyan áron, hogy majd ők ott megbíznak egy céget, hogy mélyinterjúkat végezzen és megnézze, hogy az adott munkavállalók szeretnének-e rugalmas munkaidőt vagy nem.

Nagyon sok ilyen alibipályázatról lehetne beszélni. Magyarországon a korrupció az, ami megakadályozza azt, hogy valóban növekedjen a termelékenység, korszerűsödjenek a cégek, korszerűsödjön a gazdaság. Csak egy olyan esetben lehet emelni a béreket, ha ez valóban megtörténik, és látni kell, hogy a korrupció az, ami ezt megakadályozza. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Szél Bernadett frakcióvezető asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ott kell kezdenem, hogy ez a vitanap nagyon is aktuális és fontos kérdéseket feszeget. Magyarországnak a legégetőbb problémája a bérválság okozta tömeges kivándorlás. Nem tud a Fidesz-KDNP arra egy normális magyarázatot adni, hogy ami számokat a Lehet Más a Politika kikért, azokkal kapcsolatban milyen megoldási javaslatok vannak a kormánypártoknak.

Az általunk kikért adatokból az látszik, hogy 2011-16 között kétszeresére nőtt azoknak a magyar gyermekeknek a száma, akik külföldön születtek. Ez azt jelenti, hogy évi 7 ezerről 14 ezerre nőtt ezen kisbaba száma. Ez azt jelenti, hogy 2010 óta 78 ezer kisbaba született külföldön, ami, szeretném hangsúlyozni, egy olyan szám, ami megközelíti a '11-es és a '13-as demográfiai adatokat, a hazai élve születés számát.

Tehát ez a kérdés pontosan azt mutatja, hogy most a problémák gyökerénél vagyunk, a legsúlyosabb kérdések, hogy hova tűnnek a magyar családok innen, Magyarországról, és miért kell ezeknek a magyar családoknak innen elmenni. Teljesen egyértelmű a válasz, hogy itt a bérekkel van a probléma. Ezek a családok azért mennek el Magyarországról, mert nem tudnak tisztos munkával annyi pénzt megkeresni, hogy magukat és a családjukat eltartsák.

Én nagyon sokszor mondtam önöknek, hogy hatalmas baj lesz ebből, már így is demográfiai krízis van ebben az országban. Mi a garancia arra, tisztelt államtitkár urak - akik itt vannak, mert még egy miniszter sem tisztelte meg a mai vitanapot a jelenlétével -, hogy ezek a gyerekek haza fognak jönni Magyarországra, és itt fognak tanulni, itt fognak dolgozni, itt fognak gyerekeket vállalni? Mondják meg, hogy mi lesz ezekkel a családokkal!

Azért azt szeretném kijelenteni, hogy a Jobbik politikai magatartását nem igazán tudom hova tenni. Egy kicsit a korábbi szlogenjük egyfajta parafrázisát tudnám itt idézni, hogy megmérték és kimondták, aztán majd ha új számok jönnek, akkor továbblépnek. Én megnéztem az önök 2014-es EP-programját, nem igazán találtam benne olyan lépéseket, amik arról szóltak volna, hogy önök itt a bérválságot fel akarják számolni, pedig a probléma nem most kezdődött. Sem a bérkülönbségek megszüntetéséről, sem ezzel kapcsolatos intézkedésekről nem tettek le semmit az asztalra a 2014-es EP-választások kapcsán.

Egyébként nekem az is egy érdekes történet, hogy itt ki kivel vitázik, mert ha arról beszélünk, hogy itt a nemzetállam szlogenjével akarják lebontani az Európai Uniót, akkor itt kettő párt is van a parlamentben, aki versenyt harsog egymással, az egyik a Fidesz, a másik pedig a Jobbik. Úgyhogy ilyen értelemben én nem tudom politikailag hova tenni, hogy

az egyik oldalról béruniót szeretnének, a másik oldalról meg igazából egyetértenek a Fidesszel egy csomó kérdésben. Tehát még egyszer kérdezem, itt most ki vitázik és kivel ebben a parlamenti vitában.

A másik kérdés, hogy ezt az egész történetet, ha egy béruniót akarunk, meg a bérválságot akarjuk megszüntetni, valahonnan finanszírozni is kell. Egyetlenegy párt sem és egyetlenegy képviselő sem, aki a magyar parlamentben egy jottányit is enged Putyinnak és az egész paksi bővítésnek, az nem szólhat egy szót sem arról, hogy a bérválságot kezelni tudja Magyarországon, mert aki 4000 milliárdot kihajít az ablakon, az mondja meg nekem, hogy mi-ből akarja itt finanszírozni a magyar bérek növelését.

Azt látom, hogy az elmúlt években az LMP sorra letette a javaslatait a bérválság felszámolásával kapcsolatban, és nekünk teljesen egyértelmű a diagnózisunk. Itt különböző képviselők voltak az előző ciklusban és most is itt vannak, különböző helyekre mutogattak, de alapvetően a magyar bérválságért a magyar kormány felelős.

(16.30)

A magyar kormánynak a felelőssége teljes mértékben megkerülhetetlen, nem lehet Brüsszelre mutogatni, nem lehet az Európai Unióra mutogatni.

(Szávay Istvánt a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)

Akik ezt a bérrendszert, ezt az adórendszert kitalálták és fenntartják, az a Fidesz, aki egyébként az MSZP-nek a gyakorlatát viszi tovább, mert 2010-ben, amikor átvették a stafétát, akkor önök azt ígérték, hogy itt nagy fordulat lesz, és a belföldi munkahelyteremtésre fognak koncentrálni, meg a hazai termelésre, ehhez képest ugyanazt csinálják, mint az önök szocialista elődei: fogják magukat, külföldről behozzák a működő tőkét, összeszerelő üzemeket gyártottak, a munka törvénykönyvét kiherélték, és lehet rossz bérekért dolgozni a különböző külföldi összeszerelő üzemekben Magyarországon - ez az, amit önök letettek az asztalra. És egyébként meg külön szégyennek tartom, hogy önök az a nagy családbarát kormány - és akkor még a KDNP is figyeljen ide egy picit (*Derültség a kormánypárti padsorokban*.) -, akik bevezették azt, hogy a háromévesnél fiatalabb gyermeket nevelő szülők kirúghatóvá váltak ebben az országban. A szocialistákban még volt anynyi, hogy ezeket az embereket védte, most már ők kirakhatók az utcára abban az esetben, ha visszamennek dolgozni - ezt a Fidesz-KDNP csinálta meg, ez az önök munka törvénykönyvének az egyik leggusztustalanabb intézkedése.

Most nézzük a tényeket, mert a tényekkel úgy általában nehéz vitatkozni! Az uniós csatlakozás óta eltelt 12 év. A visegrádi országok fogták magukat, és

elhúztak mellettünk a bérekben. Ma már nem arról beszélünk, hogy Németországhoz képest hol vagyunk a bérekben, meg Hollandiához meg Angliához, arról beszélünk, hogy a visegrádi négyek között Magyarország hogy áll a bérekben. És szeretném önökkel azt közölni, hogy iszonyatosan leszakadtunk, Magyarország gyakorlatilag még a saját versenycsoportjában, súlycsoportjában is hátul kullog.

Szeretném azt is leszögezni, hogy a 2004-es csatlakozás idején még a visegrádi országokhoz közelebb álló nettó átlagbérekkel rendelkezünk, később azonban ezek az országok elhúztak, sokkal nagyobb növekedést produkáltak. Mi azt látjuk, hogy 2010-ben, amikor a Fidesz átvette a kormányrudat, akkor 8-14 százalék volt körülbelül a lemaradásunk, a távolság azóta közel a kétszeresére nőtt. Tehát akkor, legyenek kedvesek, álljanak fel a szakminiszterek vagy szakállamtitkárok, és mondják meg, hogy ennek mi az oka, mert ezért nem a csehek a felelősek, meg a lengyelek, meg a szlovákok, meg nem Brüsszel, illetve nem is Vlagyimir Putyin, hanem önök felelősek, úgyhogy legyenek kedvesek, ezt magyarázzák meg!

A másik pedig az, hogy itt nagyon komoly problémákról beszélünk, a magyar béreket közel a négyeszeresére kellene ahhoz emelni, hogy elérjük az Európai Uniónak az átlagát. Ez azt jelenti, hogy ha a mostani növekedés megy tovább, amiről önök azt mondták, hogy nagyjából minden rendben van, az fél évszázad - tehát akkor most miről beszélnek önök itt? Mire való itt a Fidesz-KDNP-nek a hurráoptimizmusa? Fél évszázadot akarnak adni nekünk arra, hogy utolérjük az európai uniós béreket? Ezt felejtjük el nagyon gyorsan!

A harmadik pedig, hogy nem véletlen, hogy még Orbán Viktor 2010-ben hitet tett a többkulcsos adórendszer mellett, aztán kormányra került, és úgy, ahogy nagyon sok politikus az elmúlt 27 évben, totálisan az ellenkezőjét csinálta, és bevezette az egykulcsos adórendszert. Ezzel Magyarországon két és fél millió ember járt rosszul. Aztán jött a pótlékolás, meg jött a magyarázkodás meg az ellenzék, hogy mi adót akarunk emelni, meg a nagy mellébeszélés; a fenéket, nem erről van szó! Arról van szó, hogy önök kiszolgálták egy nagyon szűk csoportnak az érdekeit, az összes többi embernek meg azt mondták, hogy ti majd rosszul jártok, úgysem veszitek észre, meg majd kábítunk titeket mindenféle szöveggel. Ezt felejtsek el! Ezek az emberek pontosan tudják, hogy miért keresnek kevesebbet.

Szeretném azt is leszögezni, hogy az a fajta munkamegosztás, ami ebben az országban 27 éve megy, és folyamatosan semmi másról nem szól, mint hogy fogják magukat, és kedvező körülményeket teremtenek a multinacionális cégeknek, és a magyar kis- és középvállalkozásokkal meg egyáltalán nem foglalkoznak, az nem fog sokáig működni. A helyzet az, hogy hatalmas különbség van a külföldi és a belföldi vállalkozások között a termelékenységben, és ez az olló egyre nyílik. Ez azt jelenti, hogy nem az a helyzet, nem az volt, mint 2010-ben, hogy rossz volt

a helyzet, hanem önök alatt, a Fidesz-KDNP alatt ez még rosszabbá is vált. Én azt mondom, hogy egy multinál dolgozó egy év alatt 15 millió forint hozzáadott értéket termel, egy belföldi cég munkatársa 5 milliót sem, és ez azért van, mert ekkora versenyképességi különbség van a multik és a kkv-k között. Jól mutatja az önök legutóbbi gazdaságpolitikai intézkedése, az is a multiknak kedvezett: 10 százalékponttal csökkentették nekik az adót, a kis- és középvállalkozásoknak pedig 1-gyel.

Úgyhogy egyértelműen ki kell mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy megbukott itt az a gazdasági modell, amit a rendszerváltás óta használnak. '89 óta teljesen rossz úton jár Magyarország. Nem a multik összeszerelő üzemeire épített szerkezetet kell csinálni, hanem egy új gazdasági modellt, fenntartható újraiparosításra van szükség és helyi gazdaságfejlesztésre. Mit értek ez alatt? Villamosgyártás, trolibuszgyártás, buszgyártás, mezőgazdasáigépipar, élelmiszeripar, korszerű, fenntartható anyagokat gyártó építőipar, megújuló energia, a gyártókapacitásokat kell Magyarországon megteremteni, újrateemteni, és a helyi gazdaságfejlesztéssel a kis- és családi gazdaságok támogatásának kell előtérbe kerülni a nagybirtokkal szemben, biogazdálkodásra van szükség, szövetkezetekre van szükség. Ez az irány előre, az összes többi mellébeszélés.

És szeretném hangsúlyozni, hogy nem maradhat el a béreknek az alapos rendezése. 300 milliárdból meg lehetne oldani a közszférának a rendezését, önök nem csinálják meg. Meg lehetne csinálni azt, hogy az oktatásra rendes forrásokat adnak, ehhez képest önök egyetemeket zárattak be. *(Az elnök csenget.)* Mi 100 költségvetési forintból 20-at az oktatásra adnánk, mert annak a pénznek ott van a helye. Ezt csinálják! Amíg nem csinálják, addig legyenek kedvesek, ne is nyomjanak gombot *(Az elnök csenget.)*, mert csak kínos magyarázkodás az egész.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a független képviselők sorrendjének figyelembevételével közvetlenül felszólalásra jelentkezett európai parlamenti képviselő felszólalása következik. Tájékoztatom önöket, hogy a Jobbik képviselőcsoportja a részére megállapított időkeretből 4 percet átadott Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő úr számára, így a képviselő úr az egy független képviselőre jutó 1 perces felszólalási idővel együtt összesen - 4 meg 1 az 5 - 5 perces időkeretben szólalhat fel. Megadom a szót Balczó Zoltán európai uniós képviselő úrnak.

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyű-

lés! Itt a hárszabály csapdájába estünk, mert azt hiszem, az lenne az indokolt, hogy ha egy frakció egy vitanapot kezdeményez, akkor elsőként előterjesztőként ő szóljon, mert ebben az esetben talán részben elkerülhető lenne, amit Dömötör Csaba államtitkár úr rázaporoztatott a Jobbikra, hogy mit képzelt el, amiről természetesen szó sincs, hogy elképzelnénk. Nincs szó arról, hogy azt gondolnánk, hogy az Európai Unió fogja meghatározni, hogy egy országban mennyi legyen a bér vagy a minimálbér. Természetesen nemzeti hatáskörben marad mindez. De akkor egyáltalán mit akarunk? És azért ezt a vezérszónokai elmondták: igen, azon keresztül, hogy a kohéziós alapok megmaradjanak, sőt növekedjenek, és az Európai Unió teljesítse azokat a magasztos célokat, amelyeket hivatalosan megjelölt, és azoknak a pénzeknek a felhasználása célszerűen történjen meg ennek a régióknak az országaiban, jelentős mértékben lehetne közelíteni a béreket a nyugat-európaiakhoz viszonyítva.

Hadd idézzek abból, hogy vajon milyen módon igaz az az állításom, hogy e célok léteznek! Menjünk vissza az alapító atyák egyikéhez, Robert Schumant nagyon sokan idézik, ő azt mondta, hogy a kohézió, a koordináció, az összetartó erő és az összehangolt tevékenység jelenti Európa jövőjét. Nem volt célja, hogy egy államok feletti államot hozzon létre - érdekes módon, pedig hivatkoznak rá -, ő azt mondta: Európát nem lehet valamilyen közös szerkezet kialakításával integrálni, amit most Brüsszel akar, de kijelentette, hogy a fő cél a kohézió. Egyébként pedig ha idézem az Európai Uniónak az alapszerződéseit, sorra ott van a működéséről szóló szerződésben mindaz, hogy a cél a társadalmi, területi kohézió, a tagállamok közötti szolidaritás, a népek életkörülményeinek folyamatos javítása, a különbségek csökkentése, tehát mindarról van szó, amivel az eredmény, ami megvalósult, éppen szembement. Egyébként ez a 8 ország ennek akar érvényt szerezni. És miért van ez veszélyben?

Önök jól tudják, a kohéziós alapok ebben a költségvetési ciklusban 8,4 százalékkal csökkentek - ilyen még nem volt. Hát akkor hogyan várhatunk el felzárkóztatást? 2007 és '13 között az úgynevezett centrumországok és a periféria közötti szakadék növekedett. Néhány példa még, visszamegyek 2012-re, itt a parlamentben Pálincás József, amikor beszámolt a magyar tudomány helyzetéről, azt mondta, hogy a 12 bekerült új tagország a források 4,5 százalékát kapja, és 95,5 százalékot a 12-ek, mert egyetlen céljuk van: a tudományban, az innovációban az előnyüket megőrizni, szemben a bekerült tagországokkal.

(16.40)

Crețu asszony, a román régiós biztos ezelőtt pár héttel a brüsszeli Bizottság ülésén elmondta, nem kell megijedni, a fejlett országokat a kohéziós pénz-

ből ugyanúgy fogjuk támogatni, mint a gyengébben fejletteket. Természetesen nem várható el, hogy a fejlett országok ne kapjanak forrásokat, de pont a kohéziós összeg való arra, hogy a fejlett országokat támogassuk?

A római szerződés hatvanadik évfordulója, ünnepi pillanat, magasztos eszmék; egyetlen konkrétum hangzott el, hogy a kétsébséges Európa az, amit építeni akarunk. Hát, hol vannak itt azok a célok, amit ez a kezdeményezés számon akar kérni az Európai Unión? Az pedig, hogy a kormány elmondta, hogy milyen eredményeket mutatott fel, általában a dinamikáról szólt. Egy példát hadd mondjak: az egy főre jutó fogyasztás, tehát amit a GFK Hungária piackutató mér, az egy főre jutó vásárlóerő jelenleg 40,6 százaléka az átlagnak, messze előttünk van Szlovákia, Csehország és még Lengyelország is.

Tehát arra van szükség, hogy önök támogassák a kezdeményezést, hogy az Európai Unió vegye komolyan a céljait, ez a régió forrásokhoz jusson, azt pedig úgy használjuk fel, hogy valóban a munkabérek emelkedjenek, ne pedig a saját klientúra korrupciós pénzére használják fel. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balczó képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon röviden, még mielőtt vizonzás nélkül maradna néhány megjegyzés a vezérszónoki felszólalások után, szeretnék reagálni néhány gondolatra, és visszautalni a bevezető gondolataimra. Többek között mindhárom ellenzéki képviselőcsoportból elhangzott, hogy még a V4-ekhez képest is jelentős mértékben leszakadtunk. Én az Eurostat adatait használtam fel a bevezető gondolataim elmondásakor, de azért szeretném emlékeztetni, megismételve emlékeztetni önöket, hogy mit mondtam és mit mond - nem én, hanem - az Eurostat.

A magyar bérek nemzeti valutában és vásárlóerő-paritáson is lényegesen nagyobb mértékben emelkedtek 2010 óta, mint a külföldi munkavállalás szempontjából a magyarok számára fontos célországokban: Németországot, Ausztriát és az Egyesült Királyságot említettem. Európai uniós képviselő úr említette, hogy csak dinamikáról beszélünk. De hogyha a dinamika nagyobb, az azt jelenti, hogy a felzárkózás is folyamatban van, tehát csökken a különbség.

Néhány számot hadd mondjak: 2004-ben a nettó átlagkereset aránya, vásárlóerő-paritáson mutatott aránya Németországhoz képest 34 százalékos volt, az Egyesült Királysághoz képest 24,5 százalékos. 2016-17-re ez egy becslés adat, ugye, még nincs 2016-os adatunk, de nagyjából a 2016-ot már magunk mögött tudjuk, tehát lehet számítást végezni:

ez körülbelül 43-44 százalék között fog majd Németország esetében mutatkozni, ez azt jelenti, hogy 10 százalékpontnyi növekedést fog ez jelenteni. Az Egyesült Királyság 24,5 százalékos mutatójával szemben 2016-ban olyan 43-44 százalékot jelenthetünk ki. Ez azt jelenti, hogy majdnem 20 százalékpontnyi növekedést fog ez jelenteni.

Csehország, Szlovákia és Lengyelország - a V4-ekre reagálva - esetében, mindegyik ország tekintetében, hogyha 2015-16-ot nézzük, akkor az olló záródik, jelentős mértékben növekedett a vásárlóerő-paritáson a nettó átlagkeresetek százalékos arányában a mutató a javunkra, tehát a dinamika azt hozza, hogy a különbség, ha volt, akkor csökken. Ez azt jelenti egyébként, hogy egy állam esetében már jobbak vagyunk mi a számítások szerint; mondom, még nincsenek meg a pontos Eurostat-adatok, nem állnak rendelkezésünkre, de számításokat tudtunk végezni az alapján az elv alapján. Tehát egy esetben már rendben vagyunk, már elértük vagy meghaladjuk az ottani vásárlóerő-paritáson történő összehasonlítást, Szlovákia esetében, a két másik országhoz képest viszont jelentős mértékben megindult a felzárkózás.

Csak azért mondom ezt, nehogy valakinek a füleiben az maradjon meg, amit itt összevissza hivatkozva ellenzékiek kimondottan saját céljaikra használva, a különböző információkat próbálják elhitetni az emberekkel. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt nagyon sajnálom, hogy az LMP nem értette meg a kezdeményezésünket, mert az, hogy az MSZP és a Fidesz nem érti, akik benne voltak abban, hogy idejussunk, ez még valahol bizonyos szempontból érthető is, az LMP-től többet várnánk, illetve hogy mik az ő javaslatok.

Sajnos itt elhangzott az, hogy adóemeléstről és hatáskörátadásról beszél a Jobbik. Nem erről beszélünk. Arról beszélünk, hogy legalább a célok tekintetében tűzzük ki azt, hogy a bérfelzárkóztatás az Uniónak, Magyarországnak, a keleti régióknak fontos, mert jelen pillanatban ott tartunk, hogy ezek a célok nincsenek kitűzve. Hogyha a célban is vita van közöttünk, hogyha önök azt mondják, hogy nem kell bérfelzárkóztatás, az egy következő kérdés, de ameddig az Unió felé ezt nem teszi a kormány egyértelművé, illetőleg valójában ez nem jelenik meg az Uniónak a tevékenységében, addig tulajdonképpen mindenki elfogadja ezt az állapotot.

Ameddig azt láthatjuk, és bizonyítékunk nincsen rá, de elég sok helyi információ azért kiszivárog ahhoz, hogy amikor egy nagyobb cég Magyarországra jön, akkor elhangzik az, hogy a kormány megkérte

ilyen-olyan módon, nehogy túl magas béreket adjanak, hogy ott bizonyos béverseny alakuljon ki a régióban, ha ezek az információk egyre több helyről bejönnek, akkor az elgondolkodtató, hogy min is dolgozik a kormány, és azt is hozzátevé, hogy a multcégeknek hatalmas támogatásokat adnak, és ezáltal azt is láthattuk, hogy olyan cégek, amelyek megkapták ezt a támogatást, utána bezártak.

Na most, hogyha egy ilyen környezetben nem mondjuk ki azt, hogy igenis a bérfelzárkóztatás egy fontos dolog, és igenis az Uniónak kell ezzel foglalkoznia, akkor azt hiszem, hogy a lemaradás és amit a kormány a saját hatáskörében meg tud tenni minimális béremelkedésekkel, az soha nem fog odavezetni, hogy megközelítsük azt, ami az Uniónban, illetve annak a nyugati felén van *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és ameddig önök a célt nem ismerik el, addig ehhez hozzá is járulnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő kétperces hozzászóló Gúr Nándor jegyző úr, képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak hogy Cseresnyés Péter gondolatai ne hogy el tudjanak ülni, mármint azok, amelyek nem helytállóak; tíz éve egymillió új munkahelyről beszélt, szeretném jelezni, hogy ez messze nem egymillió új munkahely. 2009 teljes éve és 2016 teljes éve között a 15-74 éves korosztályon belül 599 ezer fős a különbség, de szeretném azt is hozzátenni, hogy ebből 180 ezer fős többletet mutat a 2009-16 közötti közfoglalkoztatási többlet. Ehhez illesztetten 120 ezer fős többletet mutat az, aki külföldön dolgozik és a magyar statisztikákban kerül nyilvántartásba, és durván 200 ezer fő azoknak a köre, akik diákfoglalkoztatásban vesznek részt és hét évvel ezelőtt nem voltak a foglalkoztatotti körbe besorolva, most meg be vannak sorolva. Ha ezt összeadja, ez egyszerűen 500 ezer főt jelent, magyarul: 99 ezer fővel tudnék az ön helyében elszámolni pozitív értelemben. Hát, ez hét év alatt nem túl sok, államtitkár úr, egy kedvező gazdasági környezetben.

A másik a munkanélkülieket érintően: önök, akit csak ki lehetett lökni a rendszerből, kilöttek mindenkit. Gyakorlatilag az a csökkenés, ami benne van a munkanélküliek regisztrációs számában, abból fakad, hogy külföldön dolgozik egy részük, másik részük meg a közfoglalkoztatásban, amely nem mindig tekinthető produktív munkatevékenységnek.

És a V4-ekhez képest is - hogy tiszta legyen - van leszakadás, öt éven keresztül kevesebb vásárlóerő-értékű pénzt kaptak például a minimálbéresek a kezükbe, és azt lehet mondani, hogy e vonatkozásban most a választás előtti utolsó esztendőben próbálják meg korrigálni a saját dolgaikat, próbálnak meg olyan helyzetet teremteni, minthogyha jobb lett volna nekik az elmúlt két ciklusban, az elmúlt hét-

nyolc esztendőben. Sajnos ez igaztalan. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces hozzászólásokat két soron kívüli államtitkári hozzászólás szakítja meg. Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

(16.50)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A ma délutáni politikai vitanapot jobbikos képviselőtársaink abból a célból kezdeményezték, hogy az Európai Unió tagállamai közötti munkabérekülönbségek felszámolásáról ejtsünk egymás között szót.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nekem személy szerint az a véleményem, hogy Magyarország gondjait, ha vannak, és Magyarország feladatait, amik vannak, mindenképpen Magyarországon kell megoldani. Személy szerint könnyebben beszélek az Európai Unióról, én nem szavaztam annak idején rájuk, tehát könnyedebb torokkal beszélek erről. Nem kell megmásítani saját szavaimat, mint másoknak a saját megítélésében. Úgyhogy ennek a témának a kapcsán is engedjék meg, hogy elsősorban ebből az aspektusból beszéljek, hogy a saját feladataink ránk várnak.

Azt, hogy e feladataink között a legelső a foglalkoztatottság, gondolom, az elhangzott másfél-két óra után nem kell külön taglalni. Itt képviselőtársaim nagy része bizonyára emlékszik rá, hogy a rendszerváltás utáni valamennyi felmérés, valamennyi közvélemény-kutatás, valamennyi, bármely párt részéről kezdeményezett választási előkészületi statisztika arról szólt, hogy az emberek messzemenően legjobban a munkanélküliségtől féltek. Másfél-két évtizeden keresztül az ország lakosságát az foglalkoztatta, attól tartott, hogy van-e munkája vagy nincs, és ha van munkája, azt elveszíti vagy nem. Tisztelt Képviselőtársaim! Én úgy gondolom, hogy ez a kérdés mára eldőlt. Ma már nem ez a problémánk. Más problémákat hányunk itt egymás szemére, nevezetesen azt, hogy a foglalkoztatásban a munkaerőhiányra milyen megoldásokat találjunk.

A másik kérdés az - és az is előjáróban felmerült -, hogy ebbe a közmunkát bele kell számítani vagy nem kell beszámítani, és a külföldön munkavégzőket figyelembe kell venni vagy nem. Tisztelt Képviselőtársaim! Aki az elmúlt 50-60 évben külföldön akart dolgozni, a rendszerváltás előtt annak disszidálni kellett. Ma már nem kell ehhez disszidálni, el lehet menni, és ha szükséges, vissza lehet jönni. Tudom, ezek elhíresült szavak, nem én mondom először, de meggyőződésem, hogy azon emberek nagy része - többnyire fiatalok -, akik az elmúlt években elmentek, vissza fognak jönni. Már jönnek visz-

sza, felismerik azt, hogy a világ nagy részén ők mindig idegenek lesznek, és az otthonuk, a hazájuk mindig Magyarország lesz. Úgyhogy kérem, hogy ezt a hitemet erősítsék, és ne gyengítsék azzal, hogy lemondanak erről a több százezer fiatalról. Ez a több százezer fiatal, nem mindegyik a megismerés miatti vágyért, hanem igen, egy jelentős része anyagi okokból elment, és ahogy az itthoni anyagi helyzet javulni fog és javul, azok haza fognak jönni.

A másik a közfoglalkoztatás. Ritkán szoktam itt hivatkozni rá, de képviselőtársaim jelentős részétől eltérően én életem jelentős részét Ózdon éltem le, ahol bizony a rendszerváltás előtti, alatti, utáni helyzet, a tömeges munkanélküliség elkeseredett lépésekre szorította az embereket. És ott, ahol az egyéni identitászavar tömegmértékűvé válik, mind a mai napig jól érzékelhető szituációk alakulnak ki, ennek a minden politikai következményeivel együtt, hiszen az elkeseredett emberek végső soron mindig a hangos és nem az igaz szóra hallgatnak. Ezt a XX. század történelmében megtanultuk.

De ezzel együtt úgy gondolom, hogy az ózdi szituációra is a közfoglalkoztatás vagy a közmunka - hasonlóan a korábbi ilyen gyakorlatokhoz - ad egy átmeneti megoldást. Hangsúlyozni szeretném, hogy átmenetit, és ad egy olyan lehetőséget, hogy azokra, akik alkalmasak, márpedig a közmunkában részt vevők túlnyomó többsége erre alkalmas, visszavezeti az embereket a munka világába. Esélyt ad nekik erre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Engedjék meg, hogy néhány szót viszont az elmúlt hónapokról is szóljak, nevezetesen arról, amikor azt mondom, hogy Magyarország feladatait nekünk kell megoldani, hogy a kormány az elmúlt hónapokban e feladatok egy részének megoldása felé milyen lépéseket tett. Azt, ami a versenyszférában történt, Cseresnyés államtitkár úr elmondta: '15 decemberében volt a versenyszférában egy megállapodás a munkaadók, a munkavállalók és a kormány részvételével. Ennek révén sor került a minimálbér és a legalacsonyabb szakmunkásbér emelésére, amely utóbbi természetesen az egész bértáblát megtolta felfelé.

A következő feladat az volt, hogy a versenyszféra béremelését észelve és látva, az állami szférában dolgozók, a közszférában dolgozók bérével kapcsolatos kérdéseket is napirendre tűzzük. Államtitkár úr erről is beszélt. Engedjék meg, hogy ennek egy momentumát, az ő hozzászólását kicsit kiegészítsem. Nevezetesen arra, amiről ma ritkán beszélünk - nem tudom, miért, kicsit talán szégyenlősen -, hogy 2010 óta Magyarországon munkabéke van. Magyarországon munkabéke van *(Dr. Szél Bernadett: Ellehetetlenítették a sztrájkotörvényt!)*, Magyarországot sem hangos sztrájkok, sem más egyéb társadalompolitikai indulatoktól fűtött, közbekiabálásokkal terhelt közélet nem zavarta meg.

Ez a munkabéke jelentős részben azzal is magyarázható, hogy a kormány, bármit is mondjanak rólunk bárkik, mindig nyitottan fordult a társadalmi

érdekegyeztetés felé, ezt tettük 2015 decemberében is, majd januárban is, amikor az állami vállalatoknál működő szakszervezetekkel és azok szövetségeivel leültünk, hogy hogy képzelik el akkor a jelen időszakot és az elkövetkezendő időszakot.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a tulajdonosjog-gyakorlása alá tartozó, kizárólag vagy többségében állami vállalatok kivétel nélkül mindegyikében írt a menedzsmentnek, hogy kezdjék meg a tárgyalásokat a szakszervezetekkel, és jelezzék, hogy a versenyszférában kötött megállapodásra tekintettel hogyan látják egy 2017. évi, és amit mi javasoltunk, esetleg egy hároméves bérmegállapodás lehetőségét. Erre ők javaslatot tettek, ezt a javaslatot egy hónap alatt a tárca összegezte. Ez több mint 250 vállalatra terjed ki. Ismétlem, hangsúlyozom, az NFM tulajdonosi jogkörébe közvetve vagy közvetlenül tartozó vállalatokra terjed ki. Ennek összesen egyébként 143 ezer dolgozója van. Közte a nagy közszolgáltató vállalatoknak, tehát a MÁV-nak, a vízeseknek, az energiaiparnak, a Volánoknak a dolgozói, de példaképpen idesorolom egyébként a sok ezer embert foglalkoztató rehabilitációs vállalatokat is. Ezeket mi összegeztük, és a vállalatokkal, valamint a szakszervezeti szövetségekkel folytatott tárgyalások alapján nyilvánvalóvá vált, hogy ezeknek a vállalatoknak egy része saját erőből nem tudja a hároméves bérmegállapodásban esetleg rá eső kötelezettségeket vállalni. A többi, ezeknek a száma pontosan 79 a 252-ből; a többi vállalat a saját gazdálkodásából és a kormány által korábban biztosított 5 százalékos járuléksökkentésből ezt a hároméves emelési igényt vállalni tudta. Nem mondtam eddig a számot, ezek a megállapodások végső soron átlagosan - és ezt hangsúlyozni szeretném, hogy átlagosan - három év alatt 30 százalékos béremelést tettek és tesznek lehetővé, amelyből az első évre zömmel 13 százalék, '18-ra, tehát a következő évre zömmel 12 százalék, és '19-re, a harmadik évre a maradék 5 százalék jut.

(17.00)

Hangsúlyozom, hogy ez átlagos. Vannak olyan vállalatok, gondolok például a postára, ahol az átlagnál alacsonyabb jövedelmek voltak, ott magasabb növelés volt, 33 vagy 34 százalékos növekedésben állapotok meg, ahol pedig egy magasabb, relatíve magasabb bérszínvonal volt, ott pedig ez 30 százaléknál valamennyivel alacsonyabb.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy ez a rendszerváltás óta példátlan társadalmi megállapodás biztosítja továbbra is az elkövetkezendő években a társadalom számára meghatározó jelentőségű szolgáltatásokat végző közszolgáltató vállalata-

toknál a munkabékét, biztosítja azt, hogy ezek a vállalatok egyébként a vállalatoként eltérő belső megállapodások alapján a legalacsonyabb jövedelműek bérvizonyait, a fiatal pályakezdők bérvizonyait, a hiányszakmában hiányzó szakemberek pótlását elő tudja segíteni úgy, hogy összességében az egész jövedelem-színvonalat több mint 140 ezer dolgozó - kérem szépen, vegyék figyelembe, hogy ez ennyi család, tehát 400-500 ezer embert jelent - jövedelmi viszonyait az elkövetkezendő három évben garantáltan, egyenletesen és előre kiszámítható módon növelje.

Úgy gondolom, hogy ez a megoldás a magyarországi jövedelmi viszonyok rendezésére. Ez a megoldás a magyar gazdaság munkaerőpótlásának biztosítására, és tudom, hogy ellenzéki képviselőtársaim nem szívesen hallják, de ez a társadalmi béke fenntartásának is fontos eszköze. Köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm, elnök úr, a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a kétpercesek közötti államtitkári reagálásokat. Cseresnyés Péter államtitkár úr következik, parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértem megint szót, hogy ne maradjon olyan a fülemben, aminek nem kell ott maradni. Az egyik MSZP-s képviselő próbálta visszazámolva bebizonyítani azt, hogy tulajdonképpen nem is nőtt a foglalkoztatás, csak statisztikai hókuszpókusszal sikerült azt elérnünk.

Szeretném neki felhívni a figyelmét, hogy a 2010-es kormányváltás idején valamivel több mint 70 ezer közfoglalkoztatott volt már amúgy is, ez nőtt meg 210-220 ezer főre. Ez azt jelenti, hogy nem 180 ezer fő - ahogy ő mondja - a plusznövekmény, matematikában nem voltam túl jó, de talán ha 220-ból kivonunk 70-et, akkor kijön a durván 150 ezer fős növekmény, ami egyébként, ahogy Fónagy államtitkár úr beszédében is elhangzott, óriási lehetőséget adott arra, hogy a munkaerőpiaci igényt ki tudjuk elégíteni az elsődleges munkaerőpiacon elhelyezkedők támogatásával és segítségével, hogy nem zökkennek ki a mindennapos rendszeresség világából, a mindennapos munka világából.

Egy másik dolgot is szeretnék mondani: már többször elmondtam ez a képviselő úr, aki az előbb felszólalt, hogy azért van ez a statisztikai javítás, mert beszámítjuk a diákmunkát a foglalkoztatottak közé. Tisztelt Képviselőtársaim! 2015-ben, az önkormányzatok idején is beszámították ezt. Tehát ne próbálja félrevezetni se a parlamentet, se azokat az embereket, akik nézik ezt a közvetítést, nézik a mai vitát. Az lenne a kérésem, hogy tényleg korrekt legyen a vita.

Ha van előremutató javaslatuk, ha olyat tudnak mondani kritikaként, amit érdemes megfogadni és biztos, hogy van ilyen, akkor tegyék, de ne pufogtas-

sanak frázisokat, és ne vezessék félre az embereket. Legfőképpen ez lenne a kérésem. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Vargha Tamás államtitkár úr következik, parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hollik István képviselőtársam vezérszónoki felszólalásában már utalt a honvédelmi és rendvédelmi ágazatban megvalósult illetményemelésre és az életpályák megalkotására, de mielőtt részleteiben beszélünk arról, hogy mi mindent tettünk a magyar honvédek életkörülményeinek javítása, illetményének emelése és rendezése érdekében, azért azt gondolom, hogy nem árt néhány szót váltanunk arról, hogy mi minden történt vagy nem történt a 2010 előtti kormányok alatt és idején.

Ha visszaemlékszünk, 2002-ben volt utoljára jelentős illetményemelés a Magyar Honvédség honvédei részére, és ha visszaemlékszünk, akkor ez az első Orbán-kormány idején történt, és 2015 második feléig nem is történt semmi. Ami viszont történt 2002 és 2010 között, az a Magyar Honvédség képességeinek leépítése volt: kulcsfontosságú képességek tűntek el 2002-2010 között, fegyvernemi kultúrák tűntek el, a szakemberekkel, a tudással és a technikai eszközökkel együtt. Ha tehát azt nézzük és arról beszélünk, hogy mit kellett tennünk 2010 után, akkor ezt is figyelembe kell venni.

És hogy miért 2015 második fele az első fontos dátum? Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian emlékszünk, 2010-ben és a 2010-et követő években a magyar kormányoknak és mindannyiuknak - és szeretném hangsúlyozni, hogy amit tettünk, nem a magyar kormány teljesítménye egyedül, hanem Magyarország polgárainak közös érdeme és teljesítménye - arra volt erőnk, hogy egy csódközeli helyzetből újra működő pályára állítsuk ezt az országot; és 2015 második felében kezdődött az az illetményemelés, amely most sem ért véget. Akkor 30 százalékkal és azóta, 2016 januárjában és 2017 januárjában újabb 5-5 százalékkal emelkedett a honvédek illetménye, és az folytatódni fog 2018-19-ben is.

Nagyon fontos, hogy odafigyeljünk a katonáinkra, hiszen ma is fontos és Magyarország biztonsága szempontjából nélkülözhetetlen és megbecsülendő szolgálatot végeznek a magyar határon, hogy a légénységi állomány illetményére odafigyeljünk, ezért 2016 második felében, akkor még munkaerőpiaci pótlékként 10 százalékkal emelkedett a légénységi állományú katonák illetménye. Nagyon fontos megemlíteni, hogy ez 2017-ben, az idei esztendőben beépült az illetményükbe, és nem pótlékként kapják, mert nagyon fontos számukra, és szeretnénk, hogy az iskolai végzettség megszerzésével a jelenlegi légénységi állományból kerüljenek ki az altiszti kar jövőbeni katonái.

2016-ban megkezdődött a honvédelmi költségvetés tudatos emelése: minden esztendőben a GDP-arány 0,1 százalékaival emelkedik a magyar honvédelmi költségvetés, amely biztosítja egyrészt a katonák megbecsülését, az illetményük emelését, másrészt a munka- és életkörülmények javítását, ennek érdekében megkezdődött a Magyar Honvédség fejlesztése. A Zrínyi 2026 keretében egy honvédelmi és haderőfejlesztési program kezdődik, amely tizenegy év keretében egy ütőképes, erős Magyar Honvédséget hozhat létre.

Nagyon fontos, hogy nem engedjük el azoknak a katonáknak a kezét sem, akik a hazát szolgálva, a hivatásuknak élve, önhibájukon kívül, betegség vagy baleset miatt szolgálatra egészségügyileg alkalmatlanná válnak, a honvédelmi egészségkárosodási ellátás rendszere biztos jövőképet nyújt az ő számukra is. Korábbi jövedelmük pótlására keresetkiegészítést tartalmaz, és akkor is biztosítja a továbbfoglalkoztatás lehetőségét, ha egészségkárosodás érte a katonát. Ha továbbfoglalkoztatás az egészségi állapota miatt mégsem lehetséges, a rendszer egészségkárosodási járadékot tartalmaz számukra, amely elérheti a korábbi rendszeres illetmény 65-100 százalékát is a szolgálati időtől függően.

Ez tehát, amit közösen, együtt, Magyarország polgáraival együtt tettünk, és a munkát Magyarország polgáraival együtt, közös erőfeszítéseinkkel folytatni fogjuk az elkövetkező években is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most visszatérünk a kettőperces felszólalásokhoz, és Szél Bernadett frakcióvezető asszonynak adok szót. Parancsoljon!

(17.10)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nekem az az érzésem, hogy itt mintha kettő mozit néznénk. Szeretném leszögezni, egyáltalán nem érdekel, hogy a Fidesz-KDNP 2017-ben mit gondol a szocialisták nyolcéves kormányzásáról. Nem érdekel! Ezt megbeszéltük már jóval korábban. A magyar emberek kinyilvánították az akaratukat. Engem most az érdekelne, hogy a témával kapcsolatban a Fidesznek milyen javaslatai vannak, de hát nincsenek.

Komolyan mondom, a V4-es vitát én szeretném lezárni azzal, tisztelt Cseresnyés államtitkár úr, hogy Magyarországon az átlagbér 52 százalékkal nőtt, a lengyeleknél kétszeresére nőtt, a csehekénél 80 százalékkal nőtt. Le vagyunk maradva, mint a borraláló, tisztelt államtitkár úr. Nem értem, hogy mit mond. Ne Eurostat-adatokat mondjon nekem, nézzen körbe és mondja a valóságot!

Fónagy államtitkár úr, az állami vállalatokra annyira ne hivatkozzunk már! Van olyan állami vállalat, ahol negyvenszeres különbség van a főnök meg

a beosztott béremelése között. Negyvenszer annyit ér önöknek a főnök, mint a beosztott. A világ nem látott még ilyet! A Fidesznek meg ez a munkabéke című, nem is tudom, milyen kijelentése, ettől meg a háta mon feláll a szőr, merthogy itt arról van szó, hogy akkor most nyújtsanak be, legyenek kedvesek, egy új sztrájk törvényt, amelyben odaadják a sztrájk lehetőségét a magyar dolgozóknak, merthogy most olyan van, amivel nem tudnak sztrájkolni.

Miről beszélnek? Kihérítették a sztrájk törvényt, és utána bejönnek ide és azt mondják, hogy munkabéke van. A Jobbiknak pedig azt tudom mondani, hogy az LMP soha nem lesz nyitott a populizmusra. Értelmes javaslatokról tudunk tárgyalni. Szeretném, ha a kormánypártok végre letennék a javaslatot az asztalra, mert pillanatnyilag nem tudom, ők miről beszélnek, nem értem, miről folyik ez a vita a kormánypártok részéről - leginkább semmiről, nekem úgy tűnik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető aszszony. Gyöngyösi Márton képviselő úrnak jelzem, hogy ebben a körben nem tudok lehetőséget adni, de a következőben, ha fenntartja a jelentkezését, akkor természetesen. *(Gyöngyösi Márton: Várok türelemmel, itt vagyok.)* Hollik István következik, kettő perc.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Néhány kérdésem lenne a jobbikos képviselőtársaimhoz, hiszen azt látom, hogy az a javaslat, amit ők elének benyújtottak, számos logikai bukfcencet tartalmaz, hogy ne mondjam, politikailag nonszensz. Mondtak két állítást, amivel egyébként én magam sem vitatkozom. Az egyik állításuk úgy szólt, hogy Nyugat-Európának, tehát a magországoknak az az érdeke, hogy Közép-Kelet-Európában alacsonyak legyenek a bérek.

Ezzel nem vitatkozom, egyetértek önökkel, még akkor is, ha egyébként, hála istennek, 2010 óta Magyarországon ezt az érdeküket nem tudták érvényesíteni, de ebben egyetértek önökkel; ahogy abban is egyetértek önökkel, amikor azt mondták, hogy Günther Oettinger nyilatkozata is azt bizonyítja, hogy a nyugat-európai országok arra használják az Európai Uniót, hogy saját gazdasági érdekeiket érvényesítsék. Egyetértek ebben is önökkel.

Éppen ezért kérdezem önöket, hogy hogyan gondolják azt, hogy most odamegyünk az Európai Unióhoz, Vona Gábor odamegy csillogó szemmel és azt mondja, hogy legyetek már szívesek, nyugat-európai országok megoldani a mi problémánkat is. Hogyan? És a nyugat-európai országok majd erre azt fogják mondani, hogy persze, nekünk semmi gondunk nincsen, éppen mindegyik fővárosban terrorcselekmények vannak, de nem baj, adunk nektek a mienkből is. Hát hogyan gondolják ezt?! Másként kérdezem: hogyan várhatjuk el, igazságos-e önök szerint az, hogy a nyugat-európai országok oldják meg a mi problémánkat? Úgy gondolom, hogy ez nem igazságos.

Éppen ezért szeretném azt mondani önöknek, hogy bízzanak magukban, bízzanak Magyarországon. Azt láthatjuk, hogy a magyar emberek eredményeként egy jó kormányzati politikával társulva fontos eredményeket értek el az elmúlt hét évben. Az államtitkár úr által mondott számok is egyértelműen azt mutatták, hogy tudtunk faragni a hátrányunkból. Nem azt mondjuk, hogy nincsen már, de tudtunk faragni. Azt gondolom, a saját dolgaink intézése a saját kezünkben van a legjobb helyen, nem az európai uniós nyugati országok kezében van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A rendes felszólalások köre következik. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Vinnai Győző képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt néhány tényre én is felhívnám a figyelmet, hadd mondjam azt, amit Hollik István mondott, hogy saját magunk tudjuk csak a saját problémáinkat megoldani. Igaz, és tulajdonképpen 2010 óta működik Magyarországon egy gazdaságpolitika, amely sikeres, mondhatnám azt is, hogy a magyar modell működik, és úgy látszik, hogy az ellenzéknek savanyú a szőlő, mert tartunk - ahogy államtitkár úr mondta az expozéjában - egy munkaalapú társadalom felé *(Dr. Józsa István: Rabszolgaság!)*, egy munkaalapú társadalom építése folyik, javultak a foglalkoztatottsági mutatók. Lehet persze ezen vitatkozni, hogy hogyan számolunk, de Cseresnyés Péter államtitkár úr elmondta, hogy mennyi az a szám, ha 220 ezerből 70 ezret kivonunk, akkor 150 ezer marad. Lehet ezen vitatkozni, hogy 600 ezer, 650 ezer, vagy 700 ezer, de tulajdonképpen időarányosan jól állunk. De nincs kész még ez az ország, nincs kész még ez a gazdaságpolitika. *(Dr. Józsa István: Hát, eléggé kész van!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Mitől is függ a bérek emelése egy piacgazdaságban? Szeretném elmondani, hogy egy piacgazdaságban a bérek emelése nem attól függ, amit a Jobbik mond, hogy akarat kérdése, hogy a béreket felemelje az Európai Unió, és a bérunió, a bérkiegyenlítődes megteremtődjön. Nem! A gazdasági lehetőségektől, a gazdasági teljesítménytől függ a bérek emelkedése, és a béreket alapvetően a piaci szereplők, a vállalkozások, illetve a munkavállalók és a munkaadók megállapodása vagy alkuja határozza meg.

Ezért fontos az, amit a kormány tett, hogy egy hatéves megállapodást kötött. Tehát a munkaadók és a munkavállalók is egyetértettek azzal, hogy a minimálbér jelentősen emelkedjen, illetve a garantált bérminimum, és ennek emelése következtében ellentétként járulékcsoökkentés és adócsökkentés következik be.

Nem tudom, ma még talán nem hangzott el az, hogy a magyarországi társasági adó Európában az

egyik legalacsonyabb, 9 százalékos. Ez egy számjeggyű, a társasági adó, ugye? (Dr. Szél Bernadett közbeszól.) Majd ha szót kap, kedves képviselőtársam, akkor ezt elmondhatja. (Dr. Szél Bernadett: Köszönöm.) De én pedig elmondom azt, hogy 2010 és 2018 között, mert ez egy kétéves, illetve hatéves megállapodás, a minimálbér 73 500 forintról 138 ezer forintra fog emelkedni, ez 88 százalékos emelkedés (Dr. Józsa István: Plusz áfa!), míg a szakmunkás-minimálbér pedig 102 százalékkal (Dr. Józsa István: Plusz áfa!), igen, ezek a számok, ezek a tények, 89 500-ról - ennyi volt, kedves Józsa képviselő úr, 2010-ben - 180 500-ra fog emelkedni (Dr. Józsa István: Nettóban!), és nyolc év alatt mindösszesen egy prognosztizált 17 százalékos inflációval. Sőt, még azt is hozzáteszem, hogy a minimálbér nettó összege 2011-től függ az eltartottak számától is, tehát a családi adókedvezmény is kiterjed rá, és tulajdonképpen ha három vagy több gyermeket nevelnek, akkor a bruttó összeg a nettónak felel meg, gyakorlatilag a bruttó fizetését majdnem megkapja. (Dr. Józsa István: 110 ezer forint három embernek! - Zaj. - Az elnök csenget.) Így van.

Tisztelettel szeretném azt is jelezni a tisztelt Háznak, hogy a foglalkoztatás gyors és drasztikus növekedését követően megváltozott ma Magyarországon a munkaerőpiaci helyzet. Most tényleg nem a munkanélküliségről beszélünk, hanem inkább a munkaerőhiányról és arról, hogy a kormány hogyan tud hozzájárulni a bérek európai átlaghoz való felzárkóztatásához; valójában említettem, hogy a munkaerőköltségek csökkentésével, a vállalkozók adóterheinek csökkentésével és a bérek emelésével.

Nézzük azt, hogy ez a bérunió hogyan valósítható meg! A Jobbik érvrendszere mit tartalmaz? Talán a célban, én is azt mondom, egyet tudunk érteni, hogy a béreket fel kell zárkóztatni, egy olyan dinamikának kell lenni, hogy a nyugat-európai országok béremelését meghaladóan kell felzárkóztatni, és így nemzetközi összehasonlításban is vásárlóerő-paritáson javulhat a magyar munkabér helyzete. De a béregyenlőség megcélzása a szocializmus egyenlőségre vonatkozó kísérletét idézi föl. Történelmileg tudom mondani, hogy ez sohasem sikerült. Sohasem sikerült, mert nem működőképes egy erre alapozott rendszer. Megfelelő gazdasági alapok nélkül a bérek felfelé történő kiegyenlítése súlyos gazdasági hátránnyal járna.

(17.20)

Emlétek néhányat. A versenyképesség drasztikusan romlana, munkahelyek százezrei kerülnének veszélybe, és adót is kellene emelni. Mi ezt nem akarjuk! Mi ilyen kalandorpolitikához nem adjuk a nevéinket. Úgy látszik, a Jobbiknak semmi sem drága.

Az adócsökkentés és a béremelés a szociális partnerekkel kötött megállapodástól függ. Ezt a kormány megkötötte hat évre. Elmentünk a falig a

béremelésekben, és tulajdonképpen a vállalatok, a vállalkozások számára is elfogadható volt.

Sok szó esett ma arról, hogy nem engedjük át a bérek kérdését uniós szintre, ennek nemzeti hatáskörben kell maradni. Természetesen a termelékenységnek is javulni kell, a versenyképességet is javítani kell, és az uniós forrásokat ebből a célból is fölhasználjuk. Nem tudom, olyan kerekén néz rám Gyöngyösi Márton képviselő úr, kerekre nyílt szemekkel. Az uniós források 60 százalékát gazdaságfejlesztésre szeretné ez a kormány fordítani. (Dúró Dóra: És kinek a gazdaságát fejlesztitek? Mészáros Lőrinc gazdaságát!)

Befejezésül engedjék meg nekem, ha már a jobbikosok ilyen hitetlenek, hogy néhány szót szóljak Tiszavasváriáról is, mivel az a választókerületemben található Nyugat-Szabolcs megyében, csakúgy, mint Nyíregyháza egy része is. Elmondanám, hogy a Jobbik munkát sem képes adni a saját településein. Tiszavasváriban az országos átlag duplája a munkanélküliség, 8,9 százalékos. De úgy tudom, Ózdon sem sokkal jobb a helyzet. A jobbikosok által nagyon erőteljesen idézőjelbe teendő „mintavárosnak” nevezett Tiszavasvári költségvetésében szó szerint ez olvasható: „A személyi juttatásoknál tárgyévben a közalkalmazottak és a köztisztviselők esetében általános bérfelzárkóztatásra nem kerül sor.” A jobbikos Fülöp Erik nem emelte a béreket. Illetve, bocsánat, rosszul fogalmazok, mert az alpolgármester bérét, fizetését a harmadával emelte. Vagyis a közalkalmazottaknak, köztisztviselőknek egy fillér béremelést sem adtak, de a saját fizetésüket a harmadával megemelték. Hát ez mindennél többet mond.

De hogy Tiszavasváriról mondjak még valamit, ha már a választókerületemben van. Ez egy 14 ezres kisváros, nincsenek új munkahelyek, nőtt az elvándorlás - el kell jönni, meg kell nézni -, nőtt az eladó házak száma, nem a fejlődés jellemzi, hanem a lecsúszás. Mi azért szeretnénk dolgozni, hogy ez megváltozzon, és azok a mutatók, amelyek mondjuk, Nyíregyháza és környékén 4 százalékos munkanélküliséget mutatnak... (Közbeszólások.) Tudják, a Lego a tiszavasvári útra tette a telepét... (Egyed Zsolt: A saját politikájáról beszéljen!) Saját politikájáról? (Közbeszólások. - Az elnök csenget.)

Tisztelettel összegzésként azt szeretném mondani, hogy ma a magyar gazdasági modell működik, a magyar gazdaságpolitika sikeres, a foglalkoztatottság mutatói jók, és megkezdődött a bérfelzárkóztatás Európa fejlett országaihoz. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában nagyon sok minden

elhangzott. Én egy olyan aspektust szeretnék a figyelmükbe ajánlani, amiről eddig kevesebb szó esett. Arról sokat beszéltek már képviselőtársaim - hiszen ennek a vitának is ez a fő tárgya -, hogy az Európai Unió és Magyarország között, az ottani átlagbérek és a magyar átlagbérek között mekkora szakadék van, és hogyan lehetne ezt fölzárkóztatni.

Én korábban azt tanultam és arról olvastam sokat, hogy a bérfelzárkóztatás nem egy egyszerű dolog és nem csak egy egyszerű politikai szándék kérdése. Korábban az európai uniós tapasztalatok azt mutatták, hogy egy újonnan csatlakozott ország az európai uniós átlagfejlettségi szintet 15 éven belül képes elérni, tehát amikor ilyen kérdésekről beszélünk, akkor valószínűleg ezekben a távlatokban kell gondolkodni. Ez azért fontos, mert ez egészen biztosan több kormányzati ciklust is magában ölelő kérdés.

De mivel erről viszonylag sok szó volt, ezért inkább két másik egyenlőtlenségre hívnám fel a figyelmüket a bérekkel kapcsolatban. Az első a Magyarországon belüli béregyenlőtlenség és egyfajta bérszakadék, hiszen Kelet-Magyarország, Budapest és Győr-Moson-Sopron, tehát Nyugat-Magyarország között hatalmas különbségek vannak. Hadd idézzek egy-két számot. Legtöbbet magasan a fővárosiak keresték 2016-ban, az ő nettó átlagkeresetük 226 ezer forint környékén volt.

Ettől még az úgynevezett leggazdagabbnak számító megye, Győr-Moson-Sopron is jócskán lemaradt, ha jól emlékszem és jól idézem a számot, akkor az átlagbér ott 182 500 forint környékén volt. Ha pedig egy Tornospálcán dolgozó ember bérét nézem, tehát egy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei munkavállaló bérét, azt látom, hogy az 120 ezer forint környékén van. Tehát hatalmas nagy az országon belüli bérszakadék is. S amikor ezekről a kérdésekről beszélünk, akkor úgy érdemes elindulni, hogy először is jó lenne, ha az országon belüli bérek nem lennének ennyire elszakadva egymástól, utána persze helyes cél az, hogy az európai uniós bérszínvonalat is meg kell célozni. De még egyszer hadd tegyem hozzá, hogy ehhez pusztán a politikai akarat valószínűleg kevés lesz.

A másik bérszakadékkal kapcsolatos kérdés, amit szeretnék a figyelmükbe ajánlani vagy legalábbis a vitában exponálni, az a nők és a férfiak közötti bérszakadék. Az Európai Unióban nagyjából 16 százalék a különbség a női és a férfi munkavállalók bére között; természetesen ugyanabban a szakmában, ugyanazokkal a feltételekkel megfogalmazott állásokról van szó. Ez Magyarországon 20-22 százalék között van, tehát mi jelentősen az európai uniós átlag alatt vagyunk. Még a 16 is sok, a 22 pedig hosszú távon egészen biztosan nem elviselhető, nem fenntartható.

Arról nem is beszélve, hogy a legnagyobb bérszakadék a férfiak és a nők között a 35-44 éves korosztályban van, hiszen ebben a korcsoportban a hölgyek már túl vannak a szülési szabadságon, s így jelentős mértékben hátrányba kerülnek a férfiakkal

szemben az úgynevezett karrierépítésben. Tehát nagyon fontos lenne azzal a kérdéssel is foglalkozni, hogy hogyan lehetne ezt a bérszakadékot is csökkenteni, hiszen az nem igazságos, semmiféleképpen nem az esélyegyenlőséget szolgálja, ha hagyjuk, hogy ilyen különbségek legyenek a nők és a férfiak bérezése között.

Ebben is a magyar államnak, a magyar kormánynak lehetne tennivalója. Hogy egy konkrét példát mondjak: extrém alacsony a felső vezetők körében a hölgyek, a nők létszáma. Például lehetne a kormánynak egy olyan kezdeményezése, ami az állami vállalatok esetében valamilyenfajta kvótát állapít meg arra, hogy minél több hölgy tudjon bekerülni a felső vezetők körébe.

A másik, amit még szeretnék a figyelmükbe ajánlani, az az, hogy a munkahelyeken nemcsak bérkülönbségek vagy béregyenlőtlenségek vannak, hanem nagyon sok esetben az egyenlő bánásmód is sérül Magyarországon, éppen ezért méltánytalanul kevés olyan információ hangzik el ebben a Házban, ami a munkahelyeken meglévő egyenlőtlenségekkel foglalkozik. Van egy Egyenlő Bánásmód Hatóság, amelyik teszi a dolgát, legtöbbször leginkább inkognitóban. Ez nem az ő munkájukat értékeli le, nehogy így értse bárki is, csak szerintem sokkal kevesebb figyelmet kap az a munka, amit ők végeznek, mint amennyit érdemelne, hiszen ha az Egyenlő Bánásmód Hatóság elmarasztal egy munkahelyet, akkor annak lenne értelme, hogy ez minél nagyobb publicitást kapjon, hiszen a nyilvánosság valószínűleg szabálykövető magatartásra is ösztönzi a többi céget vagy munkahelyet.

Éppen ezért én azt javasolnám, államtitkár úr és a kormány figyelmébe azt ajánlanám, hogy ennek a hatóságnak a működését jobban a nyilvánosság elé kéne tárni. S talán azon a gyakorlaton, azon a szabályrendszeren is érdemes lenne változtatni, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság beszámolójának tulajdonképpen még határideje sincs, hogy egy éven belül mikor kell leadnia a parlamentnek. Az éppen felelős bizottság vagy megtárgyalja, vagy nem tárgyalja meg; legalább az ombudsmani jelentéseket a bizottságnak tárgyalnia kell. Tehát azt javaslom, fontolja meg a parlament, ez a Ház, hogy ez is kapjon méltó helyet a parlamenti bizottsági munka keretében.

S én is kíváncsian várom államtitkár úr megoldási javaslatait azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehet a területi bérszakadékot csökkenteni, hogy lehet a nők és a férfiak közötti bérszakadékot csökkenteni Magyarországon, milyen akcióterve, elképzelése van erre a magyar kormánynak. Ez biztosan hozzájárulna a mai vitának sikeréhez.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Földi László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió tagállamai közötti bérkülönbségek csökkentése olyan téma, amely mindannyiunkat érint és érdekel is. Mindenekelőtt azonban fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy bármilyen összegű munkabérről is beszélünk, annak egy nagyon fontos előfeltétele van, aminek teljesülnie kell, és ez nem más, mint maga a munka, a munka lehetősége, hiszen ha van munka, akkor csakugyan sok mindent el tudunk vele érni.

(17.30)

Ez az alapvetés irányítja a kormányoldalt, amikor minden szakpolitikai intézkedésével a munkahelyteremtést szolgálja. Mindannyiunk előtt ismert, hogy a kormány a munkaalapú társadalom kiépítésére törekszik, és ezzel együtt nyilván a kormányoldal is természetesen. Segély helyett munkát szeretnénk adni az embereknek. Biztosak vagyunk abban, hogy a teljes foglalkoztatottság is elérhető cél. Ezért pörgettük fel az uniós források megpályáztatását, ezért támogatjuk a kis- és középvállalkozásokat, ezért állítottuk a diplomácia hadigépezetét az exportélénkítés szolgálatába, ezért hoztuk létre a sokak által támogatott közmunkaprogramot, amiből most különböző támogatásokkal és kedvezményekkel a versenyszférába segítjük át a munkavállalókat. Ennek érdekében csökkentjük és csökkentettük az adókat, és növeljük az állam által foglalkoztatottak bérét.

Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy az állam nem tehet meg mindent, de sokat tehet, és 2010 óta mindent meg is tesz azért, hogy a bérek folyamatosan emelkedjenek. De fontos hangsúlyoznom, hogy fenntartható módon, mert ez igen fontos szempont. Közvetítőként minden lehetséges alkalommal részt veszünk a munkáltatók és a munkavállalók bértárgyalásain, ahol a kigazdálkodható és fenntartható béremelés kompromisszumát képviseljük. Mint ahogy képviselőtársaim közül többen elmondták már, államtitkár úr is említette, a közszférában végrehajtott béremeléseket külön is szeretném kiemelni.

Egy kicsit szeretnék most foglalkozni a nyugdíjasok, a nyugdíjak helyzetével Magyarországon. Szeretném itt idézni Rétvári Bence államtitkár urat, aki idén januárban számolt be arról, hogy az állam tavaly hozzávetőleg 18 milliárd forintot fordított a 650 ezer 65 évnél idősebb polgártársunk díjmentes utazására. A 65 év alattiak utazási kedvezménye továbbí 1,8 millió embert érint, köztük például az előrehozott nyugdíj lehetőségével őket, a rokkantsági ellátásokban részesülőket és a 65 évnél fiatalabb nyugdíjasokat. Erre 2016-ban az állam, a kormány 9 milliárd forintot szánt. Ezeket csak azért említem meg, hogy néha megemlékezzünk olyan intézkedésekről is, amelyek annyira beépültek a hétköznapijainkba, hogy az értékükről talán már fogalmunk sincs.

A nyugdíjak értékmegőrzését, azaz a reálérték megtartását az inflációhoz kötött nyugdíjmelés biztosítja. A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi törvény rendelkezett, hogy a nyugdíjak reálértékét biztosítani kell, ami a tisztán inflációkövető nyugdíjmeléssel valósítható meg. A szabályt 2012. január 1-től alkalmazzuk, és a tapasztalatokat értékelve elmondhatjuk, hogy az elmúlt években a nyugdíjmeléseknek és a tartósan alacsony inflációnak köszönhetően a nyugdíjak reálértékét is sikerült megőrizni, sőt infláció feletti nyugdíjmeléseket hajtottunk végre. Ennek köszönhetően emelkedett a nyugdíjak vásárlóereje.

2011 és '16 között a megvalósult nyugdíjmelés 23,2 százalék volt. Az általános fogyasztói árnövekedés 11,8 százalék, a nyugdíjas fogyasztói ár-növekedés 12,4 százalék. Ez azt jelenti, hogy a nyugdíjak vásárlóértéke az általános fogyasztói ár-növekedéshez viszonyítva 10,5 százalékkal, a nyugdíjas fogyasztói ár-növekedéshez viszonyítva 9,5 százalékkal növekedett, ami 1,2 százalékponttal meghaladja az egyhavi nyugdíjat, azaz ez több, mint a 13. havi nyugdíj.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Szeretném újra kiemelni, hogy a kormányoldal és vele együtt a magyarok döntő többsége, meggyőződéssel mondom, a munka híve. Ezért nem támogatjuk például a feltétel nélküli alapjövedelem bevezetését, ami a kommunizmussal kacérkodó politikai mozgalmak talán legbizarrabb szellemi terméke volt. Emlékeztetni szeretnék megint arra, hogy munkabérhez első sorban nem az Unió kell, hanem munkahely és munkás. A feladatunk, hogy fokozzuk a magyar gazdaság versenyképességét, kedvező adózási és infrastrukturális környezetet alakítsunk ki a magyar kis- és középvállalkozások számára.

Fontos hangsúlyozni a fenntarthatóságot, ami nélkül minden látványos béremelés gyorsan szimpla átveréssé, csalódást okozó önáltatássá silányul. Addig kell nyújtózkodnunk, ameddig a takaró ér. De közben folyamatosan egyre nagyobb és nagyobb takaró előállításán kell dolgoznunk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A felszólalásom elején megpróbálok válaszolni azokra a kérdésekre, amelyeket Hollik István képviselő úr feltett, miszerint miért mi vagyunk azok, akik Brüsszeltől várjuk a megoldást, és Brüsszelhez fordulunk a magyar emberek problémájának megoldásával. Nos, képviselő úr, mi az európai uniós csatlakozás óta várjuk azt, hogy legyen Magyarországnak egy olyan miniszterelnöke, aki az Európai Unió bármely fórumán felhozza ezt a kérdést. De mivel nincsen, ezért ellenzéki pártként az adott jogi keretek között azt a lehetősé-

get igyekszünk megragadni, ami nekünk rendelkezésünkre áll.

Ha Orbán Viktor vagy a korábbi kormányfők verték volna az asztalt az Európai Unióban folyamatosan a csatlakozásunk óta, hogy oldjuk meg ezt a problémát, akkor a Jobbiknak nem kellett volna ehhez az eszközhöz nyúlnia, és nem kellene ilyen módon is megpróbálni rákényszeríteni saját akaratunkat, saját érdekünket az Európai Unióra. Másrészt elmondtuk azt is, hogy ez csak látszólag a kelet-közép-európai régió érdeke, valójában az egész Európai Unió kérdéséről, jövőjéről szól ez a kezdeményezés.

És ha már több ágazat dolgozói szóba kerültek, akkor, nem meghazudtolva saját magamat, az oktatás és a kultúra képviselőiről, munkavállalóiról szeretnék beszélni. Nemcsak azért, mert itt a munkavállalók döntő többsége nő, amely kérdés szintén egy fontos része a béregyenlőségnek és az egyenlő munkáért egyenlő bért elvnek, hanem azért is, mert meggyőződésem szerint hosszú távon egy erős oktatás az, ami egyébként a gazdasági sikerességünket is meg tudja alapozni.

Önök azt mondták, hogy a gazdaság sikeres, és jól működik a bérfelzárkóztatás, csak közben az a helyzet, hogy a kulturális ágazatban vannak olyan emberek, akik doktori fokozattal nagyságrendileg 100 ezer forint nettó fizetést visznek haza havonta. Persze, nem Andy Vajnárról van szó filmügyi kormánybiztosként, nem neki kell kuporgatnia 100 ezerből, hogy még jusson egy kis fánkra, hanem azokról az emberekről, akik éjt nappallá téve dolgoznak kulturális intézményekben, hogy valamifajta értéket tudjanak teremteni, és ezt közvetítsék a következő generáció és a már felnőtt generáció felé is.

Az oktatásban hiába vezették be az életpályamodellt, még nem jártam olyan iskolában - pedig minden ülészakán, párhuzamosan intézménylátogatás-sorozatokat is végzek bizottsági elnökként -, ahol maradéktalanul elégedettek lettek volna ezzel az életpályamoddellel. Olyanban viszont jártam, ahol a tantestület 40 százaléka kevesebbet keres, mint az életpályamodell bevezetését megelőzően keresett. És rendszerint a jól dolgozó, sokat dolgozó, a lelkét is az oktatásba és a nevelésbe bele tévő pedagógusokról van szó. Ők azok, akik rosszabbul jártak ennek bevezetésével.

És a nevelés-oktatást segítő dolgozókról is ejtsünk néhány szót. Nekik közel 10 éve nem emelkedett a bérük, és van olyan óvodai dajka, aki 15 év munkaviszony után 77 ezer forintot keres. Persze, önök szerint 47 ezer forintból is meg lehet élni, akkor még örüljön is az a dajka, mert havonta 30 ezret félre is tud tenni, és ha 30 évet dolgozik, akkor egy tízmillió lakásra valót is össze tud így kuporgatni. Persze, semmiképpen nem szeretnék cinikus lenni ebben az ügyben, úgy gondolom, ez Magyarország számára szegény.

A felsőoktatásban sem túl lelkesek egyébként a fiatal kutatók, ha ránéznek a bértáblára, nem törnek

ki ujjongó nevetésben, hogy adjunktusként akár 260 ezer forintot is hazavihetnek, persze ezt is bruttóban. Tehát úgy látom, hogy mind az oktatás, mind a kultúra ágazatában azért van munkaerőhiány, mert elvándorolnak innen ezek a dolgozók. Nemcsak külföldre vándorolnak, hanem Magyarországon belül is más szektorokba vándorolnak. Például a Lego-gyárba mennek el történelemtanári diplomával dolgozni, mert igen, többet keresnek ilyen munkásként.

(17.40)

És nyomhatják önök a sikerpropagandát, elmondhatják azt, hogy minden rendben van, hogy nő a foglalkoztatás, meg növekednek a bérek, csak közben önök kormányoznak, az elmúlt hét évben annyi gyermek született meg külföldön magyarként, amennyi egy év alatt itthon születik meg. Olyan, minthogyha az általános iskolában nyáron elballagtatnánk a nyolcadikosokat, és szeptemberben senki nem iratkozna be, mert ezek a gyerekek már külföldön születtek meg.

Ez az, ami igazán húsbavágó Magyarország számára, és ez az a helyzet, amire egyik válaszként kezdeményezte a Jobbik azt, hogy a bérszakadékat csökkentjük és a béruniót teremtsük meg, hogy továbbra is legyenek első osztályosok a magyar iskolákban. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy mindkét előző felszólalásra reagáljak, a nyugdíjasokkal kapcsolatban is és a pedagógusokkal, a kulturális területen, a felsőoktatásban dolgozókkal kapcsolatban elhangzottakra is.

Először is, mindenki a jól elvégzett, több évtizednyi munka után, nyilván biztosan arra számít, hogy az időskor is biztonságban telhet. A kormány számára is fontos volt, hogy a nyugdíjas évek európai szinten se jelentsenek életszínvonal-romlást azok számára, akik egy életet végigdolgoznak. Ezért volt fontos, hogy a keresetek növekedjenek, hogy a nyugdíjak szintén megőrizzék az értéküket, hogy a nyugdíjas kor előtt 55 év fölött senki ne legyen fokozottan kitéve a munkanélküliségnek, ezáltal ne essen a nyugdíjalapja, illetve a nők számára egy különleges kedvezményt, a „Nők 40”-et is bevezettük.

Ha ezeket pontról pontra nézzük, azt láthatjuk, ahogy a képviselő úr is mondta, hogy 2010-2017 között 23 százalékkal nő a nyugdíjak értéke. Ha ebből levonom az inflációt, a pénzromlás mértékét a nyugdíjasokra vetítve, akkor azt láthatjuk, hogy a nyugdíjak vásárlóértéke 9,5 százalékkal nőtt. Erre

mondta azt a képviselő úr is, hogy lényegében visszaadtuk azt a 13. havi nyugdíjat, sőt annál többet is, amit a szocialisták elvettek, csak nem egyben, hanem 12 hónapra szétosztva.

Ez nyilván látható a nyugdíjasok körében a relatív jövedelmi szegénységi mutatókban is. Ennek nyilván több összetevője van, de azért fontos azt tudnunk, hogy míg az Európai Unióban ez átlagosan 13,8 százalék, Magyarországon 4,5. Ennek egyik oka a stabil nyugdíjak és az elmúlt évek nyugdíjemelkedései.

Szintén érdemes megnézni, hogy miként alakult az úgynevezett helyettesítési ráta. Ez az az összeg, ez az a szám, amelyik megmutatja, hogy ha valaki nyugdíjba megy, akkor az átlagos jövedelem hány százalékát kapja meg nyugdíjjövedelemként. Ebben a mélypontot természetesen szintén a szocialista kormányzás alatt értük el, ez 54 százalék volt, ez most már csaknem 70 százalékra emelkedett. Tehát ha valaki átlagot számítva nyugdíjba vonul, akkor a keresményének a 70 százalékát kapja meg. Ez a V4-országokat vagy az európai országokat is összehasonlítva a magasabb értékek közé tartozik, jóval alacsonyabbak, 50 százalék közöttiek is előfordulnak. Hogy Magyarországon ez 70 százalék, ez magas, ez azt jelenti, hogy az időskor biztonsága nagyobb mértékben szavatolt Magyarországon, mint az európai uniós átlag.

Egy olyan rendszert is létrehoztunk, hogy azok, akik most dolgoznak, biztosan számíthassanak arra, hogy az ő nyugdíjuk értéke ne veszessen el, éppen ezért a nyugdíjasok számára egy garanciát építettünk be a nyugdíjtörvénybe. Minden év elején úgy emelkedik a nyugdíjuk, ahogy azt a fogyasztói árak becsléséből kiszámítják. Abban az esetben, ha a fogyasztói árak a nyugdíjasok számára nagyobb mértékben emelkednének, akkor novemberben egy pluszemelést kapnak, ráadásul azt január 1-jétől, visszamenőleges hatállyal. Ha pedig alacsonyabb lesz az infláció, akkor ez nem vész el, hanem beépül a nyugdíjukba és a következő években is erre rakódnak rá a további emelések. Ez egy olyan rendszer, amiben biztosan csak jól járhatnak a nyugdíjasok, de rosszul semmiképpen nem járhatnak.

Fontos az a kiegészítő kedvezmény, amit a „Nők 40”-ként szoktunk emlegetni, amely egy rendkívül népszerű intézkedése a kormánynak, hiszen 186 ezren vették igénybe. Igaz, itt az ellenzéki padosorokban olyanok ülnek, akik ezt nem szavazták meg, de ettől függetlenül 186 ezer nő letette a voksát mellett, szemben az ellenzéki pártokkal, és igénybe vették a „Nők 40” kedvezményt, beszámítva részben a gyermekneveléssel töltött időtartamot is.

A munkahelyvédelmi akció egyik eleme pontosan arra vonatkozott, hogy 55 év fölött, amikor valaki már fokozottan veszélyeztetett munkavállaló, kevésbé veszik fel a munkáltatók, az állam nyújtson segítséget, hozzáadjon ahhoz, ami segíti ezeket az embereket, hogy munkában maradhassanak. Ha itt az előző évek számait nézem, akkor azt mondhatjuk,

hogy tíz, nyugdíj előtt álló személyből hétnek a foglalkoztatásához a munkahelyvédelmi akció segített. Ez azt jelenti, hogy az a járulékkedvezmény, amit az állam biztosít az 55 év fölötti munkáltatók esetében, tíz munkavállalóból hétnél segítette a munkahely megtartását. Ezek az emberek nem váltak munkanélkülivé, nem csökkent a jövedelmük, nem csökkent az országban a foglalkoztatottság, és nyilván magasabb nyugdíjra is számíthatnak, hiszen megtudták őrizni a munkahelyüket.

Az akcióterv 2013-ban havonta átlagosan 247 ezer, 2014-ben 299 ezer, 2015-ben 318 ezer, tavaly pedig 340 ezer 55 év fölötti munkavállaló foglalkoztatási költségét csökkentette. A támogatással foglalkoztatottak között a legnagyobb létszámot képviselő célcsoport - az összes munkahelyvédelmi akciótervben érintetteké - nyilván az 55 év fölöttieké, 2016-ban a teljes támogatotti létszám 38 százalékát tették ki.

Az elmúlt négy év alatt a kormány összesen 183 milliárd forinttal támogatta a legidősebb korcsoporthoz tartozó munkavállalók foglalkoztatását. Ez nyilván a szociális hozzájárulási adóból adott 50 százalékos kedvezményt jelenti, a munkabér 100 ezer forintot meg nem haladó része után, így a munkáltatók 2017-ben 22 százalékos szociális hozzájárulási adó helyett csak 11 százalékot fizetnek 55 év feletti munkavállalók foglalkoztatása esetén, amely személyenként havonta 11 ezer, évente pedig 132 ezer forint megtakarítást jelent a munkáltatóknak. Amikor tehát javuló foglalkoztatási számokról beszélünk, többek között az ilyen intézkedések is benne vannak, amelyek nemcsak a foglalkoztatás bővítésében, de a munkahely megtartásában is segítséget nyújtottak sok százezer nyugdíjhoz közeledő honfitársunk számára. Az ő létbiztonságukat ezekkel az intézkedésekkel is tudtuk segíteni.

Dúró Dóra képviselő asszony felszólalására is reagálnék azért, hiszen a kormányzat mind a felsőoktatásban, mind a köznevelés területén, mind a kultúrában elindított béremelési programokat. Azt kell mondjuk, hogy a pedagógusok körében elindított életpálya, amely 50 százalékkal emelte meg vagy emeli meg a pedagógusok bérét, hiszen még idén szeptember 1-jén is lesz egy következő ütem (*Dúró Dóra: Alapbérét!*), pontosan ez is indukálta részben a többi életpálya emelését is, hiszen a vegyes intézményekből, akár az egészségügy területéről, akár szociális területéről, akár a pályakezdő egyetemi oktatók területéről átvonzott sokakat, mondjuk, egy gimnáziumi tanári státuszba, hiszen ez olyan nagy mértékben növekedett meg, hogy valaki a szociális pálya helyett vagy a felsőoktatás helyett inkább a középiskolákban kezdett el tanítani. Ezért is volt fontos, meg nyilván a más ágazatokban dolgozók anyagi megbecsülése szempontjából is fontos volt, hogy azokat a béremeléseket is megtegyük.

Ha azt nézzük a pedagógus-bértábla kapcsán, hogy egy 18-20 éves gyakorlattal rendelkező egyetemi végzettségű pedagógusnak miként változott a

fizetése, az ő bére 172 ezerről 304 ezer 500 forintra nő idén szeptember 1-jére. És ehhez bizony elég erős költségvetési tételek is rendelkezésre állnak, hiszen összességében 264 milliárd 300 millió forint az a többlet, amit a pedagógus-bértáblára fordított a kormány az előző években és az idei évben, ez érezteti a hatását a pedagógusok bértáblájában is.

A felsőoktatás tekintetében egy 15 plusz 5 plusz 5 százalékos emelés valósul meg. Ez azt jelenti, ha összeszorzom, hogy ez összességében 27 százalékos béremelés, amelyre a kormányzat 16 milliárd forintot szán, és 14 ezer egyetemi oktatót, kutatót és tanárt érint, hogy egyetemi tanári 3-as fokozatban lévő tanár bruttó bére 437 ezer 300 forintról 528 ezer forintra emelkedik. És szintén a kulturális területen dolgozók esetében egy átlagos bruttó 27 ezer forintos emelkedésről beszélhetünk az idei évben, erre is 5,4 milliárd forintot szánt a kormányzat.

Nyilvánvalóan minden béremelésnél lehet magasabb béremelést mondani, csak ez a béremelés annyiban különbözik a többi párt béremelésétől, mondjuk, a Jobbik béremelésétől, hogy ez meg is valósult, és nem csak ígéretekben hangzott el; az MSZP béremelésétől pedig abban, hogy ezt nem kell később visszavenni, ugyanis nem hitelből fizetjük ezeket, hanem a magyar gazdaság többletteljesítménye segítette hozzá a kormányt ahhoz, hogy ezeket megadja.

A következő években, ahogy reményeink szerint és a várakozások szerint tovább nő a gazdaság teljesítménye, úgy ezekben az ágazatokban további béremelések várhatóak. A pedagógusok esetében és az egészségügyben dolgozók esetében is elmondhatjuk, hogy nagyobb mértékben növeltük a béreket, mint amilyen mértékben a gazdaság növekedett.

(17.50)

Tehát a kormányzat jóval többet tudott nyújtani a saját döntései alapján az ezekben az ágazatokban dolgozóknak, mint ahogy egyébként a gazdaság növekedett, mint ahogy egyébként a többletek megtermelődték. Ebből is látszik, hogy a kormányzat számára az oktatásban, az egészségügyben vagy a szociális területen dolgozók prioritást jelentenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szabó László államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedik, akkor én nem mennék a részletekbe, mert Rétvári miniszterhelyettes úrtól nagyon sok részletet hallottunk, és hallottuk azt, hogy szinte a közszolgálat minden területén nagyon drámai fizetésemelések történtek már az elmúlt években is, sőt egy terv van, hogy a következő években milyen módon javuljon a bérhelyzet a közszolgálatban és a közügyekben dolgozók számára.

Nagyon fontos azt látni ugyanakkor, hogy egy nagyon másféle problémával nézünk most szembe, mint 2010-ben. 2010-ben azon küszködtünk, hogy hogyan találjunk munkát az embereknek, most viszont az a legnagyobb kihívás, hogy hogyan találjunk embereket a sok munkahelyhez, ami létrejött időközben. Természetesen azáltal, hogy időben a duális képzés szakképzési rendszerét bevezettük, ez azt is jelenti, hogy egyre specifikusabban tudjuk az ipar igényeit kiszolgálni, és egyre inkább, egyre specifikusabb szakképzési tudással tudjuk ellátni a dolgozókat, akik így versenyképesebbé válnak a piacon.

Látni azt is, hogy akik közmunkára mentek, ugye ezeknek is elég nagy a száma, azok közül már sok tízezren visszavándoroltak a privát szektorba és a munka világába. Ezek azok az eredmények, amit szerintem legelőször meg kell vitatni, és a bérszint természetesen csak utána jön. De ha valakinek munkája van, ha egy családban van egy családfenntartó, aki béren, fizetésen keresztül el tudja látni a családot, ez igazából egy olyan nagyon komoly vívmány, amire igenis büszkének kell lennünk. Ne felejtjük el: közel 12 százalékról mentünk le, most már majdnem 4 százalékon van a munkanélküliség száma, ez egy hatalmas fejlődés, több mint 700 ezer új munkahely jött létre az elmúlt hat évben Magyarországon, és ez egy természetes folyamatot indított el. A minimálbér emelése pedig természetesen az összes bérszínvonalat minden iparágban szépen és fokozatosan emelni fogja.

Nem szabad hirtelen sem megváltoztatni a bérszintet, ugyanis ez Magyarország versenyképességének a kárára válna. Oda kell arra figyelni, hogy Magyarországnak a relatív versenyelőnyét ezen a fronton igenis meg kell tartani. Az, hogy most ilyen agresszívan emelkedett a minimálbér, ez egy nagyon jó hír a minimálbéren élőknek, viszont a cégeknek, a kis- és középvállalatoknak ki is kell tudni gazdálkodni ezt a pénzt. És ezért jó az, hogy rengeteg munkalehetőség van, rengeteg beszállítási lehetőség van, az, hogy a nagyvállalatok továbbra is attraktívnak tartják Magyarországot, és egyre több kis- és középvállalkozónak adódik lehetősége exporttevékenységet, illetve beszállítói tevékenységet folytatni, ez is azt jelenti, hogy ezt a fajta dinamikus gazdaságnövekedést hosszú távon is fenntarthatóvá tudjuk tenni. És ahogy Rétvári miniszterhelyettes úr is mondta, nem a jövő pénzét költjük el előre, hanem igenis mi magunk termeljük meg ezeket az értékeket, amiből aztán a magyar lakosság hosszú távon fog sikeresen megélni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Tiba István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A

mai vitanap kérdése egy rendkívül fontos ügy, azonban felületes megközelítés esetén félígazságokat vagy egyenesen félrevezető következtetéseket állapíthatunk meg. Azt a jelenséget, hogy a nyugat-európai és az egykori keleti blokk országokban eltérő bérvizonyok vannak, azt hiszem, hogy egyikünk sem vitatja. Azt sem vitatjuk, hogy ez nem most alakult ki, hanem évtizedek óta fennálló problémáról beszélünk. *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)* Ettől függetlenül évtizedek óta fennálló problémáról beszélünk.

Ennek tükrében azt sem érdemes állítani, hogy ezt a problémát rövid idő alatt, akár néhány hónap vagy év során meg lehetne oldani. Hosszú ideje komoly különbségek vannak, és ezek az eltérések nagy valószínűséggel még jó ideig fenn is fognak állni. *(Gyöngyösi Márton: Ez új gazdaságpolitika.)* Természetesen ez a helyzetértékelés nem szabad, hogy beletörődéssé, lemondássá alakuljon. Ezért azt a kérdést kell feltennünk, hogy a foglalkoztatottság, a bérek vagy éppen adózás kérdésköre esetében milyen folyamatokat azonosíthatunk, milyen irányba halad Magyarország.

Felszólalásomban a magyar családok helyzetét jelentősen befolyásoló tényezők közül az adórendszer változásaira fogok koncentrálni. Az elmúlt években az adórendszerben számos intézkedés került bevezetésre a családok és a vállalkozások támogatása érdekében. A kormány 2010-ben a korábbi szja-rendszer megváltoztatása és 16 százalékos egykulcsos adó bevezetése mellett döntött. Majd tovább csökkentve a munkára rakódó terheket 2016-ban 15 százalékra csökkent az szja-kulcs. Ennek eredményeként a munkabérré Magyarországon uniós összehasonlításban is rendkívül alacsony szja-kulcs vonatkozik. Ezzel szemben az utóbbi évek során az Európai Unió számos országában megemelték a személyi jövedelemadó mértékét: ilyen lépésekre került sor Portugáliában, Spanyolországban, Írországban, Lettországban és Görögországban. A magyar kormány azonban másik utat választott, és folyamatosan csökkenti a béreket terhelő adókat.

Az adórendszer átalakításának eredményeként a többletjövedelmeket terhelő munkáltatói és munkavállalói elvonások aránya minden jövedelemkategóriában 50 százalék alá csökkent. Ennek tükrében kijelenthetjük, hogy a jelenlegi magyar adórendszer nem bünteti a többletmunkát, a béremeléseket, és a jövedelmek eltitkolására sem ösztönöz. A 2010 előtti időszakban, a balliberális kormányok idején, 2009-ben már az átlagbérnél több mint 53 százalékos volt az átlagos adóék, sőt a meredeken emelkedő progresszív adókulcsok a többletmunkát, a második állásokban szerzett jövedelmeket még súlyosabban büntették. Így Magyarországon volt a legmagasabb - 71,5 százalék - a többletmunkát terhelő adó az átlagbérnél az OECD-országok közül, ez 2002 és 2010 között számos más évre is igaz. Azaz Magyarország a szocialista kormányok miatt hátrányba került a külföldi tőke és munkahelyek vonzásáért folytatott régiós versenyben.

A kormány eddigi intézkedései már bizonyították eredményességüket. A megvalósított adócsökkentések és a gazdaság fehéritése érdekében hozott intézkedések eredményeként érdemben csökkent a szürkegazdaság, és mára elmondhatjuk, hogy Magyarországon több embernek van munkája, mint 23 éve bármikor.

A magyar családok helyzetén sokat segítettek a 2010 után bevezetett családi kedvezmények is. Ne felejtjük el, hogy 2006-ban a szocialista kormányzat eltörölte az egy- és kétgyermekes családok kedvezményét, emellett csökkentette, valamint jövedelemkorláthoz kötötte a három- vagy többgyermekes családok adókedvezményét. Így 2010-ig csak a három- vagy többgyermekesek egy része részesült családi adókedvezményben. A kormányváltást követően számukra jelentősen emelkedett a kedvezmény összege, illetve az egy- és kétgyermekes családok is jogosulttá váltak az szja-kedvezményre. Nem felelkezhetünk meg a családi járulékkedvezmény 2014-es bevezetéséről sem, amely további támogatást nyújt a gyermekes családoknak.

Míg 2010-ben 12,5 milliárd forint, addig 2015-ben 240 milliárd forint összegben tudtak igénybe venni kedvezményt a gyermekes családok. A háromgyermekes családokat az szja-kedvezmény 70,5 milliárd forinttal, a családi járulékkedvezmény további 37 milliárd forinttal támogatja, így összesen 107,5 milliárd forint maradt a három- vagy többgyermekeseknél 2015-ben. Ez egyúttal azt jelenti, hogy 2015-ben az adóbevallást benyújtók negyede, mintegy 1 millió 150 ezer fő érvényesíthetett családi adókedvezményt, 130 ezerrel többen, mint 2011-ben.

2016-tól kezdődően 2019-ig a kétgyermekesek családi kedvezményét a kormány fokozatosan a 2015. évi duplájára emeli, évente közel 15 milliárd forinttal javítva az érintett 360 ezer adózó jövedelmi helyzetét.

2015-től bevezetésre került az első házások kedvezménye. A 2015. évi éves szja-bevallásban 21 500 magánszemély vette igénybe a kedvezményt félmilliárd forint összegben. A 2016 decemberéről szóló havi járulékbemelésben az első házások kedvezményét 23 700 fő érvényesítette, így várhatóan több mint 40 ezren fogják igénybe venni a kedvezményt az éves bevallásukban.

(18.00)

2017-től pedig a családi kedvezmény és az első házások kedvezménye egymástól függetlenül érvényesíthető, így éves szinten a családi kedvezmény mellett az első házások kedvezménye további 60 ezer forinttal csökkenti a párok adófizetési kötelezettségét.

Az évenkénti rendszeres minimálbér- és garantált bérminimum-emelések, a közszféra béremelései, a versenyszférában - ahol a kormánynak nincs közvetlen ráhatása a bérek alakulására - megvalósított béremelések, az adócsökkentés, valamint az alacsony

infláció következtében a nemzetgazdaság egészében 2010 és 2016 között a családi kedvezmény figyelembevételével 23,8 százalékkal növekedtek a reálkeresetek.

Magyarország, a magyar gazdaság 2010 óta jobban teljesít, erősödik, amiért elismerés és köszönet illeti a magyar munkavállalókat és munkaadókat. A kormány és a Fidesz célja, hogy ez a pozitív pálya a jövőben is folytatódjon, és azok a gazdasági problémák, amelyek a magyar családok életében továbbra is jelen vannak, tovább mérséklődjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Szél Bernadett frakcióvezető asszony. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hát most már épp ideje lenne a katonán módon felolvasott pártpropaganda után valami életet vinni ebbe a vitába, mert azért két alapvetést szeretnék tisztázni. Az egyik az, hogy nem azért töltjük itt a hétfő délutánunkat, hogy nagyot elmúltnyolcévezzünk, nem érdekel, hogy önöknek mi a véleménye a szocialista kormányokról, max. elmúlthétévezzhetnénk, azzal kapcsolatban viszont nem pártpropagandára vagyok kíváncsi, mert egyébként meg arról kellene beszélnünk, hogy a magyar béreket hogyan lehet az uniós bérekhez felzárkóztatni, hogy ne menjen el egy csomó magyar család itthonról, ne ott szülessenek a gyerekek, hanem ez az ország végre fejlődő pályára tudjon állni. A helyzet az, hogy önöknek, tisztelt kormánypartai képviselőtársaim, úgy tűnik, hogy ezzel kapcsolatban nincsen mondanivalójuk, ami egészen kétségbeejtő *(Közbeszólások a kormánypartai padsorokból.)*, de a magam részéről levonom az ebből fakadó következtetéseket.

Akkor nézzük! Államtitkár úr, ön azt mondta, hogy a közszolgálatban drámai béremelés zajlott végre. Na most, a helyzet az, hogy nem a béremelés drámai, hanem a helyzet a közszolgálatban, az a drámai. 300 milliárd forintot kellett volna ebbe az ágazatba beletenni, akkor tudtuk volna azt megvalósítani, hogy ne legyen dolgozói szegénység a közszférában. Mit hívunk dolgozói szegénységnek? Azt hívjuk dolgozói szegénységnek, ha valaki kevesebbet keres, mint amiből meg tud élni. Önök éveken keresztül úgy kormányozták ezt az országot, hogy mindenki, aki minimálbérért dolgozott, kevesebbet keresett annál, mint amiből meg tud élni. Amit mi javasoltunk, ez a 300 milliárdos injekció tudta volna azt megoldani, hogy minden bérkategória fölé kerüljön a létminimumnak. Hiába szüntették meg a létminimum-számításokat az én korábbi munkahelyemen, azért pontosan tudjuk, hogy a magyar családok mennyiből tudnak megélni, és mennyiből nem. Önök nem tudják, önök valóban olyanokat nyilatkoznak, hogy itt 47 ezer forintból meg lehet élni, de a

helyzet az, hogy nem, nem lehet megélni, sőt Magyarországon elég sok kellene a magyar családoknak ahhoz, hogy meg tudjanak élni, mert azt gondolom, hogy a XXI. században az a megélhetés része, hogy ha valaki oktatást akar biztosítani a gyermekének, akkor azt ki tudja fizetni, ha már önök voltak olyan kedvesek, és az egyetemeknek és főiskoláknak egy jelentős részét fizetőssé tették, amivel mi messzemenőkig nem értünk egyet.

Ha valamire pénzt kellene költeni ebben az országban, az nem az önök hátudvarának a kistaffirozása, nekik már van elég, már loptak eleget, hanem sokkal inkább az oktatás meg az egészségügy. Ha már az Unióról beszélünk, szeretném önökkel közölni, hogy ebből az országból naponta két ápoló és három orvos távozik, egész egyszerűen azért, mert az egészségügyben nem tudnak megélni abból a pénzből, amit ott keresnek, és szörnyűek a körülmények. Próbálják ki, menjenek be egy kórházba egy kéztöréssel vagy bármivel, próbálják ki, hogy milyen állapotok vannak ott, hogy meghalnak magyar emberek azért, mert nincsenek olyan szobák, amelyek sterilek lennének, és az operációkat el tudnák végezni. *(Cseresnyés Péter: Jézus! - Közbeszólások a kormánypartai padsorokból.)* Legyenek kedvesek, nézzenek körbe a világban... *(Folyamatos közbeszólások a kormánypartai padsorokból.)* Nem én hazudok, önök nem tudják, mi a valóság, mert itt ülnek a parlamentben, ahelyett, hogy megnéznék azt, hogy mi a helyzet odakint. *(Az elnök csenget.)* Nézzék meg, hogy hogyan lopták szét az önök párttársai az elmúlt hét évben ezt az országot!

Az oktatással mi a helyzet? Nem is olyan rég arról beszélgettünk, hogy önök miért zárnak be egy egyetemet, sőt nem is egy egyetemet, Magyarország legjobb egyetemét. A helyzet az, hogy az LMP ezzel szemben 100 költségvetési forintból 20-at az oktatásra adna, mert mi tudjuk, hogy a XXI. században az oktatásra és az egészségügyre nagyon sok pénzt kell adni, mi ennek megfelelően kormányoznánk is. *(Közbeszólások a kormánypartai padsorokból.)* Ha már ennyire kiborultak, én nem tudom, mi lesz önökkel a 15. perc végére, most még csak három és fél percnél tartunk, azért vigyázzanak magukra. *(Derültség. - Közbeszólások a kormánypartai padsorokból. - Dr. Rétvári Bence: A frakciód sem bírta! Hol a frakciód? A saját frakciód nem hallgat meg!)*

A minimálbér-emeléssel kapcsolatban a helyzet az *(Az elnök csenget.)*, hogy a munkavállalói járulékot javasoltuk csökkenteni, ugyanis ez az, amit a magyar polgárok rögtön a zsebükben éreznek, rögtön emelkedik vele a nettójuk. Nem a munkáltatóra kell azt bízni, hogy utána odaadja a munkavállalónak vagy sem, hanem úgy kell járulékot csökkenteni, hogy elkerülhetetlen legyen az, hogy amit a munkavállaló kap a zsebébe, az nőjön. Önök ezt a 6,5 százalékos járulékcsökkenést, amit mi javasoltunk, visszautasították, mint ahogy az adómentes minimálbért is visszautasították, hát számoljanak el a magyar emberek irányába!

Önök az egykulcsos adórendszerrel egy olyan adókulcsot vagy egy olyan adórendszert vezettek be Magyarországon, amellyel mindenki rosszul jár, aki átlagbér alatt keres. Na most, a magyar dolgozóknak a kétharmada átlagbér alatt keres, innentől kezdve önök ezekkel a dolgozókkal kiszúrtak, mondhatom azt, hogy az ország nagyobb részével kiszúrtak.

Ott van a közmunka rendszere. Hát, erről is sokat beszéltek ma. Én azért szeretném azt előrebocsátani, hogy sehol a világon nem működik egy olyan közmunkarendszer, mint amit Magyarországon önök megpróbáltak bevezetni. És ez nem azért van, mert a világon mindenki buta, és csak az önök az okosok, hanem itt arról van szó, hogy ez nem egy működőképes rendszer. Annak a közmunkarendszernek, amit önök megcsináltak, két következménye mindenképpen van: az egyik az, hogy a helyi fideszes bárók be tudták betonozni a hatalmukat, sakkban tudják tartani a magyar polgárokat azzal, hogy adnak-e nekik közmunkát, vagy nem adnak közmunkát, a másik pedig a bérek letörésének a közvetlen eszköze. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Hiába hóbörögnek, a Lehet Más a Politika volt az, aki kikutatta, hogy arról van szó, hogy szerte az országban kirugdostak dolgozókat, akik rendes bérért dolgoznak - már amennyire rendes béreknek lehet nevezni, ami ebben az országban van -, és közmunkabéren visszaveszik vagy őket, vagy valaki mást ugyanarra a pozícióra.

Én a Belügyminisztériumhoz fordultam, tisztelt államtitkár úr, reagáljon erre valamit - kivizsgálták azokat az eseteket, amiket feltártunk? Megvan minden eset, megvizsgálták? *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Gondoskodtak róla, hogy soha többet ilyen ne forduljon elő? Mert nekem nem úgy tűnik, hozzám továbbra is jönnek a levelek, amelyek arról szólnak, hogy a közmunkarendszerrel Magyarországon kőkeményen visszaélnék.

Nos, a helyzet az, hogy igazából ezt az egész történetet újra kell kezdeni, egy teljesen új gazdasági modellre van szükség. 2010-ben önök még azt hazudták itt mindenkinek, hogy önök majd annyi támogatást adnak a multiknak, hogy öt éven belül meg kell térülnie, nem lehet több egy munkahelyre jutó támogatás, mint 5 millió forint, és egyáltalán, egy helyigazdaság-fejlesztést és belső tőkeképző képességet fognak itt erősíteni az országban. Ehelyett mit csinálnak? Folytatják a szocialista modellt. Semmi nem változott, ráadásul ez, amivel itt az államtitkár urak felálltak, ez a virtigli neoliberális szöveg, ez, komolyan mondom, a világon mindenhol megbukott, csak vannak még olyan politikusok, mint önök, akik itt maradtak az előző századból, és megpróbálják velünk ezt lenyeletni, hogy ez még valakinek jó. Hát, persze hogy jó! Az önök oligarcháinak jó. Meg azoknak jó, akik zsebre vágják azt a rengeteg támogatást a magyar adófizetők pénzéből, amit önök mindenféle átláthatatlan szerződéssel biztosítanak.

Hamarosan ott lesz a Kúrián a perem, amikor végre végsőre megmondják azt, hogy a stratégiai

megállapodásokkal kapcsolatban pontosan mi zajlik ebben az országban, hogy mennyi egyéni adókedvezményt adtak az egyes aktoroknak, hogy a multik egész pontosan mennyi pénzt kaptak a magyar adófizetőktől azért, hogy idejöjjenek dolgozni. Mert a helyzet az, hogy mi azt látjuk, hogy amit önök ígértek, hogy itt öt éven belül megtérül 5 millió forint max. munkahelyenként, amit kap egy multicég, az van, ahol hatszoros, volt olyan multicég, amelyik 30 millió forintot kapott egy munkahelyért. Hát kérdezzék meg egy kis- és középvállalkozótól, hogy ő mit tudna ezzel a 30 millió forinttal csinálni! Mert-hogy neki mennyi jut? 1-3 millió forint jut egy munkahelyre, és akkor örüljön neki!

Hát, így erősítik önök a kis- és középvállalkozói szektort? Pedig ők azok, aki tűzön-vízen keresztül velünk kitartanak, ők azok, akik nem szedik a sátorfájukat, hogyha máshol jobb feltételeket kínálnak. Az önök nagy stratégiai tévedése az, és legyenek kedvesek, ne fényezzék nekem ezt a bukott gazdaságpolitikát, az önök stratégiai tévedése az, hogy fogták magukat, és azt folytatták tovább, amit az önök szocialista elődei csináltak. Ennek semmi értelme nincsen, látszik, hogy az ország ebbe belefullad, ebbe a gazdaságpolitikába.

Mi letettük egy új gazdaságpolitikai modellnek az alapjait, mi megmondtuk, hogy mire van szükség *(Dr. Rétvári Bence: Adóemelésre!)*, megújuló energiaforrásokra van szükség. Most a miniszterelnök úr ma már közölte, hogy itt nem népszavazás lesz az elképzelései szerint, hanem egy tárca nélküli miniszter, mintha nem ülnének már elegen a kormányban, soha nem volt az elmúlt 27 évben ekkora kormánya ennek az országnak. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* A helyzet az, hogy mi ezzel szemben a megújulóknak tennénk az energiát, pontosan azért, mert ez az, amivel válságálló munkahelyeket lehet létrehozni, és ez az, amivel Magyarországnak a szuverenitását is garantálni lehet.

Ott vannak az épületszigetelések. Mi értelme van annak, hogy orosz gázzal fűtjük a magyar utcákat, miközben emberek megfagynak, bár önök nem akarják megmondani, hogy hány ember járt így az elmúlt időszakban, de mi tudjuk azt, hogy ebben az országban a családi házak 75 százaléka, amelyek régen épültek, rossz minőségűek, és azok a magyar emberek, akik azokban élnek, azok télen fáznak. Önök nem fáznak itt a Parlament melegében, de azok az emberek fáznak. Ezeknek az embereknek a házaikat le kellene szigetelni, ezzel munkahelyeket lehetne teremteni és energiát lehetne spórolni. Önök azt mondták, hogy ezt megcsinálják, ezt sem csinálták meg.

(18.10)

És ott van a helyi gazdaságfejlesztés. Ezekkel a dolgokkal, amiket itt felsoroltam, mi azt mondtuk, hogy 450 ezer munkahelyet lehetne teremteni, és

meg is lehetne fizetni, mert erre vannak európai uniós támogatások, amelyek a fideszes feltételezésekkel ellentétben nem arra valók, hogy ellopják őket, hanem arra valók, hogy ilyen értelmes dolgokra használjuk fel őket. Két költségvetési alapot is hoztunk volna létre, amely normatív alapon finanszírozta volna a helyi gazdaságfejlesztést, mert a helyzet az, hogy ebben van a lehetőség, ebben van a jövő. Nem abban van a jövő, hogy önök a bukott elődeknek a politikáját folytatva megpróbálnak egy összeszerelő országot csinálni Magyarországból, ahol az emberek rossz bérekért dolgozhatnak a különböző gyártósorok mellett.

Úgyhogy azt tudom önöknek mondani, hogy amiről még itt maximum beszélni lehet, így az európai uniós kitekintésekben, Szanyi Tibornak a szájából hangzott el itt az elmúlt időszakban, hogy igen, van arra tér, hogy harmonizáljuk a béreket. Lehet is ezt csinálni, de ennek vannak bizonyos szabályai, és én azt várnám a Fidesz-KDNP-től, hogy az önök pártcsaládján keresztül megpróbálják arra motiválni az Európai Uniót, hogy ilyen dolgokról szó legyen.

Nem azt várom a magyar miniszterelnöktől, hogy ekézze a szociális pillért, meg arról beszéljen, hogy itt mindenhol Brüsszelből támadnak minket. Nem. Azt várnám önöktől, hogy menjenek oda, és mondják meg az Európai Uniónak, hogy bizony, mi nem vagyunk másodrendűek, és mi szeretnénk egy újfajta munkamegosztást alkalmazni. Nem arra vágyunk, hogy ide kitelepítsék a különböző gyártósorokat, hanem egy olyan innovációs központot hozunk itt létre, amely a magyar emberek tudásába fektet be, ehhez persze egy jó oktatás kell, és a termelési fázisnak egy magasabb minőségű szintjét tudjuk biztosítani az egész Európai Uniónak. Ez az irány előre. Nem az, hogy itt harmadrendű állampolgárok legyünk.

A helyzet az, hogy önök az Európai Uniót tudják befolyásolni, mert mi mindannyian európai uniós állampolgárok vagyunk, és ott van a lehetőségünk, ott van a terünk, hogy jó irányba mozdítsuk elő a folyamatokat. Nem ostoba plakátkampányokat kell csinálni a magyar adófizetők pénzéből, hanem ott kell vitézkedni, ahol a dolgok zajlanak, és azok ott zajlanak Brüsszelben, és önöknek oda kell állni, és meg kell tenni azokat a különböző változtatási javaslatokat, ami a magyar nemzeti érdekek megfelelő. Közben persze egy olyan stílust kell alkalmazni, hogy kedvük legyen ezeknek az embereknek végighallgatni Orbán Viktort és a többi politikust, mert azzal nem segítik a magyar emberek ügyét, hogyha vállalatlan stílusban kommunikálnak a nemzetközi porondon, és Vlagyimir Putyin társaságában közlekednek mindenhová széles e világban. *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)*

Például fontos lenne egy közös minimálbér-szabályozásnak az elfogadása. Ez tényleg fontos lenne, és erről beszélt emlékeim szerint Szanyi Tibor is, ami kimondaná, hogy egyrészt a mindenkori minimálbér el kell hogy érje a létminimumnak a szint-

jét, másrészt meg kell hogy haladja az átlagbérenek a 60 százalékát. Ez egy értelmes javaslat lenne, az Európai Parlament ezzel kapcsolatban már folytatott vitákat. Kíváncsi lennék, hogy akkor a néppárti fideszes politikusok egészen pontosan hogyan érveltek ebben a vitában.

A bérollót zárni kell. Ennek fokozatosan kell megtörténnie, lépésről lépésre. Viszont az nem megoldás, hogy önök itt hazajönnék, elszidják Brüsszelt mindennek, kimennek, és gyakorlatilag semmit nem csinálnak a bérek érdekében. A szociális pillért meg nem ekézni kell, hanem tudomásul kell venni azt, hogy az Európai Uniónak az egy fontos funkciója, hogy a szociálisan rászoruló embereket közelebb tudjuk hozni ahhoz a szinthez, amelyben az országok közti különbség csökken. Nem működik az a fajta modell, amit most látunk, és nem működik az a fajta stílus sem, ami a szociális pillért elkárhoztatja, és gyakorlatilag egy értelmetlen Brüsszel elleni támadássá alakít mindent, ami egy értelmes párbeszédnek adhatna teret.

Azt gondolom az elmúlt időszak alapján és az itt a vitában töltött órák alapján, hogy a Fidesz-KDNP-vel nem lehet értelmesen vitatkozni arról, hogy a béruniót hogyan lehet megvalósítani. Szeretném hallani a konkrét elképzeléseket, nem azt, hogy itt-hon hogyan magyarázzák a bizonyítványaikat, hanem azt, hogy kint mit tesznek azért, hogy Magyarországon nőjön a magyar emberek bére, és itt, Magyarországon mit tesznek azért, hogy nőjön a magyar emberek bére.

Erről, értelmes javaslatokról tudunk beszélni. A pártpropagandával tele van a padlás, nem vagyunk rá kíváncsiak mi sem és a választópolgárok sem. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a független képviselők sorrendjének figyelembevételével közvetlenül felszólalásra jelentkezett európai parlamenti képviselő felszólalása következik. Tájékoztatom önöket, hogy a Jobbik képviselőcsoportja a részére megállapított időkeretéből 7 percet Morvai Krisztina európai parlamenti képviselő asszony számára átadott, így képviselő asszony az egy független képviselőre eső egyperces felszólalás lehetőségét is figyelembe véve, összesen 8 perces időkeretben szólalhat fel. Ennek megfelelően tisztelettel átadom a szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. MORVAI KRISZTINA európai parlamenti képviselő: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselőtársaim! Szokás szerint egy történettel kezdem felszólalásomat, merthogy a politika valódi emberek valódi életéről, valódi történeteiről szól leginkább.

Néhány évvel ezelőtt az utcán leintettem egy taxit, beültem, és útban hazafelé beszélgettem a gépkocsivezetővel. Ráismertem a reklámokból a cég logójára, az akkor még létező kőkemény budapesti árversenyben ők voltak azok, akik a legolcsóbban

hirdették a személyszállító szolgáltatást. Bár ez később nagyon rossz ötletnek bizonyult, rákérdeztem, hogyan lehet megélni ilyen alacsony kilométerenkénti díjból. A fiatalember elkeseredetten és idegesen avatott be abba, hogy rettenetesen kimerült, napi megélhetési gondjai vannak, és nem tudja, meddig fogja bírni a szerinte nem embernek való körülményeket és nyomorúságot. Hogy mennyire rossz állapotban volt, azt egy hatalmas csattanást, csörömpölést és hirtelen fejfájást követően értettem meg igazán. Amikor felocsúdtam, kiderült, hogy karamboloztunk.

A megrázó találkozást követően napokig azon gondolkodtam, hol van a határa annak, amit úgy neveznek, verseny, illetve versenyképesség. Milyen mértékig lehet a profit növelése érdekében leszorítani a költségeket, köztük a dolgozó emberek munkabérét, jövedelmét, és mi az, ami már elviselhetetlen, elfogadhatatlan? Mi az, amit egy munkavállalónak vagy akár önálló kisvállalkozónak el kell tűrnie cége vagy országa versenyképessége érdekében? Mennyire lehet önjáró az úgynevezett piac, és mikor kell megregulálni az emberi méltóság, az emberhez méltó élet védelmében?

Eltelt némi idő, s egyszer csak azt hallom: egyseges, kötelezően alkalmazandó fuvardíjakat vezetett be a hatóság a budapesti taxikra, mégpedig lényegesen magasabbat, mint amit az a bizonyos társaság alkalmazott. S lássanak csodát, a fővárosi taxizás nem állt le, nem szűnt meg, és a szocializmus vagy a kommunizmus sem tört ki. Mi több: verseny is van a cégek között. Bebizonyosodott, hogy a mesterségesen leszorított alacsony árakon, s így jövedelmeken kívül létezhetnek más versenyképességi tényezők is.

Az azonos vagy azonos értékű munkáért egyenlő bért elve nem ismeretlen az Európai Unióban. Alapelve, hogy nőznek a férfiakkal azonos bérezés jár, mert így igazságos. S kitűzött cél, létező elv az azonos munkáért, azonos helyen azonos bér is, amit a kiküldött munkavállalókról szóló európai szabályozás kapcsán fektettek le. Ennek lényege, hogy ha például egy magyar cég Ausztriába vagy Németországba küldi ki munkavégzésre dolgozóját, akkor a munkavállaló jövedelme nem lehet alacsonyabb, mint az azonos munkakörre megállapított osztrák vagy német minimálbér. Logikus az idevonatkozó úgynevezett kiküldetési irányelvnek a célja: ne lehessen a helyi, azaz például osztrák vagy német munkavállalók bérét leszorítani az esetlegesen lényegesen alacsonyabb összegért is dolgozni hajlandó, pontosabban dolgozni kénytelen külföldi, főként kelet-európai munkavállalók által.

A mára már természetessé vált logikát kellene továbbvinni, továbbgondolni. Mi van akkor, ha nem a munkást viszik ki a külföldi munkahelyre, hanem a munkát hozzák az alacsonyabb bérű országokba, például hazánkba? A végeredmény szinte ugyanaz. A helyzet kedvezőtlen a német vagy osztrák munkásoknak is, hiszen alkupozíciójuk és addigi jövedelmük is veszélybe kerülhet, ha munkahelyüket a lé-

nyegesen alacsonyabb bérköltség okán külföldre viszik. Trumpot is alighanem ez a jelenség segítette győzelemre, hiszen ez az Egyesült Államokban is komoly problémát okozott.

De az sem kedvező a nyugati munkavállalók túlnyomó többségének, hogy az itthoni alacsony bérek miatt Magyarországról és más közép- és kelet-európai országokból tömegesen Nyugatra vándorolnak a munkavállalók, ahogy most is teszik. Még ha ezt mi nem is érezzük igazságosnak, olyan feszültségek alakulhatnak ki a munka világában a nyugati országokban, amelyeket a brexit előzményeként, egyik okaként is emlegetnek az elemzők. Ezt az Európai Unió is érzi, ezért nagyon is lehetséges, hogy partnerek lennének annak megvizsgálásában, hogyan csökkenthetők a jelenlegi hatalmas bér- és jövedelemkülönbségek Nyugat-, Kelet-, illetve Közép-Európa között.

(18.20)

Ehhez persze nekünk magunknak is el kell hinnünk, hogy Magyarországnak nem az alacsony jövedelem a fő versenyelőnye. Az élet bizonyította be, hogy a race to the bottom, a lefelé menő verseny nem vált be. Nem a mélységekben, hanem a magasságokban kell versenyeznünk. Kimondhatjuk: az alacsony jövedelemszint mint versenyképességi eszköz nem vált be. Magyarország nem a győztes mezőnyben van, tehetséges csapatunkból ugyanis igen sokan idegenbe igazolnak. Jelentősen meg kell emelni a jövedelmeket, csökkenteni kell a Nyugat-Európa és hazánk közötti bérszakadékot, mert különben nem lesz orvosunk, nem lesz ápolónk, nem lesz szakmunkásunk, és nem lesznek gyerekek, mert külföldön születnek meg. S ha nem lesz komoly változás az életszínvonalban, a jövedelmi viszonyokban s persze az életminőségben, a közérzetben is, akkor nem is fognak hazajönni.

Történelmi léptékkal mérve nem is olyan régen, a világ egy másik pontján szintén döntéshozók voltak együtt egy teremben, bár biztos nem olyan szépben, mint ez. Egyikőjük furcsa ötlettel állt elő: azt gondolom, a rabszolgákat fel kellene szabadítani. Na de mégis, hogy képzelem? - kérdezték a többiek. Mi lesz akkor? Ez nem egyeztethető össze a gazdaság törvényeivel. Ki fog akkor az ültetvényeken dolgozni? Összeomlik minden. Képtelen ötletnek tűnt, de valahogy megoldották. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselőtársaim! Vinnai képviselő úr, foglalja el a helyét, legyen szíves! Kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, öt rövid gondolat. Cseresnyés Péter államtit-

kár úrnak azt javaslom, hogy mielőtt a számtan alapjait bármilyen értelemben a szájára veszi, a számokkal ismerkedjen, és közelebb lesz majd az igazsághoz. Csak azt említem önnek, hogy a közfoglalkoztatottnál 2009-ben 60 ezer az átlagos foglalkoztatotti létszám. De nem baj, majd megtanulja, az idő telik, és a gyakorlás teszi a mestert majd. *(Cseresnyés Péter: Ez még mindig nem 180 ezer!)*

Nem akarok nyugdíjügyekbe belebonyolódni, mint ahogy Rétvári Bence, de annyit hozzá kell tennem, hogy akkor beszéljen róla, ha legalább úgy nyúlnak a nyugdíj kérdéséhez, mint ahogy az MNB például a prognózisaiban azt meghatározza. Az 2,3-2,4 százalék volt, ők meg 0,9-et, utána ötletszerűen 1,6-ot mondtak az éterbe. Tehát talán törvényes alapokon kellene mozogni minden tekintetben.

No de bérnövekedés, nézzünk egy példát! A minimálbér tekintetében az a helyzet, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy 2010-ben 34 ezer forint volt a járulékteher, amit a munkaadók és a munkavállalók megfizettek együttesen. Most meg úgy nézünk ki, hogy 72 ezer forint ez, de tavaly is 69 ezer forint volt. Ez azt jelenti, hogy több mint a duplája, amit a munkaadókkal és a munkavállalókkal megfizettetnek, miközben öt éven keresztül kevesebb vásárlóerőértékű pénzt adtak a kezükbe, miközben nettóban 2010-ről 2016-ra gyakorlatilag 13 ezer forinttal nőtt a minimálbér. Erről kellene önöknek gondolkodni, meg az európai minimálbér kategóriájáról.

Szanyi Tibivel már három éve ezt a történetet erősítjük a Magyar Szocialista Párttal közösen, azt kellene önöknek is a felszínen tartani az Európai Unió szintjén annak érdekében, hogy tényleg valójában egyszer elérjünk oda, hogy az átlagkeresetekhez illesztetten a minimálbérek összege annak a 60 százalékát elérje, nem feltétlenül bruttóban, lehetőség szerint nettóban. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel már két olyan kormánypárti képviselő is megszólalt, aki érdemi szakmai álláspontot osztott meg velünk, ezért szeretnék reagálni elsősorban Czomba államtitkára.

A Jobbik koncepciója nem a bérek erőszakos emelésén alapul. A mi modellünk, ha vennék a fáradtságot és megismernék, egy átfogó, versenyképességet javító, termelékenységet javító modell, termelést támogató adórendszerrel kiegészítve oly módon, hogy reagálnánk arra, amire önök nem reagálnak, hogy a magyar cégek versenyképessége három és félnégyszeres szinten elmarad a nyugati társaságokétól. Nem azért, mert a magyar emberek kevesebbet vagy rosszabbul dolgoznak, hanem mert olyan gazdasági klímát tetszettek kialakítani, ahol a stratégiai szerződéseikben nemcsak indokolatlanul kedveznek a

multihálózatoknak, de ezen szerződésekben egyszer sem kötötték ki a munkabér-kiegyenlítésnek legalább a szándékát, legalább a hosszú távú keretrendszerét.

Itt van előttünk a Globopolis vizsgálata, bárki az okostelefonján elérheti. Ebből kiderül csak a regionális országok vizsgálata alapján, hogy lehet ezt máshogy is. Azt találjuk, hogy míg Magyarországon a tucatnyi legnagyobb multicég átlagosan 0,35 százaléki adóterhet vállal, addig Csehországban ugyanez az érték 20 százalék fölötti. Több mint hatvanszor több közterhet vállalnak ott szinte ugyanezek a cégek úgy, hogy nem tépik fel a kábeleket, nem lépnek le az országból.

Tehát aljas hazugság az, amit a miniszterelnök és csapata elmondott Szaúd-Arábiában például, hogy Magyarország csak az olcsó munkaerő és a rugalmas munka törvénykönyve miatt lehet versenyképes. Egyáltalán nincs ez így. A stratégiai szerződéseket kell tehát újragondolni, termelékenységi, versenyképességi fejlődést hozni Magyarországra és azt a gyarmati státuszt kellene felszámolni, aminek a kivándorlás egy tünete. Mert példának okáért a devizahitelek megoldatlan helyzete vezetett oda, hogy nagyon sokan a nyugati bérből fizetik az itteni devizahitelüket.

Ne tegyenek úgy, mintha ezek a jelenségek nem léteznének, mert rendszerszintű, átfogó megoldás szándékát hoztuk ide, kezeljük ezt tehát a kellő komolysággal! Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem feltétlenül Gúr Nándor számtani példájára akartam reagálni, de tegyük fel, hogy nem 70 ezer, hanem 60 ezer, ahogy ő mondta. Egyébként 2010-ben 70 ezer volt a közfoglalkoztatottak száma, de legyen 60 ezer, ahogy ő mondta. 210 ezerből 60 ezer még mindig 150 ezer és nem 180, amit ő mondott. Tehát lehet erről beszélni, képviselő úr, de akárhogy is szépíti, ha nem is nagyságrendileg, de 20-30 ezret tévedett ön, valószínűleg akarattal, azért, hogy félrevezessen embereket.

Szeretnék néhány dolgot a minimálbérrel kapcsolatban is mondani. Még egyszer elmondom, amit a bevezetőmben is mondtam: a 2002 és 2010 közötti nyolc évben a minimálbér bruttó összege 47 százalékkal növekedett. Nem igaz, hogy a teljes minimálbér adómentes volt, mert egy bizonyos szintig adómentes volt, utána már kellett ott is fizetni minimális adót. Nem sokat, de egy minimális adót kellett fizetni. *(Dr. Józsa István: Most teljesen adóköteles!)* Eközben a 47 százalékos bruttóösszeg-növekedés mellett 51 százalékos volt a kumulált infláció. Akkor hogy is állunk ezzel, képviselő úr? Mit értek azok a

minimálbérek, amiket hazavihettek a minimálbéren dolgozó emberek?

Ami miatt gombot nyomtam, az pedig Szél Bernadettnek a nem minden érzelem nélküli felszólalása volt. De szól ez egy kicsit jobbikos képviselőtársaimnak is, mert ők is hasonló kérdést vagy felvetést, mint Szél Bernadett, megfogalmaztak. Az európai bérunió nem a mi javaslatunk. Mi bemutattuk azt, hogy a foglalkoztatáspolitikánk, a gazdaságpolitikánk eredményeképpen hogyan növekedett a foglalkoztatás Magyarországon, hogyan csökkent a munkanélküliség és hogyan emelkedtek a bérek. Tehát van egyfajta kormányzati politika, amely előremutat, amely az európai bérek tekintetében a különbségeket csökkenti, és ez számokkal bizonyíthatóan eredményes volt eddig. Az európai bérunió az önök elképzelése.

Nem nekünk kell megoldásokat javasolni ahhoz, hogy az európai bérunió tekintetében mit kell tenni. Önök akarták ezt a vitát, önöknek kell elmondani, hogy mit akarnak csinálni (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ha kormányon leszünk!*), hogy abban az esetben, ha kormányon lennének, önök mit tennének, hogyan tennék ezeket a dolgokat, és egyébként a hogyannak milyen következményei lennének. Mert ilyen jellegű megszólalások voltak már, MSZP-s képviselőtársaink szájából is hangzottak el, ők is megfogalmaztak hasonlókat. De tudjuk, hogy 2002 és 2010 között mit tettek, mi történt abban az időben, mi történt a magyar gazdasággal, mi történt a magyar költségvetéssel, mi történt a bérpolitika és a foglalkoztatáspolitikai területén.

Úgyhogy óvatosan nyilatkoznék meg ellenzéki képviselőtársaim helyében ilyen jellegű igények megfogalmazásakor, amikor rajtunk kérnek számon egy teljesen másfajta gazdaság-, foglalkoztatás- és bérpolitikát. Nekünk megvan az a politikai irányvonalunk mind a gazdaság-, mind a foglalkoztatáspolitikai területén, amely eredményt mutat, számok bizonyítják.

(18.30)

Az, hogy önök valami mást akarnak csinálni, annak az eredményességét még a felszólalásokban is önöknek kellene bebizonyítani, és önöknek kellene megmondani, hogy hogyan képzeli ezt el. (*Szászfalvi László: Így van.*) Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a kettőperces felszólalásokat. Szél Bernadett frakcióvezető asszony következik, az LMP-ből. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Szerintem az Orbán-kormány 2010 óta az égvilágon semmi mást nem csinál, mint harcol a magasabb bérek ellen, és ezt be is fogom önnek bizonyítani, bár nem ilyen tárgyalótermi hangulatot gondoltam ide a magyar parlamentbe, de ha felszólított rá, hogy bizonyítsam,

én bebizonyítom. (*Cseresnyés Péter: Nem ezt mondtam.*)

2010 óta folyamatosan harcolnak a magasabb bérek ellen: a közalkalmazotti béreket befagyasztották; azokat az intézményeket gyengítették vagy éppen szétverték, amelyek a magasabb béreket okozták; a munka törvénykönyvét, mint említettem, kicsínálták; gyakorlatilag a Gyurcsány-kormánytól örökölt politikát folytatták, ez a multinacionális vállalatoknak a mindenféle adókedvezményekkel való idecsábítása; kivezették az adójóváírást; az oktatást és a kutatást pedig visszafogták, most már ott tartunk, hogy egyetemeket akarnak bezárni. Na most, egy területen az fix, hogy növelték a béreket, a klientúrának a szintjén. És önök, tisztelt államtitkár urak, önök is jobban keresnek, mint korábban (*Cseresnyés Péter: Nem igaz!*), Matolcsy bankelnök is jobban keres, és van még néhány más kitüntetett, a bérek 100-300 százalékkal nőttek. A legarcpirítóbb példája ennek az állami vállalatoknál, ami ment, hogy negyvenszeres bérkülönbség van az egyszeri dolgozó meg a főnöke között.

Úgyhogy legyenek kedvesek, jöjjenek ide fölkészültebben, és mondják el, hogy egész pontosan mi az, amire önök olyan fenemód büszkék. Én elmondtam a javaslatunkat, szeretnénk egy fenntartható újraiparosítást, szeretnénk egy helyi gazdaságfejlesztést, szeretnénk, hogyha az oktatásra költenének száz forintból húsz forintot, és szeretnénk, hogyha egy többkulcsos adórendszer működne az országban. És, a mindenféle államtitkári közleményekkel ellentétben, ha a mi adórendszerünk működne Magyarországon, akkor azok a kedves választópolgárok, akik minimálbért keresnek, plusz 26 ezer forintot vinnének haza, aki átlagbért keres, 237 ezer forintot keresne, de még az is jól járna, aki a dupla átlagbért keresi, mert 422 ezer forint lenne a nettója.

Az EU-val kapcsolatos javaslatainkat elmondtuk. Egy jó első lépésnek tartjuk azt, hogyha a minimálbér a mindenkori átlagbér szintjének a 60 százalékában kerül meghatározásra. Hozzátevé azt, hogy az átlagbér nagyon csaloéka dolog, mert benne vannak azok is - kevesen -, akik nagyon jól keresnek, és csomószor ők húzzák fel azoknak az átlagát, akik pedig sokan vannak és rosszul keresnek. Magyarországon legalábbis ez a helyzet. Erre nem lehetnek önök büszkék.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő Asszony! Korábbi és mostani mondataira szeretnék reflektálni. Képviselő asszony, a nagy hang és a rosszindulat kevés. Anélkül, hogy személyeskedni akarnék: higgye el nekem, hogy egy ellenzéki képviselő felelősség nélkül sokkal jobban keres, mint egy államtitkár. Mi 2010-es fizetésért

dolgoztunk. Én is voltam ellenzéki képviselő, én is jobban kerestem akkor. Úgyhogy higgye el, hogy ön jár jól, és nem mi. *(Szászfalvi László: Így van!)* Ez az egyik dolog.

A másik: hogy ön mit csinálna, ha majd kormányra kerül, azt majd szíveskedjen jelezni, hogyha ott vannak. *(Dr. Legény Zsolt: Rendben!)* Egyelőre a nagy hangján kívül nincs semmi. *(Szászfalvi László: Így van!)*

A következő: 160 ezer közszolgáltatásban dolgozó embert, hálózati villanyszerelőket, hálózati vízvezeték-szerelőket, mozdonyvezetőket, autóbusszofőröket azért leszólni, mert a főnökük túl jól keres, öt ember az országban, és ön 160 ezertől keresi a pénzt, szégyellje magát! *(Szászfalvi László: Így van! - Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, nem szeretnék most személyeskedésekbe bocsátkozni, úgy gondolom, hogy ez egy erős mondat volt a végén. *(Dr. Fónagy János: Elnézést!)* Már csak azért is, mert egy hölgygel szemben mondta ezt.

Rendes felszólalások következnek. Simon Miklós képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Szocialista Párt 2002 és '10 között leépítette a Magyar Honvédséget *(Gógös Zoltán: És te mit csináltál Újfehértón? - Az elnök csenget.)*, komplett haditechnikai eszközöket és fegyvereket kótyavetyéltek el.

Szintén a Magyar Szocialista Párt hívta föl több helyütt arra a figyelmet *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jogállamban nem lennél képviselő!)*, hogy a legfőbb érték a katona, az ember, és meg kell becsülni őket. Nos, ez igencsak ellentmondásos, merthogy a Magyar Honvédség katonáállománya részére a 2015. évit megelőző utolsó számottevő és egyúttal átfogó béremelést az első Orbán-kormány biztosította 2002. év elején *(Dr. Józsa István: Meg a Medgyessy-kormány.)*, nem pedig a szocialisták 2002 és '10 között, akkor ugyanis nem történt béremelés. *(Dr. Józsa István: Dehogynem! - Gógös Zoltán: 50 százalék!)*

A Magyar Szocialista Párt 2002 és 2010 között csődközeli helyzetbe vitte az országot, Gyurcsány Ferenc és Veres János vezényletével. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)* A gazdaság 2010. évtől kezdődő konszolidálásának eredményeként a szükséges források rendelkezésre álltak ahhoz, hogy a kormány döntsön - természetesen az új katonai életpályamodell bevezetésének részeként - egy 2015 és 2019 közötti illetményemelési programról, melynek eredményeként a katonák illetménye 2015. július 1-jei hatállyal 30 százalékkal, 2019-ig pedig évenként 5-5 százalékos illetményemeléssel átlagosan 50 százalékkal lesz magasabb, mint ahogy 2015 első félévében volt. Az illetményemelés tehát több lépcsőben valósulhat meg.

Számos dolgot teszünk azért, hogy a Magyar Honvédség létszáma feltöltött legyen, hogy a magyar fiatalok érezzék, hogy a katonai szolgálat nemcsak nemes, hanem hazafias cselekedet. Igenis megbecsüljük a katonákat. Fontos, hogy hosszú távú pályaképet tudjunk a katonák elé vázolni, életpályát, ezért a 2015-ben megkezdett illetményemelési program mellett folyamatosan reagálunk a megerősödő gazdaság mellett megjelenő munkaerőpiaci folyamatokra, amelyek mind jelentős lépések az illetményemelés útján. A legutóbbi ilyen emelés a legénységi állomány minden tagját érintette, ily módon külön megbecsülve a legénységi állomány szolgálatát. Ennek eredményeként mára az érettségivel nem rendelkező katonák körében a közkatonák legalacsonyabb, pótlékok nélküli fizetése bruttó 186 ezerre, az órvezetőké bruttó 197 ezerre, a tizedeseké bruttó 207 ezerre, míg a szakaszvezetőké, illetve az érettségivel rendelkező legénységi állományú katonáké pedig havi bruttó 228 ezer forintra nőtt.

Az ágazati életpályák bevezetéséről szóló döntésekből a Magyar Honvédség közalkalmazottai sem maradtak ki. A honvédség egészségügyi, köznevelési, valamint kulturális ágazatában dolgozó közalkalmazottai az adott ágazati életpályá bevezetésének részeként, míg az egyes speciális ágazati bérfejlesztésben nem részesült közalkalmazottak 2015. július 1-jétől két lépcsőben 5-5, átlagosan 10 százalékos illetményemelkedésben részesültek. Ez az úgynevezett ágazati pótlék volt.

Jól látható, hogy ellentétben a szocialista kormányokkal, mi valóban igyekszünk megbecsülni a Magyar Honvédséget. A mi célunk tettekben is megvalósul, tisztelt képviselőtársaim. Amikor a katonáink világszerte helyt állnak, és a migrációs nyomás közepette a határainkat is védik, akkor valóban kifejezhetjük az illetményemelés formájában is a megbecsülésünket és a tiszteletünket irántuk. Célunk, hogy kiszámíthatóságot sugalljunk mindezzel, vonzóvá téve a katonai hivatást. Ezen célnak a megvalósítása érdekében eddig is egyedül mi tettünk lépéseket. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

(18.40)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem akarok személyeskedni, de az előttem szóló Simon Miklós csak egy lépést nem tett meg, hogy nem mondott le a mentelmi jogáról, mikor a kollégáit bevitték a börtönbe; lehet, hogy akkor más eszmecserét folytathatna ott benn a fizetésemelésekről meg a bérarányokról. *(Szászfalvi László: Miről beszél?)*

Nem szeretnék feleslegesen tudósodni a gazdaságpolitikáról, de azért tanult kollégám, alelnök úr

kedvéért megjegyzem, hogy ez a gazdaságpolitika, amit önök itt folytatnak, azért egy erősen restriktív gazdaságpolitika. Tehát amikor ön felemlegeti, hogy mi volt itt a világgazdasági válság idején 2008-2009-ben, akkor jó lenne, ha ráébredne, hogy világgazdasági válság volt. Tehát azzal adekvát egy restriktív gazdaságpolitika. A világgazdasági válság után viszont azért önöknek észre kellett volna venni, hogy kellene az országban a GDP-hez valami beruházásélénkítés is. Önök lehet, hogy bizonyos körben, Mészáros és Mészáros meg néhány talán kevésbé ismert név körében ezt a beruházásélénkítést forszírozták, viszont a gazdasági statisztikák átlagában azt lehet mondani, hogy durván 20 százalék alá csökkent a beruházási ráta. 20 százalék körül mondják a szakemberek, hogy az az egyszerű újratermelési szintjéhez elég, ami afölött van, az tényleg bővülésre ad lehetőséget, ha a 20 százalék alatt van, mint ahogy az önök első éveiben 16-17 százalék körül volt a beruházási ráta, az még az egyszerű újratermeléshez sem elegendő. Az építi be azt a lemaradást, aminek a kárát a mai bérrányvitában tényként látjuk.

Ugyanis nem szeretném szintén személyesen Fónagy államtitkár urat megróni azért, mert egy hölgyvel szemben indulatoskodott meg udvariatlankodott, de azért Szél Bernadett képviselő asszony, jogi doktor, egy dolgot nagyon eltalált, hogy az átlagokkal való dobálózás rendkívül csalóka. Ugyanis önök olyan bérrpolitikát folytatnak elsősorban az egykulcsos adót felhasználva, ami a felső 10 százalékot jelentősen kedvezményezi, az alsó 20 százalékot pedig jelentősen bünteti. Próbálnak itt mindenféle manipulált számokat előadni a minimálberek alakulásáról, kisiskolásokat megszegyenítő módon össze-kavarják a bruttót a nettóval, és ebből növekményeket képesek államtitkárok előadni szemrebbenés nélkül. Ezt nehéz tényleg komolyan, röhögés nélkül kibírni, hogy ilyeneket összekevernek. Ezért az iskolában, már a közgazdasági szakközépiskolában is szekunda jár, egyes jár.

Tehát azt mondom, hogy próbálják megnézni ezt a bérszerkezetet, amit elértek. Nagyon siralmas. Amikor azt hozza ki a Magyar Nemzeti Bank, az önök által nagyra értékelt Matolcsy doktor vezetésével, hogy a magyar betétesek átlag-betétállománya 4 millió forint, ez egy szép szám, de kiderült, hogy a 80 százaléknak meg semmilyen megtakarítása nincs. Akkor mire olyan nagyon büszkék?! Kettő évvel ezelőtti Eurostat-felmérés volt, hogy a családok 70 százaléka, kapaszkodjanak meg: 200 eurós rendkívüli kiadást nem tud lekezelni. 200 euró, 60 ezer forint gondot jelent a magyar családok 70 százalékának. Akkor erre olyan büszkék, hogy az átlagos megtakarítás 4 millió forint? Hol jelentkezik akkor az a megtakarítás, ha átlagra vetítve 4 millió forint? Annál a 10 százaléknál, amelyiknek önök kedveznek, és akinek a fogyasztása igazából hiányzik a magyar gazdaság fejlődéséből.

Véletlenül hangzott el a napokban, hogy mit is csinál ez a „Trampli” elnök ott Amerikában, és úgy

mellékesen megjegyezték, hogy hülyéskedhet a Trump, mert az amerikai GDP 85 százaléka a harmadik szektorból, a szolgáltatásokból áll, tehát a belső piac elviszi a gazdaságot. Mellette még 15 százalékot elnyomják a világba fegyvereket, ezt, azt, am azt, de olyan szinten áll a belső forgalom a szolgáltatások révén, amibe belefér, hogy a „Trampli” mond ilyeneket, olyanokat, a 85 százalék az ott szépen megvan. Na, ebben vagyunk Magyarországon durván lemaradva, mert az emberek többsége annyira szegény, hogy ezt a szolgáltatóipart nem tudja fenntartani, nem tudja fejleszteni, nem tud igényes szolgáltatásokat igénybe venni, mert nincs rá pénze.

Tehát amikor a bérek felzárkózásáról beszélünk, akkor igazából az önök elhibázott gazdaságpolitikája az, amit kritika alá kell vennünk, mert annak az eredménye, hogy rétegenként rendkívül eltérőek a jövedelmi viszonyok: a felső 10 százalék már közel van Európához; az átlag, illetve az az alatti dolgozói keresetek viszont egyértelműen dolgozói szegénységet jelentenek. Ezért mondjuk mi azt, hogy a minimálbér nettója érje el a mindenkori nettó átlagbér 60 százalékát. Ez egy európai gondolat, igaz, hogy önök herót kapnak Európától, de azért higgyék el, ott már néhány dolog sikerült, és lehet, hogy jobban, mint önöknek. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Szászfalvi László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! 2010 előtt a szocialista kormányok idején a gazdaság csökkenése és a munkanélküliség drasztikus növekedése volt a jellemző. (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.*) A kormányváltás óta eltelt időszakban a Fidesz-KDNP-kormányok kiemelten kezelték a magyar gazdaság fellendítését, a munkanélküliség csökkentését. Számptalan szám elhangzott már a mai vitában erről.

A reformoknak és a magyar emberek áldozatos munkájának köszönhetően a magyar gazdaság erősödött az elmúlt években. A munkanélküliség jelentősen csökkent 2010 óta, mint hallottuk, 12 százalékról 4,3-4,4 százalékra. A magyar kormány stabilizálta a költségvetést, és növekvő pályára állította az ország gazdaságát. Mindez lehetőséget teremtett egy hosszú távú megállapodás megkötésére a munkaadók és a munkavállalók között, a minimálbér és a szakmunkás-minimálbér jelentős növekedésére és a közszférában dolgozók bérszínvonalának kiszámítható emelésére.

Tisztelt Országgyűlés! A külföldi munkavállalók magyarországi foglalkoztatása tekintetében is ezek az intézkedések változást hoztak. A 2000-es évek első felében igen magas volt a harmadik országokból Magyarországon munkát vállalók száma. A legtöbb munkavállalási engedély román, ukrán és szlovák

állampolgárok részére került kiadásra. A külföldi munkavállalók létszáma a hazai munkaerőpiacon 2004-ben volt a legmagasabb, mintegy 64 ezer fő, majd Magyarország uniós csatlakozását követően jelentős csökkenés következett be. 2009 és '13 között a munkavállalási engedéllyel foglalkoztatott harmadik országbeli és Magyarországon dolgozó uniós állampolgárok létszáma egyaránt 10-10 ezer fő körül alakult. A harmadik országokból származó foglalkoztatottak száma ezt követően is tovább csökkent, míg az Unióból érkező munkavállalók száma valamelyest növekedett az elmúlt években.

A külföldiek foglalkoztatása 2002-től kezdve leginkább a közép-magyarországi régióban összpontosult. Ezen belül kiemelkedő a főváros jelentősége, amely a külföldiek foglalkoztatásának egyik meghatározó központja. A harmadik országok állampolgárainak foglalkoztatása területileg eltér az Unión belülről érkezőkétől. Míg a harmadik országokbeliek száma a dél- és észak-alföldi, valamint nyugat-dunántúli régiókban a legmagasabb, addig a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező uniós állampolgárok jellemzően a fejlettebb közép-dunántúli régióban vállalnak munkát. A legnagyobb számban foglalkoztatottak nemzetisége jelenleg is a románok, szlovákok, illetve ukránok.

A külföldi munkavállalók foglalkoztatásának az aránya tehát a 2002-es év 1,3 százalékáról 2010-re 0,7 százalékra, majd 2016-ra 0,4 százalékra mérséklődött. A 2010-es kormányváltás után bekövetkezett foglalkoztatásbővülés tehát teljes egészében, mondhatjuk nyugodtan, a hazai munkaerőforrások bevonásával valósult meg.

(18.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Engedtessek meg, hogy néhány képzési, átképzési programra hívjam még fel a figyelmet, amelyek jelentősen segítettek, illetve segítik ma is, jelenleg is a munkaerőpiaci helyzetet, illetve a foglalkoztatáspolitikát.

A kormány elkötelezett a tekintetben, hogy a közsférából kilépő személyek versenyszférában történő elhelyezkedését elősegítse. Az érintett személyeknek felajánlja a kormány a különféle foglalkoztatás-elősegítő képzésekben való részvétel lehetőségét. A piaci igényeknek megfelelő tanfolyamok megvalósítását támogatjuk, mivel az új szakképzés megszerzésével jelentősen növekszik az adott személyek foglalkoztatási esélye. A megyei, illetve a fővárosi kormányhivatalokban, valamint a járási hivatalokban a foglalkoztatási osztályok a tanfolyamok indításához szükséges forrásokkal rendelkeznek. Mindezen túl más támogatási formák is rendelkezésre állnak, amelyeket személyre szabottan is felajánlanak a járási hivatalok az álláskeresők számára.

Az átképzésre az „Út a munkaerőpiacra” program ad lehetőséget, amelynek a keretében 25 év

feletti álláskeresők és inaktívok képzését támogatja a kormány. Ezzel egy időben lehetőség van arra is, hogy a költségvetési szervnek nem minősülő munkáltató adókedvezményt, támogatást kapjon, ha a közsférából kilépett személyt alkalmaz. A „Karrier híd” program keretében a munkáltatók részére biztosított adókedvezményt, valamint bértámogatást is igényelhet a munkaadó a járási hivataloktól. Ugyanezek a lehetőségek, átképzési-továbbképzési lehetőségek állnak rendelkezésre a kis- és közepes vállalkozások és családi vállalkozások számára is, amiket rugalmasan lehet a vállalkozások specializációjára számára is biztosítani.

Szeretném még kiemelni azt a közfoglalkoztatási pilotprogramot, amely szintén hozzájárul a foglalkoztatáspolitikai támogatásához. 2016. július 1. napján indult el ez a speciális közfoglalkoztatási program, amelynek a célja a mentális, szociális vagy egészségügyi okból foglalkoztatásba be nem vonható álláskeresők foglalkoztathatóságának a növelése. A Nemzetgazdasági Minisztérium feladata a munkaerőpiaci szolgáltatási támogatás nyújtása, amely szolgáltatás megvalósítására 62 millió forint került biztosításra a Nemzeti Foglalkoztatási Alap foglalkoztatási alaprészeinek a terhére. A szolgáltatás nyújtásának célja, hogy a speciális közfoglalkoztatási programban részt vevők számára elősegítse az elsődleges vagy a másodlagos munkaerőpiacon történő kilépés lehetőségét.

Végül hadd említsek még egy képzési programot, amely a GINOP-ban valósul meg, egy GINOP-os pályázat keretein belül: a munkaerőpiaci alkalmazkodóképességét fejlesztését célzó tematikus projektek támogatása. Ennek a pályázatnak a keretében munkavállalói és munkáltatói érdekképviseletek pályázhatnak többek között az idősebb generációk munkaerőpiaci védelme érdekében megvalósítandó tevékenységekre. E pályázat tervezett kiemelt témái többek között az idősödő társadalomból fakadó munkaerőpiaci kihívások kezelése és az aktív idősödés elősegítése, a munkahelyi diverzitás kezelése és az ezzel járó lehetőségek kihasználása, a generációk közötti együttműködés elősegítése a munkahelyeken, illetve a munkaerőpiacon tapasztalható hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem.

Azt gondolom, hogy ezek az eszközök, ezek a képzési, átképzési támogatási formák is hozzájárultak és hozzá fognak járulni ahhoz, hogy a foglalkoztatáspolitikában a pozitív eredményeket meg tudjuk őrizni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a Jobbik-képviselőcsoportból Sneider Tamásnak, az Országgyűlés alelnökének a felszólalása következik. Parancsoljon, alelnök úr!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gyakran hangoztatott érv, hogy a bérek mértékét meghatározza a termelékenység mértéke.

Ebben van igazság, de ez csak részigazság. Ha megnézzük Nyugat- és Észak-Európát, azt láthatjuk, hogy a termelékenység átlagosan a duplája Magyarországnak. Ez, ha a magyar viszonyokból indulunk ki, elméletileg mindössze kétszer nagyobb bérek kifizetését jelentené Nyugat-Európa és Észak-Európa térségeiben. Viszont tudjuk, hogy nem kétszer nagyobbak a nyugat-európai bérek, hanem bizony öt-hatszor, sőt Észak-Európában hétszer magasabbak ezek a bérek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Viszont van egy másik nagyon fontos, sőt még talán fontosabb mutató a bérek mértékével összefüggésben. Ez a mutató az adott országban működő szakszervezet erőssége. Ha megnézzük az összefüggéseket, akkor nem meglepően azt tapasztaljuk, hogy az erős szakszervezeti rendszer és a magas bérek mértéke kéz a kézben jár. Tanulmányok tömegei mutatják be a nyugat-európai szakszervezetek munkáját, a munkaadókkal és a kormányokkal kapcsolatos állandó napi szintű érdekegyeztetésüket. Ennek a bemutatására most nyilván nincs lehetőségem, de én egyszerű axiómaként fogalmazom meg azt a tételt, hogy erős szakszervezet egyenlő magasabb bér.

Számomra egyértelmű, hogy a termelékenység növelése nem valósítható meg olyan szakszervezetek nélkül, amelyek a bértárgyalásoknak köszönhetően kiszorítják azokat a cégeket, amelyeknek a termelékenysége vagy kizárólagosan az éhbérek, vagy a teljesen elavult technológián alapul. Ezeket a cégeket rábírnák a technológiai és munkaszervezési fejlesztésekre, persze közösen a kormánnyal, hitelekkel, támogatásokkal segítve azokat a cégeket, amelyek hajlandók alakítani az eddigi viszonyokat. Ezáltal létrejön egy olyan helyzet, amikor a jól működő, modern céggel szemben nem kerül versenypiaci előnybe az a cég, amely nem hajlandó fejleszteni, és amely csak éhbérért hajlandó dolgoztatni. Nyugat- és Észak-Európában éppen az ilyen kizsákmányoló cégek versenyképességi hátrányt okozó magatartása miatt tömörülnek iparági testületekbe maguk a munkaadók, és fogadják el egyöntetűen az ágazati bérmegállapodásokat. Bármennyire is érdekes, de ezzel a valamikori céhekhez hasonlóan egyszerűen kiszűrik maguk közül a kontárokot, a gyenge teljesítményűeket, akik leviszik az áruk és a fizetések színvonalát.

Visszatérve a szakszervezetekre: elengedhetetlen a jogi megerősítésük, és a növekedésükhöz szükséges olyan feladatokba is be kell vonni őket, amik amúgy is a profiljukba vágnak. Néhány dolgot szeretnék csak kiemelni ezzel kapcsolatban. A munkajogi jogvédelem megerősítése nagyon fontos kérdés Magyarországon. Sokkal több munkajogi jogászra volna szükség. Erre nagyobb költségvetési forrásokat kellene fordítani, és elsősorban a szakszervezetek támogatásán keresztül.

Munkaerőpiaci és gazdasági kutatóintézet felállítás. Alig létezik ilyen Magyarországon, szakszervezeti szinten nem is létezik. Ez Nyugat-Európában és

Észak-Európában teljesen természetesen bevett szokás. Sokszor ezeknek az intézeteknek a működésével emelik a béreket és tárgyalnak a kormánnyal az adott szakszervezetek.

Az üdültetés szélesebb körű megszervezése a dolgozók számára. Ez is egy tipikusan olyan feladat, amivel meg lehetne erősíteni a szakszervezeti mozgalmat. Önkéntes munkanélküli-alap létrehozása. Észak-Európában ez gyakorlatilag kizárólag a szakszervezetek területe. És tudjuk jól, hogy Magyarországon - Európában elképesztő módon - mindössze három hónap áll rendelkezésre munkanélküli-segély címen, és utána kész, vége, elfogyott ez a lehetőség. Észak-Európában ez két évig tart, kérem szépen. Ráadásul két forrásból kapják a dolgozók a béreket, egyrészt önkéntes forrásból, és az állam is biztosít forrásokat a munkanélküli-segélyre.

A felnőtt-továbbképzés esetében is - amiről éppen most volt szó - bizony nagyobb részvételre volna szükség a szakszervezetek részéről, hiszen ki az, aki a munkavállalókkal és a munkaadókkal állandóan napi kapcsolatban van, és a legjobban ismerheti azt, hogy milyen képzésre van szükség az adott helyzetben. A munkavédelmi szabályok betartásának az ellenőrzésében is sokkal nagyobb szerepet kellene adni a szakszervezeteknek.

Végezetül el kell érni, hogy a szakszervezeti vezetők, az üzemi tanácsok vezetői ne legyenek kiszolgáltatva a munkaadóknak, teljesen függetlenül legyenek tőlük. Új törvényi szabályozásra van szükség.

(19.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! A bérfelzárkóztatás nagyon komplex dolog, rengeteg elemét kell megvitatnunk. De egy biztos, a szakszervezeti rendszer és jogosítványok radikális változtatása nélkül nem fog sikerülni, mert erős szakszervezet nélkül nincsenek magas bérek. Erről sajnos még ma nem volt szó, de remélem, hogy néhány képviselőtársam még gondolkodni fog ezen, mert Nyugat-Európa társadalmá nem működne enélkül. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Volner János frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amiről itt az előbb a vita kibontakozott, néhány dologra fel szeretném hívni a figyelmet. Miért nem pörög a magyar gazdaság? Azért, mert az a bizonyos jövedelmi hányad, amit Józsa képviselő úr emlegetett, ezt úgy hívják a közgazdászok, hogy diszkrecionális jövedelem, nem áll rendelkezésre Magyarországon. Ez a jövedelem azért nem áll rendelkezésre nem kis részben, mert családtagokkal együtt körülbelül három és

fél millió embert a devizahitelezés csapdájában hagyott a kormány.

Amikor léptek ebben, akkor úgy léptek, hogy a bankok hitelportfóliójának minőségét is rontották azzal, hogy a legjobban fizető és biztosan fizető adósoknak adtak lehetőséget arra, hogy végtörlesszenek. Később úgy ment tovább ez a dolog, hogy az árfolyamgáttal öt évre kitolták ennek a problémának a megoldását. Egy kétségtelen, hogy a magyar lakosság aktív, teherviselő részét benne hagyták a devizahiteles csapdában. Tehát nem kis részben ez a diszkrecionális jövedelmi hányad, ami egyébként pörgethetné a gazdaságot, munkát, megrendelést adhatna a kisvállalkozói szektornak, nem áll rendelkezésre.

Emiatt a magyar gazdaság sorvad, és alapvetően olyan külső inputoktól függ a versenyképességünk jelenleg, ami nem rajtunk múlik. Nem rajtunk múlik az európai uniós támogatások nagysága. Itt csak zárójeliesen jegyzem meg, hogy Magyarország 5-6 százaléknyi európai uniós támogatást kap a GDP-hez mérten, és ebből tudunk 1-2 százaléknyi gazdasági növekedést produkálni. Ez egy abszolút negatív mérleg. Nem rajtunk múlik az autóipari konjunktúra, ami mindössze 144 ezer embernek ad munkát Magyarországon, de erre nagyon büszke egyébként a kormány. És nem rajtunk múlik, azt kell mondjam, a külföldön dolgozó magyarok teljesítménye. A GDP 3 százalékát utalják haza a külföldön dolgozó magyarok, ezermilliárd forint értékben.

Ezek miatt a beteg a magyar gazdaság jelenleg, és ezek miatt alacsonyak a bérek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Gőgös Zoltán képviselő úr kétperces felszólalása következik. Parancsoljon, képviselő úr!

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Nincs itt Simon Miklós, ugye, a teremben? Elég baj. Pedig azt szeretném neki mondani, hogy nincs minden munkavállaló olyan szerencsés helyzetben, mint ő, hogy a felesége többmilliós jutalmat tud neki adni. Akkor kisebb problémáik lennének a magyar munkavállalóknak is, de azért ezen jó lenne elgondolkodnia, mielőtt ilyen magasztos kijelentéseket tesz.

Ha jól értelmeztem ezt a vitát, ma arról kéne beszélgetnünk, hogy, mondjuk, a pápai hentes, aki az amerikai soron dolgozik, miért keresi harmadát, mint ha átmegy hatvan kilométerre Ausztriába, egy ugyanolyan amerikai sorra. Legalábbis én a címből arra gondoltam, hogy ebben kellene nekünk valamit csinálni, erről kellene beszélgetnünk, nem arról, hogy 2002-ben mi volt éppen Magyarországon.

Csak szeretném mondani fideszes képviselőtársaimnak, hogy az a szakadék, ami kialakult a bérekben, 2010 után még nagyobb lett. Ugyanis, ahogy elmúlt az európai uniós válság, sokkal nagyobb lett a munkaerőigény, nagyságrendekkel nőttek meg az ottani bérek, a magyar fizetések meg csak bruttóban

emelkedtek. Lásd minimálbér, államtitkár úr, aminek a reálértéke most érte el a 2010-es szintet. Egyébként jó, hogy óriásikat emeltek, örültek neki a cégek, néhány tönkre is ment bele, de ettől a melósoknak a fizetési borítékban nem lett sajnos semmivel sem több; most van jelenleg a 2010-es reálértéken, ha az inflációt is figyelembe vesszük.

Tehát én azt hiszem, nekünk most az lenne a dolgunk, hogy megpróbáljunk olyan ösztönző rendszert találni, ez igaz a mi szakmánkra is, és igaz például az európai uniós támogatások következő ciklusbeli szervezésére is, hogy igenis, ahol munkavállalók vannak, márpedig az agráriumban is vannak, csak azok kaphassanak normális támogatást, megfelelő támogatást, akik a legnagyobb hozzáadott értéket tudják hozzátenni, és egy megfelelő bérszinten tudják az embereket foglalkoztatni.

Innentől kezdve sokkal kisebb lenne a vidéknek is a problémája. Mert gondolom, azt nem vitatja senki, hogy a legnagyobb szakadék az agráriumban van, mert abban a pillanatban, hogy átmegy valaki Csornáról Ausztriába dolgozni, ott már nem háromszoros, hanem akár hat-hétszeres fizetésekkel is találkozunk. Szerintem erről kéne beszélgetni és nem arról, hogy mi volt 2002-ben. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Újabb kör, rendes felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjából Simon Róbert Balázs képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a több mint négy órája tartó vitában már sok-sok témát érintettünk. Próbálok most néhány olyat megemlíteni, amiről talán nem annyira részletesen esett szó. Ezek közül elsőként talán az adókedvezményeket, illetve egészen pontosan a munkahelyvédelmi akciótervet említeném.

2013. január 1-jétől a munkahelyvédelmi akcióterv keretében bevezetett, igénybe vehető célzott kedvezmények a munkaerőpiaci szempontból hátrányos helyzetben lévők, úgymint a fiatalok, a kisgyermekesek, az alacsony iskolai végzettségűek és az idősek munkavállalását hivatottak elősegíteni. A kedvezmények elsődleges célja a foglalkoztatás ösztönzése, amelyet a célcsoportokba tartozó munkavállalók után igénybe vehető munkáltatói adókedvezmények biztosítanak. Megjegyzem, egyetlen uniós tagország sem alkalmaz kedvezményeket olyan széles körben jelenleg, mint Magyarország.

A kedvezményezett köre tovább bővült: a 2015-ös év elejétől a kismamák után járó kedvezmény esetében részmunkaidős foglalkoztatás során is a teljes kedvezményt lehet érvényesíteni 100 ezer forint vagy e feletti bér esetében. Továbbá annak érdekében, hogy a mezőgazdasági ágazatban dolgozó foglalkoztatása tovább bővüljön, a munkahelyvédelmi akció évközi kiterjesztésére is sor került. A

2015. július 1-jétől igénybe vehető új munkahelyvédelmi kedvezmény értelmében a mezőgazdasági munkakörökben foglalkoztatott 25 év feletti és 55 év alatti munkavállalók esetében a munkáltatók a szociális hozzájárulási adóból kedvezményt vehetnek igénybe.

Ha megnézzük azt, hogy 2013-tól 2017 januárjáig a versenyszférában mennyi munkahelyvédelmi kedvezményt vettek igénybe a foglalkoztatók, ez mutatja, hogy több mint 500 milliárd forintot, egészen pontosan 508 milliárd forintot vettek igénybe kedvezmény formájában. 2017 januárjában a munkahelyvédelmi kedvezmények az üzleti szférában 871 600 munkavállaló foglalkoztatásához nyújtottak segítséget, összességében 8,9 milliárd forint összegben. A kedvezménnyel foglalkoztatott munkavállalók száma 16 400 fővel, 1,9 százalékkal növekedett az előző év, azaz a 2016-os év azonos időszakához viszonyítva.

A második gondolat, amiről röviden szólnék, a társasági adóra, illetve a kis- és középvállalkozások adózására vonatkozik. Ne felejtjük el, hogy 2002 és 2010 között a társasági adó általános kulcsa 18 százalékról 19 százalékra növekedett. A Fidesz-kormány már hivatalba lépésekor az egykulcsos társasági adó bevezetését célozta meg, amelyet a stabilitási törvényben meghatározottaknak megfelelően 2020-ig kell elérni. Ennek megvalósítására a költségvetési mozgástérnek megfelelően több lépcsőben nyílt lehetőség. 2010-ben így először a kis- és középvállalkozások számára került bevezetésre egy kedvezményes 10 százalékos társaságiadó-kulcs, 50 millió forint helyett 500 millió forint adóalapig.

Aztán a társaságiadó-kulcs egységesen 9 százalékra csökkent 2017-től. Így az adóbevallási adatok kivetítésén alapuló számítások szerint mintegy 145 milliárd forint marad a vállalkozásoknál. Az egységes 9 százalékos társaságiadó-kulcs a legversenyképesebb jelenleg az Európai Unióban. Kiemelném azt is, hogy a felső adókulcs eltörlése korántsem csak a multinacionális vállalatoknak kedvező, mert azzal jól járt számos kisebb, pár száz foglalkoztatottal bíró vállalkozás is, amelyek a magyar gazdaság derékhatát alkotják.

És nem szabad elfeledkezni a 2013-ban a kkv-k számára bevezetett két kedvező adózási formáról, a kataról és a kiváról sem. A legkisebb vállalkozások versenyképességének ösztönzése érdekében a kata esetében a 6 millió forintos bevételi értékhatár 12 millió forintra emelkedett 2017-től.

(19.10)

Az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében, részben a kata választására jogosító értékhatár emeléséhez is kapcsolódóan, 6 millió forintról 8 millió forintra emelkedett az általános forgalmi adó alanyi adómentességének értékhatára. A kivások is jobban jártak 2017-től, mivel 2 százalékponttal, 16-

ról 14 százalékra csökkent a kiva adóértéke. Az elfogadott egyszerűsítésekkel az adókötelezettség kiszámíthatóbb és kedvezőbb lett. A kivát, a létszámfejlesztésre, illetve a bevételi értékhatárra vonatkozó módosítással még több vállalkozásnak éri meg ezt a formát választani. Itt említem meg, hogy az adminisztráció csökkentése érdekében 2017-ben jelentősen egyszerűsödött az egészségügyi hozzájárulás fizetésének rendszere is, az eddigi öt kulcs helyett csak két kulcs maradt.

Végül a hazai bérkülönbségekről: a hazai bérkülönbségek egyáltalán nem nevezhetők nagyoknak. Arra számítunk, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum 2017-18. évi jelentős emelésének hatására a bérkülönbségek tovább fognak mérséklődni hazánkban. A kormányváltás évében, 2010-ben a béregyenlőtlenségi mutató lényegesen nagyobb, 4,25-ös értéket mutatott, és a 4 feletti mérték az egész korábbi kormányzás időszakára jellemző volt. A szocialista kormányok idején tehát nagyobbak voltak a bérkülönbségek, amit a polgári kormány működése alatt folyamatosan igyekezett csökkenteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elmondhatjuk, hogy a magyar gazdaság 2010 óta erősödik, a Fidesz és a kormány célja pedig nem lehet más, mint hogy ez az erősödés a következő időszakban, a következő években is tovább folytatódjon. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik rendes fel szólalásra. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Simon Róbert Balázs az előbbi gondolataiban fontos dolgokról is beszélt. Beszélt a munkahelyvédelmi akcióterv történéseiről, én ezt elismerem, elfogadom, szükségszerűnek tartom, de végül is nem ezzel indultak neki hét évvel ezelőtt a történetnek, hanem azzal, hogy egymillió új munkahely a gazdaságban. Úgyhogy, urak, hölgyek, egymillió új munkahely a gazdaságban, az kellene, azt kellene megteremteni, nem mindenfajta manipulációval itt különféle számadatokat bedobni az éterbe, és akkor utána nyilvánvalóan lehet vitatkozni 5 meg 10 ezer fős különbségekről, mint ahogy Cseresnyés Péter próbál lovagolni ilyeneken, de összességében mindegyikünk tudja, hogy abból szinte semmit nem csináltak. Persze, van az orcán bőr, amikor belemondják az éterbe, hogy közel félmillió ember a gazdaságban, és tudjuk nagyon jól, hogy nyilván nem így van ez a történet. Mindenki tudja ebben az országban már szinte önkön kívül, vagy önknek is rá kellene ébredni, vagy a valóságot nem kellene eltagadni, ha azzal tisztában vannak.

Nézzék, ha valami értelmeset, ha valami okosat, az emberek javát szolgálót akarnának tenni, akkor nyilván olyan típusú kérdésekhez nyúlnának hozzá,

amiről beszélünk, amit három éve forszírozunk, ami most már európai uniós határozatokban, egyebekben fellelhető, hogy a minimálbérnek például önök a bruttóját használják, a bruttója érje el az átlagkereset bruttójának a 60 százalékát. Én azt mondom mindig, hogy a nettója kellene, és ezt önök miatt, az önök ellenében történő védekezés miatt mondom, mert önök a bruttóval jól játszanak.

Itt is látható volt a mai parlamenti vita keretei között, hogy mennyit emelkedett a minimálbér. A bruttója, az igen, az kutya sokat, csak azt mindig elfelejtik mondani, vagy nem szívesen beszélnek róla, hogy e mögött a bruttó növekedés mögött az húzódik meg, hogy a kormány a munkaadókra terhelten és a munkavállalókra terhelten olyan nagyságrendű járuléktöbblet-bevételhez jut, amely már mértéktelennek is tekinthető, mert egy hat évvel ezelőtti állapothoz képest, amikor 34 ezer forint volt, most 72 ezer forint. Magyarul: kizsigereli a munkaadókat és a munkavállalókat is, miközben nettóban 2010-től 2016-ra vonatkoztatva a minimálbér összege meg 13 ezer forinttal nőtt. Értik?! Közben 34-35 ezer forinttal nőtt a járulékteher, azt beszédtek, és 13 ezer forinttal nőtt a nettó. Ez abszolút korrektnek tekinthető, már az önök részéről, úgy gondolom, hogy önök így gondolják. A beszédett pénzt meg szétszórják a haverok között. Ez így rendben van, tehát ez így, az önök filozófiája alapján teljesen rendben van. Azt gondolom, hogy nem a haverokat meg a pereputtyot kellene szolgálni, hanem az embereket, az országban élő emberek messze döntő többségének a javát.

Ez a tehernövekedés gyakorlatilag olyan szintű, ami már az orcátlanság kategóriájával vág egybe. Nem véletlenszerű, hogy az elmúlt hat-hét esztendőben olyan mértékű volt az elvándorlás ebből az országból, mint amilyen. Több mint 600 ezer ember! De ez a 600 ezer ember hogyan is néz ki? 80 százalékában a 40 év alattiak köréből tevődik össze. Szakmai képzéssel, tudással a kezükben, fejükben olyan emberek hagyták el ezt az országot, akikre idehaza mértékadó módon szükség lenne. Ha önök hét évvel ezelőtt, amit ígérték, egy mértékadó bérfejlesztésbe kezdtek volna bele, akkor lett volna, lehetett volna eredménye ennek a történetnek, mert féket, gátat szabott volna ebben az elvándorlási folyamatban. Nem, önök nem ezt tették. Önök azt tették, hogy hogyan és miképpen lehet gyakorlatilag megszorítani ezeket az embereket, akár hagyják is el ezt az országot, elüldözni őket.

Az, hogy elvándoroltak, nyilván veszteség ennek az országnak, az is veszteség, hogy közben ebbe az országba rengeteg új, friss forrás jött, és ezek egy része ellopásra került, ez nyilván a termelékenységét, a hatékonyságát gátak közé szorítja. Ez is ahhoz vezet, hogy nehéz ebből a béklyóból kilépni. Nem véletlenszerű, hogy alacsony a bérszínvonal, nem véletlenszerű, hiszen mindezek mellett és mindezekkel együtt rossz munkahelyi és rossz jogszabályi környezetek keretei között kell működniük a munka-

vállalóknak. Emlékezzenek vissza 2012. január 1-jén a munka törvénykönyvére, amely olyan feltételeket szabott a munkavállalónak, az érdekképviselőnek, de még a munkaadónak is bizonyos helyzetekben, ami nem igazán kedvező. Nekik eggyel több lehetőséget adott, hogy a munkavállalót még a falhoz szoríthatták, a munkaadónak, vagyis az érdekképviselőnek meg még azt a lehetőséget se adta meg, hogy azt az érdekképviselői tevékenységet, amit annak előtte végezhetett, azt tisztességgel a munkavállaló érdekében végezhesse.

Nem véletlen, hogy ma mindenki menekül, menekül ebből a helyzetből, adott esetben ebből az országból, és keresi a megélhetés mikéntjét másutt. Nem, nem az európai bérek azok, amelyek már az emberek szemei előtt lebegnek, akármit mondanak. Sajnos, a visegrádi négyek tekintetében a közeledés, a közelítés vált lassan a célfelületté, egyszerűen azért, amit az előbb mondtam, mert bruttóban ki lehet mutatni, mintha közelednénk, de nettóban egészen más a helyzet, és tudják, a nettó, ami a kézbe kerül, az a pénz, az az effektív, az az elkölthető, azért lehet a boltban vásárolni.

Nem véletlen, hogy az egy főre jutó gazdasági növekedés tekintetében ott vagyunk a sor végén, hátulról az ötödikek vagyunk. Nem véletlen, hogy a bruttó béreket mondják önök mindig, de ha azt nézzük, a bruttó bérek tekintetében is hátulról a hatodikak vagyunk az Európai Unió viszonyrendszerében. Látható módon a minimálbér tekintetében is, még a bruttó vonatkozásában is magasabb a visegrádi négyek országainak a minimálbére. Ha a nettót nézzük, a kézbe jutott forrásokat, akkor meg még inkább igaz ez a történet. És ha azt nézzük meg, ha azt vizsgáljuk egy kicsit, hogy Magyarországon még két évvel ezelőtt is, sőt tavaly is az a helyzet volt igaz, hogy a munkavállalóknak több mint a fele nem kereste meg az egy főre eső létminimum összegét, ma már az a helyzet igaz, hogy a minimálbér összegét sem. Már a minimálbér összegét sem! Magyarországon a dolgozó emberek 54 százaléka maximum a minimálbér összegét keresi meg. Ez az a helyzet, amivel önöknek szembe kellene nézniük, mert Európában egészen más, 10-20 százalékkal kisebb a részarány például e tekintetben.

A magyar minimálbérek bruttója és nettója közötti változás vagy annak az alakulása úgy történt meg, hogy 2010 óta nyílik az olló.

(19.20)

Nyílik az olló, tehát a bruttó növekedése magasabb ütemű, mint a nettó növekedése. Ez az, amivel megpróbálják becsapni az embereket. Tudják, tényyszerűen - Cseresnyés Péter államtitkár úrnak is, hogy ha már halad visszafelé, hogy tudja - a különbség úgy nézett ki, hogy 2010-ben nagyjából 13 ezer forint volt a különbség a bruttó és a nettó között, míg 2017-ben ez most már mintegy 43 ezer forint. 30 ezer forinttal

több, államtitkár úr, a bruttó és a nettó közötti különbség. És növekednek az elvonások. Az alacsony keresetűekre rakódó adóteher pedig Magyarországon az egyik legnagyobb az EU 28-ak viszonylatában.

Azt kell mondjam, hogy ha már ezt vettük górcső alá, akkor a minimálbér tekintetében - 28 európai államból 22-ben van egyébként minimálbér - mi azok közé az országok közé tartozunk, az utolsó tíz közé, ahol 500 euró alatti a minimálbér nagyságrendje. Na, ott sem vagyunk a sorvezetők között, hanem még az utolsók között is a középmezőnyben helyezkedünk el.

De ha a bruttó órabékeket nézzük, mondok két példát: Dániát és Magyarországot. Dániában ez nagyjából egy 25 eurónak megfelelő összeg. Magyarországon meg olyan 3,5-4 euró közötti összeg. Vásárlóerő-paritáson számolva sem indokolható meg ez a különbség, nem magyarázható meg. Nyilvánvalóan van tennivaló e tekintetben, de önök nem ezt teszik. Önöket azok az emberek, akik nem az önök köreihez tartoznak, azok az emberek, akik viszonylag keveset keresnek, mondjuk, a mai átlagbér szintje alatt, azok önöket nem nagyon érdeklik.

Maximális kizsákmányolás van ma Magyarországon. Gondoljanak csak bele az élő példába, Magyarország gázszereplőjének a tevékenységébe, 2012-es gazdasági tevékenysége. Mérlegadatokat használok. 2012 után 800 millió forint osztalékot vesz fel Mészáros, 225 embert foglalkoztat a 2012-es esztendőben, és a 225 embernek összesen fizet 157 millió forint bért. Miközben, még egyszer mondom, a gazdasági eredmények után 800 millió forint osztalékot vesz fel. Mi ez, ha nem kizsákmányolás?

Európa központinak tekinthető térségeiben nagyjából 10 euró/óra a minimálbér nagyságrendje. Magyarországon ez 2-2,5 eurónak felel meg. Ez nem magyarázható a vásárlóerő-paritásból fakadó különbségekkel.

Talán amiről itt még kevés szó esett, amiben lenne tennivalója a kormánynak, mondjuk, az adóigazságosság vonatkozásában. Az Európai Unióban a magyar GDP hússzorosának megfelelő az az adó, amit nem fizetnek be. Ha 500 milliós európai közegről van szó, és mi egyből egy egyötvened résznyiiek vagyunk, akkor is ez nagyjából azt jelenti, hogy 40 milliárd eurónak megfelelő be nem fizetett adóról beszélünk. Ez azt jelenti, hogy 12 ezer milliárd forint. Ez azt jelenti, hogy a magyar GDP egyharmadáról. E tekintetben a feketefoglalkoztatás vonatkozásában, a feketegazdaságban történő folyamatok tisztításában kellene jeleskedniük önöknek, és akkor lehetne olyan folyamatokat erősíteni, ami a dolgozói szegénység minimalizálásához vezethetne, s megakadályozhatná, fékezhetné az országból történő elvándorlásokat, és valós bérfelzárkóztatásokat eredményezne, nem pedig a bruttó bérek egekbe történő emelésével párosulna.

Azt kell mondjam, hogy bérkülönbségek mindig lesznek országon belül is, országon kívül is. Látható, 108 ezer forint az országon belüli bérkülönbség, 226

ezer és 118 ezer forint Budapest és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye viszonylatában, pedig itt vásárlóerő-paritásról nem nagyon lehet beszélni. Hát hogyan lenne bérkülönbség országok és országok viszonyrendszerében?

A lényeg nem ez. A lényeg az pontosan, hogy az adott országnak a kereseti viszonyaihoz igazítottan kellene a legalsó, a minimálbér, a garantált bérminimum tekintetében olyan parametrizálást elérni, amellyel a béreket alulról felfelé lehetne tolni. És önöknek abban is felelőssége van, hogy nemcsak a minimálbér vagy a garantált bérminimum emelését kell elkövetni, ráadásul úgy, hogy közben ugyanannyi vagy még több bevételre tesznek szert, mint annak előtte, hanem abban is felelősségük van, hogy az e feletti bérek ne torlódjanak össze, hogy az e feletti bérek tekintetében tovább lehessen lépni, és ott is bérfejlesztéseket lehessen eszközölni. Tudják mit? A munkakörülmények tekintetében, ott is változásokat kellene eszközölniük, egyszerűen azért, hogy az emberek jó szívvel és biztonsággal merjék vállalni a munkafeladatok elvégzését.

Az utolsó gondolataim között pedig azt szeretném megerősíteni még egyszer, hogy nem beszélni kell a bérek növekedéséről, a foglalkoztatás növekedéséről, nem manipulálni kell. Nem. Nem belehazudni kell az emberek szemébe, akár a munkanélküliséget érintően a csökkenésről, amikor önök százezrével löktek ki embereket az ellátórendszerekből. Még azokat is, akik a munkaképességük elvesztése okán akár a 22 800 forintos havi nagyságrendű ellátásra tettek szert. Nem érdekli önöket az emberek nyomorúsága. Önöket a regisztráció érdekli, az, amivel azt lehet alátámasztani, mintha jobb lenne a helyzet.

Jobb lenne, ha inkább az emberek bajaival foglalkoznának, az embereket érintő kérdésekben próbálnának meg pozitív irányultságú folyamatokat indukálni. S még egyszer, utoljára azt mondom, a bér vonatkozásában azt lebegtessék a saját szemük előtt elsődlegesen, hogy ne a járulékkerhek növekedésével a bruttó bérek emelkedjenek, hanem a kormány mondjon le bevételekről, legyen képes lemondani bevételi többletekről, és azt forintosítsa az emberek számára, hogy az nettó forrásként az emberek kezében jelenjen meg, egyszerűen azért, hogy egy igazságosabb világot lehessen élni, olyat, ami mögött tisztességes jövedelmi viszonyok vannak az emberek számára. Elnök Úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A közvetkező felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Bartos Mónika képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

BARTOS MÓNICA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy nincs köztünk vita abban, hogy az EU tagállamai közötti munkabérkü-

lönbség csökkentése kívánatos dolog, és mindent meg kell azért tenni, hogy ebben eredményt tudjunk elérni.

A gondolataink közötti különbség abban áll, hogy ezt milyen eszközökkel, hogyan tudjuk elérni, milyen eszközöket használjunk, és fizessünk-e, illetve milyen és mekkora árat fizessünk ezekért. Az eszközöket és a megfizetett árat tekintve azt is eldöntjük ilyenkor, hogy milyen világban akarunk élni, milyen világot akarunk építeni, milyen eszközökkel építjük ezt, és milyen alapokra helyezzük.

Többször elhangzott, többek között Vona elnök úr is említette, hogy az eltérő bérszinteknek történelmi okai vannak, gyakran évszázadokra visszanyúló gazdasági-politikai fejlődés következményei. Ez igaz tény, és nem is érdemes ezen vitatkozni, azonban ebbe nem kell beletörődni, és azt hiszem, hogy az elhangzott eredmények azt mutatják, hogy a kormánypárti oldal ebbe nem is törődött bele. De úgy gondolom, hogy ahogy az eddigi elért bérszint gazdasági-politikai fejlődés útján jött létre, úgy az ezt követőnek is annak kell lennie, egy szerves fejlődés részének kell hogy eredménye legyen. Teljesítményen, felelős kormányzáson, nemzeti összefogáson kell alapulnia. Másként csak homokra épített várat fogunk építeni, buborék lesz, kipukkad, összeomlik, és mi, kormánypárti képviselők nem szeretnénk a gyermekeink jövőjét homokra építeni.

Azoknak, akik kételkednek abban, hogy a teljesítmény meghozza a gyümölcsét, a tények mondanak ellent. Államtitkár úr és képviselőtársaim is említették már, hogy 2010 óta kimagasló eredményeket értünk el a V4-országokban és az EU-országok viszonylatában is a minimálbér-emelést és annak vásárlói paritáson mért eredményét illetően. Azt, hogy a teljesítménynek és a felelős kormányzásnak hatása van a bérszint emelésére, jól mutatja, hogy amíg 2002-2010 között a többiek után kullogtunk, addig a mostani kormány regnálása óta az élmezőnybe ugrottunk, a V4-ek és az EU tagállamai körében is.

A bruttó és nettó átlagkeresetek is lényegesen nagyobb mértékben emelkedtek nemzeti valutában és vásárlóerő-paritáson is, mint például Németországban, Ausztriában vagy az Egyesült Királyságban.

(19.30)

Az ottani bérekhez számottevően sikerült közelíteni, és a V4-ek átlagában is jelentősen javítottunk a pozíciónkon. Ha a bruttó béreket tekintjük, a magyar bérek 90-112 százalékát érték el a visegrádi országokénak, ez nettóban kifejezte 77-83 százalékot jelent.

Nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy az erőteljes 2016. évi bérdinamika meghaladta a többi visegrádi országban tapasztalható bérnövekedési ütemet és a nyugat-európai országokban megvalósult emeléseket is.

A 2016. év végén megkötött bérmegállapodás további ösztönzést jelent, és a következő hat évben

megvalósuló 40 százalékos reálbér-növekedés további határozott lépés a fejlett országokhoz történő felzárkózás terén. Vitathatatlan, hogy jelentős eredményeket értünk el, és az is vitathatatlan, hogy ezt munkával, teljesítménnyel, nemzeti összefogással értük el. Aki ezt megkérdőjelezi, az szerintem a magyar emberek eredményét, munkáját kérdőjelezi meg, amit én nagyon sajnálok.

Az is igaz, hogy ha gazdasági teljesítmény nélkül akarjuk a juttatások szintjét mesterségesen emelni, az veszélyezteti az országunk stabilitását. Elhangzott többek részéről, hogy alap nélküli, homokra történő építkezést jelentene, erre láthatunk példát egyes országokban, aminek sajnos meg is van az eredménye.

Az egyenlő munkáért egyenlő bért azonnali követelése nem vezet egyenlő bérekhez, sőt számos kedvezőtlen hatással kellene szembenéznünk. Az új tagállamok vállalkozásai, így a magyar vállalkozások is kiszorulnának a belső piacról, mert nem tudnák az előírt béreket kigazdálkodni. Magyar munkavállalók munkahelyei szűnnének meg. Természetesen a régi tagállamok tőkeerős vállalkozásainak a bérek kigazdálkodása nem jelentene gondot, így az előzőeket súlyosbítva, kiszorítanák közép-kelet-európai versenytársaikat a piacról, ily módon könnyen meg tudnának tőlük szabadulni. Sőt, a közszolgáltatások fenntartása érdekében az adókat is emelni kellene.

Látható, hogy értünk el eredményeket, ami a minimálbér és a bruttó és nettó átlagkereset emelését és vásárlóerő-paritáson mért értékét illeti. A bérek nemzeti hatáskörben tartása, a legutóbbi évek jelentős béremelése és a több évre megkötött bérmegállapodás jelentheti a bérek felzárkóztatásában az eddigieknél erőteljesebb előrehaladás zálogát.

A hazai bérek az elmúlt években a termelékenységét lényegesen meghaladó mértékben növekedtek, még nemzetközi viszonylatban is. A következő években is folytatódik a bérek növelése, de ennek záloga a teljesítmény növekedése. Ebben nagy szerep hárul a hazai kkv-kra, ezért nagyon fontos, hogy az erre fordítható uniós forrásokat hatékonyan tudjuk felhasználni.

Többen említették, hogy fontos a gazdasági szerkezet változtatása. Ez valóban így van, és van még feladatunk ezen a téren. Ezt katalizálhatja a minimálbér és a szakmunkás-bérminimum növelése, így a munkaerőnek a kevésbé hatékony munkahelyekről a nagyobb hozzáadott értéket termelő ágazatokba történő áramlását. Mindezek azt helyezik fókuszba, hogy alapvető érdekünk, hogy a bérek meghatározása minden tekintetben nemzeti hatáskörben maradjon. Így tudjuk elérni, hogy a növekedés stabil és tartós legyen, és hogy a jövőnk ne homokra, hanem szilárd alapra építsük. Szerintem ez a felelős magatartás és a felelős út.

És hogyha elnök úr megengedi, nem nyomtam kétpercest, de szeretnék egy dologra reagálni, amit Dúró Dóra képviselőtársam vetett fel, és többektől elhangzott. Ő azt mondta, hogy azért van egyes szakmákban munkaerőhiány, mert az emberek kül-

földre mennek dolgozni. De ennek a munkaerőhiánynak van egy ennél súlyosabb, sőt súlyos háttere, ez pedig a demográfiai helyzet. Sajnos Magyarország azon országok egyike, ahol több évtizede, 40 éve csökken a népesség létszáma, és ezt a trendet igyekszik megállítani a kormány, sikerrel, azzal a családpolitikával, amit folytat.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjából Bana Tibor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül fontos a Jobbik bérunióra vonatkozó európai polgári kezdeményezése, hiszen ha visszatekintünk az elmúlt évekre, és ebből a szempontból elég csak a Fidesz kormányzásából eltelt hét esztendőt vizsgálni, akkor megállapíthatjuk, hogy a bérek és fizetések tekintetében meglévő elképesztő különbségek jelentős mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy nagyon sok honfitársunk, sok százezer magyar döntött úgy, hogy külföldön keres lehetőségeket, ott próbál szerencsét, és igyekszik boldogulást találni magának és családjának. Viszont akkor, amikor erről beszélünk és az elvándorlás folyamatát értékeljük, más tényezőkről is érdemes beszélni, erre tennék kísérletet a következő percekben. Úgy hiszem, mind a munkavállalók oldaláról, mind a munkaadók szempontjából fontos megvizsgálni ezeket a kérdéseket is, már csak azért is, mert konkrét jelzések is érkeztek hozzám e tekintetben Vas megyéből.

Tisztelt Országgyűlés! A 2011-ben elfogadott új munka törvénykönyvével kapcsolatban kijelenthetjük, hogy egy családellenes intézkedés, amely a munkaidőkeret törvénybe iktatásával és a munkavállalók kiszolgáltatottságának növelésével tovább nehezítette az ő helyzetüket. Látni kell azt, hogy míg Ausztriában, ahol 70 százalékos a szakszervezeti támogatás, még nem tudtak a szombatból hétköznapot csinálni, addig hazánkban, ahol a jellemző szakszervezeti támogatás 20 százalék körül mozog, már elterjedt ez a foglalkoztatási módszer. Az ingyen hétvégeztetés legnépszerűbb formája az 5/2-es modell, amelynek lényege a szombati munkavégzés egy hétköznapi pihenővel. Ezt a dolgozók elsöprő többsége elutasítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a cégek, a multik csúcsra járatják a munkaidőkeretet, akkor a nyugati országok fognak profitálni a jól képzett, terhelhető fiatal magyar munkaerőből, tovább fog tehát nőni az elvándorlási szándék, hajlandóság.

Ez a munka törvénykönyve nemhogy nem biztosítja a feltételeket az Alaptörvényben megfogalmazott szép és hangzatos célokhoz, mint például a harmonikus családi élet, hanem éppen azzal ellentétes rendelkezéseket tartalmaz. Éppen ezért a Jobbik azt tudja ígérni, hogy 2018-as kormányra kerülésünket követően gyökeresen megváltoztatjuk ezt a törvényt,

csökkentve ezáltal a munkavállalók kiszolgáltatottságát.

Nézzük meg a munkaadók oldalát! Erről már szóltunk az uniós forrásos vitanapon is, ahol a Jobbik egyik vezérszónokaként beszéltem arról, hogy a kiemelt projektek gyorsan mennek, hiszen ezek a pénzek haverokhoz jutnak, egy szűk, önközbe becsatornázott körhöz kerülnek, viszont láthatjuk azt, hogy a kis- és középvállalkozások a másik oldalról fuldokolnak a bürokrácia mocsarában.

Tisztelt Fideszes Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Az önközbe közel álló cégek dőzsölnek, másfelől pedig sok esetben azt láthatjuk, hogy akár százmilliós nagyságrendű adótartozásuknak sincs érdemi következménye, miközben a tisztességesen működő magyar kis és közepes méretű vállalkozásokat, akik nem rendelkeznek ilyen erős fideszes kapcsolatrendszerrel, folyamatosan vegzálják, és rajtuk csattan az ostor, nem tudnak részesülni a támogatásokból.

A Jobbik azt tudja ígérni, hogy a 2018-as parlamenti választásokat követően, hogyha kormányt tudunk alakítani a magyarok támogatásával, akkor egy olyan helyzetet teremtünk hazánkban, hogy tisztességesen versenyezzenek a vállalkozások. Átlátható, kiszámítható és tiszta viszonyokkal tartós, hosszú távú és fenntartható gazdasági növekedést fogunk elérni, amelynek eredményeit, gyümölcseit a magyarok saját bőrükön is érezhetik, és azzal a gyakorlattal szemben, ami az elmúlt 27 évben és a Fidesz kormányzása alatt is jellemző volt, hogy az érdekalapú pénzelosztás állt középpontban, az érdem- és értékalapú támogatást fogja a Jobbik a politikája homlokterébe állítani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Simon Miklós képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Az előbb Józsa István és más szocialista képviselők a felszólalásom idején durva rágalmakkal illettek. Kérem, fejezzék be a hazudozást! Nem én tehetek arról, tisztelt Józsa képviselő úr, hogy Paks esetében több százezer forintos fizetést vett fel, és emiatt a sértődöttsége beszél önből. Úgyhogy visszatásítom az előbbi rágalmakat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Mirkóczki Ádám: Ezt leírtad papírra?)* Bár ez nem kétperces, hanem a személyes megtámadtatás kategóriába tartozik, de túl vagyunk rajta. Volner János frakcióvezető úr következik, parancsoljon!

(19.40)

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vinnai képviselő

selőtársunk Tiszavasvári városáról valótlanságokat állított. Ezt szeretném korigálani nagyon röviden. Az egyik az volt, hogy a Jobbik nem tudott munkahelyet teremteni. Képviselőtársamnak, mivel már hazament, azt üzenem, ha egyszer átadják neki ezt az üzenetet, hogy a Jobbik úgy kezdte Tiszavasváriban, hogy egy 120 munkahelyet teremtő vállalkozást vitünk a városba, a Járműszerelvényt Gyártó Zrt.-t, amely ipari kultúrát teremtett munkahelyekkel együtt a város részére. *(Közbeszólás a Jobbik sorai-ból: Úgy van!)*

Hozzáteszem, hogy az, amikor a Jobbikot hibáztatják, hogy nem nőtt az önkormányzati dolgozók bére, az egyértelműen kormányzati felelősség. Én magam is és a mögöttem ülő Hegedűs Lorántné is több alkalommal kezdeményeztük azt, hogy a köztisztviselői illetményalap, amelyet önök 2008-ban fagyasztottak be, legyen megemelve legalább annyival, mint amennyi az azóta eltelt időben az infláció volt. Én magam egyébként 25 százalékos emelésére tettem javaslatot még az előző ciklusban, de önök ezt minden alkalommal leszavazták. Azt a törvényt, amivel meg lehetne emeltetni az önkormányzati és egyéb dolgozók bérét, önök - még egyszer mondom - leszavazták.

Az sem állja meg a helyét, hogy a Jobbik megemelte a jobbikos alpolgármester fizetését egyharmadával. Központilag lett megemelve, erről az önök kormánya döntött, és a béremelés mértéke 17 százalékos volt. Ezeket azért szeretném rögzíteni, mert a képviselőtársaim közül a kormányoldalon többen is megismételték ezeket a nyílt színi hazugságokat.

Azt kérem, ne legyenek olyanok, mint amilyen a kormánypárti sajtó, amely jobbikos politikusokkal szemben perek tucatjait veszítette el azért, mert hazudozott összevissza. Itt ez ne történjen meg! Ez a nemzet temploma, illik igazat mondani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelettel arra kérem a vitában felszólalókat, hogy amennyiben személyes érintettség ürügyén kívánnak felszólalni, azt szíveskedjenek ügyrendi felszólalás keretében jelezni, mert az a levezető elnök hatáskörébe tartozik, hogy ezzel kapcsolatban hogy és mint ad szót, illetve úgy ítéli-e meg, hogy valóban ezek a felszólalások alkalmasak-e arra, hogy az ügy súlyának megfelelően.

Legény Zsolt képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget és a szót, elnök úr. Az elnöki instrukciónak megfelelően nem szeretnék személyi ügyekkel foglalkozni. Természetesen Simon képviselő úr üzenetét át fogom adni Józsa képviselőtársamnak, nekem mégiscsak könnyebb elmondani neki, hiszen egy frakcióban ülünk.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, a mai vitanapunk lényegi kérdése az, hogy miért van az, hogy az Európai

Unión belül Magyarországon az uniós átlaghoz képest jóval alacsonyabbak a bérek. E bérek emelésére, a hazai bérszínvonal emelésére és ezzel természetesen az elvándorlás mérséklésére a Magyar Szocialista Pártnak több javaslata is lenne, hiszen az egyik legfontosabb célunk az, hogy mindenki tisztességesen meg tudjon élni abból a bérből, amit megkeres.

Gúr Nándor képviselőtársam és többen is említették már, a mi javaslatunk egy nagyon központi kérdése az lenne, hogy a minimálbér nettója érje el a mindenkori nettó átlagbér 60 százalékát. Gúr képviselőtársam kifejtette, hogy miért a nettóval szeretnénk úgymond operálni. Jelenleg egyébként a nettó összeg 84 788 forint, a Magyar Szocialista Párt javaslata alapján ez a minimálbér már most több mint 20 ezer forinttal lenne több, mint a jelenlegi.

Szintén ki kell térnünk arra, hogy emlékeim szerint 2008-ban emelte utójára a parlament a közszolgálati illetményalapot, tehát a közszolgálatban kilenc éve nem volt illetményalap-emelés, azaz béremelés. Szerintem ez példátlan a magyar közigazgatás történelmében. Éppen ezért a közalkalmazotti, köztisztviselői bérek érdemi emelése szerintünk megkerülhetetlen.

Szeretném még arra is felhívni a figyelmet, hogy nem olyan régen jelent meg egy olyan tanulmánylista, amely alapján az Unió húsz legszegényebb régiójában, húsz legelmaradottabb régiójában négy magyar régió is sajnálatunkra megtalálható. Ebből az egyik egyébként pont az a régió, ahonnan én is származom, jövök, az észak-alföldi régió. Azt gondoljuk, ezért mennek el egyébként az emberek innen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és ezért mennek el Nyugatra. Ezeket kellene természetesen orvosolnunk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából László Tamás képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Először is köszönet illeti a kezdeményezőket, mert úgy látom, elegendő idő kínálkozik számunkra arra, hogy a kormányoldal kifejtse a munka világának minden aspektusával kapcsolatosan az ars poeticáját, szemléletét, irányultságát. Azt látom, a vitából is az bontakozik ki, hogy arra az irányra, arra a törekvéssorozatra nemigen volt válasza sem a Jobbiknak, sem az LMP-nek, sem az MSZP-nek, amely elég megfoghatkozában van. *(Dr. Legény Zsolt: Annál erősebbek! - Bangóné Borbély Ildikó: Arányaiban nem vagytok többen!)*

Természetesen azt gondolom, a 2010 óta megtett út egy nagyon sikeres út, annak ellenére, hogy nagyon rögzös út, és nagyon nehéz út volt, nem is vagyunk teljesen elégedettek. Majd a végén fogok egy pár mondatot mondani természetesen erről. Ha a

foglalkoztatottság és a munkanélküliség belső struktúrájára nézünk, vagy az országon belüli különbségeket érintjük, akkor nem lehetünk elégedettek, de az az út, amelyen 2010 óta haladunk, feltétlenül egy rendkívül fontos és sikeres út a munka világával kapcsolatban.

Az első gondolat az, amit már többen elmondtak, hogy mi a munkaalapú társadalomban hiszünk. Ez a mondat is többször elhangzott, hogy ha munka van, akkor minden van. Ez a szemlélet biztonságosabban és fenntarthatóbban oldja meg a szociális kérdéseket is, ebben a keretben jobban figyelembe tudjuk venni a versenyképesség erősítését, a termelékenység növelését, az értékteremtő képesség növelését. A munkaalapú rendszer alakítható, fejleszthető, míg a nem a teljesítményre tekintő és nem a teljesítményre építő rendszer feltétlenül zsákutca. Erre nagyon sok negatív tapasztalatunk van, különösen, ha az MSZP kormányaira gondolunk.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Egy másik nagyon fontos dolog az, hogy ha a jelenlegi parlamenti pártokra tekintünk, akkor a Fidesz-KDNP-frakció az egyetlen, amelynek számára alapelv a nyújtózkodás fokának és a takaró hosszának összehangolása. *(Bangóné Borbély Ildikó: Mi van? - Dr. Legény Zsolt: Öndicséret!)* A követelések és a lehetőségek összehangolása önmagában nem művészet, nagyon egyszerű a szabály: a bérek növelése akkor lehetséges, ha a gazdasági növekedés, a termelékenység, versenyképesség növekedése ezt alátámasztja. *(Bangóné Borbély Ildikó: Szárguld a gazdaság, nem, képviselő úr?)*

Az én témám a foglalkoztatás és a munkanélküliség. Ez egy összetartozó pár, ha az egyik nő, a másik szükségszerűen csökken, és fordítva. Ráadásul az is kimondható, hogy nincs egy statikus állapot ezen a téren, amint megáll, mondjuk, a foglalkoztatás növekedése, azonnal a lecsúszás következik be, vagyis itt egy belső dinamikának kell működni, mert azt látjuk, hogy lecsúszni könnyű, felemelkedni viszont verejtékes munka. Ezt megtapasztaltuk a 2010 óta eltelt időszakban.

Beszéljünk a számokról, különválasztva a 2002 és 2010 közötti, majd a 2010 utáni időszakról a foglalkoztatottság és a munkanélküliség tekintetében! Ez talán válasz lesz arra, amit a szocialista képviselők mondtak, mert hiszen most ugyan sok mindent számonkérnek, de ebben az időszakban semmit nem tettek, annak ellenére, hogy a 2002 és 2010 közötti időszak jelentős részét kedvező nemzetközi gazdasági konjunktúra jellemezte. Ennek ellenére 2002 és 2010 között a foglalkoztatottak száma mintegy 140 ezer fővel csökkent, miközben a munkanélküliek száma megduplázódott, 240 ezerről 470 ezerre emelkedett. A 15-64 éves korosztály foglalkoztatási szintje 56,2 százalékról 54,9 százalékra esett vissza,

míg a munkanélküliségi ráta 5,8 százalékról 11,3 százalékra nőtt ebben a nyolc évben. Úgy gondolom, ez csattanós válasz arra, amit a szocialista képviselők mondtak. Nemzetközi összehasonlításban a hazai foglalkoztatási szint 2010-re az Európai Unió tagállamai között a legalacsonyabb volt. A 2002 és 2010 közötti időszakban jelentős mértékben nyílt az olló a hazai és az uniós foglalkoztatási szint között, miközben Magyarországon már a globális pénzügyi válság előtt is csökkenő trend jellemezte a foglalkoztatást, amit a válság csak tovább mélyített.

A 2010-es kormányváltás után foglalkoztatási fordulat következett be Magyarországon, aminek fő jellemzője, hogy az egyik legfontosabb kormányzati célkitűzéssé a foglalkoztatás növelése vált.

(19.50)

Rengeteg akciónk volt, általánosan, célzottan, mindenféle módokon. Ennek hatására a foglalkoztatottak száma 2010-2016 között 620 ezerrel nőtt, míg a munkanélkülieké 235 ezerrel csökkent ugyanezen időszak alatt. Érdemes visszagondolni azokra a számokra, amiket az előző 8 évről mondtam.

A foglalkoztatási ráta 54,9 százalékról 66,5 százalékra nőtt, a munkanélküliségi ráta pedig 11,3 százalékról 5,1 százalékra csökkent a 2010 és 2016 közötti időszakban. A foglalkoztatottak száma nemcsak a globális válság előtti szintet haladta meg, hanem a rendszerváltoztatás óta eltelt időszak legmagasabb foglalkoztatottságát sikerült elérni. 2016-ban átlagosan már mintegy 4,4 millió volt a foglalkoztatottak száma, míg 2010-ben alig több mint 3,7 millió fő dolgozott. A növekedés jelentős része, mintegy kétharmada az elsődlegesen munkaerőpiacon ment végbe a versenyszektor dinamikus növekedése és munkahelyteremtése eredményeként. A 2010-es kormányváltás óta Magyarország az Európai Unió átlagos növekedésénél gyorsabb ütemben tudta növelni a foglalkoztatást. Ennek eredménye, hogy a 15-64 éves népesség foglalkoztatási szintje 2016 III. negyedévében elérte az Európai Unió átlagát, ami 67,1 százalék volt akkor. Magyarország ezzel gyakorlatilag teljesítette a 2020-as célkitűzését, ami az uniós átlag elérése volt.

A munkanélküliség is teljesen eltérően alakult a két kormányzati időszakban nemzetközi összehasonlításban. 2002 és 2010 között rendkívül gyors ütemben romlott a munkaerőpiaci helyzet Magyarországon. Míg 2002-ben a hazai munkanélküliség lényegesen kedvezőbb volt az uniós átlagnál - 9 százalékkal szemben csak 5,6 százalék -, addigra 2010-re a helyzet alapvetően megváltozott, és a magyar munkanélküliségi mutató már lényegesen magasabb volt a 27 tagállam átlagánál. A hazai munkanélküliség már a globális válság előtt meghaladta az uniós átlagot, és annál gyorsabb ütemben nőtt tovább a 2007-2010 közötti időszakban is. A 2010-es kormányváltást követően alapvetően a korábbtól eltérő

trend jellemezte a hazai munkanélküliség alakulását. Magyarország 2016 utolsó negyedévében már a harmadik legalacsonyabb munkanélküliségű ország volt az Európai Unióban. A hazai 4,4 százaléknál Németországban - ahol 3,5 százalék volt - és Csehországban - ahol 3,6 százalék volt - volt alacsonyabb a munkanélküliség szintje 2016 végén.

Itt tartunk most, de tekintsünk előre 2020-ig! Az Európa 2020 stratégia az EU erre az évtizedre szóló foglalkoztatási és növekedési stratégiája. Ebben hangsúlyt kap az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés, mert ennek révén orvosolhatók az európai gazdaság strukturális hiányosságai, növelhető a versenyképesség és a termelékenység, illetve lefektethetők a fenntartható gazdaság alapjai. Az EU stratégiája 2020-ra azt tűzi ki célul, hogy az előbb említett 15-64 éves korosztály 75 százalékának legyen munkája. Hihetetlen ambíciózus cél. Az 54,9 százalékról 67,1 százalékra - ezek a magyarországi számok - sem volt könnyű emelni a foglalkoztatottságot, de 67,1 százalékról 75 százalékra növelni még sokkal nehezebb. Ez a jelenlegi foglalkoztatási struktúra átalakítását is jelenti, benne a magyar kis- és középvállalkozások megerősítését szolgáló európai uniós kohéziós források 60 százalékának felhasználását. Tehát a kormány határozottan dolgozik azokon a terveken, hogy a 67,1 százalékról további munkahelyteremtés, további intenzitás, termelékenységnövekedés is legyen. Ezt szolgálja az innovációra fordított összegek radikális megemlése, az ipar 4.0 termelékenységnövelő folyamatainak a bevezetése, ezzel a versenyképességünk jelentős erősítése is.

Ez már egy másik történet, ebben is benne vagyunk nyakig, tovább folytatva a foglalkoztatás emelését és a munkanélküliség csökkentését, ami természetesen, magától értetődően együtt fog járni a bérek emelkedésével. Én azt gondolom, hogy ebben kell együtt dolgoznunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a teljes foglalkoztatásról beszélünk, és ki mennyire járt jól az elmúlt 7 évben, akkor legelőször azt kell megemlítenem, hogy a Bajnai-kormány alatt 85 fő volt azoknak a száma, akik kormánytagok voltak, államtitkárok voltak és helyettes államtitkárok voltak. Ezt azért mondom el, mert van egy réteg, aki nagyon jól járt az elmúlt 7 évben, és velük kell kezdeni, mert ők amúgy kevesebben vannak, mint a maradék néhány millió ember ebben az országban. Most ott tartunk, hogy a kormányban dolgozók száma az államtitkárokkal, helyettes államtitkárokkal 176 főre duzzadt, igaz, hogy 2010-ben a bürokráciacsökkentést szajkózta minden médium és minden kormánytag. De még a 176 fő fölött van 5 fő miniszterelnöki biztos, 15 fő kormánybiztos és 15 fő

miniszterelnöki megbízott. Ez összesen 216 fő, a csökkentés, a bürokráciacsökkentés meg a személyzeti csökkentés érdekében. Hát, én úgy gondolom, hogy ha teljes foglalkoztatásról beszélünk és a kormányhoz köthető pozíciók kiosztásáról, ebben igen jól teljesített a harmadik Orbán-kormány.

Visszatérnék a minimálbérre, mert folyamatosan ódákat zengtek, hogy mennyire jól alakult az elmúlt években a minimálbér emelkedése. Újra el fogom mondani, már előttem több képviselőtársam is felszólalt: 2010-ben bruttóban 73 500 forint volt a minimálbér. Ez nettóban 60 236 forint volt. Majd 2011-ben 78 ezer forint lett bruttóban, nettóban 60 600 forint. 2014-ben eljutottunk az ominózus 101 500 forintos minimálbérig. Képviselőtársaim, emlékeznek, hogy mennyi volt ennek a nettója? A 101 000 forintnak? 66 483 forint! Négy év alatt fel-emelték 101 ezer forintra, és alig nőtt 6 ezer forinttal a nettója. Majd most 2017-et írunk, 127 500 forint, és 84 788 forint a nettó. 54 ezer forinttal növekedett a bruttó, a nettó, ami az emberek zsebében marad, az csupán 24 552 forinttal. És akkor még nézzük meg azt, hogy az államnak fizetett adó, amit ugyebár be kell fizetni, a járulékokat, 2010-ben 34 212 forintot fizettek be, majd 2017-ben 72 760 forintot. Nettóban a munkavállaló 24 ezer forinttal vitt többet haza, az állam meg 72 760 forinttal többet szedett be. Akkor ki járt jól a minimálbér-emeléssel, tisztelt képviselőtársak? Ki volt, aki nagy hasznot húzott a munkavállalókból? Hát az állam. Maga az állam.

Bartos Mónika meg többen itt ódákat zengtek, hogy mennyire felzárkóztunk minimálbér kapcsán meg a fizetések kapcsán az Európai Unió tagállamaihoz, és külön kiemelte, hogy csökkent a béröllő a németek és a magyarok között. Hát, könyörgök, szeretnénk mi annyi minimálbért keresni, mint a németek! 464 ezer forint most a németeknél a minimálbér. Amúgy az európai uniós országokban is sereghajtók vagyunk, persze, hátulról hajtunk mindent. Bulgária, Csehország és Románia, ahol alacsonyabb a minimálbér.

(20.00)

Akkor miről beszélünk, képviselőtársaim? Azt, amit végighallgattunk... Ne haragudjanak már! Még mindig a 2010 előtti időszakra hivatkoznak, sőt nagyon sokan önök közül még 2002-t is felhozták. Könyörgöm, hetedik éve kormányoznak, vegyék már észre! Hetedik éve! Már nincs mire visszautogatni. Ha mutogatunk, akkor forduljanak egymással szembe és tessék egymásra mutogatni, hogy te csináltad, te meg te szavaztad meg, és miattad élnek az emberek rosszabbul. *(Bányai Gábor: Jaj, istenem!)* Mi is ezt mondjuk, hogy jaj, istenem, higgyék el, amikor hazamegyünk és találkozunk az emberekkel!

A másik, hogy állandóan arról beszélnek - gondolom, majd államtitkár úr fog reagálni rá -, hogy egy ország egyik sikerességi mutatója, hogy hány

gyermek születik. Térjünk ki erre is! 2008-ban a válság kitörésekor majdnem százezer gyerek született az országban, 99 149. Majd jött az ominózus 2011, amikor 88 049 gyermek született Magyarországon. Majd egy icipicit javult a helyzet, és 2016-ban sikerült feltornáznia 93 ezerre. Nagyon örülök, hogy itt van államtitkár úr, mert szeretném, ha tiszta vizet öntenénk a pohárba. A múlt héten voltam egy konferencián, ahol a Magyar Tudományos Akadémia munkatársa elismerte, hogy a KSH mostani közölt adataiban... - amióta megváltoztatták a dolgozók adatközlését, hogy hányan dolgoznak Magyarországon, megváltoztatták a születésszámokban is, így beletartoznak azok a gyerekek is ezekbe a statisztikákba, akik külföldön születnek, és magyar anyakönyvet kapnak. Államtitkár úr, akkor ténylegesen hány gyermek születik évente Magyarországon? Akkor sokkal rosszabbak ezek az adatok? Ebben a 93 ezerben akkor benne van az az évi 11-12 ezer gyerek, aki külföldön születik? Államtitkár úr, végre mondjunk már egymásnak az igazat! Tisztázzuk már ezt a kérdést! Mert akkor tényleg tragikus a helyzet.

A következő, hogy folyamatosan arról beszéltek, Bánki Erik felszólalására emlékszem, hogy családbarát kormányzás, mennyi támogatást adtak a magyar családoknak. Akkor hogy lehet az, hogy a munka után adózók 77 százaléka nem keresi meg az átlagbért? A munka után adózók 77 százaléka! Akkor tényleg visszatérek az első mondataimra, és megismétlem, hogy egy nagyon-nagyon szűk réteg az, aki ma Magyarországon jól járt. Egyetlenegy családpéldát hadd hozzak fel, államtitkár úr: az, aki 2010-ben segélyen volt, vagy a most legkisebb segélyt, ha jól tudom, nettóban 22 ezer és pár száz forintot kap, mert valami oknál fogva nem tudott azóta elhelyezkedni, igaz, hogy ma akkor semmilyen rendszerben nincs lassan benne, de nevel három gyereket, és a három gyerek mellett az anyuka gyesen van, az egy huncut vassal nem kap többet 2017-ben, mint 2010-ben. Egy fillérrel sem! És ilyen nem egy-kétezer család van. Ha azt a családmódellet nézzük, ahol megint csak három gyereket nevelnek, közmunkára van bejelentve az apuka és az édesanya gyesen van, minimálisan keres többet, mint 2010-ben - néhány ezer forinttal.

De van egy nagyon szűk réteg Magyarországon, amit elitnek szoktunk nevezni, nekik mindent odaadtak, az akár a háromszorosát-négyszeresét is megkeresheti annak. Ha három gyereket nevel, dolgozik és szerencséje van az anyukának, mert ő nem gyesen van, hanem gyeden, három-négyszeresét is keresheti ez a család. Tudja, államtitkár úr, ez egy nagyon torz elosztási rendszer. Egy szűk rétegnek mindent odaadtuk, a többiek meg azt csinálnak, amit akarnak.

Arról is beszélni kellene, hogy a huszonevesek csaknem 70 százaléka, a harmincasoknak pedig majdnem egyharmada a szüleivel él ma Magyarországon. Ennek nem az az oka, hogy otthon szeretnek lakni a mamahotelben, ahogy Nyugaton ezt megfogalmazzák, hanem az, hogy egyáltalán esélye nincs

arra, hogy önálló életet kezdhessen, vagy önálló lakása lehessen ahhoz, hogy önálló életet kezdjen. Arról még nem is beszélünk, hogy hányan hagyták el ezt az országot. Beszéltem a demográfiáról, hogy ma minden hatodik gyermek külföldön születik.

Higgyék el, előttem szóló képviselőtársamnak mondom, ha annyira rózsás lenne a helyzet, amennyire önök az elmúlt órákban lefestették, akkor nem lenne még mindig ilyen erős a kivándorlás Magyarországról, és lenne értelme ezeknek a fiataloknak visszajönni. Nem akarnak visszajönni. A tragédia ebben az egészben, hogy ha akar, sem fog visszajönni, mert megszületnek külföldön a gyerekek, és úgy fog dönteni, hogy jobb külföldön maradni, ha a gyerekének esélyt akar adni. Mert a gyerekeinek sokkal nagyobb esélye lesz, hogy boldoguljon a világban, mint ha hazajönne Magyarországra.

Felhozhatom most az oktatási rendszer szétverését. Igen, azóta láttuk a hírekben, hogy Áder Jánosnak sikerült aláírnia a CEU-törvényt. Lehet, hogy valami kis remény volt még bennünk, hogy van normális ember önök között, de úgy néz ki, néha már ezt is vitatni kell. Bízunk abban, az utolsó mentsvárunk az volt, hogy valami oknál fogva, ugyebár, Áder Jánosnak is egyetemre jár a saját kislánya, és be fogja látni, hogy ha az ő kislánya járhat ilyen egyetemre, akkor másnak is talán Magyarországon lehetőséget kellene biztosítani. Melyik lesz a következő egyetem? Kit kell megregulázni még Magyarországon? Kinek nem mutatták meg meg a hatalom eszközeit ebben az országban?

Előttem még beszéltek, főleg Mesterházy Attila képviselőtársam a nők és a férfiak közötti béregyenlenségről. Higgyék el, képviselőtársak, nem elengedő az, hogy mindenkinek munkája legyen; az előttem szólóhoz beszélek. Nem, nem elegendő, hogy munkája legyen mindenkinek. Nem elég az, hogy munkahelyem van. A tisztességes fizetés is kell ahhoz, hogy egy család és a magyar emberek jól érezhessék magukat ebben az országban. Ha tisztességes fizetést kapnak, nem fognak úgy dönteni, most már nem a 20-30 évesek, hanem sajnos az én korosztályom és a tőlem öregebbek, hogy elhagyják ezt az országot. Ezt, higgyék el, hét év után már nem fogják tudni ránk verni. Már nem fognak tudni minket hibáztatni, hét év után ezt már a magyar emberek nem nyelik be. Köszönöm szépen, elnök úr. (Dr. Varga László tapsol.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai, immáron több órája tartó vitában, azt gondolom, egyetlenegy dolog van, amiben egyetértünk mindannyian, mégpedig abban, hogy a béreket folyamatosan emelni kell és az európai bérekhez fel kell csatlakozni. Csak az a baj, és azt tartom nagyon sajnálatosnak, hogy amikor

olyan javaslatot terjeszt be a Fidesz és a KDNP, amely ezt a célt szolgálja és ezt a költségvetésen is át kell vezetnünk, akkor ezt az ellenzék rendre elutasítja. Vagyis nem partnerek abban, hogy az európai bérekhez fel tudjuk zárkóztatni a magyar béreket.

Azt gondolom, nem lehet nem megtörténni tenni, hogy Magyarországon 2010 után kialakult egy béremelési és életpályamodell, illetve egymás után hozzuk azokat a döntéseket, amelyeknek következtében a bérek növekednek. A szakmunkás-minimálbérről nagyon sok szó esett már, de beszélhetünk az életpályamodellekben biztosított többéves folyamatokról. Nos, ezek mind-mind azt a célt szolgálják, hogy a magyarországi bérek növekedjenek, és ha úgy tetszik, akkor az Európai Unió átlagához zárkózzunk fel. De ha egyszer elérjük azt, akkor, azt gondolom, nem kell visszariadnunk attól sem, hogy annál még magasabb célt is kitűzhessünk magunk elé.

Azt gondolom tehát, hogy ha az európai bérek elérésében az ellenzék valami javaslatot megfogalmaz, akkor minimálisan elvárhatjuk mi is, hogy azokat a javaslatokat, amelyeket a kormány betervez, támogassák, ne csak szóban, hanem a szavazataikkal is.

(20.10)

Az pedig egy érdekes kérdés, hogy a bérek és az adók hogyan viszonyulnak egymáshoz. Hogyha megvizsgáljuk a magyarországi bérhelyzetet, amit folyamatosan emelünk a gazdaság teljesítőképességének függvényében, és megnézzük az Európai Unióban a béreket, és itt látjuk valóban azt, hogy fel kell zárkóznunk, és zárkózzunk is, de ha megnézzük az adókat, akkor azt látjuk, hogy Magyarországon elég sok területen sokkal kedvezőbbek az adózási kondíciók, mint az Európai Unió átlagában. Mi fizetjük a legkevesebb személyi jövedelemadót, a vállalkozások adója is jelentősen alacsonyabb, mint az Európai Unióban. Én azt gondolom, hogyha mi az európai uniós bérekhez kívánunk felzárkózni, ez rendben van, ezt tesszük, de az európai uniós adókhoz nem szeretnénk felzárkózni. Én azt gondolom, azt minden józan gondolkodású ember belátja, hogy az nem megy, egy költségvetést nem lehet úgy összeállítani, hogy a béreket hirtelen megemeljük jelentősen, és az adókat meg lényegesen alacsonyabban tartjuk; valamilyen egyensúlyt kell megtalálnunk abban, hogy tudjunk emelni béreket, és az adók is csökkenjenek. És ennek a kettőnek az egyensúlya fogja megteremteni azt az ideális állapotot, amellyel a költségvetést egyensúlyban tudjuk tartani.

Ha megnézzük, hogy Magyarországon mennyi az infláció - és itt nagyon sokan beszéltek arról, hogy elértéktelenednek a fizetések -, kérem szépen, alig van infláció évek óta Magyarországon! A bérek növekednek, a kiadások meg csökkennek, akkor hogy a csodába' állítják önök azt, hogy elértéktelenednek a fizetések? Éppen ennek az ellenkezője a célunk, és

ezért hozunk meg olyan intézkedéseket, amelyek azt szolgálják, hogy a családi költségvetések úgy alakuljanak, hogy a családok bevételei növekedjenek, a kiadásai csökkenjenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék még szólni egy olyan szeletéről a foglalkoztatásnak és a béreknek, amelyről ma még kevés szó esett. Az egyik a nők foglalkoztatása bővülésének kérdése, a másik a férfiak és a női bérek közötti különbségeket illeti. A Fidesz és a KDNP kiemelt figyelmet fordít a kisgyermekes anyák munkaerőpiacra való visszatérésének és a nyugdíj előtt állók munkában tartásának támogatására, valamint a dolgozó szülők esetében arra, hogy családi és munkahelyi kötelezettségeiket minél könnyebben összehangolhassák, a foglalkoztatás támogatásának pedig a nők esetében kiemelkedő jelentősége van. Határozott célunk a pozitív demográfiai fordulat elérése. Ehhez elengedhetetlen a biztonság, itt anyagi és fizikai biztonságra gondolok, a hosszú távú stabilitás, amelynek lényegi eleme a foglalkoztatás bővítése, hosszú távon pedig a teljes foglalkoztatás elérése. Ezt a célt szolgálja a munkahelyvédelmi akció, a gyed extra, a „Nők 40” program, a részmunkaidős foglalkoztatás is, amit most majd tovább fogunk bővíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bár önök ezt tagadják az ellenzéki padsorokban, de tény, hogy ezeknek az intézkedéseknek már vannak konkrét biztató eredményei, amelyek számokkal is mérhetőek. A rendszerváltás óta nem dolgoztak annyian Magyarországon, mint ma. Azzal is nehéz vitatkozni, hogy a 2010 előtti 12 százalék körüli munkanélküliség és a mostani, körülbelül 4,3 százalékos munkanélküliség között jelentős különbség van, vagyis jelentősen csökkent a munkanélküliek száma Magyarországon, egyre többen tudnak dolgozni.

A női foglalkoztatás húszéves csúcsra jutott. Ezt mindenki érzi, akinek korábban nem volt munkája, most pedig tud dolgozni. Ezt mindenki látja, érzi; úgy látszik, az ellenzék padsoraiban, különösen az MSZP padsoraiban nem találkoznak olyan emberekkel, akik tudnak, akarnak és képesek dolgozni. 2016-ban csaknem kétfélmillió nő dolgozott már. Ez 252 ezerrel több, mint 2010 azonos időszakában volt. E korcsoport foglalkoztatási rátája szeptemberben 60,8 százalék volt, már majdnem elérte az EU-tagállamok átlagát. Itt még azért van tenni valónk, de ha megnézzük, hogy 2010 azonos időszakában ez mennyi volt, akkor 10 százalékos volt még a lemaradásunk. Ilyen mérvű foglalkoztatásbővülés nem történt még a magyar munkaerőpiacon, sem más tagállamban nem volt.

És akkor engedjék meg, hogy két statisztikát ideidézsek a férfi- és a női bérkülönbségek témájában. Az egyik az egy éppen egy éve megjelent statisztika, az Economist üvegplafonindexe, amely rendkívül kedvező adatot közölt: az OECD felmérése szerint Magyarország az élre került a nők és a férfiak közötti bérkülönbségek vizsgálatában. Az ő medián-számításának alapján az olvasható, hogy Magyaror-

szágon 3,8 százalékra csökkent a férfi- és a női bérek közötti különbség, és ezzel az OECD által vizsgált országok közül az elsők, vagyis a legjobbak vagyunk.

A másik az egy Eurostat-felmérés, amely meg egészen friss, idei. E szerint Magyarországon a férfi- és a női bérkülönbségek Svédországgal vannak egy szinten. Vagyis az élmezőnyhöz tartozunk. Vagyis Magyarországon csökken a legjobban a férfi- és a női bérek közötti különbség. Hogyha megnézzük, egyébként ez egy másfajta számítás, ezért nagyon nehéz a két felmérés számait összehasonlítani, de a sorrend azért mutat valamit: az Eurostat felmérése alapján az európai átlag női-férfi bérkülönbség tekintetében 16,3 százalék, Magyarország az EU átlaga alatt van, Svédországgal együtt, 14 százalékon. Megjegyzem, mielőtt még Bangóné Borbély Ildikó azt mondaná, hogy mi ódákat zengünk, nem zengünk ódákat, azt mondjuk, hogy vannak eredmények, elmozdultunk a céljaink érdekében, és jó úton haladunk, de ez a százalékos átlag is olyan, amit még meg kell javítani, tehát még dolgozni kell azért, hogy mind a foglalkoztatás tovább nőjön, mind a bérkülönbségek tovább csökkenjenek. De engedjék meg, hogy még mondjak egy-két országot: szemben a magyarországi 14 százalékos bérkülönbséggel, Németországban 22 százalékot mért ugyanez a felmérés, Ausztriában 21,7 százalékot, és még Finnországban is 17,3 százalék a bérkülönbség az Eurostat felmérése alapján a férfiak és a nők között.

Tisztelt Képviselőtársaim! A két legfontosabb célkitűzésünk az, hogy otthona és munkája legyen a magyar embereknek. Hogyha munkája van, akkor van arra esély, hogy családot tud alapítani, boldogulni tud az életben, és otthonra is szert tehet. Egyébként a CSOK-kal és egyéb más otthonteremtési kedvezménnyel ezt kívánjuk elősegíteni.

Én azt gondolom, hogy ha a mai vita alapján az ellenzék úgy megy haza, hogy na, mi most elmondtuk, hogy semmit nem csinál a kormányoldal, akkor ezt nem teszi jól. Én azt gondolom, hogyha legalább néhány adattal, néhány információval, néhány céllal és tendenciával sikerült önöket megvilágosítani, hogy mi folyik ma Magyarországon foglalkoztatás tekintetében, akkor már elértük a célunkat, illetve a vitanap elérte a célját. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr kért szót. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, szerintem már önmagában az, hogy a jelenlegi vitanap nem arról szól, hogy milyen nyomasztó egyre nagyobb tömegek számára a munkanélküliség, hiszen ez a tendencia 2010 után leállt és megfordult, hanem arról szól, hogy hol milyen munkaerőhiány van, és erről már külön vitanapot is rendeztünk, ez azt jelenti, hogy Magyarország problé-

mája egy bővülő ország problémája, egy erősödő ország problémája, nem pedig egy szűkülő, visszaeső, egyre nehezebb szociális és gazdasági helyzetbe kerülő ország problémája.

(20.20)

Amire pedig képviselő asszony hívta fel a figyelmet a nők munkaerőpiaci helyzetével kapcsolatban, engedjék meg, hogy ahhoz még egy-két adalékot hozzátégyek. Azt hiszem, hogy az elmúlt időszak minden nő, minden hölgy számára igyekezett kinyitni a választási lehetőségeket, kinyitni a saját döntési szabadságát, hiszen akik a gyermekvállalás után hamarabb akartak munkába állni, azok számára a gyed extrával már a gyermek fél éves korától elérhetővé tettük, hogy a különböző gyermekszületéssel kapcsolatos támogatások mellett munkát tudjanak vállalni, így akik hamarabb akarnak dolgozni, hamarabb tudnak.

Akik pedig később akartak munkába menni, azok számára pedig úgy kedvezett a kormány, hogy nem két, hanem három évig járnak a gyermekek utáni támogatások, három éves korig vehető igénybe a gyes. Így tehát most mindenkinek sokkal szélesebb körű szabadsága van, nemcsak a szocialistákféle két éves gyesidőszak van, hanem akár három évig is otthon tudnak maradni a gyerekekkel, és amellet is kapnak ellátást az állam részéről. Így tehát kitágult a lehetősége bárkinek, bármilyen irányba is akar lépni. A kormányzat nem mások helyett döntötte el, hanem mindenki számára egy szélesebb döntési lehetőséget kínál, szemben azzal, amit sokszor az ellenzék mondott.

Képviselő asszony is utalt a gyed extrára. E 2004. január 1-jén bevezetett kedvezmény vagy kedvezményes család igénybevevőinek a száma 59 ezer volt 2015-ben. Ez tovább növekedett 2016-ban, akkor már 67 ezer fő vette igénybe. 40 ezren úgy vették igénybe, hogy valamilyen ellátás mellett dolgoztak, 27 ezren úgy, hogy egyszerre több gyermek után kapták az ellátást - ez is mutatja, hogy milyen sűrűn születnek ezekben a családokban a gyermekek -, és voltak még félezren, akik hallgatói gyedben részesültek. Tehát ez egy sikeres intézkedés volt, hiszen évről évre többen, tavaly már 67 ezren tudták igénybe venni.

De ugyanígy sikeres a munkahelyvédelmi akcióterv is, amelynek szintén leginkább a fiatal édesanyák lehetnek a kedvezményezettjei, hiszen ha valamilyen munkáltató kisgyermekes szülőt foglalkoztat, akkor munkabérének az első százezer forintja erejéig az első két évben semennyi adót nem kell fizetnie a munkáltatónak, és a harmadik évben is csak felet, tehát 14,5 százalékot. De egy tavalyelőtti módosítás révén három- vagy többgyermekeseknek ez a részleges adómentesség meg persze a teljes adómentesség is egy-egy évvel még meghosszabbodhat. Ez nagyon sok édesanya számára jelenthetett

segítségét, 2016-ban havonta átlagosan 37 ezer kisgyermekes szülő után vették igénybe ezt a kedvezményt, 37 ezer kismama tudott úgy visszamenni dolgozni, aki e nélkül a kedvezmény nélkül talán nem is tudott volna visszamenni. Egy évben, 2016-ban 9,6 milliárd forint, tehát közel 10 milliárd forint kedvezményt vettek igénybe az ő foglalkoztatásuk után a munkáltatók, 2013 óta pedig összesen 36,1 milliárd forintot.

Szintén 3 ezer édesanya vagy szülő után vették igénybe a rész munkaidős foglalkoztatásijáru- lék-ke- zve- dmény- t. Ez szintén sokak számára jelent köny- nyebbsé- get. S azt is megemlíteném, hogy 2012-től a kisgyermekes szülők a gyermekük hároméves koráig jogosultak rész munkaidőben dolgozni; ez korábban sokkal rövidebb időtartam volt.

Képviselő asszony is említette, hogy rekordot döntött Magyarországon a női foglalkoztatottság. Valóban. Ha a 2010-es adatot nézem, az 50,2 százalé- k, ha pedig a tavalyi egész éveset, akkor az 60,2 százalék. 10 százalékpontos javulást értünk el. Ezzel több nő dolgozik Magyarországon, mint a rendszer- váltás óta valaha. Azt hiszem, ez is segít abban, hogy a férfiak és a nők közötti különbségek is eltűnjenek, illetőleg azok a nők, akik dolgozni szeretnének, meg- kapják ennek a lehetőségét. Egyébként ha valaki rész- leteiben megnézi ezeket az adatokat, akkor láthatja, hogy az igazi nagy növekedés 2014, tehát a gyed extra bevezetése óta látható, magyarul a gyed extra sokat segített abban, hogy a férfi-női bérkülönbségek és a férfi-női foglalkoztatottsági különbségek megszűnjenek, illetve nem megszűnjenek, hanem a megszűnés irányába menjenek és csökkenjenek.

Szintén fontos, hogy a munkanélküliségi ráta is nagyon pozitív változáson esett át az elmúlt hét esz- tendőben. Amikor megkaptuk a kormányzás lehetősé- gét, akkor a szocialistáktól 10,7 százalékos női munkanélküliségi szintet örököltünk, míg a tavalyi évben ez 5,1 volt. Tehát 5,6 százalékkal csökkent, nagyobb mértékben csökkent, mint amennyi még maradt belőle.

A nők 40-ről ma már beszéltünk. Ez szintén kö- zel 190 ezer hölgynek teremtett lehetőséget arra, hogy gyermeknevelés és munka után vagy csak mun- ka után nyugdíjba tudjanak vonulni, és adott esetben az unokáik gondozásába be tudjanak segíteni.

Ha a béreket nézem: a szocialisták ma is nagyon sokszor hivatkoztak arra, hogy az ő idejükben ho- gyan nőtt a minimálbér. Nos, a minimálbér pontosan 4 százalékkal nőtt kisebb mértékben, mint az inflá- ció, magyarul a kormányzásuk alatt a minimálbér valós értéke 4 százalékkal csökkent, ha az inflációhoz viszonyítom. Az pedig, hogy 2002 és 2004 között szétverték az akkori családi adókedvezményi rend- szert, együtt a lakásteremtési kedvezményekkel, a forinthitelek kamattámogatásával, akkor azt láthat- juk, hogy mind a munkavállalók, mind a családok nagyon gyorsan rosszabbul jártak a szocialista idő- szakban. Ha pedig azt nézzük, hogy a Jobbik mire akar költeni, akkor azt láthatjuk, hogy Tiszavasvári-

ban, a mintavárosban bár a köztisztviselők számára bérfelállításra nem került sor - itt magyarázatot is hallottunk arra, hogy miért nem -, de azért az alpol- gármestereknek sikerült harmadával növelni a fize- tését. Nyilván a jobbikos politikusok maguknak szí- vesen adtak fizetésemelést, az alpolgármestereknek szívesen növelték a jövedelmét, míg azok számára, akik ott dolgoztak az önkormányzatokban, ezt nem tudták biztosítani.

Ha pedig a politikusok létszámcsökkentéséről beszélünk: a rendszerváltás utáni 25 évben bár min- denki mondta, hogy a politikusok számát csökkenteni kell, de a parlament létszámát csak a Fi- desz-KDNP tudta megfelelni, és az önkormányza- tokban tevékenykedő politikusok számát szintén csak a Fidesz-KDNP tudta megfelelni, pedig koráb- ban másoknak is volt kétharmados többségük. Mások is előálltak hasonló javaslatokkal, de csak a Fi- desz-KDNP tudta a politikából élők számát a felére csökkenteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Lukács László György képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Kö- szönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt több tucat felszólalás- ban vissza-visszatérő elemként jelent meg a bérezés- ben talán az egyik legnagyobb probléma, az a probléma-terület, ami az egészségügyet érinti. Rendre visszatértek rá képviselőtársaim, hogy van egy elma- radás és van egy nagy különbség, ami a nyugati béreket és a magyarországi béreket illeti. Helyesen mérte fel mindenki azt a problémát, amiben renge- teg lépés vár még ránk, és az országnak rengeteg lépésen át kell esnie, mert égető probléma van és égetően nagy különbségek vannak az európai bérszínvonal és a magyar bérszínvonal között. Ha az egészségügyi dolgozókról beszélünk, van bőségesen teendő.

Természetesen azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy maga az egész rendszer, maga az egész jelenség lényegében majdnem minden országra azo- nosan kiterjed, és mindenkinek ugyanolyan fájó jelenséget takar, amiben a kiművelt, képzett ember- főket mindenhol próbálják magasabb fizetéssel, pluszlehetőségekkel ott tartani, illetve megtartani a rendszerben. Éppen ezért erre az egyik legjobb vá- lasz és az egyik leghatékonyabb eszköz maga a béru- nió lehetne, hiszen a bérunióval nagyon gyorsan el lehetne érni azt a vágyott színvonalat, amely a hu- manerőforrás-kризист megoldaná, amely a dolgozók becsatlakozását, tehát az utánpótlásból eredő hiá- nyosságokat is tudná egy kicsit ellensúlyozni, hiszen egy nagyobb bérért, egy jobb életszínvonal reményé- ben sokkal többen csatlakoznának az egészségügyi ellátórendszerben dolgozókhöz, különösen azon a területen, ami talán a legnagyobb problémával és kihívással küzd, a szakkolgozók területén.

Még nem elégszer ismételt tény, de megint el kell mondani, hogy abban a nemzetközi összehasonlításban, amit az OECD felméréséből tudunk, Magyarország bizony nagyon rosszul áll. Az egészségügyi szakdolgozók keresete a vásárlóerő-paritásra viszonyítottan dollárban nézve az OECD-országok közül a legalacsonyabb, egyébként 20 százalékkal marad el a lengyel, 80 százalékkal marad el a szlovén szakdolgozói bérektől, de az egész OECD-átlagtól is bőségesen elmarad, ami több mint a duplája a magyar vásárlóerőnek. Éppen ezért a bérunió javaslat egy kiegyenlítődést hozhatna létre, egy kiegyenlítődést segítene elő az Európai Unión belül, amivel talán egy kicsit pluszeszközöket kapna a magyar kormányzat, a magyar társadalom ebben a harcban.

Azt is mindenképpen fontos leszögezni, hogy az elmúlt 27 év hiányosságait vagy akár a rendszerváltást megelőző hiányosságokat ezzel a javaslattal, ezzel a kezdeményezéssel kifejezetten jól lehetne ellensúlyozni, és nagy segítség lenne az egészségügy számára, pótolhatná azt az életpályát, ami elmaradt, pótolhatná azokat a kilátásokat, amelyek a technológiai fejlődés, illetve az elöregedés miatt nemcsak Magyarországon, nemcsak a környező országokban, hanem egész európai uniós szinten komoly kihívás elé állítják az összes kormányzatot. Így a bérunió az egészségügy vonatkozásában egy rendkívül hatékony, rendkívül komoly és gyors segítség lehetne. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(20.30)

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ugye, már hosszú órák óta folytatunk itt vitát a bérrrel kapcsolatosan. Nagyon sajnálom azt, hogy bár maga a kezdeményezés a bér vitájáról kellene szóljon, kormánypartii képviselőtársaim többnyire arra használják ki a rendelkezésükre álló időkeretet, hogy a kormánypropagandát folytassák itt, és olyan aspektusait is idehozzák a gazdaságpolitikai vitának, ami igazából nem is tartozik ide.

Tehát az adópolitika. Bár látom én meg értem én, hogy képviselőtársaim mindent ide tudnak kötni ehhez a témához, de azért az adópolitika vitája, az adópolitika kérdése nem feltétlenül tartozik ide. Az adópolitika egy újraelosztási kérdés, ami arról szól, hogy egy adott tortát, függetlenül attól, hogy mekkora, milyen arányban osszunk szét a társadalmi vagy a gazdasági szereplők között. Ne arról vitatkozzunk, a mai nap ne arról szóljon, hogy ezt a vitát lefolytaszuk, hiszen ebben nem fogunk dűlőre jutni. És ne arról beszéljünk, hogy hogyan szabdaljuk föl a létező tortát, hanem sokkal inkább arról, hogy hogyan tudunk egy nagyobb torta megsütéséig eljutni, milyen eszközöket kell bevetni ahhoz, hogy ez az egyre zsugorodó torta ne zsugorodjon, hanem egyre

nagyobb legyen, hogy azt különböző adópolitikai eszközökkel, mindenki javára jobban újra tudjuk osztani. Gazdaságpolitikai stratégia hiányában azonban erre nem leszünk képesek. 27 éve adósai vagyunk a magyar társadalomnak. Nem lettek azok a prioritások kijelölve, amelynek keretében a magyar gazdaság növekedési pályára léphetne. Semmiféle változás nem állt be a magyar gazdaságban, ugyanazt a politikát folytatják, mint elődeik az elmúlt 27 évben. Ezt abba kellene hagyni. Az, hogy önök korábbi rossz teljesítményeket hasonlítanak a jelenlegi teljesítményhez vagy korábbi kormányzatok teljesítményéhez, ez egy teljesen fölösleges, sehova nem vezető pálya. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgattam a statisztikákat, hallgattam az átlagokat. Szerintem egy dologban egyetérthetünk. Átlagos emberrel még senki nem találkozott. Átlag alattival találkoztunk, meg átlag felettil, átlag alatti településeken jártunk meg átlag feletti településeken jártunk. Az, amiről itt szó van, hogy az elmúlt hét év, az elmúlt nyolc év, az elmúlt huszonhét év...

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Szocialista Párt volt az, amelyik folyamatosan, ennek a ciklusnak az elejétől fogva arról beszél, hogy fizetésemelést kell adni az embereknek, nagyobb bért kell adni az embereknek. Akkor tudnak nagyobb közterheket vállalni. Nézzék csak meg az elmúlt időszak megszólalásait, nézzék meg az elmúlt időszak kezdeményezéseit! Mi elmondtuk, hogy fizetésemelést kell adni az egészségügyben dolgozóknak; ugye, azt mondtuk, hogy folytatni kell drasztikusan az orvosbéremelést; nem 2019 novemberében, mert akkor már nem lesz kinek. Mi elmondtuk azt, hogy 50 százalékkal növelni kell az ápolók, a műszaki és gazdasági dolgozók bérét; nem 2019 novemberében, mert akkor már nem lesz kinek.

Önök ezt leszavazták. Önök leszavazták az összes olyan kezdeményezésünket, ami arra szolgált volna, hogy egy igazságosabb adóelosztási rendszerben magasabb bérből, magasabb fizetésből lehessen élni. És ez az ország, tisztelt képviselőtársaim, felborult. Azt lehet látni, hogy minden szám, amit itt most hallunk, ha eljönnek Észak-Baranyába, ha eljönnek az Ormánságba, de természetesen akkor is, ha elmennek Északkelet-Magyarországra, ezeket a számokat nem fogják látni maguk előtt visszaigazolva. Sőt, több olyan hozzászólást hallottam ma, hogy kedvem volna meghívni önöket, hogy nyugtassák meg az ott élő embereket, mert ők sokkal jobban izgulnak a saját jövőjükért, mint amennyire önök izgulnak az ő jövőjükért. Érdemes kimenni az emberek közé, és megnézni, hogy miből élnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Bocsánat, elnézést kérek, Szakács képviselő úr, de nem bírtam szó nélkül végighallgatni az ön felszólalását. Hát melyik volt az egyetlen kormány Magyarországon az elmúlt 20 évben, amelyik csökkentette az egészségügyben dolgozók bérét? Nemhogy nem növelte kétszer annyira, mint amennyire növelhette volna, hanem csökkentette. Ez a Magyar Szocialista Párt volt. Utána fölállnak, és azt mondják, hogy önök, amióta nem kormányoznak, béremelést követelnek az egészségügyben, és elkésettnek tartják, hogy tavaly 107 ezer forinttal, az idén pedig 100 ezer forinttal növeljük az orvosok fizetését a kórházakban, előtte pedig, 2012-13-ban 27 százalékkal emeltük.

Tehát fölállni azután, hogy az egyetlen olyan kormánypártot képviselik itt Magyarországon, amelyik bevezette azt, hogy csökkenjen az egészségügyben a bér, 8 százalékot elvettek 2008-2009-ben az egészségügyben dolgozóktól, közben persze 16 ezer ágyat is megszüntettek és 6 ezer dolgozót is elbocsátottak, és ezután ki mernek állni azzal, hogy egészségügyi béremelést szeretnének... Hát, önöknek ezt csak ellenzékben sikerült követelni, kormányon pedig nemcsak, hogy szinten tartani nem sikerült, de még csökkentették is a béreket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most visszatérünk a normál időkeretben történő felszólalásokhoz. Becsó Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót elsőként.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásomban négy fontos munkaerőpiaci programról kívánok szólni, a nyári diákmunka programról, a 2013 elején bevezetett munkahelyvédelmi akcióról, az „Út a munkaerőpiacra” programról és a „Közfoglalkoztatásból a versenyszférába” programról.

Nézzük akkor a nyári diákmunka programot! Ennek a programnak a célja, hogy már diákkorban elősegítse a fiatalok munkához jutását, és ezzel nemcsak a korai munkatapasztalat megszerzését, hanem a jövedelemszerzés lehetőségét is biztosítja a fiataloknak. Különösen fontos, hogy a diákok a nyári munkavégzésen élesben szerezhessenek ismereteket a munka világáról. A nyári diákmunka program a fiatalok inaktivitás csökkentésére, a korai munkatapasztalat és munkajövedelem-szerzés elősegítésére indított program, amelynek keretében évről évre egyre több fiatal foglalkoztatása valósult meg. 2013-ban közel 16 ezer, 2014-ben 24,5 ezer, 2015-ben 27 400, 2016-ban pedig 26 100 nappali tagozatos diák nyári foglalkoztatását segítette a program.

Magyarország 2013. január 1-jén vezette be a munkahelyvédelmi akciót, amelynek keretében a munkáltatói adóterhek csökkentésével kívánja segí-

teni a hátrányos helyzetű munkavállalók munkaerőpiaci integrációját. A munkahelyvédelmi akcióterv kezdeményezi a munkaerőpiaci szempontból hátrányos helyzetű munkavállalók foglalkoztatóinak a meglévő munkahelyek megőrzése és új munkahelyek létesítése érdekében a szociális hozzájárulásiadó-kedvezményt, és szakképzési kedvezményt nyújt.

A munkáltatót terhelő szociális hozzájárulási adóból és szakképzési hozzájárulásból igénybe vehető kedvezmények az alábbiak: a 25 év alatti munkavállalók utáni kedvezmény, az 55 év feletti munkavállalók utáni kedvezmény, a szakképzetlen munkavállalók utáni kedvezmény, a tartósan álláskereső utáni kedvezmény, továbbá a kisgyermekes munkavállalók utáni kedvezmény. A beavatkozás nemcsak az új alkalmazottakra érvényes, és a kedvezmény igénybevétele nem jár plusz adminisztrációs költségekkel.

A harmadik program az „Út a munkaerőpiacra” program. Ennek keretében kerülnek végrehajtásra azok a munkaerőpiaci programok, amelyek a 25 éven felüli, hátrányos helyzetű álláskereső és inaktív, az alacsony iskolai végzettségűek, a 25 év feletti fiatalok, a munkaerőpiacra gyermekgondozást vagy hozzátartozó ápolását követően visszatérők, az 50 év felettek, a tartósan álláskereső, valamint a közfoglalkoztatásból a nyílt munkaerőpiaci elhelyezkedés érdekében kilépők munkaerőpiaci integrációját célozzák. A résztvevők komplex, személyre szabott segítségben, szolgáltatásokban, képzésben és támogatásokban részesültek.

Az „Út a munkaerőpiacra” program megvalósítása a kevésbé fejlett régiókban összesen 102 milliárd forint, míg Pest megyében és Budapesten 10,4 milliárd forint keretösszeg felhasználásával 2018. december végéig folytatódik. A GINOP-nál 112 milliárd forint, a VEKOP-nál pedig 7,4 milliárd forint keretemelést várható, amellyel párhuzamosan a projekt megvalósítás időtartama is meghosszabbításra kerül, várhatóan 2021. október végéig.

(20.40)

Ami pedig a „Közfoglalkoztatásból a versenyszférába” programot illeti, a kormány döntése értelmében az elkövetkezendő időszakban a cél a teljes foglalkoztatottság elérése. E cél eléréséhez az elsődleges munkaerőpiacon történő foglalkoztatást indokolt ösztönözni. Ehhez illeszkedik a „Közfoglalkoztatásból a versenyszférába” segítő program, amelynek célja, hogy a kellő motivációval, szakképzettséggel rendelkező, munkára kész és képes személyek ne a közfoglalkoztatásban vegyenek részt, hanem a versenyszférában helyezkedjenek el, ezzel is elősegítve az egyik legfontosabb célkitűzésünk elérését, a teljes foglalkoztatás elérését. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Teleki László képviselő úrnak.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fontos ez a mai nap, hogy beszéljünk a bérekről és a bérkülönbségekről az Európai Unió tagállamai közt. Viszont amikor ezt tárgyaljuk, akkor egy kicsit szomorú is vagyok, mert a szegény embereknek, a magyarországi romáknak közük nincs ehhez a napirendi ponthoz. Azért nincsen, mert önök nem adták meg, kormánypárti képviselőtársaim, azt a lehetőséget, hogy tudjanak ők is élni azzal a lehetőséggel, hogy bérből, fizetésből tudjanak megélni.

Mondok két olyan fontos dolgot, amelyik... (Közbeszólásra a Jobbik soraiból:) Igen, hova tűnt Farkas Flórián? Ezzel akartam zárni, de most is megkérdezhetem, hogy ennél a fontos napirendi pontnál hova tűnt Farkas Flórián. Fel van írva egyébként, hogy a végén kérdezzem meg, de akár most is meg lehet, mert ennél a napirendi pontnál neki mindenképpen itt kellene lenni. Nemcsak azért, mert kormányzati szinten ő képviseli a romákat, azért is, mert parlamenti képviselő, és fontos lenne, hogy ő is szót emeljen a romák érdekében, illetve a szegények érdekében. De mint ahogy a három év alatt nem láttuk és nem hallhattuk felszólalni, így miért várnánk el, hogy most éppen ennél a napirendi pontnál felszólalna? És semmilyen retorziót nem kap egyébként Farkas Flórián a miniszterelnök úrtól vagy éppen a kormány tagjaitól, vagy a parlamenti képviselőtársaitól, mert nagyon sok frakcióban nem engednék meg, hogy egy szakpolitikus nincs ott egy ilyen tárgyalásnál, ahol a romákat is, ebben az esetben a romákat is képviselhetné, tehát elmondhatná, hogy milyen prioritásokat tartana fontosnak.

Tehát két olyan dolgot szeretnék mondani, ami mindenképpen a szegényeket, a romákat úgy érinti, hogy nem tudnak igazán ebbe a versenybe beszállni, ami a bérkülönbségek közti versenyhelyzetet jelentené. Elsőként az oktatásról néhány dolgot. Beszéltek már önök is arról, hogy mennyire fontos a földrajzi területeken lévő kiegyensúlyozott bérrendszer bevezetése és mennyire jó lenne, viszont elfelejtik azt, hogy vannak olyan térségei az országnak, ahol elképzelhetetlen, hogy ott igazán a nyílt munkaerőpiacra vagy az elsődleges munkaerőpiacra, ki hogyan mondja, akár az Ormánságból vagy pedig Szabolcs vagy Borsod megyéből kellőképpen tudjanak integrálódni a munka világába.

Azért nem, mert az oktatás helyzete nem teszi ezt lehetővé, mert az az elszegényedett település-szerkezet, amit láthatunk, az nagyon sokszor azt a dolgot vetíti előtérbe, hogy nem tudnak igazán továbbtanulni azok a fiatalok. Sőt, azzal, hogy az oktatásban 18 évről 16 évre lecsökkentették a tankötelezettséget, ezzel azt is elérték pontosan, hogy 16 éves korban segélyért fognak sorban állni azok a fiatalok, akik nem tanultak, nem szereztek szakmát, nincsen iskolai végzettségük, és beláthatatlan ideig kint lesznek abban a szférában, ahol a segélyért állnak sorba. Holott mindig azt mondják önök, nagyon fontos, hogy ne a segélyért álljanak sorba a

szegények és a romák, hanem próbáljanak meg elhelyezkedni. Nem tudnak elhelyezkedni.

Egy számot szeretnék önöknek mondani: a törvény elfogadása óta 47 ezer fiatal került ki az iskola-padból, tehát 47 ezren a segélyezett rendszerbe kerültek be. Kérdezem: kinek éri ez meg? Az adófizetőknek biztos nem éri meg, akik adókat fizetnek és nem segélyre akarják ezt fordítani, hanem pont ellenkezőleg, innovációra akarják fordítani, hogy Magyarország még szebb legyen, még jobb legyen, még több elsődleges munkaerőpiac jöjjön létre. Ezzel, hogy ők adót fizetnek, nem az innovációt erősítik, hanem pont ellenkezőleg, mivel önök a segélyezett számát növelik, ezért oda fognak elmenni az adóforintok. Jól van ez így? Énszerintem nincs ez jól. Ezért gondolják meg, hogy az oktatásban továbbra is ugyanilyen elánal akarnak-e részt venni. Tehát elsődlegesen a tankötelezettség leszállítása, ami azt gondolom, nagy problémát jelentett.

A másik pedig a szakképzés rendszere. Azért mondjuk ki őszintén, hogy a szakképzés rendszerében olyan hiányosságok vannak, amellyel nagyon nehéz lehet szembenézni azért, mert éppen azokból a térségekből, amelyről beszélek, nem tudnak elkerülni a szakképzési rendszerekbe. Még azoknak sem könnyű egyébként, akik nagyobb városokban vannak. Biztosan Cseresnyés államtitkár úr mond majd egy-két fontos gondolatot, hogy ő hogyan fogja ezt a kérdést megoldani, mert eddig még nem sikerült neki megoldani ezt a problémát.

De azt gondolom, hogy ha a kormány komolyan gondolja, hogy a bérkülönbségeket csökkenteni akarja a tagállamokon belül (sic!), akkor ezzel a kérdéssel azért kell foglalkozni, mert nem tudnak versenyképes szakmát szerezni azok a fiatalok, akik - még egyszer mondom - az Ormánságban vagy Szabolcsban vagy Borsodban élnek vagy éppen Hevesben is, Észak-Magyarország vagy Kelet-Magyarország térségében, mert nincs lehetőségük erre. Ezért az alapvető belépés az elsődleges munkaerőpiacra az oktatáson és szakképzésen keresztül nincs biztosítva. Ezért tehát fontos lenne, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzanak, mert különben nem látjuk a fiatalok jövőjét.

A felsőoktatásban is vannak most már, akik elvégezték a főiskolát, egyetem, főleg a roma származásúakról beszélek most elsősorban, önök ugyanúgy nem lehet látni azt, hogy el tudjanak helyezkedni, mert az előítéleteket nem tudták csökkenteni az elmúlt hét évben. Azt gondolom, hogy az önök lelkiismeretén múlik, hogy a társadalom érzékenyítése megtörténik-e vagy nem. Úgy nem lehet egyébként társadalmat érzékenyíteni és a kisebbségek felé egy kicsit is elvinni, ha Farkas Flóriánt - újra visszatérünk rá - nem fogják számonkérni, mert csak az előítéleteket növelik azzal, hogy nem kérik számon, hogy hova tette az 1,6 milliárd forintot akkor, amikor a „Híd a munka világába”, épp amiről beszélünk, a munka világába kellett volna integrálni vagy reintegrálni nagyon sok roma embert. És Farkas Flórián

megtehetette ezt büntetlenül... (Egy tüsszentésre:) Egészségére, és igaz is. Megtehetette büntetlenül ezt a dolgot úgy, hogy nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Nem szabadna ezt megtenniük, mert azt gondolom, hogy nagyon nagy hibát követnek el ezzel is.

Végül, de nem utolsósorban a leghátrányosabb helyzetűekről szeretnék mondani néhány dolgot, a cigányságon belül is a leglecseúszottabbokról. Nem tudom, tudják-e, kormánypárti képviselőtársaim, hogy Magyarországon hány cigánytelep található még ma? Nem. 550-600 cigánytelep található ma. És tudják-e, hogy ezeken a telepeken hányan laknak? Körülbelül 100-120 ezren; a 700 ezer romából 100-120 ezren laknak. Esélyük nincs arra, hogy az oktatási integráció elinduljon, esélyük sincs arra, hogy a foglalkoztatásba valamikor is bekerüljenek, ha ezt a teleszerű környezetet nem számolják fel. Nem látom sem a költségvetésben, sem a szándékban, hogy ezzel a kérdéssel akarnának foglalkozni, és nemcsak a 47 ezer diákkal, aki kikerült az iskola-padból idő előtt, hanem ezzel a 120 ezer emberrel is kell foglalkozni. Persze, ezek között van időse is már. Az időst pedig úgy értsék, hogy az életkori korfa úgy néz ki, hogy abban a milióban nem tovább, mint 45-50-60 évet élnek maximum a roma emberek. Van, akinek ez persze, jó, de azt gondolom, hogy nem lehet ezt megbocsátani, ha valaki úgy gondolkodik, hogy majd a biológia megoldja ezt a kérdést.

Azért én azt gondolom, önöknek tenni kell valamit, hogy ez a kérdés is terítékre kerüljön, mert ha következesek, akkor az oktatást, a szakképzést, a cigánytelepek felszámolását komplexen próbálják meg kezelni, és ha komplexen kezelik, akkor el lehet arról majd egy év múlva, kettő év múlva vagy akár öt év múlva beszélgetni, hogy hogyan is lehet a magyarországi romák közösségét a munkaerőpiacra és az elsődleges munkaerőpiacra integrálni. Szándékosan nem említem most a közfoglalkoztatást, mert a közfoglalkoztatás nagyon fontos, és azt üdvözlöm minden esetben, viszont azt is látjuk, hogy most már csapdahelyzetben vannak, akik a közfoglalkoztatotti rendszerben több éve benne vannak vagy akár már egy évtizede is benne vannak. Nincs kiút abból.

A kiutat pedig önöknek kell megtalálni akár az oktatáson keresztül, a közfoglalkoztatáson keresztül vagy éppen az elsődleges munkaerőpiacon keresztül is. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps az MSZP soraiban.)

(20.50)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Latorcai János frakcióvezető-helyettes úr arról tájékoztatott, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a frakció további időkeretéről a Fidesz-képviselőcsoport javára lemond. Úgyhogy kérem a munkatársakat, hogy állítsák majd át az időkeretet.

Most megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Teleki Képviselő Úr! Azért kértem szót, mert egyrészt megszólítottam, hogy biztos, hogy reagálni fogok rá, az ön felszólalására, de azért is szerettem volna szólni, mert két nagyon fontos dolgot mondott, amire úgy érzem, hogy reagálnom kell.

Az egyik az a gondolatsor volt, amikor a fiatalokról, a korai iskolaelhagyókról beszélt, a fiatalokról általában, főként a roma fiatalokról beszélt. A másik pedig, hogy számonkérte rajtunk ezt a telep felszámolási programot. Azt hiszem, hogy akkor, amikor önök ezt programként meghirdették, 2002 után valamikor, nem igazán vezetett eredményre. Mert az, ha egy telepet felszámolunk, még nem megoldás, utána képzést kell adni, munkát kell adni, és önök ezzel a telep felszámolási programmal nem sok eredményt értek el.

Azt hiszem, hogy komplexebben kell - ahogy ön is mondta - ezt a programot és az egész helyzetet megoldani és kezelni. Ezért szeretnék visszatérni a fiatalok problémájára, a korai iskolaelhagyók problémájára, a nem dolgozó és nem tanuló fiatalok problémájára, azért, mert abban szeretném például az ön segítségét kérni mint szakpolitikus is, hogy hívja föl az ebben érdekeltek figyelmét, családtagok, környezet figyelmét arra, hogy Magyarországon van egy nagyon komoly program, amely most már hosszú ideje megy, az ifjúsági garanciaprogram, amely pontosan azoknak a fiataloknak szól - nemcsak roma, hanem minden fiatalra vonatkozik -, akik nem dolgoznak, nem tanulnak és 25 év alattiak.

Ugyanis ezeket a fiatalokat ebbe a programba bevonjuk. Aki képzést igényel és képzést tud kapni és a képzés segít, azt képzésbe vonjuk. Akinek munkát tudunk szerezni e program keretén belül, munkát szerzünk nekik. Több tízezer fiatalot vontunk be eddig ebbe a programba. Ha jól emlékszem, 16 ezer azoknak a száma, akik már munkát találtak, és körülbelül ilyen nagyságrendben vannak azok, akik képzésben vannak, és 40-50 ezer főt vontunk az eddigi programokba be, tehát van olyan program, aminek a segítségével ezeknek a fiataloknak a helyzetén lehet segíteni.

Ebben kérném a segítségüket, hogy ezt a programot ismertessék, hívják fel a figyelmet, hogy ne segélyért menjenek ezek a fiatalok, hanem munkát vagy képzést keressenek. És ezt mindenhol, minden megyében, minden járásban el lehet érni. Mindenhol rendelkezésre állnak a kormányhivatal munkatársai, akik e program keretén belül dolgoznak, hogy a megfelelő felvilágosítást és a fiatalok segítségét megtegyék.

Ezenkívül természetesen vannak más programok is, amelyek kimondottan az iskolához köthetők. A Híd-program kapcsán szeretném megemlíteni, hogy működik, segíti azokat a fiatalokat, akik esetleg nehezen végzik vagy nehezen végezték el az általános iskolát és egy szakképzésben vesznek részt, ezeket ön

is tudja. Úgyhogy ebben kérném a segítséget, hogy ne csak egymásnak szemrehányást tegyünk, hogy mi történt vagy mi nem történt az elmúlt időszakban, hanem a közös cél, ezeknek a fiataloknak a jobb életben való reménynek a visszaadását vagy éppen ténylegesen jobb élet biztosítását azzal, hogy munkát kapnak és tanulhatnak, biztosítsuk egy közös munka eredményeképpen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Eredetileg nem feltétlenül erről szerettem volna beszélni, de Teleki képviselőtársam szavai kicsit módosítják a mondanivalómat.

Egy olyan térség, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egyéni országgyűlési képviselője vagyok, ahol jelentős számú cigányság van, a lakosság közel 20 százaléka roma származású, és a 2006-10 közötti időre országgyűlési képviselőként emlékszem vissza. Egyetértve Cseresnyés államtitkár úrral, mi is emlékszünk azokra a települészámoló programokra, amelyekre milliárdok mentek el, de nem valósult meg semmi. Ugyanúgy megvannak ezek a szegregátumok, mint annak idején voltak.

Pedagógus az eredeti foglalkozásom, tehát tanítottam is olyan iskolában, ahol, mondjuk, 60 százalék roma volt, és higgye el, hogy ismerem a roma gyerekek gondolkodásmódját is. És talán, ha lehet nekem magyarként ismerni, a szülők gondolkodásmódjába is beavattak a térségben élő roma szülők, ezért ők is elmondták, hogy képviselő úr, annak tényleg nincs értelme, hogy 17 évesen ott legyen még az iskolában 3-4 évvel fiatalabb gyerekek között, inkább dolgozzon, és legyen valami munkája. Sőt, azt is elmondták, hogy képviselő úr, annak idején én is megbuktam, amikor az önök ideje alatt, az SZDSZ-MSZP-koalíció ideje alatt nem lehetett osztályozni. Én is megbuktam annak idején, semmi baj, ha az a gyerek - beszélt a gyerekeről vagy az unokájáról - egy osztályt kétszer jár.

Mi azt láttuk és érzékeljük, hogy hova jut az MSZP-SZDSZ-kormányzás, milyen károkat tud okozni egy vidéki kistéleplésen is. Arra is visszaemlékszem még, kedves képviselő úr, amikor polgármesterként nekünk meg volt szabva a jogszabály erejénél fogva, hogy egy családból csak egy embert vehettünk föl közfoglalkoztatásba. Most ha megnézi a településeket, ahol ön él, ott is, ha jól tudom, nyugat-dunántúli településen, ha megkérdezi, akkor igenis előfordul, hogy egy családból esetlegesen többen is dolgoznak a közfoglalkoztatásban.

Arról lehet vitatkozni, hogy ez most zsákutca vagy nem zsákutca. Én úgy gondolom, hogy mindig nem a kormányzaton, hanem az embereken múlik, aki képes arra, hogy megértse, hogy jó munkával ki tud kerülni az elsődleges munkaerőpiacra, annak a roma fiatalnak van lehetősége, és ki is kerül.

És azzal sem értek egyet, hogy hiába végzik el a roma fiatalok a főiskolákat vagy egyetemeket, akkor nincs álláslehetőségük. Csak a városomban, Fehérgyarmaton ismerek olyan rendőrt egyébként, aki roma származású rendőr, és egyébként elvégezte a jogi egyetemet. De mondjuk, az utcánkban is lakik pontosan egy ugyanilyen roma fiatal, aki rendőr, és most végzi el az egyetemet és egyébként dolgozik.

Tehát higgye el, hogy kórházakban is és nagyon sok helyen képesek a roma fiatalok beintegrálódni, és úgy gondolom, hogy nagyon jó irányba indult el - szerencsére - a gondolkodásmódjuk, hiszen mi mindig azt mondtuk, emlékezzen vissza, amit régen mondtunk, hogy munka és tanulás. Pedagógusként, országgyűlési képviselőként nem hihetek másban, csak hogy a cigányságot a munka és a tanulás emelheti föl.

Amiről én igazából szerettem volna beszélni, bár Gyöngyösi képviselő úr azt mondta, hogy itt csak a bérekről beszéljünk és mindenféle dicsőítmények hangzanak el a Fidesz részéről, és látszólagosan nem fűződik a témához, de én úgy gondolom, hogy ha egy kormány reagál a munkaerőpiaci kihívásokra és megpróbál olyan intézkedéseket bevezetni, amelyekkel segít, akkor ugyanarról a témáról beszélünk, hiszen ez egy komplex rendszer, amit nem lehet csak a bérré leszállítani.

Volt polgármesterként pontosan tudom, hogy nagyon jó dolog a profilíng bevezetése, 2016. január 1-jétől vezették be. Ez azt jelenti, hogy ha a munkaügyi hivatalba bejön az ügyfél, akkor megpróbálják őt megfelelő kategóriába beosztani. Az egyik kategória önálló elhelyezkedésre alkalmas, tehát alkalmas az első munkaerőpiacra való belépésre, támogatással, szolgáltatással, tehát egy kis segítséggel kerülni az elsődleges munkaerőpiacra, de sajnos, valljuk be őszintén, hogy vannak olyan emberek, akik a profilíng szerint egy hármast csoportba tartoznak, akik nagyon sok egyéni problémával küzdenek. De hiába próbált megtenni egy kistéleplési vezető, egy polgármester, bárki, egy pedagógus azért, hogy értesse meg a szülővel, hogy fontos dolgoznia, egyszerűen képtelen lesz normális munkát végezni. Úgy gondolom, hogy ez nagyon fontos segítség a munkaerőpiaci szervek részéről.

Egy másik, amiről beszélt államtitkár úr is, az ifjúsági garanciaprogram, úgy gondolom, ez egy nagyon jó kezdeményezés. 2014-20 között 200 milliárd forint áll rendelkezésre; a 25 év alatti nem tanuló és nem dolgozó fiatalok számára próbálunk meg egyéb ösztönzőkkel segíteni. A számításaink szerint közel 180 ezer fiatal fog részesülni aktív munkaerőpiaci program és a vállalkozóvá válást elősegítő, illetve gyakorolni program nyújtotta előnyökben.

Ez azt jelenti, hogy különböző konstrukciókkal a foglalkoztatás bővítését szolgáló támogatás, úgynevezett bértámogatás; munkatapasztalat-szerzés céljából nyújtható bérköltség-támogatás; bérköltség-támogatás 10+5 hónapra, bérköltség-támogatás 6+3 hónap időtartamra, 10+5 hónapra bérköltség-támo-

gatás; vállalkozóvá válást segítő támogatást, és lakhatási támogatást értünk az ifjúsági munkaerőpiaci programon.

(21.00)

Ez Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében azt jelenti, hogy ez a program 2015. január 1-jétől indult, és a megyénkben eddig 19 473 fő került bevonásra, a Fehérgyarmati járásban 2045 fő, a Vásárosnaményi járásban 1784 fő. És a GINOP 5.2.1. program alanyává a megyében 3085 főt sikerült bevonni, ez a Fehérgyarmati járásban 489 fő, a Vásárosnaményi járásban 659 fő, és 25 év alatti, munkát kereső fiatalokról beszélünk.

Én úgy gondolom, hogy a harmadik dolog, amiről tényleg röviden szeretnék beszélni, egy másik GINOP-os program, mégpedig a GINOP 5.1.5. program, amely a nem állami szervezetek munkaerőpiaci szolgáltatásainak támogatására szól. Ez azt jelenti, hogy a nonprofit szervezetek nyújthatnak szolgáltatást, méghozzá olyan csoportoknak, amelyek hátrányos helyzetű csoportok, és kifejezetten célcsoportok számára azokat tudják elérni, akit az önkormányzati szférában dolgozók kevésbé érhetnek el.

Én úgy gondolom, mind a három alprogram alkalmas arra, hogy reagáljon a munkaerőpiaci kihívásokra. És remélem, Teleki képviselő urat nem sértettem meg, bár Farkas Flóriánt hiányolta, hogy magyar képviselőként mertem egypár okos (*Dr. Varga László: Nem az a baj! Az a baj, hogy ő nincs itt!*), vélhetően okos gondolatot mondani a cigányság helyzetéről és a mi elképzeléseinkről. (*Taps a kormányártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy Rétvári Bence államtitkár úr elment, miután egy ordas nagy hazugságot a képünkbe vágott, ezért most csak a távollétében tudok neki válaszolni, ezek a Tiszavasvárral kapcsolatos méltatlan megjegyzései voltak, miszerint ott nem történt bérfelállítás. Elmondanám, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum emelése miatt Tiszavasvári ebben az évben 100 millió forinttal többet fizet ki bérként - az már egy másik kérdés, hogy ebben mennyiben segít neki a kormányzat. Mondanám, hogy csakúgy, mint az összes többi településnek, semennyire nem segít. Ugye, ma hallottunk valamifajta ígéretet egy másik államtitkártól, őszintén nagyon kíváncsi vagyok, mikor fog ez realizálódni, csakúgy, mint a polgármesterek és alpolgármesterek béremelése tekintetében, hiszen azt is a törvény erejénél fogva meg kellett emelni, és ott is megígérte a kormányzat, hogy ezt a bértöbbletet mindenhol oda fogják adni. Mit gondolnak, odaadták? Nem adták oda. Eltelt már három

hónap ebből az évből, de a kormányzat még mindig nem segített semmit.

Na, de amit akartam volna mondani, az igazából a következő: a bérunió, kérem tisztelettel, megvalósult már bizonyos értelemben, méghozzá maga Orbán Viktor oldotta meg, úgy, ahogy egyébként ma délelőtt mondta, hogy nem kell várni Brüsszel segítségére, itthon, Magyarországon kell megoldani, és sikerült is neki megoldania. A megoldás a következő: hogyha a közalkalmazotti bértáblát tekintjük (*Felmutatja.*), azt kell hogy lássuk, hogy lett legyen az egy középfokú végzettségű pályakezdő vagy egy szintén pályakezdő, de egy doktori végzettségű ember, ugyanannyit keres Magyarországon - igen, megvalósult a bérunió -, vagy legyen az egy középfokú végzettségű pályakezdő vagy egy nyugdíj előtt álló közalkalmazott, ugyanannyit keres, mindannyian 161 500 forintot visznek haza bruttóban. Én azt gondolom, hogy ez az a szégyenletes minimális életpályamodell, amit a Fidesz kínál, méghozzá olyan értelemben, hogy minimális bért keresnek egész életükben ezek az emberek - még egyszer mutatnám a közalkalmazotti bértáblát (*Felmutatja.*) a 2017. évi költségvetési törvényből -, és nemcsak hogy a minimális bért kapják, de majd aztán 40 év után, nyugdíjba menvén minimális nyugdíjat kapnak, és így aztán a minimális életet élnek, amit a Fidesz kínál számukra.

Ez az a gondolkozásmód, amit mi semmiképpen nem tudunk elfogadni, már csak azért sem, mert ezek a problémák, ezek az álmegoldások, amelyeket Orbán Viktor kínál nekünk, valójában ott helyben, lent a vidéki Magyarországon igen nagy bérfeszültséget szülnek munkavállaló és munkavállaló között, noha egyébként nem az ő hibájuk, hanem éppen a törvényhozásnak a rendkívüli sajnálatos hiányossága, hogy ez a dolog kialakulhatott, és még egy dolognak: annak a cinizmusnak, tegyük hozzá, amit az Orbán-kormány hordoz most már nyolc, illetve kilencedik éve, nevezetesen hogy a szégyenteljes IMF-paktum után, noha már úgymond megváltuk a mi kis szabadságharcunkat az IMF-fel és az EU-val, még mindig, kilenc éve ugyanannyi a köztisztviselői illetményalap. Ugyanaz a logika a közalkalmazotti bértábla esetén és a köztisztviselők esetén is, hogy egy fillért nem hajlandóak elmozdulni. Vajon miért nem? Az IMF-fel kötött szerződésünk e tekintetben már minden ponton érvényesült, mindent visszafizettünk. Orbán Viktor ugye azt mondta egy fél évvel ezelőtt, hogy minden magyar család bontson egy üveg vörösbort, mert már minden fillért kifizettünk az adósságból, akkor miért kell továbbra is betartani ezeket a diktátumokat?

Még egy dolgot szeretnék ezzel kapcsolatban elmondani: a munkaerőhiányt pedig az okozza, hogy ezt az emberek nem tudják hovatovább vállalni, és igen, azok az emberek, akiket a nemzet napszámosaiként emlegetünk, nem itthon teszik a dolgukat mint pedagógusok vagy mint közalkalmazottak, köztisztviselők, hanem valóban napszámosként nyugati

országokban dolgoznak. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amiről néhány szót szeretnék ejteni, az a közmunkarendszer, ha már szóba került. Nagyon fontosnak tartom, hogy a közmunkarendszert eredetileg arra találták ki, hogy a piaci alapon elhelyezkedni nem képes, tehát a versenyszektorban nem kelendő munkavállalók részére kínálja az állam megélhetési feltételeket. Akkor, amikor még nem politikusok vezették ezt az országot, hanem igazi államférfiak - ilyen volt a XIX. század első fele -, akkor a közmunkarendszernek mérhető produktuma volt Magyarországon. Gondoljanak vissza, képviselőtársaim, például arra, hogy a Tisza árszabályozására ebben az időszakban került sor, oly módon, hogy 400 folyókanyarulatot átvágtak, és látható volt, hogy ennek a munkának mi az eredménye, milyen produktuma volt. Akkor, amikor meghívtuk a Vállalkozásfejlesztési bizottság ülésére a Belügyminisztérium illetékeseit, és megkérdeztük őket arról, hogy számoljanak el, hogy az a 360 milliárd forint éves költségből fenntartott közmunkaprogram, amely 200 ezer embernek adott munkát, milyen javakat termelt az országnak, akkor nem tudtak erre mit mondani, mert erre a magyar állam nem tesz kísérletet; nem méri az ebben keletkező munkateljesítményt.

Teleki László képviselőtársamnak is azt mondom, hogy a magyar cigányság felzárkóztatásának egyik nagyon fontos eszköze lehetne a közmunkarendszer, ha abban értelmes munka folyna. Az a cigányember, aki saját magának, a közösségének, a falu közétkeztetésének például meg tudja teremteni annak az élelemnek a forrását, amit ott felhasználnak, és azt ő maga megtermeli, egy büszke és értékteremtő tagja lehet a társadalomnak. Ezt a modellt azonban csak egy-két településen sikerül Magyarországon elérni, mert nincs rá központilag koordinált állami koncepció. Szerintem ez lehetne többek között a magyar felemelkedés alapja a közmunkabéreknél, és megjegyzem (*Az elnök csenget.*), félmillióval kevesebb a mezőgazdasági munkahelyek száma, mint a rendszerváltás idején volt. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni, úgyhogy öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Volner Képviselő Úr! Kénytelen vagyok reagálni, bár a közfoglalkoztatás ügye nem a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz tartozik, ahogy ön is említette a felszólalásában, de

van némiféle rálátásunk erre a területre és az ott folyó munkára.

Először is szeretnék egy jelentős tévedést kiigazítani: nem 360 milliárd forint, hanem 310 milliárd forint, és azért kértem szót, hogy megnyugtassam, hogy a közfoglalkoztatás ügyével sokan foglalkoznak, foglalkoznak a BM szakemberei, és foglalkozunk mi is, ugyanis bizonyára hallotta azt, hogy március 20-án, ha jól emlékszem, megjelent egy kormányrendelet, amely a közfoglalkoztatás létszámát szeretné csökkenteni azokkal az emberekkel, akik az előbb említett, Tilki képviselő úr által is említett profiling segítségével alkalmasak arra, hogy az elsődleges munkaerőpiacon elhelyezkedjenek vagy nagyon gyorsan, vagy egy kis segítséggel.

(21.10)

Éppen azért, mert az a bizonyos jelentős verseny, ami kialakult a munkaerőpiacon, így mérsékelhető, így enyhíthető, hogy innét, a közfoglalkoztatásból minél több dolgozni akaró és az elsődleges munkaerőpiacra kimenni tudó ember minél előbb elhelyezkedjen.

A másik, ami miatt szót kértem, és a közfoglalkoztatással kapcsolatos, mert megütötte a fületem az, hogy nem tudja senki sem kimutatni azt, hogy milyen hasznos munkát végeznek a közfoglalkoztatásban dolgozó emberek, nincs központi koncepció. Én ezt cáfolnám, de szerintem tegye fel a BM-nek bármikor, bármelyik ülésnap alkalmával a kérdést, és biztos, hogy válaszolni fognak rá, hisz olyan jellegetevékenységeket végeznek, például a szociális szövetkezetek keretein belül, amelyek a közétkeztetésre termel alapanyagot, vagy éppen bizonyos építkezéseket kisebb-nagyobb településeken elvégeznek. Tehát van koncepció és van eredmény is.

Természetesen ennek hatékonysága és kimutathatósága valószínű, hogy nem egyforma az ország különböző területein vagy különböző településein. Úgyhogy én azt hiszem, hogy azt a szerepét a közfoglalkoztatás, amire bevezettük, betölti, folyamatosan tölti be ezt a szerepet, éppen azzal, hogy kibocsátja azokat az embereket az elsődleges munkaerőpiacra, akik el akarnak helyezkedni és el is tudnak ott helyezkedni.

Másrészt olyan munkát végeznek az emberek, amelyek egyik-másik településen jelentős pozitív változást tudnak eredményezni, és tudnak felmutatni olyan eredményeket, amelyek mutatják azt, hogy ennek a foglalkoztatási formának is van értelme, és azt, hogy lépni kell a kormánynak, mert nem ragadhatnak sokan benn a közfoglalkoztatásban, és ez a körülbelül 200 ezer fős közfoglalkoztatotti létszám már sok, mert szükség van a magyar gazdaságnak a dolgozó kezekre. Ezért hozta a kormány azt a rendeletet, ami mondom: március 20-a után is megismerhető, és éppen azokon a programokon dolgozunk, aminek a segítségével 50-60-70 ezer embert az el-

sődleges munkaerőpiacra át tudunk vezetni. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót kétperces hozzászólásra Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A telepfelszámolás szóba került, Teleki László is szóba hozta, illetve Tilki Attila is. Tilki Attila nyilván azt hangsúlyozta, hogy az MSZP-kormányok idején nem voltak ebben kézzelfogható eredmények.

Én ezt cáfolnám. Nyilván lehet helyileg eltérő egy-egy ilyen kérdésnek az eredménye, Miskolcon jó tapasztalataink voltak ebben, és komplex programokat sikerült lebonyolítani: a Szondi-telep, a Békeszálló vagy a percesei kolónia felszámolása, az valóban komplex program keretében valósult meg, az érintettek bevonásával és együttműködés keretében.

Én épp azt tapasztalom, hogy a mai telepfelszámolások az önök részéről inkább egy rendészeti kérdésként fogalmazódnak meg, ez tapasztalható a miskolci közéletben, például a számozott utcák felszámolása kapcsán. Sajnos számtalanszor került be ez a kérdés az országos médiába is. Tehát míg a telepfelszámolások fontosak, ezeket a szegregátumokat itt a XXI. században folyamatosan fel kell számolni egy komplex szociális kérdés keretében, addig nem kellene bizony hergelni a lakosságot és csak rendészeti kérdésként kezelni. Ez a tanulság ebben az ügyben szerintem.

Rétvári Bence államtitkár beszélt az előző ciklus bérszínvonaláról és az egészségügyben tapasztaltakról. Azt szeretném mondani, hogy 2002 után nagyarányú béremelések történtek az egészségügyben is. Azt valóban el kell ismerni, hogy a válság ennek egy jó részét elvitte, de az nettó hazugság, hogy csökkentés lett volna a mérlege összességében a nyolc évnek.

Ehelyett én az egészségügy tekintetében a következőket ajánlanám a figyelmükbe. A három paraméter: egészségügy, oktatás, innováció tekintetében jött ki a régiók versenyképességi rangsora az Európai Unióban.

Az egészségügy szerint az utolsó tíz helyezett régió között négy magyar régió található. Ez a helyzet most alakult ki. Csakúgy, mint az, hogy az északmagyarországi régió 263 régióból az utolsó előtti. Ez a realitás az egészségügyben, ezen kellene változtatni énszerintem. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Visszatérünk a normál időkerethez, most már igazából csak Fidesz-Jobbik-párbeszéd kezd kibontakozni a tábla szerint. Elsőként megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy hosszú, többórás vita után most olyan kérdésekről

beszélünk, ahogy egymástól függetlenül, de hasonló témákban szeretünk vagy szeretnénk megszólalni.

Én kifejezetten az alacsony képzettségűek és a közfoglalkoztatottak képzéséről szeretnék néhány gondolatot elmondani a GINOP 6.1.1. pályázati, illetve támogatási formák alapján, vagy a minőségi szak- és felnőttképzési rendszerről és a munkahelyi képzések támogatásáról.

Ezt teszem annál is inkább, mert én Nógrád megyei képviselőként egy nagyon érdekes állapotot is fel tudok vázolni azzal, hogy Nógrád megye hiába egy kis megye, mégis nagyon színesen mutat például munkaügyi helyzetben képet, hiszen járási szinteken különböző a helyzet. 2010-hez képest tény és való, hogy az országos arányokat mutatva, az egész megyében körülbelül a felére csökkent a munkanélküliek száma, de azt is lehet látni, hogy vannak olyan járásek és térségek a megyében, ahol jóval 5 százalék alatti a munkanélküliségi mutató, és sajnos továbbra is vannak olyan térségek a megyében, ahol még mindig az országos átlag másfél-kétszeresével kell számolnunk a munkanélküliség helyzetében. Az is egy fontos szempont, hogy 2010-hez képest az akkori 49 százalékos foglalkoztatottsághoz képest ma már a megyének az átlaga 59 százalékos, ami azt jelenti, hogy jelentős foglalkoztatásbővülés zajlott le az elmúlt években, köszönhetően annak a politikának, amely ilyen módon próbálta segíteni az elmúlt időszakban a foglalkoztatást.

Találkozunk azzal a problémával is, hogy ha megnézzük, hogy mi lehet ezekben a térségekben a forrása annak, hogy esetleg alacsonyabb a foglalkoztatás vagy nagyobb a munkanélküliség, akkor azt is lehet látni, hogy ezekben a térségekben kimutatható az alacsonyabb képzettségűeknek a jelenléte, tehát alacsonyabb képzettségűek az ottani munkavállalók, és ez sok esetben összekapcsolódik hátrányosan nehéz helyzetű, sok esetben akár roma emberekkel is. Azt gondolom, hogy pontosan azok a programok, és itt talán EFOP-os programot is fel lehet idézni a GINOP-osok mellett, az EFOP-ban a 6.4. támogatási programban elindulna a szegregátumok megszüntetése, illetve egy komplex szociális, illetve egy oktatási, képzési, életmódképzési folyamat, és ez több megyében, és különösen ezeken a helyeken, ahol szegregátumok vannak, Nógrád megyében jelentős a számuk.

Alapvetően ezek a programok az itt élő embereket segítenék, miközben a közfoglalkoztatásban és a GINOP 6.1.1. programban pedig pontosan azokat a szakképzési és felnőttképzési programokat támogatnák, amely a munkaerőpiaci helyzetben kompetenciáknak és a tanulási hajlandóságnak a javítását jelenti.

Tehát ezek a programok komplexen összekapcsolódva pontosan azt segítik, hogy igenis, az alacsonyabb képzettségű munkaerők vagy a közfoglalkoztatottak minél nagyobb esélyt kapjanak arra, hogy beléphessenek elsődleges gazdasági szereplőként a munkavállalók közé.

A második fontos történet: kiemelten fontos a minőségi szak- és felnőttképzési rendszer, ami azért is fontos, mert a szakképzési intézmények esetében, bár itt Teleki képviselő úr azt mondta, hogy azok a fiatalok, akik nem végzik el az általános iskolát, kikerülnek az iskolai képzésekből. Én azt tapasztalom, egyre több szakmában látom azt, hogy akár roma fiatalok is jó szakmunkásvégzettséget kapnak, és például példamutatóan tudják mutatni a végzettségük alapján, hogy igenis, ha munkát vállalnak, munkát kapnak, akkor a munkahelyükön is elismert emberek lesznek. Én sokakat látok például útépítkezéseken akár 40 fokos melegben is dolgozni, és látom azt, hogy hogyan kezelik a gépet, hogyan dolgoznak az ottani munkagépekkel. Én azt gondolom, hogy ez egy jó irány, egy jó dolog, és ez egy lehetőség és segítség abban, ha a komplex programokat összekapcsolva segítjük ezeket az embereket felzárkózni.

(21.20)

Ezt azért mondom el, Nógrád megyei képviselőként azért tartom fontosnak, mert a megyének bizonyos járásaiban tényleg azt lehet látni, hogy akár kiemelt innovációs, gazdasági vállalkozások, innovatív fejlesztések zajlanak, és tényleg azt lehet látni, hogy megjelenik egy komoly műszaki értelmiség adott településeken, legyen szó Balassagyarmatról vagy Rétságáról, vagy annak térségéről, a másik oldalon meg látjuk azt, hogy a megye különböző térségeiben pedig fontos a felzárkóztatási program ahhoz, hogy minél többen kerülhessenek vissza akár a munkanélküliek közül a közfoglalkoztatáson át, a szociális szövetkezeteken vagy akár Start-munkaprogramon keresztül az elsődleges munkavállalók közé az elsődleges gazdasági területen.

Ráadásul fontosnak tartjuk a munkahelyi képzések támogatását, ami egyszerre szolgálja véleményünk szerint a munkáltatók és a munkavállalók érdekeit. Ez a GINOP 6.1.5, illetve a VÉKOP 8.5.2 pályázati keret, lehetőség, program, amely arról szól, hogy a munkáltatók a saját változásaikat is követve a munkahelyükön, illetve olyan embereket, akiknek szükséges egy felzárkóztató szakirányú vagy egy betanított munkafolyamathoz való tanfolyam elvégzése vagy képzés elvégzése, akkor ebben az esetben ezek a vállalkozások akár kis- és közepes vállalkozásként is például a GINOP 6.1.6-ban támogatási kérelmet tudnak szerezni, illetve tudnak fejleszteni akár a saját munkavállalóik körében, és ezzel is növelni tudják a termelékenységüket.

Egy másik dolog, egy apró megjegyzés a végére még: Nógrád megyéről tudjuk, hogy alapvetően az ország legalacsonyabb jövedelmi viszonyait mutatja Nógrád megye bármely statisztikája. Ez a megye egyik részére nem igaz, a másik részére, más részére, egyes térségeire igaz, de azt se felejtjük el, hogy az elmúlt három évben az átlagjövedelmek mintegy 25 százalékkal növekedtek Nógrád megyében is.

Tehát ez egy tipikus példája annak, hogy igenis, ha a foglalkoztatás, a lehetőségek erősödnek, az tény és való, hogy van még nagyon sok teendő, hogy fel tudjanak zárkózni egyes térségei akár egy megyének is, de én úgy gondolom, hogy ha ezek a komplex programok mindenki által támogatottak és mindenki elvégzi a maga feladatát, a maga munkáját, akkor véleményem szerint ebben a következő egynéhány évben sikereket is fogunk tudni elérni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A vitaindító, a kormány által elmondott felvezetőben is és több kormánypartú felszólalótól is nagyon szépen csengő számokat hallottunk, csak néha érdemes a számok közé nézni. Kiemelt területként említették a bérfelzárkóztatásban többek között a szociális ágazat dolgozóit is. Én belátok ezek közé a számok közé, napi szinten tartom a kapcsolatot mint volt szociális szakember és mint jelenleg szociális szakpolitikus is az ágazat dolgozóival, és ők sajnos a végeken azt tapasztalják, hogy a kimondva nagyon soknak tűnő számok, amiket hallunk bérfelzárkóztatás címén akár itt is, akár egy kérdésre adott válaszban, azok a végeken nagyon sok embernél csak egy-kétezer forintos béremelésként jelennek meg, ami sajnos az ő helyzetükön nem sokat javít.

Bár azt mondja a kormány, hogy jó ez a pótlékolási rendszer, de ha figyelembe vesszük azt, hogy amennyit a pótlékolásra elköltöttek, ha azt ténylegesen a szociális életpályamodell kialakítására költötték volna, akkor már a kezdeteken túl lehetnénk, és már igenis bevezetésre kerülhetett volna ez a perspektíva a szféra dolgozói számára. Ma ők mivel találkozhatnak? Ma ők azzal találkozhatnak, hogy életük végéig szinte át sem lépik a minimálbér összegét, ha középfokú végzettséggel szakdolgozóként dolgoznak.

Mit tapasztalunk? Kiüresedik a szakma, nagyon sok intézményben, illetve a szociális ellátórendszer különböző területein munkaerőhiányt tapasztalunk, és ez nem a gazdaság dübörgése miatt létrejövő munkaerőhiány, hanem azért létrejövő munkaerőhiány, mert elvándorolnak a szakmából az ott dolgozó emberek. Jó esetben az ország határain belül maradnak, és bár Lukács László képviselőtársam már beszélt arról, hogy mennyire alulfizetettek az egészségügyi ágazat dolgozói, még mindig jobban keresnek, mint a szociális szféra dolgozói, és egy szakdolgozónak érdekesebb a rosszul fizetett egészségügyi ágazatba elmennie dolgozni a szociális ellátórendszerből. Ez a jobb eset, de azt tapasztaljuk, ami már nemcsak a nyugat-magyarországi intézményekben, hanem szerte az országban az ellátórendszer minden területén tapasztalható, az pedig a Nyugatra vándorlás.

Ebből az ágazatból, ebből a szférából rengetegen vándorolnak Nyugatra, de gondoljunk bele, az ő szempontjukból miért is ne tennék. Egyrészt olyan bért kapnak, amiből megélni nem lehet, az éhenhaláshoz túl sok, az életben maradáshoz pedig kevés, akár azt is mondhatnám. Nagyon sok emberrel kell dolgozniuk, akárha egy intézményben dolgoznak, akár területen dolgoznak, ugyanis nekik kell pótolniuk a munkaerőhiányból fakadó pluszterheket és pluszmunkákat is. Dolgoznak rengeteg emberrel ezért az éhbérért, és ha akár diplomásként, akár szakdolgozóként, akár végzettség nélkül átlépik a nyugati határt, akkor ahelyett, hogy rengeteg emberrel dolgoznának, akár egy idős ember, akár egy fogyatékossgal élő ember ápolásával, egyetlenegy ember ápolásával a családban élve, az ötszörösét, hatszorosát, és lehet, hogy kis számot mondtam, megkeresi annak, amit itt Magyarországon megkeres.

Változtatni kell ezen, és a bérunióra a szociális ellátórendszerben is szükség van, mert össze fog omlani a rendszer. Ha ez így folytatódik, senki nem marad a szakmában, fenntarthatatlanná válik a rendszer. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom két percre Gyöngyösi Márton képviselő úrnak a szót.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Még a vitának egy korábbi szakaszában több szó esett a termelékenységről és a versenyképességről, amely meggyőződésem szerint a bérunió kérdéséhez szorosan kapcsolódik, ahhoz a kérdéskörhöz, hogy hogyan tudnánk elmozdulni arról az alacsony hozzáadott értékű termelésről, amelyre Magyarország az elmúlt 27 évben berendezkedett. Sajnos, akárhogyan is nézzük a statisztikákat, és teljesen függetlenül attól, hogy milyen statisztikákat nézünk, hazaiakat vagy nemzetközieket, meg kell állapítanunk, hogy Magyarország a reálbérek tekintetében messze el van maradva, még az 1970-es évek szintjén, ott valahol megállt és ott stagnál Magyarország, és sajnos még mind a mai napig Magyarország egy fejlődő ország besorolását kapja a legtöbb nemzetközi felmérésben.

Most legutóbb a Világgazdasági Fórum éves jelentésében a 2016-2017-es évre vonatkozóan az éves jelentésben 138 országot vizsgált, és az a megállapítás, hogy Magyarország a 113. helyen áll 138 országból. Az értékláncnak a hosszát vizsgálta, amely a termelékenység egyik fontos mutatója, amely egy terméknek vagy egy szolgáltatásnak az előállítását vizsgálja az elejétől a végéig. Magyarországon ez a termelékenységi mutató, az értéklánc a legrovidebb, ami azt mutatja, hogy Magyarországon szinte kizárólag összeszerelés zajlik, a kutatás, a fejlesztés, az innováció vagy az értékesítés, ami a legnagyobb hozzáadott értéket jelenti egy termék vagy egy szolgáltatás előállításánál, az nem Magyarországon, hanem valahol máshol történik, itt nem teremődik

érték, alacsony hozzáadott értékű termelés zajlik Magyarországon.

Ahhoz, hogy el tudjunk mozdulni és munkabérek tudjunk növelni, fejleszteni, ahhoz erről a szintről kellene eljutni, és a termelékenység növeléséhez ezzel lehetne hozzájárulni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Manninger Jenő képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Újdonságként hatott itt az elmúlt percekben, hogy a Jobbik képviselője a közmunkát tulajdonképpen részben haszontalannak ítélte, a közmunka-foglalkoztatást. Engedjék meg, hogy először erre reagáljak, mert én azt gondolom, azt említették, hogy a múlt században nagy építkezéseket valósítottak meg közfoglalkoztatásban, közmunkában, most pedig haszontalan munkát végeznek. Én úgy gondolom, hogy nem így van, sőt biztos, hogy nem így van. Az kétségtelen, hogy nagy infrastrukturális munkákat, tehát nagy mederrendezéseket, útépitéseket ma nem közmunkában végeznek, de az a munka, amit pontosan a vízügynél és a közúti igazgatóságoknál végeznek közmunkában, ezek szerintem pontosan a vitathatatlanul fontos közmunkák közé tartoznak.

(21.30)

Hisz azok a munkálatok, amelyek azért mindenképpen bizonyos szakértelmet és munkát igényelnek, az árkok, medrek karbantartása, közutak tisztítása rendkívül fontos, és itt nagy volt az elmaradás, s mindenképpen rendezettebb képet kapunk így... - egy olyan munkát látnak el, ami egyébként is a munkaerőhiány esetében nehezen lenne másképp megoldható.

Visszatérve a mai vitanap tárgyára, azt hiszem, kétségbevonhatatlan, hogy amikor a kilencvenes években a rendszerváltással foglalkoztunk, nyilvánvalóan mindenki tudja, hogy arra gondoltunk, hogy a bérek felzárkóztatása Nyugat-Európában gyorsabban történik meg, még ha valószínűleg nem is olyan gyors. Ami ennél lényegesebb, hogy azóta mindenki ezzel hitegette, legalábbis az ellenzéki pártok most is az uniós felzárkóztatással hitegetik az embereket. Ma már, azt hiszem, mindenki realisan látja ezt, és valóban ettől függetlenül nem lehetünk elégedettek. Itt elhangzott az is, hogy kvázi dicshimnuszokat mondunk. Nem mondunk dicshimnuszokat, úgy gondolom, nem is lehetünk elégedettek, de azért azt gondolom, hogy mégiscsak el kell mondani, hogy a trendek tekintetében jó jelek vannak, és ezt mindenképpen 2010 után észlelhettük.

Ha már itt különböző statisztikákat emlegettek, akkor vannak olyan statisztikák, az Eurostat statisztikáit azért nem szokták kétségbe vonni, az vásárló-

erő-paritáson mindenképpen azt mutatta ki, hogy már 2010-2015 között a német keresetekhez képest 3-4 százalékkal, a britekhez képest 10 százalékkal közelített a magyar átlagkereset. 2014-ben az OECD-tanulmány kimutatta a kereseti különbségekre vonatkozóan, ugye, mert másik fontos probléma, hogy arról szoktunk beszélni, a kereseti különbségek szer- te a világban nőnek. Kétségtelen, hogy a nagyon gazdagok és a szegények között jelentősen nőnek a különbségek, de egyébként nem Magyarország a vezető ebben, sőt Magyarországon csökkent, hiszen 2010 előtt ennek a mérőszáma a 90 és a 10-es pozí- ciószám között 4,25 volt, ami ma csak 3,67, hasonló- an a szlovákhhoz. A német egy kicsit jobb, 3,41, de azt lehet mondani, hogy a trend mindenképpen itt is nagyon pozitív.

Tehát egy pozitív trendről beszélhetünk. Persze, természetesen egy 10 százalékos emelkedés pár év alatt, nyilvánvaló, hogy nem szünteti meg a kereseti különbségeket, és azokat a kihívásokat nem szünteti meg, de mégis azt láthatjuk, hogy a trendek jelentő- sek. Sőt, ha azt nézzük, hogy ezek a statisztikák ti- zennégy tizedből (*sic!*) származnak, akkor nyugodtan mondhatjuk, hogy nyilván a mostaniak pozitívak, hiszen igazából a béremelések a gazdasági helyzet rendbetétele után, a gazdasági helyzet javulása után kezdődtek meg az elmúlt két évben, tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy nem volt olyan kormány, amely ilyen arányú béremeléseket tudott megalapozottan, nem hitelből, hanem a gazdasági növekedésből el- kezdeni. Tehát azt gondolom, hogy ezek igazán fon- tosak, és ezen az úton kell továbbmenni.

Természetesen a kihívások még nagyobbak lesz- nek, tehát azt gondolom, nyilvánvalóan az egy ész- szerű fölvetés, hogy megnézzük azt, hogy milyen a termelékenység, mennyi a hozzáadott érték. Itt való- ban komoly tennivalók vannak, annál is inkább, mert a következő évtizedek kihívásai, a robottechno- lógia megjelenése még fontosabbá teszi azt, hogy Magyarországon innovatív, hozzáadott értékű mun- kahelyek legyenek. Egyébként az egész Kelet-Euró- pára jellemző, hogy a felzárkózás csak akkor valósul- hat meg és mindenképpen közeledhetünk, ha ebben sikerül eredményeket elérni.

Erre számos program van, erről már hallhattak itt az elmúlt időszakban. Miként még azzal szeret- ném azért zárni, hogy nemcsak a munkabérek reálér- téke fontos, hanem a munkakörülmények, és az is, hogy különböző korosztályoknak milyen munkalehe- tőségeket biztosítunk. Ebben is vannak előrelépések. Természetesen a munkahelyvédelmi akcióprogram volt egy nagyon jelentős előrelépés, de a hozzáállást jelzi az, hogy a jelenlegi uniós forrásokból rengeteg olyan program valósul meg, ami ezt célozza, akár a cégek mentalitásváltásának ösztönzése, ahol a mun- kaerőpiaci alkalmazkodóképességet fejlesztik projek- tek, vagy ami még fontosabb, a rugalmas foglalkozta- tás elterjesztése. Erre vonatkozóan is vannak prog- ramok, valamint a különböző vállalatok felelősség- vállalásának ösztönzése, és az állásfeltárások is se-

gíthetik az elhelyezkedést és a jobb munkahelyek megtalálását.

Tehát úgy gondolom, hogy nincs miért szégyen- kezni, elégedettek nem lehetünk, de mindenképpen a tendencia az, hogy az elmúlt időszakban teremtőd- tek meg azok az eredmények, amelyek kapcsán op- timistábbak lehetünk. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megadom a szót Mirkóczki Ádám kép- viselő úrnak.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő- társaim! Van annak létjogosultsága, amit az előttem szólók többen többféleképpen elmondtak, de én azt gondolom, hogy a mai vitanapnak az elsődleges és talán legfontosabb célja egyfajta társadalmi vízió bemutatása vagy társadalmi víziók frakciónként eltérő ütköztetése.

Mire gondolok? Arra gondolok, hogy ha az önök társadalmi vízióját meg kellene fejtenem, ami 2010 óta a gyakorlatban zajlik, akkor én az mondanám, hogy az önök víziója 2010 magasságában és mind a mai napig az lehetett és az, hogy egy új nómenklatú- rát, egy új társadalmi elitet hozzanak létre, amelyek és akik kizárólag a politikai döntéshozataltól függe- nek, egzisztenciális kiszolgáltatottságban tartva a társadalom egy jelentős részét, az új elit pedig lénye- gében mindenkor biztosítja a függőség által az önök politikai hatalmát. Ha nagyon le akarom sarkítani és egyszerűsíteni, akkor erről van szó.

Ha szociológiailag akarom megközelíteni, akkor én azt mondom, hogy az önök társadalmát lényegé- ben a klasszikus piramistársadalomként lehet bemu- tatni, ahol fönt van egy nagyon szűk elit, a csúcán Orbán Viktorral, alul pedig a társadalom 80 százalé- ka, aki kizárólag az önök jóindulatára vagy saját lobbijére van bízva és utalva.

A mi társadalmi víziónk ezzel szemben nem egy piramis alakú társadalom, sokkal inkább egy hagy- makupolás társadalom, ahol egy önfenntartó, egzisz- tenciálisan stabil és biztos középréteg adja a társada- lom döntő hányadát és gerincét. Ennek pedig kulcs- fontosságú része, hogy a munkabérek a jövőben hogyan alakulnak. Azt gondolom, hogy ez a kulcs- kérdés, és erről nem beszélnek önök.

Önök nagyon sokat beszéltek például arról, hogy a minimálbér, akár a szakmunkás-minimálbér ho- gyan változott, hány százalékot sikerült önöknek emelni. De vajmi keveset, sőt szinte semmit nem beszéltek arról, hogy a minimálbért igazából mihez kellene igazítani, igazából mihez képest kellene emelni. Nem az azt megelőző vagy a mindenkori kormány előtti kormányt megelőző minimálbérhez képest kell százalékosan emelni, hanem egyszer az életben legyenek őszinték, és korrekt módon számol- janak létminimumot. Na, akkor lehet azt mondani, hogy ha ennyi a létminimum, akkor ennyinek kell lenni, minimum annak az összegnek kell lennie a

minimálbérnek. De önök nem ezt teszik. Nem lebecsülve egyetlenegy forintnyi emelést is, de kit érdekel, hogy hány forinttal vagy éppen hány százalékkal emelkedik a minimálbér, ha az még mindig fényévekre van az igazi, a mindennapi valós létminimumtól.

Nem véletlen, hogy vajmi kevés kormány meri a kilencvenes évek közepe óta felvállalni azt, hogy hivatalosan létminimumot számol, és ahhoz képest határozza meg akár a szociálpolitikát, akár a gazdaságpolitikát. És önök beszélnek itt mindenféle programról, GINOP akárhányszoros és egyéb uniós felzárkóztatási programról. Ezek fontosak. Ezek fontos részeit képezhetik a gazdaságpolitikának, a munkaerő-fejlesztésnek, de nem ez a lényeg. Beszéljünk erről is őszintén! Ezek a pozitív diszkrimináción alapuló európai uniós felzárkóztató programok és egyéb támogatási formák valójában a Kelet és Nyugat közötti hatalmas szakadékot konzerválják. Ezek olyan brüsszeli asztalról lehulló alamizsnák, amelyek érdemben nem segítik a közép-kelet-európai tagállamok társadalmi fejlődését, pláne nem gazdaságát, viszont konzerválják azt az állapotot, hogy folyamatosan az uniós forráscsapoktól függünk.

Mire mennek az uniós fejlesztések jelentős hányadában? A 2014-es kampány ékes példája volt ennek. Mindenhol díszburkolatok, szökőkutak, tértékek, új főterek jöttek létre. Nagyszerű! Csak egy probléma van vele, hogy a díszburkolat nem fizet adót, nem termel és nem ad munkát. És hadd ne köszönjük meg azt, hogy a helyi lobbisták vagy a helyi beruházók nem lopták el az uniós forrásoknak csak a 30 százalékát.

(21.40)

Azt gondolom, ha őszintén és komolyan egy paradigmaváltást akarunk és tényleges társadalmi fejlődést gazdasági értelemben, szellemi és fizikai értelemben is, akkor nem megkerülhető az, hogy a kohéziós politikát és az integrációs fejlesztési programokat nem díszkőben és térburkolatban mérjük, hanem például olyan lehetőségeket, olyan politikai tereket nyitunk, amelyek által akár az 1-15 fő között foglalkoztató vállalkozások járuléksökkentését és munkaadóterheit tudjuk mérsékelni, mert akkor lehet bért emelni, díszburkolatból nem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úr jelentkezett. Megadom a szót önnek.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mirkóczki Ádám hozzászólására szeretnék reagálni. Azt hiszem, hogy a fényév mérhető lett akár rövidebb időintervallumban is, ugyanis jövőre el fogja érni, amit ön az előbb felvetett, az a bizonyos minimálbér nettó értéke a létminimum értékét, és ezt szakemberek elismerték, a

szakszervezetek elismerték. Meg fog történni az, hogy ez az érték a nettó minimálbér tekintetében eléri a létminimumot.

De nemcsak ezért kértem szót, és nemcsak erre szerettem volna reagálni. Azzal én is egyetérték, hogy a díszburkolat nem fizet adót, és sok esetben azon túl, hogy megszépültek települések, és nagyon-nagyon sok település szépült meg, ténylegesen hosszabb távú haszna ezeknek a beruházásoknak - ha azon túl is nézzük, hogy megszépültek a települések, forintban ki akarjuk fejezni, és adóbevételben ki akarjuk fejezni a hasznát ezeknek a létesítményeknek - nem volt.

Említettem azt, hogy teljesen más koncepció mentén határozta meg a kormány az európai uniós pénzek felhasználását, hisz addig, míg 2002 és 2010 között a közvetlen munkahelyteremtésre, közvetlen gazdaságfejlesztésre felhasznált pénzüsszeg körülbelül az európai uniós források 16 százalékát jelentette, a mostani kormányzat a 60 százalékát szeretné az európai uniós pénzeknek közvetlen gazdaságfejlesztésre fordítani. Ez már fog hozni adóforintokat, ez már teremt munkahelyet, ez már stabilabbá teszi a vállalkozások magyarországi jövőjét, tervezni tudnak, és a jövőt tudják építeni azzal, hogy erősítik a vállalkozásaikat, azzal, hogy a foglalkoztatást növelik, azzal, hogy a teljesítmény vagy éppen a hatékonyság emelésével magasabb bért tudnak adni, az államnak nagyobb adóbevétele lesz. Tehát azt kell mondani, hogy ez a bizonyos „fényévre van”, ez nagyon közel van, belátható időn belül van, mert a 2016. novemberi bérmegállapodás, minimál- és garantált bérminimumról szóló megállapodás arról szólt, hogy 2018-ban már ez a bizonyos 90 ezer forintos létminimum lesz az a bizonyos nettó minimálbér-érték, amit ön is említett fényévnyi távolságként.

Még egy dolgot szeretnék mondani, hisz említette azt is, hogy ahhoz, hogy a bérek emelkedjenek, ahhoz, hogy ez a béremelkedés érzékelhető legyen, adókat kell csökkenteni, járulékokat kell csökkenteni. Szeretném emlékeztetni önt arra, hogy a 2016. novemberi megállapodás nemcsak a minimálbér emelésére, nemcsak a garantált bérminimum, tehát a szakmunkás-bérminimum emelésére vonatkozott, hanem egy jelentős adócsökkentést is tartalmazott, egy öt éves adócsökkentést, amely keretén belül ha minden elvárás teljesül, 15,5 százalékponttal fognak a munkabérekre rakódó munkaadói terhek csökkenni. Ezt a vállalkozások a mostani versenyhelyzetben szinte biztosan a munkabérek emelésére fogják fordítani. Ez biztosítja a következő időszakban azt a jelentős várható béremelkedést nettó, tehát reálértékben is és bruttó értékben is, amit prognosztizálnak a számítások. Tehát várhatóan a következő 5-6 évben körülbelül 40 százalék reálbér-emelkedés várható. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Varga László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Manninger képviselőtársam ihletett felszólalásra újból, hiszen úgy fogalmazott, hogy az ellenzék hitegeti a bérfelzárkózás reményével a választókat, ha pontosan idézem. Tartalmilag mindenképpen pontosan mondtam. Ezt én nagyon felelőtlen megnyilatkozásnak tartom, már csak abból a szempontból is, hogy ahogy a viccbe is mondani szokás, hogy ahogy az ember eléri a céljait, ez egy érdekes kérdés, de törekedni irányokra mindig is érdemes.

Azt gondolom, hogy ezt önöknek is el kell dönteniük, hogy mi a céljuk. Szó volt itt arról, hogy víziók ütköztetéséről is van szó. Olcsó, szakképzetlen munkaerő, ami versenyképes, vagy egyébként valóban magas hozzáadott értékkel rendelkező olyan munkaerő, ami megfizetett, és ezáltal magasabb bért is keres akár a magyar családok boldogulása javára. Nekünk mindenképpen az utóbbi. Azt gondolom, hogy még ha a bérfelzárkóztatás egy hosszú folyamat is, de mindenképpen egy kitűzendő és fontos cél. Efelé kéne lépni minden egyes politikai döntéssel, minden egyes nappal. Efelé kellett volna haladni a vitában is, bár sokszor nyilván elbeszélünk egymás mellett.

Azt gondolom, első körben mindenképpen egy támogatandó lépés kéne hogy legyen az az európai uniós vízió, ami arról szól, hogy a minimálbér el kell hogy érje az adott országban a nettó átlagkereset, a nettó átlagbér 60 százalékát. Ha minimum ezt eldöntենék, már jelentősen nőhetne a minimálbér. Azt gondolom, sokszor az alacsony bérekkel belőjük egy kicsit a termelékenységet is, tehát nem feltétlenül csak a termelékenység határozza meg a munkabért, hanem van itt egyfajta kölcsönhatás is. Egyre inkább az oktatáson keresztül, azt gondolom, olyan képességekkel kell majd a magyar munkavállalókat felruházni, amely lehetővé teszi majd hosszú távon, hogy ők többet keressenek. Majd folytatom később, elnök úr. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Pócs János képviselő úrnak adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy a téma - amelyben szót kértem - előtt jelezzem Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, hogy sem önnek, sem más képviselőnek, úgy gondolom, sem oka, sem joga nincs arra, hogy számonkérje a választókat, hogy a 2014-es választási kampányban miért bennünk bíztak, és miért nem önökben. Ez a szemlélet ugyanúgy, mint állandóan a Jobbik, szegregál. *(Mirkóczki Ádám: Nem erről volt szó! Beszélj magyarul? Nem erről beszéltem!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Jobb lenne elgondolkodni inkább azon, hogy önök integrálni akarnak vagy szegregálni. Ön a felszólalásában minősítette azokat az embereket, akik 2014-ben a Fideszre szavaztak.

(Moraj a Jobbik soraiból. - Mirkóczki Ádám: Értelmezd már a szavakat, amiket mondtam!)

Tisztelt Képviselőtársaim! A béruniós vitanap kapcsán úgy gondolom, nem árt idézni Jókaitól, amely szerint csak az tudja, meddig mentünk el, aki látta, hogy honnan indultunk el. *(Mirkóczki Ádám: Boldogok a lelki szegények!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a politikusok úgy gondolják, hogy ők joggal vagy okkal turkálnak a vállalkozók zsebében, akkor úgy járhatunk, mint 2010-ben, amikor Gyurcsány Ferenc azt mondta, hogy el lehet menni, gazdasági egységek és vállalkozások mentek el Szlovákiába, Romániába, mert a politika üldözte azokat, akik a kenyeret adják, akik adót fizetnek. Itt a mai napon pontosan ugyanezt tették önök is, pedig tanulni kellett volna Gyurcsány Ferenc példájából.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitanap arról is meggyőzhetett bennünket, hogy itt a parlamentben vannak jó viták, és vannak rossz viták. *(Mirkóczki Ádám: Nem tudod értelmezni a szavakat?)* Ne feledjük el, hogy a gazdasági egységek tekintetében a történelem azt igazolja, hogy a politikusok jönnek-mennek, azok a cégek, amelyeknek önök a zsebében akarnak turkálni, bírálják, és a mai nap több alkalommal a lábukat törölték bele, ők pedig maradnak, már ha maradnak, ha el nem üldözik őket, ahogy annak idején már néhányszor a politikusok tették.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 előtt csak arról szóltak a viták, hogy nincs a magyar embereknek munkája, nincs megélhetése. Milliók éltek hitelből. Az embereknek nem volt munkahelyük, és az MSZP-kormány azt a látszatjólétet biztosította, hogy az embereket arra buzdította, hogy tévét, hűtőládát, kocsit, lakást hitelre vásároljanak. Milliók adósodtak el. Ha nincs a Fidesz-kormány, ha a kormánynak nincs a devizaprogramja, akkor több mint 1 millió család került volna az utcára. Az emberek milliói munkahelyek helyett segélyekből éltek.

(21.50)

A kormány 2010-ben azt ígérte, hogy tíz év, egymillió munkahely, és ma már a teljes foglalkoztatás a cél. Szűkebb hazánkban, a Jászságban az adóbevétel meghaladja a válság előtti időszakot. Ma már a Jászságban lévő cégek több mint 15 ezer embernek adnak munkát, több mint 15 ezer embernek adnak megélhetést; tisztelet és köszönet ezért a munkáltatóknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány ezermilliárdokat fordított munkahelyteremtésre, ezermilliárdokat fordított adócsökkentésre, ami ott maradt a dolgozók zsebében. A kormány soha nem látott mértékben folyamatosan emelte a minimálbért, a garantált minimálbért. És ha már bírálták a mezőgazdaságot: tisztelt képviselőtársaim, az elmúlt évben 217 ezer fő főállásban a mezőgazdaságban élt meg. 2010-től 2016-ig ez 44 ezer fővel nőtt, azaz 25 száza-

lékkal nőtt a foglalkoztatás. Ezen túl a kormány soha nem látott mértékben emelte a minimálbért, és emelte a garantált minimálbért. További béremelések érdekében a kormány az idén további jelentős adó- és járulékcsoökkentésekkel készíti a munkahelyteremtő cégeket a béremelésre. Az együttes törekvésnek köszönhetően ma már úgy a Jászságban, mint az ország számos pontján folyamatos a munkaerőhiány, folyamatos az egészséges bérverseny, és folyamatos a munkásszálló-építés, mert a cégek bíznak a kormány kiegyensúlyozott, hosszú távú gazdaságpolitikájában. Ha valami, akkor ez az, amire azt mondhatjuk, hogy ez egy jó vita.

A politikai riválisoknak azt kellene megérteniük, hogy a hisztériaháború odavezet, mint a Gyurcsány-kormány idején, amikor elkergették a cégeket Magyarországról. S amikor a Jobbik számos esetben csicskázattal vádolja a munkáltatókat és a lábát törli beléjük, akkor a munkáltatók tudják, hogy ha a Jobbik kormányra kerülne, ők maguktól mennek el az országból. Ezt gerjesztették önök a mai napon is. Mert az ellenzéki politikának csak egy a fontos: minél rosszabb Orbán Viktornak és a kormánynak, az annál jobb nekik, és nem törődnek azzal, hogy mindez jó-e vagy nem jó a magyar embereknek. Adódik a kérdés, hányszor bizonyította már a történelem, hogy ami jó Brüsszelnek, ami jó a külföldi érdekeknek, az rossz a magyar embereknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A brüsszeli tervek nem a magyar emberek érdekeit nézik, mert ezek a tervek arról szólnak, hogy jogköröket vegyenek el a tagállamoktól. Vegyék már észre, tisztelt képviselőtársaim, Brüsszel konkurenciát lát Magyarországon. Ezért támadta a rezsicsökkentést, ezért támadta a bankadót, ezért támadta a multiadót. A Jobbik által propagált bérunió ismét egy olyan, Brüsszelből érkező javaslat, amely jogokat venne el Magyarországtól. Mi, magyarok elutasítjuk a lopakodó jogalkotást, és ragaszkodunk ahhoz, hogy mi döntsünk a saját sorsunkról. Tudnunk kell, hogy a bér- és az adópolitika, tisztelt képviselőtársaim, kéz a kézben jár. Ha kivennék a kezünkől a bérezés jogkörét, akkor az magával rántaná az adópolitikát is. Ha az adókról és a bérekről, a rezsiről Brüsszel dönt, az kizárólag a multiknak lesz jó, nem pedig nekünk. Mi, magyarok ezt nem engedhetjük.

Az ellenzéki pártok csatlakoztak a brüsszeli bürokratákhoz, akik az Európai Unió szuperállam létrehozásában érdekeltek. Nem először állnak önök Brüsszel partján, hiszen a kvótaellenes alkotmánymódosítást sem szavazták meg. Sajnos, az ellenzék egyelőre nem partner abban, hogy közösen védjük meg a nemzeti szuverenitást és együttesen álljunk ki a nemzetünk érdekeiért. Ezért a kormány az emberekhez fordult. Tisztelt képviselőtársaim, erről szól a nemzeti konzultáció is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Pintér Tamás képviselőnek adom meg a szót.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem könnyű megszólalni ennyi ostobaság hallgatása után, de azért engedjek meg, hogy ne Pócs képviselőtársam butaságaira reagáljak, hanem inkább egy másik aspektusból közelítsem meg a bérunió helyzetét, és azt alátámasztani szeretném. Mi úgy gondoljuk, hogy ez egyfajta eszközt adhat a szakszervezetek számára is, amely a béremelési követelésekkel a multik érdekei helyett gyakorlatilag a munkavállalók élet-színvonalát helyezi előtérbe. A szakszervezetek érdekérvényesítési törekvéseit is támogatja ez a javaslatunk, mivel a nyugati bérek elérésével a munkavállalók problémáinak egy részét meg tudnánk oldani.

A kormány által a nagyvállalatokat támogató munkáltatói járulékcsoökkentés nem a munkások béremelését és jólétét szolgálja, hanem a multikat részesíti előnyben. A mai napon miniszterelnök úrtól is hallhattuk azt, hogy a társasági adó és a szociális hozzájárulás csökkentése révén állami ösztönzést és segítséget kapnak a multinacionális nagyvállalatok a bérek felzárkóztatására, viszont ez sajnos nem valósult meg még több helyen, mind a mai napig nem, ahogy például Dunaújvárosban a Dunaferri helyzetében sem. Ha a bérunió megvalósulna és mindenki azt a bért kapná, amit megérdemel, nem lenne ilyen nagy probléma Dunaújvárosban sem. Amennyiben a nyugati fizetést kapnák a vasas dolgozók is, nem lenne szükségük még arra a sztrájkra sem, amit bejelentettek az 5 százalékos bérfeljelzésük miatt. A Vasas szakszervezet tehát bejelentette ezt a sztrájkot, merthogy lassacskán olyan elfogadhatatlan és helyrehozhatatlan helyzet állt elő, amire ők csak így tudnak reagálni. Végül aztán a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek a munkaharcukkal kapcsolatos nyomásgyakorlása következtében kénytelen volt a cégvezetés is tárgyalóasztalhoz ülni velük. Én nagyon bízom abban, hogy majd a szakszervezet kompromisszumos magatartásával a munkáltató is majd a szociális párbeszédet érdemi módon meg kívánja kezdeni.

Az alapvető problémát nekünk itt törvényhozói, törvényalkotói szinten kell megoldanunk. A probléma gyökeres kezelésére az európai béregyenlőtlenség megszüntetése, vagyis a nyugati fizetések megközelítése, végül aztán majd elérése a cél. A dunaújvárosi Vasas szakszervezet jogos követelése mellett a BKV-dolgozóknak is a megélhetésükért kellett harcolniuk. Ma egy BKV-buszsofőr jó esetben nettó 180 ezer forintot visz haza, míg bécsi kollégája nettó 1800 eurót, vagyis több mint félmillió forintot, ami egy magyar buszsofőr fizetésének a háromszorosát is meghaladhatja. Ameddig ilyen és még ennél is nagyobb mértékű bérkülönbségek fennállnak Magyarországon, számítani kell a munkaerő elvándorlására is, hiszen a magyar emberek Orbán Viktor állításával ellentétben nem kalandvágyból, hanem a magasabb fizetések miatt mennek külföldre dolgozni.

Ezen megfontolások mentén csatlakozott a Jobbik polgári kezdeményezéséhez a lengyel Szolidaritás

80 szakszervezet is. A béruniót megvalósítani kívánó kezdeményezésünk lehetőség arra az ő elképzelésük szerint is, hogy a Nyugat-Európa által kihasznált kelet-közép-európai munkaerőpiac problémájának a kérdésköre végre megfogalmazódjon és nyoma maradjon az Európai Unióban. Úgy gondoljuk, hogy minden ilyen kezdeményezés része lehet egy olyan irányvonalnak, amelyhez később további pozitív lépések párosulhatnak majd az Európai Unióban.

De természetesen nincsenek illúzióink, hiszen a polgári kezdeményezésünk nyilvánvalóan lobbierdekeket is sért. Itt elsősorban azokra a nagy transzeurópai multinacionális cégekre gondolok, amelyeknek kifejezetten érdeke az úgynevezett agyelszívás. A Jobbik viszont a Fidesz-kormányval szemben elkötelezett a munkavállalók felé, és a multik előtérbe helyezése helyett a bérunió megvalósulásával a mindennapi megélhetéshez szükséges és tisztességes béreket cafetériaelemekkel kívánja megteremteni, hogy az életszínvonal emelkedhessen Magyarországon.

Éppen ezért szeretném tisztelt fideszes képviselőtársaimat kérni nagy tisztelettel, hogy fejezzék be a kettős beszédet. A munkavállalók érdekeit, a magyar emberek érdekeit kell támogatassa a kormány a multikkal szemben, vagyis legyen közös célunk mielőbb elérni, hogy az Európai Unióban megvalósuljon az egyenlő munkáért egyenlő bért elve. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces felszólalások következnek. Varga László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Pócs képviselőtársamnak mondanám, hogy szerintem érdemes akklimatizálódni egy ilyen politikai vita kapcsán, és nem feltétlenül az előre leírt és idehozott, egyébként a köztévé híradójába akár beférő véleményeket is elmondani. Nem fogalmaznék ennél durvábban, hanem csak annyit kérnék öntől, hogy legközelebb értő figyelemmel kövesse az elhangzottakat, mert akkor több lehetőségünk lesz párbeszédet folytatni egymással, és abból talán még kijön valami, ami végül is egy ilyen vita értelme is lehetne.

Ennek jegyében ajánlanék önnek megfontolásra néhány adatot, ami lehet, hogy egy más irány lesz, mint amivel ön a lelkivilágát nyugtatni tudja, mert nem a 2010 előtti időszakról szól, mégis két időpontot összehasonlít, 2013-at és 2016-ot a magyarországi régiók versenyképessége szempontjából az Európai Unióban.

(22.00)

Ugye, már említettem korábbi felszólalásomban nemegyszer, hogy mindegyik magyar régió jelentő-

sen rontott a versenyképesség szempontjából. Abban meg talán megegyezhetünk, hogy végül is dönthet egy kormány, egy politikai erő nagyon sokféleképpen bérekről, nagyon sok mindent dönthet, de hosszú távon a versenyképességünk határozza meg azt, hogy milyen gazdasági fejlődés van ebben az országban, és milyen bérek vannak ebben az országban. Na, itt három paramétert hasonlítottak össze. E szerint az egészségügy mutatójában az utolsó 10 régió között, 263 régiót hasonlítottak össze, 4 magyar régió található. Észak-Magyarország a 263 régióból az utolsó előtti.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az oktatás kapcsán a PISA-jelentés elég egyértelműen romlást mutatott. Azt meg, hogy éppen egyetemet zárnak be Magyarországon, már nem is kommentálnám.

Az innováció mint harmadik paraméter kapcsán pedig csak az „elkutatni” szólást hoznám ide. A kutatás-fejlesztési pénzek lenyúlására mondják ezt a szót egyes újságcikkek szerint. Hiszen az innováció tekintetében, a K+F-ben iszonyatos lemaradás van. Nem oda kerülnek a források, ahová valóban kellene, viszont nagyon-nagyon komoly források tűnnek el az erre vonatkozó pályázatok tekintetében. Ezekre, ha tudna válaszolni, megköszöném. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Jó estét kívánok mindenkinek. Örömmel üdvözlöm önöket. Most kétperces felszólalás következik; Bánki képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Pintér Tamás képviselő úrnak kell válaszolnom, az ő megjegyzéseire; először is, az a bátorság és az a magabiztosság, amivel minősítette Pócs János képviselőtársamat. Arra kérem képviselő urat, hogy majd gondolja végig és nézze vissza a saját beszédét, amit elmondott, és utána gondolkodjon el azon a minősítésen, amivel Pócs János képviselőtársamat illette. Mert ön olyan súlyos tévedéseket fogalmazott meg a hozzászólásában és olyan állításokat, amik köszönőviszonyban sincsenek az igazsággal.

Csak két dolgot emelek ki az idő rövidségére való tekintettel. Azt mondta szó szerint képviselő úr, a Jobbik a kormánnyal szemben elkötelezett a munkavállalók mellett. Miről beszél? Nézze már meg, hogy ez a kormány 2010 óta mit tett le az asztalra! Nézze már meg, hogy ez a kormány milyen adópolitikát folytatott, milyen gazdaságpolitikát folytatott, és egyébként az elmúlt években, ahogy azt ígértük az elején is, a költségvetés teljesítőképességéhez mérten milyen béremelési politikát folytatott! A figyelmébe ajánlom, a szakszervezetekkel állapodtunk meg, képviselő úr, csak olvasni kell a híreket, és követni

kell, hogy milyen események történnek Magyarországon. A szakszervezetek kéréseikhez képest is magasabb minimálbér- és garantált bérminimumszint-ről határozott ez a kormány.

Az igaz, hogy az ön frakciója nem támogatta tavaly év végén azokat az adócsökkentő intézkedéseket, aminek következtében a magyar munkavállalók sokkal jobb helyzetbe kerültek. Arról beszél, hogy legyen végre életszínvonal-emelkedés Magyarországon. Nézzen már körül, képviselő úr! Persze, sokkal többet szeretnénk adni, és sokkal jobb lenne, ha mindenki európai béreket kereshetne Magyarországon. De önök is tudják, hogy ez irreális. Ezzel szemben a tavalyi évben volt 10 százalékos bérnövekedés, átlagosan, szektorsemleges, és az idei évben is lesz egy 10 százalékos fölötti reálbér-növekedés Magyarországon. Ilyen 1990 óta nem volt.

Ilyenekre kéne figyelnie, és kéne egy kicsit az információkat magába szívni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem szépen, most visszatérünk az előre bejelentett felszólalók gondolatainak meghallgatásához, illetőleg előadásához. Bánya Gábor képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napra készülve nem gondoltam, hogy egy jó hír is be lehet önöknek jelenteni, ami nem fog fájni senkinek sem. Az már csak hab a tortán, hogy ez a beruházás nem messze tőlünk, ahol én lakom, fog megvalósulni, amit Gyöngyösi Márton számonkér a kormányzat, a termelékenység növelése és a hatékonyság növelése, ez mind benne lesz abban, amit fel szeretnék olvasni. A közleményt a külügyminiszter úr adta ki a mai nap folyamán. Utána elmagyarázok egy-két fontos tudnivalót, nem az ügyszó, ehhez a sajtótájékoztatóhoz kapcsolódóan, hanem azokat, amit elmondtak, illetve el akarok mondani, a lényegét tekintve itt már a kampány szelét is megérezve és megérintve bennünket ezzel.

Több mint 12 milliárd forintos magyar élelmiszeripari beruházás Mélykúton - ez a címe a közleménynek. Új víziszárnyas-feldolgozó üzem épít a Bács-Kiskun megye Mélykút városában a Hunent Zrt., mintegy 12,5 milliárd forintos beruházással, amellyel 350 új munkahelyet is teremt - jelentette be a külügyminiszter úr. Szijjártó Péter hozzátette: az európai csúcstechnológiát képviselő zöldmezős beruházáshoz a kormány 4,4 milliárd forintos támogatást biztosít.

A miniszter szerint egyre élesedik a nemzetközi élelmiszeripari piac is, és Magyarország méretéből adódik, hogy a nemzetközi versenyképességhez egy jól fókuszált, prémium minőségre koncentrált stratégiát kell végrehajtani. Ez a beruházás is hozzájárul, hogy a magyar élelmiszeripar továbbra is növekedő pályán tudjon maradni, enélkül pedig csökkenne az

ágazat versenyképessége és a korábban megszerzett piacokat mások vennék át - hívta fel a figyelmet. Az autóiparhoz hasonlóan a nemzetközi élelmiszeriparban is technológiai verseny zajlik, folyamatosan fejleszteni kell a versenyben való megfelelésért - mutatott rá a miniszter.

Kiss István, a cég igazgatóságának elnöke azt mondta, hogy Európában egyedülálló üzem hoznak létre, hiszen kapacitásban és technológiai fejlettségben kevés hasonló pecsenyekacsa-vágóhid és feldolgozóüzem létezik.

A lényeg az, hogy a vállalkozás mellett óvodát, bölcsődét is akar építeni az intézménye, cége mellé, és 700-800 eurós bruttó bért kívánnak adni a bedolgozó munkásoknak. Mellette még a legfontosabb, hogy nem autó-összeszerelő üzemről van szó, hanem kacsaszétszerelő üzemről, amelyik lényegében minden tekintetben piacképes árut ad Németország és Japán piacaira.

Mit is jelentenek ezek a kérdések? Magyarországon, miután itt a kampány, úgy érezzük, elindult, és a mostani béruniós vita is miről szól, szeretném önöknek elmondani, az egy szem MSZP-s képviselőtársamnak meg a jobbikos képviselőknél, hogy lényegében mit is ígérnek önök lényegében. Nem mondom, hogy ne tegyék, mert kampányban bármit lehet tenni, ezt tudjuk. De mi fog történni akkor, ha mindaz, amit önök mondanak, így, ahogy van, megvalósul? Mert sem Pataki Tamás *(sic!)*, sem a többi jobbikos képviselő a vállalkozókat nem kérdezte meg arról, mit szólnának egy három-négyszeres béremeléshez.

Nézzük! Először a közsférát szeretném bemutatni. Ez egy tavaly május 15-i számítás, akkoriban 200 ezer állami alkalmazott volt, átlagbérük bruttó 200 ezer forintba rúgott. A közterhekkkel emelve ez 254 ezer forint volt havonta, éves szinten 3 millió 48 ezer forint. Az összes bérköltsége a köztisztviselői karnak, az állami karnak 609 milliárd forint volt évente. További 800 ezer fő közalkalmazott bruttó átlagbére, akik az állam és az önkormányzatok munkahelyein dolgoznak, 180 ezer volt havonta, közterhekkkel együtt 229 ezer forint volt egy évvel ezelőtt. Nagyon fontos számok, tényleg hallgassák végig, mert érdekes. Önök erről beszéltek. Figyeljünk egymásra! *(Pintér Tamás közbeszól.)* Hagyjuk egymást végigbeszélni, jó?

Tehát a lényeg az, hogy a teljes bérköltsége egy közalkalmazottnak 2 millió 748 ezer forint. Ennek a szférának 2198 milliárd forint a bérköltsége. Összesen a teljes állami és önkormányzati szektor bérköltsége 2807 milliárd forint volt tavaly. *(Mirkóczki Ádám közbeszól.)* Vegye már komolyan, legyen szíves, képviselőtársam!

A lényeg az, hogy ha 10 százalékos emelést kívánnak, a GDP közel 1 százalékaival emelni kívánnak csak ebben a szektorban, az 280 milliárd forint pluszkiadás, ha 30 százalékkal, akkor annak a háromszorosa, az 840 milliárd forint. Tehát, hogy tudják, miről beszélnek, ha akarnak egy komoly tétet

ebben a választási kampányban, és akarnak mondani egy egyszeres-kétszeres bérnövekedést csak a közszférában, akkor szorozzák meg, hogy ennek mi az ára. Nem akarom önöket ezzel megsérteni, nem kell vigyorogni rajta, de ennek ára van.

A költségvetés ma nem bírná el ezt a kiadást. És fokozzuk akkor a problémát; tehát bérunió. Miután Pataki Tamás (*sic!*) a nyugati bérfelzárkóztatásról beszélt, a bécsi buszsofőrökkel összehasonlítva, a buszsofőrök egyébként Magyarországon közalkalmazottak, egy részük, tehát a három-négyszeres bér Bécsben, ha ezt kell nekik megígérni, ennek az árát tessék megnézni, hogy is gondolják. Időközben halottuk, most már nincs itt Szél Bernadett képviselő asszony, azt mondta, hogy a GDP 20 százalékát kívánja az LMP oktatásra fordítani. Halleluja! Ez 6000 milliárd forint pluszkiadás az országnak, attól kezdve, ha az LMP kormányra kerülne - ő ezt mondotta.

Érezzük a számokat, hogy a közszférában a béremelésre, az oktatás pluszkiadására egy gyereknek, egy általános iskolásra, egy középiskolásra, egyetemistára 6 millió forintot akarnak egy évben költeni. Nem tudom, hogy lehet ezt elkölteni, egy embernek nem kerül ennyibe az életfenntartása egy esztendőben, de az LMP 6 millió forintot ígér egy magyar tanulóra, hallgatóra, kisdíákra, nagydiákra.

(22.10)

És miután Gyöngyösi Márton képviselő úr könyvvizsgáló és adószakértő is, tudja jól, hogy az adóforintokból kell összerakni mind a költségvetést, mind a béremelések fedezetét. Én hiszem azt, hogy nem szégyen Magyarországon - és tudom - összeszerelő üzemekben dolgozni. Bár tény és való, hogy egy ingolstadti és egy győri Audi-gyárban dolgozó munkásnak a bére között jelentős a különbség, ezt jól tudjuk. De hát mit tud felajánlani egyébként az önök pártja komparatív előnyként, hogy befektetők érkezzenek Magyarországra, vagy az a magyar vállalkozó, aki most éppen nálunk beruházni kíván, tudjon itthon beruházni? 3-4-szeres béreknél már versenyképtelenné válik minden magyar élelmiszeripari gyártó gépsort vagy bármit gyártó és működtető cég, mindenki versenyképtelenné válik, aki, mondjuk, legyen az gépiparban, legyen az autógyártásban beszállítóként, mindenki versenyképtelenné válik. Higgyék el nekem, ilyen ígéretésbe nem szabad belemenniük.

Nincs már itt Teleki képviselő úr, én ismerek olyan kiváló cigány embereket, akik a közmunkaprogramban - lehet ezt szidni, lehet ezt ócsárolni - 28 ezer forintból éltek korábban. Ugye, nemcsak a 47-ből, a 28-ból sem lehet megélni, nem lehetett akkor sem, most sem. A fiatalembernek, három gyereke van a jóembernek, amióta a közmunkaprogramba bekerült, a munkabére, a nettó bére, köszönhetően az adókedvezményeknek, amit nyújtott a kormányzatunk, 110 ezer forint volt, amint a köz-

munkába be tudott lépni. És ez az ember megbecsülte a munkáját. A polgármestere, nem mondom, hogy rajong érte, mert férfi-férfi között ilyen kapcsolatot nem tudok elképzelni, de tiszteli, és a munkáját nagyon nagyra tartja.

A lényeg a lényeg: mindent, amit mondunk, negligálják. Mondom, kampány van, kampány jön, már elkezdtek. Tudjuk azt, hogy nem jó semmi, bármilyen intézkedés van, tucatnyi intézkedés van csak a '15-16-os esztendőben, ami a munkahelymegtartást, a munkahelyek teremtését és a vállalkozók, munkaadók összehangolását és a munkahelyek megtartását támogatná. Ezeket lehet persze negligálni, de higgyék el, a választók nagy része nem örült meg teljesen, és nem fog bedőlni semmifajta olyan propagandának, ami mindenáron csak azt hajtja, hogy mennyire rossz itt, menekülni kell az országból. És higgyék el nekem, rossz hírem is van éppen ezért Gyöngyösi Mártonnak, lesz még Magyarországon valószínűleg autógyártó-kapacitásnak a bővülése, és oda kellene olyan munkások, akik lehet, hogy mérnökök meg technikusok, akik tudnak dolgozni egy ilyen soron. Igaz, hogy nem képviselői fizetésért, nem 1 millió vagy 800 ezer forintért, kevesebért, de valakinek össze kell szerelni azokat az autókat is, amiket bárhol az országban tudnak gyártani. Csak azt mondom, hogy nem kell ezeket az embereket állandóan azzal szembesíteni, hogy nekik az ország olyan részén kell dolgozni, olyan munkában kell dolgozni, ami összeszerelő üzem, mert az ország idesüllyedt, hogy össze kell szerelni.

Németországban 3 millióan dolgoznak ebben a szférában, tehát nem olyan rossz az, higgyék el nekem. (*Mirkóczki Ádám: Egy 80 milliós országban!*) Jó, de arányában ott vagyunk mi is, mint ahol ők vannak. Teljesen mindegy, hogy mekkora az ország. Bocsánat, nekik sem esik le a gyűrű a kezükről, úgy tudom. Az tény, hogy több a bérük, de ha önök... (*Gyöngyösi Márton: Török vendégmunkásokkal.*) Van az, van magyar is, volt jugoszláv tagállamból származó is, tehát van mindenféle. Tehát lényegében, higgyék el nekem, azzal az illúzióval kimenni most a politikai piacra, hogy önök megháromszorozzák-megkétszerezik a munkabérét akár a közszférában, akár a vállalkozói szférában a honfitársainknak, higgyék el, az öngyilkossággal egyenlő. És megkérdezi majd a tisztelt választóját bármelyik képviselőtársam az önök oldaláról, hogy mit választ, hogy adósságemelkedésből származó... (*Mirkóczki Ádám: Nem ezt mondtuk!*) - de ez fog történni, tisztelt Mirkóczki képviselő úr, ez fog történni. Nincs ma meg rá a fedezet.

Még egyszer mondom: csak a közszféra béremelkedése 10-20-30 százalékos mértékben 270-540 és 840 milliárd forintnyi költség. Ez, higgyék el, nem játék! Meg lehet bolondítani mindenkit azzal, hogy önök meg tudják oldani, de ezt meg kell teremteni adóbevételekből. Kitől vesznek el? Pont azoktól a vállalkozóktól, akik esetleg munkahelyeket tudnak teremteni, fenntartani? Ezt komolyabban kéne ven-

ni, ezt a vitát önöknek is, mert ez, amit elmondtak, higgyék el, szerintem ez nem igaz. Ez a kampányban jól mutat, de ezen kívül semmi mást nem ér.

És higgyék el, a termelékenységnövelés, hatékonyság növelése csak úgy fog működni, ha ezeket a lépéseket nem örült módjára hajtjuk végre, hanem fokozatosan, ahogy a költségvetés is elbírja, meg a vállalkozók elbírják, tudják teljesíteni. Különben baj lesz.

És engedjék meg, hogy miután nagyhét van, és a mondandómat elmondtam, köszönöm, hogy meghallgattak, és végül már nem nevetgéltek, hanem figyeltek is rám, önöknek is és mindenkinek áldott húsvétot kívánok. Mert itt nem a húsvét csak ünnep, hanem a feltámadás is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Kétperces hozzászólások következnek most. Gyöngyösi képviselő úr, a Jobbik képviselője két percben!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Bányai Gábor képviselőtársamra szeretnék nagyon röviden reagálni, ugyanis teljes mértékben félreértette a Jobbik kezdeményezését. Mi nem egy máról holnapra megtörténő béрки-egyenlítést szeretnénk elérni. Tudjuk, hogy ez egy teljesen irreális illúzió. Mi egy olyan célkitűzést szeretnénk meghatározni, aminek alárendeljük a nemzeti gazdaságpolitikát, illetve az európai uniós kohéziós politikát. Ez a cél, ezt határoztuk most meg.

Bánki Eriknek pedig, aki mondta, hogy a kormány megegyezett a magyar szakszervezetekkel, és a bérmegállapodás megtörtént, én azért szeretném arra felhívni Bánki Erik képviselőtársam figyelmét: hír volt a magyar gazdasági napilapokban, hogy az IG Metall, a legnagyobb német szakszervezet a második irodáját nyitotta meg Magyarországon, Győr után Kecskeméten, hogy azért küzdjön, hogy Magyarországon a munkabérek felzárkózzanak, ugyanis ezzel a német munkahelyek is veszélybe kerültek. Az IG Metall többet tett a magyar munkabérek felzárkóztatásáért, mint a magyar kormányok az elmúlt 27 évben, beleértve az önökét is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most előre bejelentett felszólaló felszólalásával folytatjuk. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője jön.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Dél-Korea annyi idő alatt zárkózott fel a totális nyomorból, mint amennyit mi itt Magyarországon a rendszerváltás óta eltelt 27 év alatt elvesztegettünk. Európa szegényháza lettünk, ahol egy átlagos háztartás nettó vagyona még a lengyelországi szintnek is csak a felét éri el.

Mára egyértelművé vált, hogy ismét utat tévesztettünk. Az alacsony bérekre építő, külföldi működő

tőkére alapozó versenyállami kapitalizmusmodell csúfosan megbukott. A már elméletben is szociopata elgondolás a gyakorlatban valóságos roncs társadalmi meddőhányót csinált Magyarországból, ahol mára 4 millióan vegetálnak létminimum alatt, és összesen 8 millióan élnek megtakarítás nélkül.

A magyar társadalom tagjainak többsége számára mára az egyenlőtlenség, a létbizonytalanság, a szegénység vált élete meghatározó részévé. Ugyan a Fidesz szavak szintjén modernizációs politikát valósít meg, és ellenzékben is nagyon hevesen támadták az úgynevezett baloldal neoliberais politikáját, de aztán kormányra kerülve gőzerővel fűjték tovább a nemzeti humántőke-állomány brutális leépítéséről szóló neoliberális nótát, és építették tovább a tőkés és feudális Döbrögi-világ furcsa posztkommunista kevercsét.

Itt továbbra is a bérvisszafogás a meghatározó versenyképességi modell még mindig. Márpedig az a kormány, amelyik a megélhetést is alig biztosító bérszínvonalal kíván versenyezni, az veszélyezteti a társadalom széles rétegeinek humántőke-képződését.

Alap kellene hogy legyen a kitűnő oktatási és kutatási rendszer megteremtése és az alacsony hozzáadott értékű termelés tudatos bérnöveléssel való kiszorítása, mert amíg a foglalkoztatottak jó része a transznacionális vállalatok globális értékláncainak az alján robotol, addig a narancspropaganda által szajkózott középosztály csak üres politikai termék marad, nem pedig valós társadalmi igazság.

A kormány elszántan hirdette, hogy felveszi a harcot az offshore-lovagokkal, mostanra viszont bátran elmondhatják, hogy felveszik a versenyt az offshore-államokkal a multipátolygatás terén. Sőt, az összeszerelő üzemek idecsábításáért a Fidesz a munkajog terén is beszállt a lefelé tartó versenybe. Az érdekvédelem fundamentuma a sztrájkjog, de 2010 után megroppantották a jogszerű munkabeszüntetés gerincét is Magyarországon. A munkát védő jogszabályok korlátozását nyugodtan nevezhetjük a munka deregulációjának, így legalább a neoliberálisok is megértik.

Márpedig érdekvédelem híján nő a kiszolgáltatottság, ami világosan kiderül a tőke pártjára álló munka törvénykönyvből, hiszen a munkaerőpiaci rugalmasság hamis álcája alatt jelentősen csorbították a munkavállalói jogokat. A munkaügyi ellenőrzés rendszerét szintúgy leépítették, nem csoda, ha meredeken nő a balesetek száma Magyarországon.

És ugyan vannak a kormányzati bulibárókat is megszegyenítő pofátlansággal urizáló szakszervezeti vezetők, de nem szabad elfelejteni, hogy a munkavállalói érdekvédelmi szektor éves szinten csupán 4 milliárd forintból, 1-2 kilométer túlázott autópálya vagy vasútvonal árából kénytelen működni. Ennyit ér a több százezer magyar munkavállalóért felelős szakszervezeti intézményrendszer a kormány számára; holott pénz erre és béremelésre is lenne. Hiszen a leggazdagabb 100 magyar vagyona - offshore nél-

kül - a 2002-es 632 milliárdról a tavalyi évre már 2800 milliárdra hízott.

(22.20)

Ezermilliárdot dobtak ki olyan közmunkára, aminél még a feketegazdaságnak is nagyobb a reintegráló hatása, százmilliárdokat égetnek el értelmetlen presztízsberruházások során, de hiányoznak az érdemi antikorrupciós intézkedések is. Mint ahogy annak a feltárása is, hogy a Tax Justice Network által hangoztatott 242 milliárd dollár hova tűnt Magyarországról. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Varga képviselő úr, az MSZP képviselője két percben fogja elmondani gondolatait.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Bányai képviselőtársam ihletett hozzászólásra újból. Az ígéretésről beszélt és arról, hogy nem kellene ezt tenni, mert milyen költségvetési kihatásai vannak a béremelési ígéreteknek.

Megfordítanám a helyzetet. Azt értem, hogy az elmúlt órák meddő vitái után nehéz fordítva végiggondolni a dolgot, de szerintem a következő a helyzet. Itt vagyunk országgyűlési képviselők párthovatartozástól függetlenül. Szerintem az a helyzet van, hogy ha nem lesz egy drasztikus béremelési folyamat most a következő években Magyarországon, akkor szétesik a társadalom, a magyar családok ellehetetlenülnek, tovább fog erősödni az elvándorlás Nyugat-Európába, és a gazdaságra is nagyon negatív hatással lesz ez. Lehet, hogy csak akkor fogják érdemben érezni, amikor az európai uniós források már nem ilyen arányban vesznek részt a gazdasági növekedésben, de ez a helyzet mégiscsak így van. De megfordítom: szerintem kinek szociális érzékenységből, kinek a magyar családok iránti érzékenységből, kinek gazdasági okokból, de minden képviselőnek ideológiától függetlenül a zászlóra kellene tűzni, hogy magyarányú béremelésekre van szükség.

Nem beszélve arról, hogy egyébként minden béremelésre fordított forint 40 százaléka nagyjából visszajön fogyasztásban vagy egyéb adóbevételekben a költségvetésbe, különösen akkor, ha az alsóbb decilisekbe megy ez a pénz. Tehát át kell rendezni az adópolitikát valóban, fentről lefelé, felül a milliós jövedelmekkel rendelkezőket komoly adóval kell terhelni, alul pedig a minimálbért adómentessé kell tenni, hogy ott valóban nőjön a bér. De vissza kell szorítani a korrupciót, a feketegazdaságot, és végre azokra a kérdésekre is választ kellene adni, amelyekre nem adnak választ, hogy a versenyképességi paramétereket mikor fogjuk már erősíteni az oktatás, az egészségügy helyzete és az innováció tekintetében. Pedig ezek alapoznák meg hosszú távon a magyar gazdaságot, ezáltal a munkabérek emelését. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Tilki Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője két percben.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A jobbikos képviselő felszólalása után elkérték a felszólalás szövegét, hiszen azok a veretes körmondatok, amelyeket megfogalmazott, a leírók számára is nehezen voltak követhetőek. Fel szeretném hívni a figyelmet, hogy ez a dolog már elment, ettől a fajta radikális felütéstől önök már eltávolodtak. Mintha Novák Elődöt hallottam volna szólni az imént. Csak szeretném felhívni a figyelmét, hogy a gazdájuk már más irányt jelölt meg önök számára. Igazából az emberek ilyenkor már nem értik, hogy akkor mégis radikális párt az a párt, amely most a cuki oldalra politizál.

Talán figyelni kellett volna Bányai képviselő úrra, aki elmondta önöknek. Szinte mindannyian vezettünk települést, pontosan tudjuk, hogy mit jelent egy költségvetés. Azt próbálta önöknek elmagyarázni, hogy ha valakinek adni akarunk valamit, akkor valakitől el kell venni. Egy kis falu költségvetése is ilyen, javaslom, kérdezzék meg azt a néhány polgármestert, aki a Jobbik színeiben települést vezet. Ha valakinek adni akarunk valamit egy adott költségvetésből, egy adott tortából, akkor valakitől el kell venni. Akkor meg kell jelölni azt a célt, hogy kitől veszik el, hogy szerzik meg a bevételeket. Adóemeléssel. Erről beszélt. Csak higgyék el, hogy a veretes mondatok helyett, a nagy ívű lelkes körmondatok helyett vissza kell szállni a valóságba, és higgyék el, ehhez nem árt megismerni azt, hogy valójában miről is beszélnek.

Képviselő úr, arra hívom fel a figyelmet kellő alázattal, hogy nézze meg, egy település vezetése hogyan működik. Mondom, már Novák Előd nincs itt, tehát nem hiszem, hogy jó önnek, ezt önért aggódva mondom, ez a radikális hang. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Aggódó szavak után előre bejelentett felszólalói megszólalás következik. Hadházy Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A szakképzési rendszer átalakításáról szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel.

Talán emlékeznek arra, hogy amikor az átalakítás irányát kijelöltük, a magyar gazdaság tartós fejlődő pályán mozgott, a világ technológiai élvonalába tartozó nagyvállalatok már jelen vannak Magyarországon, a további fejlődés nem képzeltető el egy, az eddigieknél magasabb színvonalú, széles társadalmi réteg számára lehetőségeket nyújtó, rugalmas szakképzési rendszer nélkül. A gazdasági fejlődés üteme ugyanis nehezen tartható, ha hiányzik a modern termelésbe bevonható, jól képzett és megbízható, széles körű alapismeretekkel rendelkező munkavállaló.

Ezért a kormány 2010 óta folyamatosan kiemelt figyelmet fordít a szakképzés területére, és az elmúlt években jelentős és láthatóan eredményes tevékenységet végzett a szakképzési rendszer átalakításában. A jelentkező globális kihívásokra adott válaszaink esetén kiemelten kell figyelni arra, hogy a jelenleginél több szakmunkást és technikust igénylő gazdaságnak olyan környezetben kell helytállnia, mint az Európában „Ipar 4.0” néven emlegetett negyedik ipari forradalom, amely a digitalizáció robbanásszerű növekedésével alapvetően megváltoztatja és egyidejűleg teheti a hagyományos tömegtermelést, és a szolgáltató ágazatot is jelentősen átalakítja majd. Munkahelyek tömeges megszűnésére és egyidejű létrehozására, valamint soha nem látott munkakörök létrejöttére kell felkészülnünk az elkövetkezendő években. Ezért a megtett és a tervezett intézkedések a jelenlegi és a jövőbeli gazdasági változásokra rugalmasan és hatékony reagálni tudó szakemberképzést és utánpótlást hivatottak kialakítani, illetve megerősíteni.

A szakképzést érintő legfontosabb változások a 2011-ben elfogadott új szakképzési törvény alapján a következőkben foglalhatók össze. Átalakult a vizsgáztatás rendszere, a korábbi jelentős adminisztrációs terhet jelentő, elhúzódó, több napot is igénybe vevő vizsgáztatási rendszert egy átfogó, komplex vizsga váltotta fel. Új, a gazdaság igényeinek jobban megfelelő Országos Képzési Jegyzék került kiadásra, amely során számos, a gazdaság által nem igényelt szakképesítés törlésre, a piaci igényeknek megfelelően több szakképesítés pedig összevonásra került. Megteremtésre kerültek a duális képzés kiterjesztésének alapjai. A gyakorlati képzés támogatásának egyik legfontosabb forrását jelentő szakképzési hozzájárulás rendszere 2012-ben úgy alakult át, hogy csökkenő adminisztrációs terhek mellett tovább serkentse a vállalkozásokat a duális szakképzésben való részvételre, bekapcsolódásra. Ennek eredményeként a vállalkozások szakképesítésenként differenciált mértékű gyakorlati képzésinformatív-összeggel csökkenthetik hozzájárulási kötelezettségüket.

Megvalósult a szakmunkásképzés reformja mind az intézményrendszer szintjén, mind a klasszikus szakmunkás-szakképesítések az OKJ iskolai rendszerű képzésben a 3. szintű OKJ-szakképesítések tartalmi korszerűsítése kapcsán. A szakképzést érintő legfontosabb változások: 2015-ben a szakképző iskolákat érintő jelentős fenntartói és intézményi struktúráváltást hozott az, hogy 2015. július 1-jével a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól az NGM fenntartásába került át 303 köznevelési intézmény, amelyek országos szinten 44 szakképzési centrumba szerveződtek, és a 2015-2016-os tanévben már lényegében ezen új intézmények keretei között indult el az iskolai rendszerű szakképzés túlnyomó része.

Az új intézményi struktúrában a 2016/2017. tanévben több mint 230 ezer tanuló tanul, és mint-

egy 20 ezer pedagógus dolgozik a 44 szakképzési centrum 379 tagintézményének 736 feladatellátási helyén.

(22.30)

Agrárképzést a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. számú törvény 4/A. § (2) bekezdése alapján elsősorban csak a Földművelésügyi Minisztérium fenntartásába került szakképző intézmények folytathatnak. A 2013 nyarán lezajlott intézményátadás-átvétel után a 2016/17. tanévben 48 szakképző intézményben 68 feladatellátási helyen folyik az FM fenntartásában agrárszakképzés, mintegy 21 ezer tanuló és hozzávetőleg 2500 pedagógus részvételével. Az FM fenntartásában működő szakképző intézmények önálló költségvetési szervként működnek. A köznevelési törvény módosításával a nappali rendszerű iskolai oktatásban való részvétel felső életkori korhatára a korábbi 21 évről 25 évre emelkedett.

A szakképzés rendszeréhez történő szélesebb körű hozzáférést segíti, hogy 2015 szeptemberétől az első államilag támogatott szakképesítés megszerzése mellett a második szakképesítés megszerzése is ingyenesé vált. Ezzel a lehetőséggel a szakképzési centrumokban a működésük első évében már több mint 8,5 ezren éltek is, a 2016/2017. tanévben közel 14 ezren tanulnak ingyenesen második szakképesítést.

A versenyképességi kihívásokban a szakképzést és a gazdaságot közös érdekek vezérlik, és kölcsönös egymásrautaltságuk feltételezi a felelősségen, a feladatokon történő osztozást is. A közös találkozási pontot, a hatékony együttműködés lehetőségét a duális képzés teremti meg.

Az elmúlt időszak kormányzati intézkedései, a szakképzés szabályozásának átalakítása a duális képzés fejlesztését, rendszerének minél szélesebb körben történő elterjesztését szolgálta. E feladatokhoz kapcsolódóan került bevezetésre a kamarai garancia intézménye, amely a duális képzésben részt vevők számát növeli azzal, hogy a gyakorlatuk során a lehető legtöbb tanulót valós gazdasági munkakörnyezetbe helyez, ezáltal elősegíti a munkaerőpiaci igényeknek minél jobban megfelelő szakemberek képzését. Az állam emellett adókedvezményekkel és más támogatásokkal is ösztönzi a vállalatokat, hogy minél nagyobb részt vállaljanak a fiatalok gyakorlati oktatásából. A tanulók után igénybe vehető szakképesítésenkénti normatíva a gyakorlatigényes szakképzések esetében akár 906 ezer forint/fő/év összeg is lehet.

2016. január 1-jétől a középfokú duális szakképzés fejlesztése érdekében további új támogatási lehetőségek kerültek bevezetésre a szakképzési hozzájárulási rendszerben a gyakorlati képzésben közreműködő gazdálkodó szervezetek számára. Ezen lehetőségekkel 1 millió forint/tanuló/tanévet meghaladó adókedvezmény is érvényesíthető a középfokú okta-

tás szintjén, így már egy mikro- vagy kisvállalkozás is érdekeltté tehető a szakképzésben való részvételre. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólás következik. Bányai képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a szót ismét. Varga képviselő úrnak mondanám, hogy igaza van, szerintünk is komoly béremelésre van szükség, a mértéke a vita közöttünk. Hisz amikor ők a kampányban azt mondják, hogy fel kell zárkóztatni az Unió béreihez, a nyugat-európai kollégáinknak vagy szomszédainknak a bérszínvonalához a magyar béreket, akkor ez nem azt mutatja, amit mi tudunk ma vállalni. Ez önök szerint nagyon lassú lépés, szerintünk sem gyors a lépés, de mégis az ország teherbíró képességéhez mérten lépkedünk a béremelésben. Az a fajta, amit önök... Lehet, nem akar ebben... - azt mondja, hogy húsz év alatt akarják elérni ezt, de a választópolgár nem azt hallja, azt várja, hogy 2018-19-ben az ő bére legyen annyi, mint a bécsi buszvezetőnek, a budapesti buszvezetőé. Ezt várják el önöktől. Én csak erre akartam önt figyelmeztetni, hogy óvatosan ezzel, mert ebből nagy baj lehet. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Szabolcs Attila képviselő úr következik, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

SZABOLCS ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A mai, immár nyolc órája tartó vita az Európai Unió tagállamai közötti munkabérek különbségének csökkenésére tett, illetve teendő intézkedésekről szól. Fideszes és KDNP-s képviselőtársaim már szóltak a parlament és a kormány adócsökkentési, családtámogatási, béremelési intézkedéseiről, az alacsony képzettségűek, közfoglalkoztatottak képzéséről, amely lépések mind azt szolgálták, hogy mindenki boldogulni tudjon Magyarországon. Megjegyzem: az ellenzékiek egyiket sem támogatták ezek közül a javaslatok közül.

Én most az uniós források bevonásával megvalósuló szak- és felnőttképzési rendszer minőségének fejlesztését szolgáló programokról, az egész életen át tartó tanulásról szeretnék szólni. A 2014 és 2020 közötti programozási időszakban a gazdaságfejlesztési és innovációs program keretében, továbbá a VEKOP intézkedései között tervezhető a szakképzéshez és felnőttképzéshez kapcsolódó rendszerfejlesztő és képzési, képességfejlesztő programok. A minőség és a tartalom fejlesztését biztosító forrás körülbelül 35 milliárd forint, míg a lakosság kompetenciafejlesztését támogató programokra körülbelül 110 milliárd forint, a szak- és felnőttképzés minőségének és tartalmának fejlesztését szolgáló kiemelt program 13 milliárd forintos keretösszeggel, a szak-

képzésben tanulókat érintő korai iskolaelhagyás, lemorzsolódás csökkentését szolgáló, egymásra épülő projektek támogatása 21,77 milliárd forint. 1,1 milliárd forintos keretből valósul meg az OECD kutatási programjához illeszkedve a felnőttek képesség- és kompetenciamérési programja, amelynek célja a 16-65 éves felnőttek alapképességeinek felmérése három területen: a szövegértés, a matematika, valamint a problémamegoldó készségek területén. A helyi felnőttképzési hálózatok és képzési együttműködések létrehozását is segítik 6 milliárd forintos összegben.

Tisztelt Képviselőtársak! A nemzetgazdaság és az egyének számára is kiemelten fontos a munkaképes felnőttek bekapcsolása a mindennapos munkába. Ehhez nyújthat segítséget az egész életen át tanulás folyamata. Az Európai Unió ajánlásával összhangban a GINOP 6. prioritása a munkavállalási korú népesség képzését, kompetenciafejlesztését támogatja. A szakképzési és felnőttképzési programok hozzájárulnak a munkaerő képzettségének, a munkaerőpiaci lehetőségeinek és tanulási hajlandóságának javításához, ezáltal javul az érintettek foglalkoztathatósága, versenyképessége.

A kormány célja, hogy a közfoglalkoztatottak közül minél többen visszakerüljenek az elsődleges munkaerőpiacra. 2015-ben indult az a program, amely az alacsony iskolai végzettséggel rendelkező és szakképzetlen felnőttek, döntően közfoglalkoztatottak képzését szolgálja, 30 milliárd forintos keretből 85 ezer fő részére nyújt képzési támogatást. Ebben a konstrukcióban az alapképzettség-fejlesztéstől egészen a szakképzettséget biztosító OKJ-s tanfolyamokig terjed a kínálat.

(22.40)

A munkaerőpiaci kulcskompetenciákat fejlesztő, innovatív, nyitott tanulási központokra támaszkodó felnőttképzési program 2017-ben indul el, 2,5 milliárd forintos kerettel.

A kormány által elfogadott digitális jóléti program alapján a Digitális szakadék csökkentése című program összesen 23,7 milliárd forinttal járul hozzá a felnőtt lakosság digitális szemléletformálásához, az eszközhasználat és az elektronikus ügyintézés további elterjedéséhez.

Mindezen túlmenően 2017 tavaszán meghirdetésre kerülnek a munkahelyi képzéseket támogató felhívások, országosan 40 milliárd forintot meghaladó összegben, mikro-, kis- és középvállalatok, valamint nagyvállalatok saját munkavállalói számára. Ennek a célja a foglalkoztatottak ösztönzése a munkavállalói tudásának folyamatos fejlesztésére, amivel nemcsak a dolgozók munkahelyi készségei javulnak, de a vállalkozások versenyképessége is növekedhet.

Ezek a pályázatok tehát egyszerre szolgálják a munkáltató és a munkavállaló érdekeit is.

Tisztelt Képviselőtársak! A fentiek is igazolják, hogy a kormány a bevezetőben említett béremelése-

ken, adócsökkentéseken, családi kedvezményeken, s a többen kívül is mindent elkövet, hogy a magyar munkaképes lakosság minél nagyobb számban itt-hon boldoguljon. Ehhez saját forrásokon kívül jelentős EU-s támogatásokat is igénybe vesz és felhasznál.

Ennek az intézkedéssorozatnak és a jövő hasonló terveinek eredménye lehet az, hogy a hazai életszínvonal jelentősen közelítsen a nálunk boldogabb múlttal rendelkező országokéhoz. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkelet terhére kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)* Magamban hármát számoltam, ez bőven elég kellett volna hogy legyen, de minthogy senki nem jelentkezett, így úgy veszem, hogy akkor nem kíván más felszólalni. Így aztán a képviselői felszólalások végére értünk.

Államtitkár úr, önön a világ szeme, de az enyém biztos - és akkor jelzi, hogy kíván összefoglalót mondani. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitanap célkitűzése a magyar emberek számára szinte napon-ta felmerülő kérdés körbejárása volt, miért nem közelítünk gyorsabban a fejlett európai országok bérszínvonalához, hogyan, milyen eszközökkel lehetne ezt a felzárkóztatást biztosítani, lehet-e uniós szinten reálisan elvárásokat, netán kötelező előírásokat a tagállamok felé megfogalmazni.

Bár a bérfelzárkózás, a munkavállalók jólétének növelése valóban közös cél, de őszintén azt kell mondanom, hogy az ellenzéki hozzászólások új megközelítéseket nem tartalmaztak, a parlamentben az utóbbi időben már elhangzott megnyilatkozásokon túl felelőtlen kritikát a kormány tényszerűen hatásos intézkedéseivel szemben viszont annál többet.

Konkrét megoldási módokat - ahogy már mondtam felszólalásaimban -, eszközöket az úgynevezett bérunió megvalósítására pedig egyáltalán nem hallottunk. A téma körbejárása sajnos ilyen szempontból egy helyben járás maradt közben. *(Gyöngyösi Márton: Ezt előre megírtad?)*

Más vonatkozásban viszont tisztult a kép, a Jobbik ugyanis azt hangoztatja, hogy csak ők tesznek valamit úgymond a kormány helyett a bérfelzárkóztatásért azzal, hogy európai mozgalmat indítottak a bérunióért. Én úgy látom, és hiszem is, hogy nem kellene a tényekkel, trendekkel, meghirdetett kormányzati programokkal, célkitűzésekkel, intézkedésekkel, az utóbbi években elért eredményekkel vakon szembemelve olyan javaslatokkal kampányolni, amelyek legfeljebb jól hangoznak, népszerűek lehetnek, a választásokon voksokat hozhatnak, de konkrét gazdaságstratégiára, intézkedésekre nem fordíthatók le, és valójában inkább ártnak a már ebbe az irányba most is jelentős eredményeket felmutató magyar

gazdaságnak, az érzékelhető pozitív folyamatoknak. Bányai képviselőtársam nagyon érzéketesen beszélt egyébként részletesen a vitában erről. Mert így kampányrendezvényé silányítottak le egy többre érdemes politikai vitát jobbikos képviselőtársaim. És azt látjuk, hogy ebben a kampányban újra a Jobbik és az MSZP szövetségként lép fel.

Világosan látni kell tehát, és a helyén értékelni, hogy ez egy olyan álságos kampány, amelynek igazi célja nem is a bérfelzárkózás ügye, minthogy azt nem is tudnánk így, ily módszerrel előrevinni. A bérfelzárkózásra ugyanis nem megoldás, hogy Brüsszelnél kopogtatunk, vagy durvábban - a Jobbik szófordulataival fogalmazva -, verjük az asztalt. Újra meg kell erősítenem, hogy a magyar kormány helyett nem kell egyetlen pártnak sem tematizálni uniós szinten a bérfelzárkózás kérdését, mert a kormány nem feledkezett el erről, nem akarja a szőnyeg alá söpörni, hanem azt támogatja, hogy a bérezés és az adózás kérdése, mint ahogy jelenleg is van, továbbra is maradjon nemzeti hatáskör, mert meggyőződésünk szerint a bérfelzárkózás szempontjából ez az érdekünk.

A kormány eddig is bizonyította, hogy megfelelő gazdaságpolitikával és ahhoz megfelelő eszközökkel rendelkezik, sikerült fejlődési pályára állítani a 2009-re a válság szélére sodort országot, most pedig elérkezett az ideje, hogy nagyobb sebességre kapcsoljunk, akár a bérek tekintetében is. Ehhez nekünk nem kell Brüsszelbe menni, ebben megfelelő partnernek tekintjük a magyar munkáltatókat és a magyar munkavállalókat.

Amennyiben komolyan vennénk a Jobbik bérunióra vonatkozó politikai elgondolását, meggyőződésem szerint odavezethetne, ahová az MSZP politikája vezetett 2010 előtt. Mi is volt ez a pálya?

Gazdaságilag, költségvetésszerűleg megalapozatlan, sokszor hitelből emelt bérek, ami teljes eladósodáshoz vezetett, éppen a válság küszöbén, ami így elkerülhetetlenül az IMF karjaiba vetette az országot. Csak ismételni tudom: a béremeléssel egyetért a kormány, azt számos, a bérunióval sokkal hatékonyabb eszközzel segíti, együttműködve a munkaerőpiac szereplőivel, de a bérunió víziója a versenyképesség romlása miatt adóemeléshez, foglalkoztatás-csökkenéshez vezetne, vezethetne.

Valószínű, nem véletlen, hogy a kinyilatkoztatásokon, az uniós aláírásgyűjtésen kívül a Jobbik semmilyen konkrét gazdaságpolitikai eszközt, módszert nem nevezett meg a kívánt cél elérésére. Erre ma sem kaptunk választ, mert az asztalverés nem elégséges és egyedüli módszer. A bérek áhított közelítése jogszabályok, EU-előírások által nem valósítható meg. Ilyen módszer a gazdaságban nem működik.

A bérfelzárkózás kizárólag szerves gazdasági fejlődés alapján, egy hosszabb időszak alatt jöhet létre. A magyar gazdaság a korábbinál kiegyensúlyozottabb és gyorsabb növekedési pályára állt. A fenntartható gyors növekedés, és így a felzárkózás kulcsa csak a termelékenység javulása, a versenyképesség

növelése lehet. Ebben egyetértünk. Ez most gazdaságpolitikánk alapvető célkitűzése nekünk is. Az elmúlt időszak fő kormányzati intézkedései már alapvetően ezt a célt szolgálják, a gazdasági felzárkózás pedig együtt kell hogy járjon a jövedelmek felzárkóztatásával és viszont.

A bérunióban szövetséges MSZP számos vonatkozásban a kormány szemére vetette, hogy rosszul és későn reagált a foglalkoztatási, bérezési helyzetre, a migrációra, kétségbe vonja a foglalkoztatás terén elért eredményeket, kevesli a minimálbért. Azt kell erre mondanom, hogy amennyiben egy megfelelő fejlődési pályán lévő, kiegyensúlyozott költségvetéssel rendelkező gazdaságot vehettünk volna át az MSZP-kormánytól 2010-ben, akkor ma sokkal jobb helyzetben lehetne az ország, és vele együtt például a bérek is. Mindazonáltal a tényeket nem kellene kétségbe vonni, kedves képviselőtársaim.

A 700 ezer fős foglalkoztatásbővülés több mint kétharmada, mintegy 480 ezer fő a versenyszféra munkahelyteremtésére vezethető vissza. A közfoglalkoztatás ugyan valóban növekedett mintegy 150 ezerrel, nem úgy, ahogy Gúr képviselő úr mondta folyamatosan, hogy 180 ezerrel, azonban akárhogy is nézzük, ez harmada sincs a versenyszféra létszámbővülésének. Ez a szám ráadásul csökken, és a kormánynak már eldöntött konkrét programja van a létszám ütemes - ahogy említettem -, jelentős csökkentésére, elsősorban az elsődleges munkaerőpiacra történő átirányítás révén.

A külföldön történő munkavégzés mintegy 70 ezer fővel javította a foglalkoztatási mutatót, azonban 2010 óta nem ment külföldre több ember, mint előtte, például a szocialista kormányok idején is. Az is tény, hogy a Magyarországra történő ki- és beáramlás munkaerő-egyenlege 2015-ben már kiegyenlített, mintegy 32 ezres létszám mellett.

(22.50)

Emellett azt is szeretném kiemelni, hogy a kivándorlás mértéke tekintetében is sok a tévhit, azonban az Unió felmérése szerint az elmúlt évtizedben régióinkból a magyarországi elvándorlás volt a legkisebb arányú, ami a munkavállalási korú népesség mindössze 2-3 százalékát tette ki, szemben például a 10 százalékos román és a 6 százalékos lengyel aránnyal.

Ami pedig az MSZP bérekkel kapcsolatos felvetéseit illeti: már utaltam rá a vita során is, hogy adatokkal igazolható - ezeket nem ismételném meg -, hogy a felzárkózás a bérekben már folyamatos, mind a visegrádi, mind a nyugati országokhoz képest sikerült javítani a megörökölt helyzeten.

A felzárkózás tekintetében 2016 olyan fordulópontnak tekinthető, amikor térségünkön belül és a nyugati országokhoz képest is tovább erősödött a felzárkózásunk, ami a hatéves megállapodás alapján még erőteljesebb lesz, hiszen számítunk arra, hogy

akár 40 százalékkal nőhet az elkövetkező időszakban a reálbér Magyarországon. Ezt a folyamatot tagadni értelmetlen. Arra viszont az MSZP sem adott megoldást, hogy konkrétan - az elért gazdasági eredmények sérelme nélkül - milyen eszközökkel, hogyan lehetne ezt a folyamatot gyorsítani.

Ami szintén az MSZP által megfogalmazott átlagkeresethez viszonyított 60 százalékos minimálbérarányt mint célt illeti, elmondható, hogy Magyarország és az Eurostat adatai szerint 2015-ben 45,3 százalékon állt. Ez uniós összehasonlításban a felső harmadba tartozik, és jobb, mint például a csehek és szlovákok 35-38 százalék körüli aránya. Ehhez azt is hozzá kell tennem, hogy a rendelkezésre álló 2015. évi Eurostat-adatok szerint nincs is olyan ország, amely a 60 százalékos küszöböt elérte volna. A legjobban Szlovénia közelítette meg 51 százalék körüli aránnyal.

A magyar helyzet várakozásaink szerint mindenképpen javulni fog, hiszen a 2017-18-as minimálbér-emelés mértéke számításaink szerint meg fogja haladni az átlagos bérnövekedést, bár az is rekordmértékű lehet. Továbbá azt is hozzá kell tenni a világos helyzetképhez, hogy nálunk 2017-18-ban a minimálbérnél nagyobb létszamarányt érintő garantált bérminimum a minimálbérnél is nagyobb arányban nő, de ezt a kiemelkedő eredményt nem méri a szóban forgó mutató, és ilyen többlépcsős garantált minimálbér alig egy-két országban létezik rajtunk kívül. Ezért ennek létét külön is vívmánynak és olyan pluszeszköznek tekintjük, amivel a magyar munkaerőpiac szereplői, a magyar kormány más országoktól eltérően aktív hatással lehet a béralakulásra.

Beszélhetnénk még számos más olyan eszközzel, ami a béruniónál hatékonyabban segítheti a bérfelzárkózást. Említhetném az EU-támogatások 2010 előttihez képest sokkal hatékonyabb, a GDP tartós növekedését alátámasztó felhasználását célzó intézkedéseket. De számos lépést teszünk a nagyobb hozzáadottérték-teremtés érdekében is, például a befektetésösztönzés terén a K+F tevékenység és a technológiaintenzív beruházások fókuszba állításával vagy a szolgáltató központok létrehozásának segítségével. Ezek a munkahelyeken nem összeszerelés folyik, ezek a munkahelyek nemcsak nagyobb hozzáadott értéket termelnek, hanem jelentős mértékben hozzájárulnak ahhoz is, hogy minél több tehetséges, jól képzett fiatal maradjon itthon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy felzárkózási folyamatban vagyunk, ahhoz képest kell az eredményeket megítélni. Van még teendőnk, de folyamatosan azon dolgozunk, hogy a versenyképességünk javításával magas és fenntartható szintű GDP-növekedést, ennek alapján pedig bővülő jövedelmeket, növekvő béreket biztosítsunk Magyarországon. Olyan időszak elé nézünk, amikor Magyarország gazdasági növekedése lényegesen meghaladhatja majd a potenciális versenytársakét. Növekedésünk már 2016-ban is az uniós átlag fölött volt, és számításaink szerint 2017-ben és '18-ban is 4 százalék fölött lehet

a magyar gazdaság teljesítménye. Ezt a folyamatot támogassák, kérem, ne akadályozzák, ne akasszák azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a politikai vitát lezárom.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkező Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője: „30 éve lett először bajnok a Körmend.” címmel. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Körmend, a Batthyányiak városa jelentős történelme és aktív közösségi élete, polgárainak összetartása mellett még egy dolgról híres szerte a Kárpát-medencében, háromszoros magyar bajnok és hétszeres Magyar Kupa-győztes kosárlabdacsapatáról.

Napirend utáni felszólalásom apropója, hogy az 55 évvel ezelőtt alakult körmendi kosárlabdacsapat 30 éve szerezte meg első bajnoki címét. A városban az egyesületi kosárlabdázás több évtizedes múltra tekint vissza. A Körmendi Községi Sportkör 1958-ban alakult meg, a csapatot nagyrészt középisikolások alkották, akik a megyei bajnokság küzdelmeibe kapcsolódtak be. Két év után megszűnt a csapat, majd 1962-ben a Felsőfokú Mezőgazdasági Technikum diákjainak bevonásával ismét elindultak a megyei bajnokságban. A csapat évről évre erősödött, a sok gyakorlás, a megszerzett tapasztalat és az új, tehetséges játékosok érkezése azt eredményezte, hogy az együttes 1970-ben felkerült az NB II.-be.

1962 után 1975 is fordulópont lett a körmendi kosárlabdázás történetében: Szlávik Csaba mellé Szűcs József is Körmendre került. A csapat alig talált legyőzőre a második vonalban, és utolsó mérkőzésükre úgy utaztak el Oroszlányba, hogy már megnyerték a bajnokságot. Bár ezt a találkozót elveszítették, egy kis szépséghibával ugyan, de az NB I.-be került az együttes. A csapat edzője immár 14 éve Kristóf László volt. Sajnos kellemetlen meglepetés is érte az együttest: Szlávik Csaba bevonult katonának, és a Budapest Honvéd játékosa lett, ugyanakkor terem sem állt rendelkezésre az NB I-es mérkőzések lebonyolítására. Így az első nyolc mérkőzést idegenben játszották, és 1976. március 14-én a MAFC ellen 1400 néző előtt avatták fel az új csarnokot. Szoros mérkőzésen, a közönség lelkes buzdítása ellenére vendéggyőzelem született. Az első NB I-es évét a csapat a 8. helyen zárta.

1976-ban tovább erősödött az együttes Rózsás Gáborral és Szendrey Sándorral. Igaz, id. Németh István bevonult katonának, de szerencsére Szlávik a negyedik fordulótól már ismét Körmenden játszott.

Nem volt ez egy könnyű év a csapat életében, Kristóf László lemondott, őt Szekeres Jenő, majd

Jámbor László követte a kispadon. Az időközben eltelt három év szeszélyes vádaskodásoktól és harckóktól sem volt mentes, ám a körmendi szív és a közös akarat átlendítette a csapatot és vezetését a holtpontra.

1981 szintén fordulópontnak tekinthető. Az együttes eddigi leggyengébb eredményét - 11. hely - érte el. Patonay Imre fiatalon abbahagyta sportolói pályafutását, és a csapat edzője lett. Egy másfajta játéktípus kialakításával a Körmend a magyar bajnokság egyik meghatározó gárdájává kovácsolódott. A megerősödött csapat évről évre ütőképesebb lett. Az 1984-85-ös bajnokságban kivívott harmadik helyezés már előrevetítette egy még sikeresebb szereplés esélyét.

Az 1986-87-es bajnokság nem a legkedvezőbb előjelekkel indult. A körmendi kosárkirály, Szlávik és a triplagyáros Trummer visszavonulása sokakban pesszimista érzelmeket keltett, ám a fiatalok számára adódott egy óriási lehetőség a bizonyításra. Felejthetetlen és emlékezetes menetelés kezdődött, amely 30 évvel ezelőtt, 1987. április 12-én a magyar kosárlabdázásban sporttörténeti eseményt hozott: a Körmendi Dózsa MTE első ízben lett vidéki csapatként magyar bajnok.

Az aranyérmét 3200 néző előtt az alábbi játékosok nyakába akasztották: Bebes István, Érsek István, Fodor Péter, Hódi László, Kardos László, Molnár László, Molnár Tamás, id. Németh István, Szalay György, Szájer József, Szendrey Sándor, Zsebe Ferenc.

Első aranyérmét Patonay Imre, azaz Putesz vezérletével nyerte a csapat, de a másik két bajnoki címben is elévülhetetlen érdemei voltak, nem véletlenül csendül fel ma is oly sokszor a rigmus a meccseken: „Patonayt vissza Körmendre!”

A körmendi piros-feketék évről évre ott vannak a legjobbak között, 1990-ben, '93-ban, '94-ben, '95-ben, '97-ben, '98-ban és 2016-ban a Magyar Kupát is elnyerték, 1996-ban és 2003-ban pedig ismét bajnoki címet szereztek. Az MTE hat ezüstéremmel és hét bronzéremmel is büszkélkedhet, valamint azzal, hogy 1975-ös feljutása óta - a jelenlegi élvonal tagjai közül egyedülálló módon - folyamatosan az első osztályú bajnokság tagja. A csapat a nemzetközi küzdőterre kilépve több emlékezetes mérkőzéssel ajándékozta meg lelkes szurkolóit.

Tisztelt Képviselőtársaim! Napjainkban is izgalmasabbnál izgalmasabb küzdelmeket élhet át a Szentély Arénában összegyűlő közönség, akiknek megbecsülése rendkívül fontos. Mint a csapat elkötelezett szurkolója, bízom benne, hogy sok szép élményben lehet részünk a következő években is, amelyek méltók a magyar kosárlabda fellelgyára, Körmend múltjához. Szentgotthárdról, Szombathelyről és más településekről is sokan járnak kocsival kosármeccekre, itt a tavasz, ideje lecserélni a gumit.

További sikereket, erős utánpótlást és minél több jó magyar játékost kívánok a klubnak. Hajrá, Körmend! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Erre aztán Cseresnyés államtitkár úr reagál. Parancsoljon! (*Gyöngyösi Márton Cseresnyés Péterhez: Huh, Vas megye-Zala megye összeütközés lesz?*)

(23.00)

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. A két megye nagyon jóban van egymással, tisztelt képviselőtársaim. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Valóban április 12-én lesz 30 éve, hogy a Körmend felnőtt férfi kosárlabdacsapata első vidéki csapatként tudta megnyerni a bajnokságot. Ezt követően még kétszer szereztek bajnoki címet, hatszor vihették haza a magyar kupát, és azt se felejtjük el, hogy jelenleg is igen előkelő helyet foglalnak el a tabellán, szoros küzdelemben állnak az Alba Fehérvárral a bajnoki cím megszerzéséért. Az Egis Körmend csapata érdemeinek méltatását a kormányzat részéről megköszönve engedje meg, hogy megragadjam az alkalmat arra, hogy néhány mondatot mondjak a kosárlabdasporthról.

A 2010-es kormányváltáskor egy erősen alulf finanszírozott sportágazatot vettünk át lepusztult sport-infrastruktúrával. A helyzet súlyos volt, azonnali beavatkozást és egyúttal hosszú távra előretelkítő cselekvést igényelt. A magyar sport olyan új rendszerének kialakítására volt szükség, amely egyértelműen a nemzeti, közösségi érdekek mentén, határozott állami szerepvállalással valósítja meg az újjáépítés feladatát. Ennek első lépése 2011-ben a sport finanszírozási rendszerének átalakítása, a látvány-csapatsportágak adókedvezmény-rendszerének bevezetése volt. Ennek keretein belül a kosárlabdasporthoz 2011 óta az alábbi többletforrásokban részesült; 2011-12-t mondanám és a 2016-17-es támogatást.

Egyesületi tao tekintetében közel 3,5 milliárd forintot kaptak 2011-12-ben a sportág tagjai, szövetségi tao keretén belül közel 700 millió forintot. Ez úgy változott 2016-17-re, hogy egyesületi tao tekintetében 12,5 milliárd forintot kaptak, szövetségi tao tekintetében valamivel több mint 2 milliárd forintot. Csupán viszonyítási alapként szeretném jelezni a képviselő úrnak ez után a számsor után, hogy a 2010-es kormányváltás előtt a hazai sportágazat egészének támogatása alig érte el a 20 milliárd forintot, amelyben már benne volt a hazai Forma-1-es versenyek akkori körülbelül 4,5 milliárd forintos jogdíja is, és az imént említett összegek csak a taóra vonatkoznak. Ennek segítségével, már az ilyen jellegű támogatások segítségével is sikerült a körmendi sportcsarnok modernizálása, amelynek során több mint 500 millió forint támogatási összeget sikerült a beruházásra fordítani.

Befejezésképpen a kormány nevében szeretnék gratulálni én is a Körmendnek az eddig elért sikerekért, és köszönetet mondani a támogatóknak és a szurkolóknak egyaránt, és további sportsikereket

kívánok az egész csapatnak és Körmendnek is. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. (*Taps.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük a sportszerű hozzászólást, illetve reagálást. Most pedig Lukács László György képviselő urat hallgatjuk meg, a Jobbik képviselőjét: „Zsákutcában az ország legszegényebb települése: Mi folyik már megint Tiszabón?” címmel. Parancsoljon! (*Közbeszólások.*)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Itt többen megjegyezték a felszólalás előtt a címet hallva, hogy a Tisza folyik Tiszabónél. Ez nagyon helyes, de nem csak ez folyik Tiszabón. Ez a település, amely egyébként szebb napokat látott meg, és a Tiszának talán az egyik legszebb helyén, legszebb kanyarjai között fekszik, ez a település az elmúlt időszakban csak negatív hírekkel került folyamatosan a hírfolyamba. Az elmúlt évtizedek nem hoztak mást a településnek, mint a folyamatos leépülést. Az egyszer virágzó falu, az egyszer sok dolgos, szorgos, mezőgazdaságból és a Tiszából élő emberek helyét átvették azok a talán kevésbé dolgos, szorgos emberek vagy olyan szociális körülmények között élő emberek, akiknek nem volt kitérés lehetőségük, és csak egy út vezetett. Ez az út pedig ahhoz vezetett, hogy Tiszabó mára az ország legszegényebb és legrosszabb helyzetben lévő települése, nyugodtan mondhatjuk, hogy a legnyomorultabb települése.

Nos, ez a település legelőször a hírekbe talán az elmúlt évtizedben azzal került be, hogy az egész képviselő-testület érintett volt egy százmilliós nagyságrendű szocpolcsalásban, amiben egyrészt egyből letöltésbe, majd később ki-ki a saját büntetését letöltve folytatta a karrierjét. Majd a soron következő változások sem hoztak pozitívumot, a település nem boldogult a saját közintézményeivel sem, így sok segítségre és végső soron a Máltai Szeretetszolgálat segítségével szorult, ami az iskoláját illeti. De mondhatjuk nyugodtan, hogy a közmunka-visszaélések is a meginduló közmunkaprogrammal mindmindent olyan sebet ejtettek Tiszabó megítélésén, amelyeket talán már nem lehet helyrehozni. Az is bátran állítható, hogy az egyébként szinte csak cigányok lakta település egyre mélyebbre süllyed mind demográfiai, mind szociális és egyéb helyzetben, gazdasági helyzetben is.

Ennek a legutolsó példája az a helyzet, ami az elmúlt két hét fejleménye. A település eljutott odáig, hogy a tartozásai miatt a polgármesteri hivatalból kikötötték az áramot. Most már a hivatalban semmilyen módon nem lehet munkát végezni, hacsak nem egy papírra, illetve kézzel írottan lehet munkát ellátni. Amikor jelen voltam és ellátogattam a településre, akkor épp a kunhegyesi járási hivatal egyik alkalmazottja kézzel a sötétben, fűtés nélkül töltötte ki éppen valakinek a papírját valamilyen ügyintézés céljából, szürreális élmény volt látni, hogy Magyarországon ilyen helyzet előfordulhat. Sajnos úgy néz

ki, hogy ez a tartozás abba az irányba megy, hogy ha nem sikerül teljesíteni vagy nem sikerül ezt tisztázni, akkor az önkormányzat által fenntartott védőnői szolgálat, orvosi rendelő, mindaz, amit az önkormányzatnak kell fizetnie, végső soron hasonló sorsra juthat.

Azonban a magyar abszurditást mutatja, hogy Tiszabó az elmúlt napokban arról is híres lett, hogy egy 300 millió forintos tornatermi beruházást vitt oda a kormány, és 300 millió forintból ezen a településen egy olyan tornatermet kívánnak építeni, amely ezek után ki tudja, hogy kinek lesz igazából igénybe vehető. Hiszen láthatjuk, a kérdések merülnek fel folyamatosan, hogy egy olyan településen, ahol állandó pénzügyi problémák vannak, fenntartható lesz-e egy ilyen tornaterem. Fenntartható lesz-e abban az esetben, ha már, mondjuk, nem a Máltai Szeretetszolgálat az iskola fenntartója? Egyáltalán a Máltai Szeretetszolgálat lesz-e az, aki ezt az intézményt tudja majd használni, vagy a diákok tudják használni? Vagy egyébként a település lakói fogják tudni használni? Az pedig már tényleg csak hab a tortán negatív értelemben, hogy mindezt a tornaterem-beruházást egy olyan cég nyerte el, aki múlt év áprilisában 18 nap alatt 1,7 milliárd forint értékben nyert el uszoda-, illetve tornaterem-felújításokat úgy, hogy ez egy egyszemélyes kft., korábban soha nem volt ilyenben tapasztalata, és egyébként pedig offshore-szálak voltak benne. Egészen addig, amíg nem indult el az állami pályázaton, addig offshore-tulajdonosa volt.

Így hát felmerül mindenesetre a kérdés, hogy a tiszabóiek nyomorúságos helyzetén, az odavitt tornacsarnokon egyáltalán ki akar nyereszkedni, ki állhat e mögött a cég mögött, biztos kezekben van-e ez a beruházás, és hogy egyébként mi lesz a tornaterem sorsa, amelyet talán mondhatom azt, hogy eddig nem látott biztonsági intézkedésekkel őriznek - megtekintettem a helyszínen -, folyamatos biztonsági szolgálattal, valószínűleg azért, hogy ne-hogy még mielőtt felépül, lábom ellopják az épületet.

A kérdés legutolsónak az, hogy valóban erre van-e szüksége annak a településnek, valóban egy 300 millió forintos tornateremre van-e szüksége a településnek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) akkor, amikor a közüzemi díjakat sem tudja kifizetni; akkor, amikor a legalapvetőbb funkcióit sem képes ellátni az önkormányzat. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tilki Attila képviselő úr következik, a Fidesz képviselője: „Árokháty Bélára emlékeztünk Gyüren!”. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tegnap a Hold utcai református templomban ünnepi istentiszteleten egy új orgonát avattak fel Fassang László orgonaművész csodálatos játékával. Az új hangszert Faragó Attila orgonaépítő és az általa vezetett AerisOrgona Kft.

tervezte és készítette. Talán nem véletlen, hogy Faragó Attila, aki Gyürenben, egy kicsi szabolcsi faluban nőtt fel, orgonaépítő lett.

Az XX. század legnagyobb orgonaépítője, Árokháty Béla is pont ebben a faluban, Gyüren született. Az orgona a hangszerek királya, a legnagyobb méretű, hangerejű, hangterjedelmű és legváltozatosabb hangszínekkel rendelkező hangszer. Már Krisztus előtt a III. században ismerték. Johann Sebastian Bach, Beethoven csodálatos orgonadarabjai mindannyiunknak a fülébe csengenek. Éppen nagytiszteletű Árokháty Béla írt érdekes történetet egy tanulmányában Beethovenról. Ezt írta Beethoven kiadójának Lipcsébe: „Orvosom tilalma ellenére nekiülök, hogy segítsék a magyar bajszosoknak, akiket szívből szeretek” - írja a kiadójának.

75 éve halt meg Árokháty Béla, aki a XX. századi református egyházzene mindenese volt. Gyüre község híres szülöttét Karácsony Sándor jellemezte a legszebben: „Árokháty Béla nemcsak muzsikos volt, hanem lelkipásztor is, aki terelte és vigasztalta nyáját. Teológus volt, aki kálvini alapon vitte be a gyülekezeti elvet az énekgyűnkbe.

(23.10)

Valláspedagógus, aki még vallástanári módszert épített a tanításba, amikor pedig szakfelügyelő lett, egyrészt a rábizott iparostanoncok lélektanát kutatta, másrészt a vallástanítók továbbképzését segített megoldani.

A zenében sem csak muzsikos, hanem a protestáns magyar himnológia tudós kutatója, a modern orgonaépítés alapos elméleti ismerője és hazánkban úttörője is. Az orgona- és egyházzene-irodalom átfogó ismeretében évről évre gazdagabb művész és zeneszerző. Karmesteri pályája holtáig emelkedőben, írta róla Karácsony Sándor.

Ezt idézte tőle Gyüren dr. Fekete Károly főtiszteletű püspök úr az ünnepi istentiszteleten 2017. március 19-én, ahol Árokháty Béla egyházzeneszre emlékeztünk, aki a falu szülötte volt. A gyürei templomban emléktáblát avattunk, a zeneszerző, karnagy és orgonaművész tiszteletére.

Az akáclobos faluban, a kanyargó Tisza mentén látta meg a napvilágot helyi lelkészlakásban. Árokháty Béla a legenda szerint a 22. lelkipásztor volt a családjában. A Gyüren töltött gyermekévei után 1901-től Sárospatakon járt gimnáziumba, itt kezdte el teológiai tanulmányait, majd Budapesten fejezte be 1917-ben.

Elvégezte a Zeneakadémia orgona- és zeneszerzés szakát is, ahol többek között Kodály Zoltán, Dohnányi Ernő és Weiner Leó növendéke volt. Ő hívta fel Kodály Zoltán figyelmét a genfi zsolttárokra, aki ezúttal 7 csodálatos zsolttárkompozíciót hagyott ránk maga után. Az egyházzenei munkásságának első pillanatától az utolsóig azért fáradozott, hogy minél inkább elősegítse az egyházzene térnyerését a

református istentiszteleten. Kiindulásként vallotta, hogy az orgona akkor tölti be királyi hivatását, ha alázatosan szolgál az éneklő gyülekezetnek.

„Csak az, aki szándékosan megvakítja a látóidegét, az nem látja tisztán a magyar református ének- és zeneügyünk problémáit. Bartók és Kodály korában nem lehet felelőtlenül halandzsázni a megállapított problémák felett” - írta 1941. szeptember 9-én.

Vissza a régi orgonához! Ez volt az alapelve annak a tevékenységnek is, amely Árokháty Béla orgonaépítő munkásságát jellemezte. Árokháty Béla az orgonaépítés mai problémáiról a Protestáns Szemle 1937-es számában a következőket írta: „Az orgonaépítés problémáiról komolyabban azóta beszélünk, amióta Németországban megkezdődött az úgynevezett orgonareform-mozgalom 1925-ben. Ezt a reformmozgalmat az a felismerés hozta létre, hogy a XIX. század meglepő technikai fejlődésével ellentétben az orgona művészi értéke egyre mélyebbre süllyedt.

A XX. század elbizakodott emberei előtt feltárult az orgonaépítészet fénykora, a XVI-XVII. század barokk orgonáinak csodálatba ejtő hangszépségei. Azonban ez az orgona elveszítette a hangzását. De hogyan veszítette el a hangzását az ősi orgona? Mindenekelőtt elveszítette azáltal, hogy sípjainak anyagánál feladta az ősi igényeit. Takarékosági és más szempontokból (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) megelégedett silányabb öntvényekkel, és ami ennél is fontosabb, a sípok méretezésénél szakított a régi mesterek gondos, alapos tapasztalatokon nyugvó módszerével.” (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Valljuk meg, hogy az lenne igazából a stílusos, hogy miután hallottuk, hogy mi történt Gyürén, most Gyüre képviselő úr következne, de a forgatókönyv nem teszi ezt lehetővé. Még várunk kell 5 percet; addig pedig dr. Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló urat szólítom, aki a „A haza migránsai - etnobiznisz vs. nemzetiségek” címmel mondja el gondolatait. Parancsoljon, szószóló úr!

DR. TURGYÁN TAMÁS nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Az Országos Örmény Önkormányzat közgyűlése április 4-én hozott egy határozatot, amelyben felkértek, hogy az elnökség által megfogalmazott levelet olvassam fel a Magyar Országgyűlésben. Ez következik most.

„Több mint két évtizede tart a magát önjelölt módon „magyarörmény” nemzetiségűnek kinevező, a magyarországi örmény közösséget e hosszú idő alatt megosztani és lejáratni kívánó EÖGYKE - Erdélyi Örmény Gyökerek - vezetőinek és néhány fős holdudvarának ámokfutása.

Színre lépésük legelső pillanatától fogva úgy tűnik, egyetlen céljuk, hogy szimpla haszon- és hatalomszerzés céljából Magyarország addig egységes örmény közösségében elhíntse a gyűlölet, a kire-

kesztés és rasszista felhangokat sem nélkülöző megkülönböztetés mételetét.

Az elmúlt két évtized részükről szinte másról sem szólt, mint ellenséges hangvételű beadványokról, alaptalan feljelentések sokaságáról, rosszindulatú és közösségünket sértő pletykák és híresztelések terjesztéséről. Ez a hosszú ideje zajló, hisztériába hajló, egyoldalú gyűlöletkeltés ugyan sosem érte el célját, és nem tudta megosztani a hazai örménységet, arra azonban alkalmas volt, hogy a közösségünk legaktívabb közéleti szereplőinek, képviselőinek becsületébe gázoljon, hírnevét folyamatosan sározza.

A támadások olyan méltatlanok, alpáriak és zsi-geriek voltak, hogy arról sokáig igyekeztünk nem tudomást venni, ám legutolsó, Lázár Jánosnak, a Miniszterelnökséget vezető miniszternek címzett levélük túlmint minden józan ész határán.

Mélységes a felháborodásunk, hogy az Issekutz Sarolta által megfogalmazott levél már-már ellenségként mutatja be a magyarországi örmény közösség azon részét, akik még ismerik anyanyelvüket, ápolják keresztény hitüket, tartják hagyományukat, továbbviszik ősi alapú, de élő és nagyon is mai kultúrájukat, működtetik színházukat, vasárnapi örmény iskolába járatják gyermekeiket. Teszik mindezt úgy, hogy elismert tagjai a nemzetközi és Kárpát-medencei örmény diaszpórának.

Tiltakoznunk kell minden elérhető fórumon e veszélyes támadás ellen, amely magyarországi örmény nemzetiségű magyar állampolgárokat bevándorlónak, betelepültnek bélyegez meg, és érvrendszer szerint a nemzetiséghez tartozás joga kizárólag azokat illetheti, akiknek sem kulturális, sem nyelvi vonatkozásban nincs igazi köze az örmény közösséghez.

A levél megfogalmazója és aláírói odáig jutottak kirohanásukban, hogy kormányzati intézkedést kérnek a hazai örménység választott országos intézménye ellen. Ennek hiányában pedig kezdeményeznék a magyarországi örmény nemzetiség intézményes felszámolását és megszüntetését, új néven létrehozva egy másikat, az értelmezhetetlen magyarörmény nemzetiséget. Idézek a levélből: „A 13 nemzetiség közül az örmény nemzetiség törlését fogjuk kezdeményezni.” - írta Issekutz Sarolta.

Ez példa nélkül való, saját nemzetiségét megtagadó, valódi közösségét eláruló tett. Ezzel a kirekesztő érveléssel gombamód nőhetnének ki a földből a magyarnémet, magyarruszin, magyarukrán, magyarhorvát, magyarszlovák, magyarszerb, magyarromán, magyarlengyel, magyargörög, magyarbolgár és magyarszlovén, magyarcigány nemzetiségek is, megkérdőjelezve a nemzetiségi jelenlét kulturális és nyelvi alapjait.

Ennek a törekvésnek a sikerre vitéletét látjuk abban, amikor a nemzetiségi törvényünk módosításával elfogadtatták a magyart mint hivatalos nemzeti- ségi nyelvet az örmények esetében. Történt ez az Országos Örmény Önkormányzat és az örmény közösség megkérdése nélkül.

Elvárják továbbá, hogy az általuk csak bevándorolt örményeknek titulált, valójában az egyetlen egységes és összetartó magyarországi örmény diaszpóráközösség bocsánatot kérjen. „Elvárjuk, hogy a hazai bevándorolt örmények a történelmi magyarörményektől nyilvánosan kérjenek bocsánatot!” - idézet ismét a levélből.

De miért és kitől? Azért, mert létezik, él, elismerten működik és nemcsak adminisztratív alapon, hanem szívvel, tehetséggel és lélekkel? Azoktól kérjen bocsánatot, akik folyton-folyvást megzavarnak az etnobiznisz pecsenyéjének sütögetésében? Hogy vég nélkül további források tűnjenek el álprogramok, nyomokban sem örmény vonatkozású alibirendezvények feneketlen víznyelőjében?

A jelenség különösen veszélyes, elszomorító és félelemkeltő, hiszen Issekutz Sarolta levele olyan időszakban született, amelyben a bevándorló és betelepült szavak egyet jelentenek a migráns fogalmával, és e kifejezéseket szitokszóként tudatosan használva igyekeznek gyűlöletet kelteni egy itt élő nemzetiséggel szemben, amelynek tagjai magyar állampolgárok (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), büszkék magyar és örmény identitásukra egyaránt.

Aláírók: dr. Serkisian Szeván elnök; Akopján Nikogosz elnökhelyettes és Avanesian Alex elnökhelyettes. Köszönöm a türelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Ami a bérunió vitájából kimaradt” címmel kíván napirend utáni felszólalást tenni. Tessék!

(23.20)

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A mai vitának több tanulsága is van. Az egyik nagyon fontos az, amit Orbán Viktor miniszterelnök úr az azonnali kérdéseknél reagált a bérunióval kapcsolatban. Azt mondta, hogy Brüsszelhez hiába fordulunk, ezt itthon kell kiharcolni, ezt itt kell kiharcolni Magyarországon. Ezt mondta ezzel kapcsolatban, mint ha a Jobbik Magyarorszáért Mozgalomnak a bérunióval kapcsolatos kezdeményezése úgy nézne ki, mintha egy könyöradományt akarnánk kivívni az Európai Uniótól, hogy hátha majd az Európai Unió kegyeskedik több pénzt adni nekünk, magyaroknak, magyar munkavállalóknak. Holott egyáltalán nem erről van szó.

De nagyon fontos, amit elmondott, hogy ezt itthon kell kiharcolni. S ha itthon kell kiharcolni, akkor nézzük már meg, vajon hogyan harcolta ki a béreket, a nagyobb béreket a magyar kormány az elmúlt esztendőben.

Már több mint tíz éve, hogy beléptünk az Európai Unióba, úgyhogy lehet mérleget húzni, lehet számolgatni, hogy mi is történt az Európai Unióban.

S azt látjuk, hogy bizony volt béremelkedés azóta, reálbér-emelkedés, amióta beléptünk az Európai Unióba, amit valószínűleg kiharcoltak valakik valamikor. De mennyit is harcoltak ki? Ha ezt megnézzük, azt látjuk, hogy Magyarországon körülbelül 16 százalékos béremelkedés volt tíz év leforgása alatt az Európai Unióban, 16 százalékos béremelkedés átlagos szinten.

Hogy ez sok vagy kevés, akkor tudjuk megítélni, ha összehasonlítjuk a szomszédos országok adataival, olyan országokéval, amelyek közel hasonló időben léptek be az Európai Unióba, illetve közel hasonló hátrányból indultak. Tehát ha vesszük a középkelet-európai volt szocialista országokat, Csehországot, Szlovákiát, Lengyelországot, Bulgáriát, Romániát, Észtországot, akkor azt látjuk, hogy Magyarország messze sereghajtó a bérnövekedésben, hiszen az említett országok átlaga, átlagos bérnövekménye ugyanezen időtartam alatt 60 százalékos volt, tehát körülbelül négyszeres a bér gyarapodásának az üteme ezekben az országokban. Tehát ha itthon kell kiharcolni, akkor meg kell hogy állapítsuk: az elmúlt 10-12 év kormányai Magyarországon rendkívül rosszul dolgoztak, sokkal rosszabbul dolgoztak, mint a szomszédos országok kormányai, sokkal rosszabbul, mint a volt szocialista országoknak az Európai Unióba belépő kormányai.

Ez egy adat, de nézzünk meg egy másik szempontot is, amire szeretném felhívni a figyelmet. Még Magyarország sem egységes a bér szempontjából, hiszen a mai napon a bérunióval kapcsolatban nagyon sokan hozzászóltak, és felelegették, hogy az ország különböző részein különböző bérek, átlagkeresetek vannak. Itt szeretném felhívni a figyelmet Szabolcs-Szatmár-Bereg megye problémájára, hiszen én onnan jöttem. Azt láthatjuk, hogy óriási a különbség a magyarországi átlag és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, illetve Északkelet-Magyarország megyéinek a jövedelme között.

2016-ban a KSH adatai szerint 263 ezer forint volt az átlagkereset Magyarországon, ez közel 175 ezer forint nettót jelent. Ezzel szemben, a 175 ezer forintos nettó átlaghoz képest Győr-Moson-Sopron megyében 182 500 forint volt a nettó, míg Budapesten 226 ezer forint volt a nettó jövedelem, sőt Buda egyes kerületeiben a 300 ezer forintot is meghaladja a nettó átlagkereset. Ezzel szemben nézzük meg Északkelet-Magyarország megyéit: Nógrád megyében 131 ezer forint a nettó átlagkereset, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 134 ezer, míg Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, mint utolsó, sereghajtó megyében 118 ezer forint az átlagkereset. S ha ezt megnézzük, akkor azt is látjuk, hogy alig növekedett az átlagkereset Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében. Ha az elmúlt három-négy év átlagjövedelmét is összevetjük, akkor azt látjuk, hogy négy év alatt 111 ezer forintról 118 ezer forintra nőtt az átlagjövedelem. Tehát a bérunió tekintetében Magyarországon is közelíteni kellene. S mivel a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei átlagbér-növekedés lassabb, mint az

országos átlag, azt kell megállapítanunk, hogy a megye folyamatosan egyre jobban leszakad.

S ha összehasonlítjuk az átlagjövedelmeket a Magyarország környezetében lévő országok átlagjövedelmével, akkor azt látjuk, hogy Szlovákiában, Lengyelországban, Csehországban közel 200 euróval haladja meg a havi átlagkereset a magyar havi átlagkeresetet nettóban számolva. S akkor még nem beszéltünk Ausztriáról, ahol körülbelül négyszerese az átlagkereset, vagy Svájcra, ahol nyolcszorosa az átlagkereset, de még Oroszország is messze megelőzi Magyarországot. Ezen kellene változtatni. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Cseresnyés államtitkár úr kíván reagálni. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Röviden szeretnék reagálni. A mai nap folyamán számtalan olyan gondolat hangzott el, amelyik azzal a kérdéskörrel is foglalkozott, amit ön felvetett, és válaszokat is kapott volna rá, ha figyelt volna. De néhány gondolatot hadd mondjak el kiegészítésként vagy ismétlésként.

2010-ről beszélt. 2010-ig volt egy szociál-liberális kormány Magyarországon, amelyik, mindannyian tudjuk, 2010-re olyan helyzetet teremtett, hogy egy válságközeli állapotba került a magyar gazdaság, a magyar költségvetés nehéz helyzetben volt, és innen kellett elkezdeni építkezni, innen kellett eljutni oda, ahova mára eljutottunk. S ha egy példát mondhatok, akkor hadd mondjam azt, hogy 2010 környékén bennünket a görög gazdasági helyzettel, Görögország gazdasági helyzetével hasonlítottak össze. Meg kell nézni, hogy a görög gazdaság ma hol áll, és hol tartunk mi. Nő a foglalkoztatás, folyamatosan növekszik a gazdaság, és folyamatosan növekednek a munkabérek reálértékben is.

Szeretném azt cáfolni, amit ön a felszólalásában elmondott. Most nem nominális értékeket euróban vagy éppen az adott ország valutájában szeretném kifejezni, hanem vásárlóerő-paritáson szeretném érzékeltetni azokat az értékeket, amelyek fejlődésként értékelhetők. Ugyanis nem igaz az, hogy jelentős mértékben elmaradtunk a közép-európai országoktól vagy a nyugat-európai országoktól a vásárlóerő-paritáson. Ha 2004-et és 2016-ot vetjük össze, akkor azt látjuk, hogy minden országgal - Németország, Ausztria, Egyesült Királyság, a legnépesebb országok az elmúlt időszakban - javítottuk vásárlóerő-paritáson az értékeinket. De igaz ez Csehország és Szlovákia esetében is. Lengyelország esetében azért nem igaz, mert Lengyelországban egy erős visszaesés következett be 2014-15-ben. Ha 2004-et vetjük össze 2016-tal, akkor nem igaz, hogy vásárlóerő-paritáson jelentős mértékben javítottuk a pozíciónkat, viszont miután volt egy jelentős visszaesés

2013-14-ben a lengyel gazdaságban, ha 2015-öt és 2016-ot vetjük össze, akkor már egy jelentős mértékű fejlődés van Magyarország javára Lengyelország viszonylatában is.

Utolsó gondolataiban az országban jelentkező és megmutatkozó területi eltéréseket is megemlítette a bérek vonatkozásában. Ez sajnos létező probléma, de szerintem nincs olyan ország Európában, ahol ne lenne hasonlóképpen jellemezhető a helyzet. Sajnos azt kell mondani, hogy vannak nagyon nagy különbségek térségek és térségek között. De nemcsak az ön megyéjét lehetne így jellemezni, hanem ezt el lehet mondani Borsod-Abaúj-Zemplén megyére is, de el lehet mondani a Dunántúlon Baranya és Somogy megyéről is. Sőt azt lehet mondani, hogy az én lakhelyem, a dél-zalai térség is nehezebb helyzetben van az ország átlagához képest. De ez egy történelmi örökség, valami oka van ennek a dolognak. Nagyobb volt a visszaesés például a rendszerváltás időszakában, amikor nagyipari cégek szűntek meg, fejezték be a termelést, bocsátották el a dolgozóikat, vagy éppen a válságban érte egy nagy sokk ezeket a térségeket.

De az nem igaz, hogy ez a térség nincs az Orbán-kormány szeme előtt, és nem figyel oda a kormányzat ezekre a térségekre, hisz kiemelten foglalkozik ezeknek a térségeknek a fejlesztésével, és a felzárkózás nagyobb mértékű ezekben a térségekben, mint az országos átlag. Szeretném megemlíteni az elmúlt időszak szabolcs-szatmári adatait. 2010 óta 40 ezer új munkahely fele a versenyszektorban jött létre, tehát nem a közfoglalkoztatás adja ezt a növekményt, hanem több mint a fele a versenyszektorban jött létre, és 9,2 százalékos reálkereset-növekedés következett csak az idei év első felében vagy egyéves távlatban, ez pedig jóval fölülte van az országos átlagot mutató 7,3-7,4 százalékos reálbér-növekedésnek. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, a következő és egyben mai utolsó felszólalónk: „Ami a bérunió vitájából kimaradt: összegzés” címmel. Parancsoljon!

(23.30)

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitát kezdeményező frakció képviselőjeként szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki ebben a mai vitában, ebben a több mint 8 órán keresztül tartó, kimerítő vitában részt vett. Szeretném a köszönetemet nekik kifejezni. A Jobbik abban a reményben kezdeményezte ezt a vitát, hogy sikerül az ideológiai szempontokat meghaladni egy olyan sorskérdésben, amely ideológiától függetlenül minden magyar állampolgárt, mindannyiunkat érint.

Nagyon sajnálatosnak tartom azt, hogy egy ilyen 8 órás vita után Cseresnyés államtitkár úr mintha

még mindig nem értette volna meg, hogy a Jobbik miért kezdeményezte ezt a vitanapot, és egyfajta spontán végszóként egy hosszú, előre megírt beszédből reagált a spontán felvetéseinkre. Úgy gondolom, hogy ez a szabad politikai vitán alapuló parlamentarizmust alapjaiban rombolja le, és teljesen méltatlan ehhez a vitához, amelyben még megkérdőjelezi a kezdeményezők jó szándékát is, mintha mi nem a magyar állampolgároknak, a magyar munkavállalóknak a béréért küzdenénk.

Úgy gondolom, az elmúlt 27 évben nem sikerült konszenzust kialakítani gazdaságpolitikai kérdésekben itt Magyarországon. Ez a vita is ezt nagyon jól demonstrálta. Ez egy valódi tragédia, hiszen tudjuk, hogy sikeres felzárkóztatás nem létezik nemzeti konszenzus kialakítása nélkül. Minden egyes sikeres országnak, amely sikeresen zárkózott föl a fejlődő országok sorából a fejlett országok sorába, nemzeti konszenzus jellemezte a fejlődését. Ez volt az első lépés Írországból, Szingapúrban, Koreában, és még nagyon-nagyon sok országot lehetne sorolni, ahol hasonló utat jártak be.

Ha lenne konszenzus, akkor meg lehetne állapodni egy olyan gazdasági stratégiában, amely kijelöli azokat a komparatív előnyöket, amelyekre egy országnak építenie kell, és amelybe a nemzeti erőforrásokat és az európai uniós kohéziós alapokat is be lehet csatornázni, és ami alá lehet rendelni ezeket a forrásokat. De nincs koncepció, nincs stratégia, az elmúlt 27 évben egy olyan illúzióra építette a politikai elit a gazdaságpolitikát, amely a hazai gazdaság védelme helyett önfeladó politikát folytatott. Leépítette a védővámokat, importliberalizációt hajtott végre, privatizált és decentralizált a gazdaságban. Cserébe pedig azt az illúziót keltette, hogy a Magyarországon ezúton megtelepedő multinacionális tőke majd elhagyja felzárkózást, és az európai uniós kohéziós alapok is majd ilyen úton-módon valahogy hozzájárulnak Magyarország fölzárkózásához.

A Jobbik a bérunió megfogalmazásával szakítani szeretne ezzel a zsákutcás politikával. Közép-kelet-európai regionális összefogást sürgetett ebben a kérdésben, és az Európai Unióban Brüsszel figyelmét föl szeretné hívni erre az alapvetően regionális problémára, amitől hazánk is szenved. Ez egy hosszú távú cél, nem egyik napról a másikra kívánjuk elérni ezeket a célkitűzéseket. Viszont el szeretnénk érni; úgy tűnik, ránk maradt ez a feladat, ugyanis a kormány, akárcsak elődei, nem tett semmit, Magyarország még regionális viszonylatban is leszakadt az élmezőnyből, és már sereghajtóként van jelen.

Ilyen értelemben még azzal az EU-tagságból fakadó előnyével sem képes élni, hogy Brüsszelbe elvigye a magyarokat foglalkoztató sorskérdéseket. A Fidesznek az a hozzáállása és a politikája, hogy Brüsszelben mindent aláír, ott mindennek bólogat, aláírja a fiskális paktumot, a lisszaboni szerződést, megszavazza, itthon pedig szabadságharcot folytat, és egyfajta politikai marketingtevékenységet folytat. A Jobbik a termelékenység növelésével szeretné, ha

Magyarországon letérnénk erről a hibás gazdaságpolitikáról, felzárkóztatnák a magyar gazdaságot olyan úton-módon, hogy az összeszerelő üzem modelljéből egy magasabb hozzáadott értékű szinten kapcsolódjunk rá a globális gazdasági termelésre, amelyhez, nagyon jól tudjuk, egyetlen úton át vezet a megoldás. Mégpedig az oktatáson és a képzésen keresztül.

Meggyőződésünk szerint minden egyes forrást, minden egyes hazai vagy európai uniós forrást arra kell irányozni, hogy Magyarországon az oktatáson és a képzésen keresztül megvalósuljon egyfajta fölzárkóztatása az országnak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Cseresnyés államtitkár úr, parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Egy 8 órás vita, tisztelt képviselő úr, lehetőséget ad arra, hogy az ember leírja azt, hogy összegzésképpen mit szeretne mondani. Sőt, ha ügyesebb, akkor még gépbe is tudja ütni és ki is tudja nyomtatni. Úgy leírtam én is, ahogy leírta ön most saját magának, amit ebben az 5 percben össze akart foglalni.

Rövid leszek, mert ismételném önmagam, ahogy ismételte önmagát ön is, hiszen számtalanszor elhangzott a mai nap folyamán az, hogy milyen célokat fogalmaztak meg. Én meg szeretném elismételni azt, hogy célokat megfogalmaztak, hatalmas álmokat vetítettek ide, egyet nem mondtak meg, hogy hogyan akarnák ezt megcsinálni, és ha megcsinálják, a hogyanra adott válasznak milyen következménye van. Képviselőtársaim, például Bányai képviselőtársam elmondta, hogyan tudnánk ezt megoldani és a hogyan következményeit, és azt, hogy annak milyen következményei lennének a munkavállalókra vagy éppen a magyar kis- és középvállalkozókra.

Ha önök nemzeti konszenzust akarnak, ezt én is megajánlottam a zárzó utolsó mondataiban, támogassák azt a gazdaságpolitikát, amit az elmúlt hat évben fölmutattunk, aminek az eredménye a foglalkoztatás növekedése, a bérek növekedése és a magyar gazdaság növekedése. Támogassák ezt lehetőség szerint, mert ez a gazdaságpolitika már bebizonyította azt, hogy kézzelfogható eredményei vannak. Ha ezen az úton tudunk továbbmenni, ha ezt folytatjuk, akkor ez a foglalkoztatás növekedni fog, a reálbérek növekedni fognak, az a felzárkóztatás, amit önök, nem tudom, mi oknál fogva, hiányolnak a közép-európai országokhoz képest vagy éppen nyugati országokhoz képest, folytatódni fog. És akkor az a béremelkedés, amit célul tűztek ki önök, közös munka eredményeképpen meg tud valósulni. Így nem lesz vonzó majd a nyugat-európai munkaerőpiac annyi ember számára sem Magyarországról, mint a mai időben.

Azt kívánom önöknek, hogy ebben a munkában, ebben a folyamatban változtassák meg a véleményü-

ket, és ténylegesen támogassák azokat a törekvéseket, azokat az elképzeléseket, azokat a politikai szándékokat és cselekedeteket, folyamatokat, amelyeket a mostani kormányzat végez, ami már bizonyította, hogy tud eredményt produkálni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tava-

szi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2017. április 18-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**. Mindenkinek jó éjszakát, minthogy várhatóan addig nem találkozunk, kellemes húsvéti ünnepeket kívánok. Minden jót.

(Az ülés 23 óra 38 perckor ért véget.)

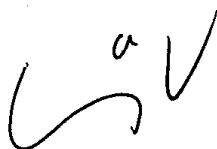
Gúr Nándor s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

Szávay István s.k.
jegyző

dr. Tiba István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)